

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ι΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Σχέδιο Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων συνήλθε στις 10 Οκτωβρίου 2001 σε συνεδρίαση, που διήρκεσε περίπου 1 ώρα, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. Ιωάννη Θωμόπουλου, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Σχέδιο Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα».

Στη συνεδρίαση παρέστη ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Αλαμπάνος, ο Εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Ηλίας Καλλιώρας, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελος Τζέκης, ο Ειδικός Αγορητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης και οι Βουλευτές κ.κ. Βασίλειος Κεδίκογλου και Δημήτριος Γεωργακόπουλος.

Ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Αλαμπάνος, μεταξύ άλλων, είπε τα εξής:

«Η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η θέσπιση του Ευρωπαϊκού Τελωνειακού Κώδικα επέβαλαν την εναρμόνιση της εθνικής προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Με αυτήν την προοπτική ο Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας έχει υποστεί πολλές τροποποιήσεις, προκειμένου να εξαλειφθούν διατάξεις που ήταν αντίθετες προς το ευρωπαϊκό δίκαιο και να ανταποκριθεί η εθνική νομοθεσία όσο το δυνατό περισσότερο στις ανάγκες προώθησης του σύγχρονου εμπορίου.

Παρά τη συμπλήρωση, αλλά και την αναμόρφωση μερικών διατάξεων του Τελωνειακού Κώδικα, παρέμεινε έντονη η ανάγκη κατάρτισης ενός νέου Τελωνειακού Κώδικα, στον οποίο θα συγκεράζονταν οι εθνικές με τις ευρωπαϊκές διατάξεις, θα εμπλουτίζονταν οι ισχύουσες, θα διαγράφονταν οι αναχρονιστικές και θα συμπεριλαμβάνονταν σε αυτόν όλα τα θέματα αρμοδιότητας της Τελωνειακής Υπηρεσίας.

Στο νέο Κώδικα θα περιλαμβάνεται για πρώτη φορά η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης ειδικών φόρων κατανάλωσης σχετικά με τη διαδικασία του ν. 2127/93 και η διαδικασία φορολόγησης των οχημάτων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2682/99, προκειμένου το σύνολο της τελωνειακής νομοθεσίας να είναι συγκεντρωμένο σε ένα ενιαίο νομοθέτημα. Για την ταχύτερη διεξαγωγή των εργασιών στα τελωνεία, σε συνάρτηση με τις σύγχρονες εξελίξεις και τις ανάγκες του εμπορίου για καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, αλλά και για την εξασφάλιση των δημοσιονομικών συμφερόντων, επιβάλλεται η κατάρτιση ενός νέου Κώδικα, που θα συμβάλλει στη διευκόλυνση των συναλλαγών, αλλά και στον περιορισμό του αδικήματος της λαθρεμπορίας.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, και με γνώμονα την ανάγκη προώθησης του εισαγωγικού, αλλά και

του εξαγωγικού εμπορίου, καθώς και την εναρμόνιση διατάξεων και διαδικασιών προς τη συγκεκριμένη δομή και ανάπτυξη του συστήματος των τελωνείων, καταρτίστηκε το παρόν σχέδιο νόμου, σύμφωνα με το οποίο παρέχεται μεγαλύτερη ευχέρεια στη διοίκηση, αφενός μεν να ρυθμίζει θέματα σχετικά με την έκδοση εκτελεστικών διατάξεων, αφετέρου δε να προσαρμόζει τα τελωνειακά καθεστώτα προς το αντίστοιχο κοινοτικό δίκαιο.

Ο νέος Τελωνειακός Κώδικας περιλαμβάνει έξι μέρη και 184 άρθρα, έναντι δύο μερών και 134 άρθρων του ισχύοντος. Η διάρθρωση της ύλης σε κεφάλαια και άρθρα έγινε με τη συγκέντρωση όλων των ρυθμίσεων που αφορούν στο ίδιο αντικείμενο και με κωδικοποίηση, έτσι ώστε να διευκολύνεται ο χρήστης.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, εισηγούμαι την κύρωση του Κώδικα.»

Ο Εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Ηλίας Καλλιώρας είπε τα εξής:

«Μετά από 82 χρόνια καθυστέρησης, το ελληνικό κράτος αυτήν τη στιγμή βρίσκεται πραγματικά στην ευχάριστη θέση να θεσπίσει ένα νέο Τελωνειακό Κώδικα, ο οποίος θα είναι ένα σύγχρονο εργαλείο, για να μπορούν οι υπηρεσίες να αποδώσουν καλύτερα.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα πρέπει να συνδεθεί με τη γενικότερη ευρωπαϊκή προοπτική της Χώρας και ειδικότερα με τις προοπτικές που δημιουργεί το ευρωπαϊκό πλαίσιο. Η Ελλάδα αντιμετωπίζει ένα μεγάλο ερώτημα, όσον αφορά στη δημοσιονομική πολιτική και πειθαρχία.

Σχετικά με το νέο Τελωνειακό Κώδικα, θα πρέπει να προσέξουμε το γεγονός ότι υπάρχουν δύο Κώδικες αυτήν τη στιγμή. Ο ένας είναι ο ευρωπαϊκός Κώδικας, που θεσπίστηκε με τον Κανονισμό της Ευρώπης 2139/92 και θα πρέπει να δώσουμε περισσότερη έμφαση, ώστε να μη δοθεί ευκαιρία σε μερικούς μέσα στις υπηρεσίες να ερμηνεύσουν τα πράγματα κατά το δοκούν. Το γεγονός ότι υπάρχουν ταυτόχρονα δύο Κώδικες μπορεί να δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα.

Όντως, το 1993 με το ν. 2127/93 είχαμε απλοποίηση των κοινοτικών οδηγιών και συγκεκριμένα στον ειδικό φόρο κατανάλωσης των εγχωρίως παραγομένων προϊόντων (καύσιμα, τσιγάρα, οινόπνευμα κ.λπ.). Εδώ φοβάμαι ότι πιθανόν να έχουμε παρερμηνείες, γιατί θα έχουμε ταυτόχρονα δύο Κώδικες, που θα ερμηνεύονται και θα αναφέρονται στα ίδια συγκεκριμένα πράγματα ή προϊόντα.

Ένα άλλο ζήτημα είναι, γιατί η κατοχή και η κυκλοφορία κοινοτικών οχημάτων από πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα, χωρίς να έχει τηρηθεί καμία από τις διατυπώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 129 και 130 του παρόντος Κώδικα, αποτελεί τελωνειακή παράβαση, κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 142. Επίσης, αναφέρεται στο άρθρο 142 ότι η μη τήρηση των διατυπώσεων του παρόντος Κώδικα, που έχουν σχέση με τις τελωνειακές εργασίες και την τελωνειακή υπηρεσία, χαρακτηρίζεται και τιμωρείται ως τελωνειακή παράβαση. Εάν δηλαδή, για παράδειγμα, κάποιος φοιτητής σπουδάζει π.χ. στην Ιταλία και φέρει το αυτοκίνητό του στην Ελλάδα, όπου το οδηγεί ο πατέρας του, έτσι όπως καθορίζεται από τις σχετικές διατάξεις, τι εννοείται ως τελωνειακή παράβαση; Εννοείται λαθρεμπορία ή όχι - πράγμα που σημαίνει ότι κάποιος πληρώνει ένα πρόστιμο; Μέχρι σήμερα είχαμε ένα ποινικό αδίκημα, τι θα συμβεί, όμως, στο εξής; Θα έπρεπε να το τονίσουμε, γιατί φοβάμαι ότι

με ένα μικρό πρόστιμο όλοι θα οδηγούν αυτοκίνητα, αφού δεν έχουν το φόβο του ποινικού.

Η Ελλάδα θα έπρεπε να είναι πολύ πιο διεκδικητική. Έχει περίπου 9.884 νησιαία εδάφη και, αν πάρουμε τις ακτές της Χώρας και νοητά τις βάλουμε σε ευθεία γραμμή, είναι μεγαλύτερη από το μισό της Αφρικής. Η Ελλάδα σε έκταση είναι μεγαλύτερη από όσο είναι μαζί η Δανία, το Βέλγιο, η Ολλανδία και το Λουξεμβούργο. Δεν είμαστε μια μικρή γεωγραφική ενότητα. Λαμβάνοντας τα παραπάνω υπόψη και τις δυνατότητες που προσφέρει η Ευρώπη, θα πρέπει να γίνουμε διεκδικητικοί στα ευρωπαϊκά όργανα, να ζητήσουμε περισσότερα χρήματα και σε ό,τι αφορά στον Κώδικα που συζητάμε σήμερα, αλλά και για τις άλλες περιπτώσεις που, ως Κυβέρνηση, πρέπει να δείτε, όπως είναι, γενικότερα, το λαθρεμπόριο, οι λαθρομετανάστες και οτιδήποτε έχει σχέση με τη μεγάλη έκταση των ελληνικών συνόρων.

Σχετικά με τον Κώδικα και τα ευρωπαϊκά δεδομένα που έχουν δημιουργηθεί, θα πρέπει η Ελλάδα να το μελετήσει πολύ καλά, πριν αποφασίσει να χαλαρώσει τη δημοσιονομική της πολιτική, γιατί αν συμβεί κάτι τέτοιο - λόγω της καταστάσεως που έχει δημιουργηθεί στον πλανήτη και της γενικότερης κρίσης που υπάρχει - να ξέρετε ότι, εάν τώρα έχετε ψευδή στοιχεία και τη δημιουργική λογιστική ως πρώτο σας όπλο για να ικανοποιήσετε τα νούμερα, τα σύνολα και τους ισολογισμούς του προϋπολογισμού, τότε θα οδηγήσετε τον τόπο σε μια τραγωδία. Αυτό πρέπει πάση θυσία να το αποφύγετε.

Με τις παραπάνω παρατηρήσεις, η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει το συζητούμενο νομοσχέδιο.»

Ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελος Τζέκης είπε τα εξής:

«Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο εναρμονίζει την εθνική με την κοινοτική νομοθεσία. Από αυτήν την άποψη, πιστεύουμε ότι κινείται σε μια θετική κατεύθυνση που θα εξυπηρετήσει, βέβαια, και τους πολίτες, αλλά και τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Καταθέτουμε, όμως, ορισμένες απόψεις σε κάποια άρθρα, γιατί είχαμε διαφωνήσει σε σημαντικά σημεία, γιατί πιστεύουμε ότι το περιεχόμενο παραμένει το ίδιο, με αποτέλεσμα να μη μπορέσουμε να δώσουμε θετική ψήφο. Έτσι, λοιπόν, η διατύπωση του άρθρου 3 παρ. 2 «προερχομένων από παράνομες και εγκληματικές δραστηριότητες» πρέπει να απαλειφθεί, γιατί πιστεύουμε ότι θα παρεμποδίζεται μια αποφασιστική παρέμβαση των υπαλλήλων στη διακίνηση ναρκωτικών, ψυχοτρόπων ουσιών και όπλων, λόγω αμφιβολιών μήπως η διακίνηση είναι νόμιμη, κυρίως στις περιπτώσεις που γίνονται εισαγωγές από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, από όπου, όπως γνωρίζουμε όλοι, απαγορεύεται ο ενδοκοινοτικός έλεγχος. Επίσης, πρέπει να απαλειφθεί η σχετική διάταξη της παρ. 2β του άρθρου 39, που, με σκοπό την ακώλυτη διενέργεια του κοινοτικού εμπορίου, θα λειτουργήσει σε βάρος της προστασίας του αρχαιολογικού πλούτου της Χώρας και της υγείας του λαού.

Όσον αφορά στις «ελεύθερες ζώνες», αυτές αποτελούν ειδικά τμήματα του τελωνειακού εδάφους της Χώρας και πρέπει η τελωνειακή υπηρεσία να έχει απεριόριστο δικαίωμα ελέγχου σε αυτές, τόσο στα πρόσωπα, όσο και στα εμπορεύματα και στα μέσα. Κατά τη δική μας γνώμη, η διοίκηση και η εκμετάλλευση των ελεύθερων ζωνών πρέπει να ανατεθεί μόνο σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Επίσης, οι ελεύθερες ζώνες πρέπει να συνιστώ-

νται με νόμο και όχι με υπουργική απόφαση, για να εξετάζεται σε βάθος ποιες προϋποθέσεις απαιτούνται για τη διασφάλιση των συμφερόντων της Χώρας από τους σοβαρούς κινδύνους, στους οποίους εκτίθεται από τη λειτουργία τους.

Σχετικά με τις διατάξεις που αναφέρονται στις ποινές, πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση εγκατάλειψης των εμπορευμάτων υπέρ του Δημοσίου, γιατί συνήθως επιβαρύνουν οικονομικά αυτούς, οι οποίοι δεν έχουν να πληρώσουν και τα εγκαταλείπουν στο Δημόσιο. Είναι, αν θέλετε, ζήτημα κοινωνικής συμπεριφοράς του Δημοσίου απέναντι στον πολίτη.

Επίσης, οι χρηματικές αμοιβές που καταβάλλονται σε όσους συμβάλλουν στην κατάσχεση των εμπορευμάτων πρέπει να καταργηθούν. Πιστεύουμε ότι η δίωξη του λαθρεμπορίου αποτελεί καθήκον του υπαλλήλου, αλλά τις αμοιβές καρπώνονται οι προϊστάμενοι και οι συντάκτες των εκθέσεων κατασχέσεως και όχι εκείνοι που συμβάλουν στην πραγματική δίωξη του λαθρεμπορίου. Όπως ξέρουμε, όμως, σήμερα η δίωξη του λαθρεμπορίου στηρίζεται σε μια συλλογική προσπάθεια και γίνεται κυρίως μέσω της ηλεκτρονικής πληροφόρησης.

Όσον αφορά στο άρθρο 56 παρ. 3, το συνδικαλιστικό κίνημα ζητάει επίμονα την κατάργηση της διάταξης, που μεταφέρεται από το άρθρο 104 του παλαιού Κώδικα. Πιστεύουμε ότι η ζημία που προκαλείται με τη δίωξη ενός υπαλλήλου για συνέργεια σε λαθρεμπορία δεν επανορθώνεται με την εκ των υστέρων αθώωσή του από τα δικαστήρια. Αυτή η διάταξη μπορεί να είχε αξία το 1918 που θεσπίστηκε και περιλήφθηκε στον τότε Τελωνειακό Κώδικα, ενώ σήμερα οι υπάλληλοι δεν ασκούν άμεση και στενή εποπτεία του τελωνειακού αντικείμενου και υλικού.

Με όλες αυτές τις σύντομες παρατηρήσεις, πιστεύουμε ότι ο πυρήνας του Τελωνειακού Κώδικα παραμένει ως έχει, γιατί υπάρχουν πολλές διατάξεις που είναι σε αντίθετη κατεύθυνση με τα πραγματικά συμφέροντα των πολιτών και δεν διασφαλίζει το εμπόριο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό το Κ.Κ.Ε. καταψηφίζει το παρόν σχέδιο νόμου.»

Ο Ειδικός Αγορητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης είπε τα εξής:

«Η κωδικοποίηση, ενώ αποτελεί θετική προσπάθεια, δεν αγγίζει για άλλη μια φορά την ουσία. Αυτό που έχει ανάγκη το φορολογικό, αλλά και το τελωνειακό μας σύστημα, δεν είναι μόνο η κωδικοποίηση, αλλά μια ριζική αλλαγή και μια μεταρρύθμιση, στην κατεύθυνση του να καταστεί το σύστημα αυτό δικαιότερο. Όμως, δυστυχώς, αυτά που ακούμε μέχρι σήμερα, από την Κυβέρνηση και από την αξιωματική αντιπολίτευση περί φορολογικής μεταρρύθμισης, κινούνται στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν, στην οποία θα έπρεπε να κινηθούν οι αλλαγές στο φορολογικό μας σύστημα. Δηλαδή, όλες οι προσπάθειές της Κυβέρνησης κατατείνουν, ώστε οι φορολογικές αλλαγές και οι σχεδιασμοί που επιχειρεί να υποβοηθήσουν το φιλελεύθερο, νεοφιλελεύθερο μοντέλο. Ο στόχος των φορολογικών αλλαγών, που έχουν ήδη ξεκινήσει και θα ολοκληρωθούν, είναι πώς θα μειώσουμε τις φορολογικές επιβαρύνσεις για το κεφάλαιο και πώς θα κάνουμε το σύστημα αυτό πιο ευέλικτο, ώστε να γίνονται επενδύσεις και να προσελκυθούν ξένα κεφάλαια. Αν γίνει αυτή η φορολογική μεταρρύθμιση, την οποία - απ' ό,τι βλέπω - συναινετικά προωθούν και η Κυβέρνηση

και η Νέα Δημοκρατία, πολύ φοβάμαι ότι η χώρα μας θα οδηγηθεί ακόμη παραπέρα σε καταστάσεις κοινωνικής αργιότητας.

Όσον αφορά στο δασμολόγιο, είμαστε ενταγμένοι στο δασμολόγιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επί της ουσίας, καταρρίπτεται απολύτως η μυθολογία περί ελεύθερου τάχα εμπορίου. Το εμπόριο είναι κατευθυνόμενο και από την Ε.Ε., σύμφωνα, κυρίως, με τα συμφέροντα των πιο ισχυρών χωρών στο πλαίσιο της Ε.Ε. και κατευθυνόμενο κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να επιδεινώνει τη θέση του δεύτερου και κυρίως του τρίτου κόσμου. Αυτό το θέμα αγγίζει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα στις μέρες μας, διότι κάτω από τη μυθολογία του ελεύθερου εμπορίου γίνεται κυριολεκτικά καταλήστευση των 2/3 του πλανήτη.

Όσον αφορά στους φόρους ειδικής κατανάλωσης, προσεγγίζουν το μισό των εμμέσων φόρων. Οι δύο αυτοί φόροι είναι άκρως επιβαρυντικοί για τα μεσαία και κατώτερα εισοδήματα, για τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Θα πρέπει, νομίζω, να ξαναδούμε συνολικά το θέμα των ειδικών φόρων κατανάλωσης, ειδικά για τα καύσιμα, αλλά και το τέλος ταξινόμησης, ώστε οι φόροι αυτοί να αποκτήσουν κοινωνικό ρόλο και να κατανέμονται με κοινωνικά κριτήρια.

Εκτιμούμε το θετικό έργο που έγινε από τους υπηρεσιακούς παράγοντες για τη διαμόρφωση αυτού του Κώδικα, επειδή, όμως, έχουμε ισχυρές αντιρρήσεις επί της ουσίας των ρυθμίσεων που περιέχει, δεν θα δώσουμε θετική ψήφο στο παρόν νομοσχέδιο.»

Ο παριστάμενος Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης, μεταξύ άλλων, είπε τα εξής:

«Ο ισχύων Τελωνειακός Κώδικας είναι ο ν. 1165/1918, νόμος πρωτοποριακός και πολύ καλός για την εποχή του. Το ότι άντεξε 83 χρόνια αποδεικνύει πραγματικά ότι ήταν ένας πολύ καλός νόμος. Οι εξελίξεις, όμως, ήταν ραγδαίες. Το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε είναι πολύ μεγάλο. Το αποτέλεσμα είναι, να έχουμε έναν Κώδικα, ο οποίος δεν ανταποκρίνεται πλέον στις ανάγκες της εποχής μας.

Επομένως, η σύνταξη του νέου Τελωνειακού Κώδικα επιβλήθηκε λόγω της ολοκλήρωσης της ενιαίας αγοράς, της προόδου του κοινωνικού δικαίου, της μεταβολής των συνθηκών διεξαγωγής του εμπορίου. Ο Κώδικας που ίσχυε μέχρι τώρα δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στην αποστολή του και στην επίτευξη των στόχων που προσδίδουν σήμερα στην τελωνειακή υπηρεσία οι σημερινές συνθήκες και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Οι συνεχείς τροποποιήσεις και οι περιστασιακές προσπάθειες για την αναμόρφωση του παλαιού Κώδικα δεν επέφεραν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, με συνέπεια ο Κώδικας να έχει καταστεί ανεπαρκής, μη εύχρηστος και πολλές φορές επικίνδυνος, λόγω της σύγχυσης που επέφερε η ύπαρξη διατάξεων αντίθετων με τις κοινοτικές. Σήμερα παρέχεται στο Υπουργείο Οικονομικών η ευχέρεια της άμεσης προσαρμογής των εθνικών διαδικασιών στις κοινοτικές, με απόφαση του Υπουργού.

Τέλος, το γεγονός και μόνο ότι στο νέο Κώδικα συγκεντρώνονται δεκάδες νομοθετήματα από το 1918 μέχρι σήμερα, ώστε, τελικά, να γνωρίζουμε ποιες διατάξεις διέπουν τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της τελωνειακής υπηρεσίας, νομίζω ότι είναι αρκετό να μας κάνει όλους να ψηφίσουμε το συγκεκριμένο Κώδικα. Πολλές διατάξεις τροποποιούνται, υπάρχουν νέες ρυθμίσεις, καθώς και νέα κεφάλαια, που κρίθηκαν απολύτως απαραί-

τητα. Το έργο της επιτροπής ήταν σημαντικό και σήμερα έχουμε στα χέρια μας ένα νομοθέτημα, το οποίο είναι ορθό από πλευράς δικονομικής πληρότητας και επιφέρει ρυθμίσεις, οι οποίες εκτιμούμε ότι είναι οι ορθότερες και ότι συνάδουν προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία.»

Η Επιτροπή έκανε δεκτές τροποποιήσεις και νομοτεχνικές βελτιώσεις, που πρότεινε ο παριστάμενος Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης.

Τέλος, το σχέδιο νόμου έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του.

Τα πρακτικά της συνεδρίασης ευρίσκονται στη Γραμματεία της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και είναι στη διάθεση των κ.κ. Βουλευτών.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, αφού έλαβε υπόψη, κατά την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Σχέδιο Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα», τις αγορεύσεις του Εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριου Αλαμπάνου, του Εισηγητή της Μειοψηφίας κ. Ηλία Καλλιώρα, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη, του Ειδικού Αγορητή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε το παραπάνω σχέδιο νόμου, κατά πλειοψηφία, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του και εισηγείται την ψήφισή του από τη Βουλή, όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή και τον παριστάμενο Υφυπουργό Οικονομικών κ. Απόστολο Φωτιάδη.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

1. Η Τελωνειακή Νομοθεσία, που θεσπίζεται με τον παρόντα Κώδικα, εφαρμόζεται από τις Τελωνειακές Αρχές:

- α) στις εμπορικές συναλλαγές της χώρας με τρίτες χώρες, σε συνδυασμό με την αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία,
- β) στα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και
- γ) στα κοινοτικά ή μη εμπορεύματα που τελούν υπό ειδική τελωνειακή παρακολούθηση.

2. Οι διατάξεις του δεύτερου μέρους, άρθρα 12 μέχρι και 23 του παρόντος Κώδικα, δεν εφαρμόζονται στα κοινοτικά προϊόντα που υπόκεινται σε Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) και τέλος ταξινόμησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

Τελωνειακό έδαφος

1. Το τελωνειακό έδαφος της χώρας περιλαμβάνει το χερσαίο, ηπειρωτικό και νησιωτικό τμήμα, τα χωρικά

ύδατα, τα εσωτερικά θαλάσσια ύδατα και τον εναέριο χώρο. Οι Ελεύθερες Ζώνες και Ελεύθερες Αποθήκες αποτελούν ειδικά τμήματα του τελωνειακού εδάφους της χώρας.

2. Στο τελωνειακό έδαφος συνιστώνται Τελωνειακές Αρχές, αρμόδιες για την εφαρμογή της Τελωνειακής και συναφούς Εθνικής, Κοινοτικής και Διεθνούς Νομοθεσίας.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα των Τελωνειακών Αρχών.

4. Επί του τελωνειακού εδάφους, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Γεωργίας και κατά περίπτωση Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται τα σημεία εισόδου - εξόδου εμπορευμάτων και επιβατών, στα οποία λειτουργούν υποχρεωτικά Τελωνειακές Αρχές.

Άρθρο 3 Αρμοδιότητες

1. Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Τελωνειακής Υπηρεσίας εμπίπτει η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντα Κώδικα, του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, της Εθνικής και Κοινοτικής Νομοθεσίας για την παρακολούθηση των προϊόντων που υπόκεινται σε Ειδικούς Φόρους Κατανάλωσης και των προδρόμων ουσιών, η βεβαίωση και είσπραξη δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων επιβαλλόμενων σύμφωνα με την ανωτέρω Νομοθεσία, η διαχείριση του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Τελωνείων (Ο.Π.Σ.Τ.), καθώς και η ανταλλαγή και διαχείριση πληροφοριών που περιέχονται σε αυτή, μέσω πληροφοριακών συστημάτων ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο και αφορούν θέματα αρμοδιότητάς της.

Στην αρμοδιότητα της Τελωνειακής Υπηρεσίας επίσης εμπίπτει η εφαρμογή συναφούς Νομοθεσίας, που της έχει ανατεθεί, καθώς και η βεβαίωση και είσπραξη επιβαρύνσεων, που επιβάλλονται σύμφωνα με τη Νομοθεσία αυτή.

2. Η Τελωνειακή Υπηρεσία είναι επίσης αρμόδια δια των οργάνων της στα σημεία εισόδου - εξόδου, σε Τελωνειακούς Περιβόλους και στο εν γένει τελωνειακό έδαφος, για την προάσπιση της δημόσιας υγείας και την προστασία του κοινωνικού συνόλου, να ελέγχει πρόσωπα, αποσκευές, εμπορεύματα και μεταφορικά μέσα, για τον εντοπισμό αφ' ενός παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, ψυχοτρόπων ή τοξικών ουσιών, όπλων, εκρηκτικών, πυρηνικών υλικών, κεφαλαίων προερχόμενων από οικονομικές εγκληματικές δραστηριότητες, πολιτιστικών αγαθών, πειρατικών προϊόντων, προϊόντων παραποίησης ή απομίμησης, ασέμνων ειδών, και αφ' ετέρου παρατυπιών που αφορούν μεταφορές, αλιεία, λαθρομετανάστευση, προστασία περιβάλλοντος, διακίνηση ειδών πνευματικής ιδιοκτησίας, άγριας πανίδας και χλωρίδας, προδρόμων ουσιών, καθώς και παρατυπιών που δεν κατονομάζονται στην παρούσα παράγραφο και διαπιστώνονται κατά τους ελέγχους, που της έχουν ανατεθεί, με ειδικές κοινοτικές - εθνικές διατάξεις, διεθνείς συνθήκες και συμφωνίες για την προστασία των εθνικών συμφερόντων και των συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Τελωνειακής Υπηρεσίας ανήκει η εποπτεία, ο έλεγχος και η φύλαξη, όπου απαιτείται, των χώρων που έχουν αναγνωρισθεί ως

Τελωνειακοί Περιβόλοι και Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης ή έχουν εγκριθεί ως Ελεύθερες Ζώνες. Με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων της παρούσας παραγράφου, καθώς και των διατάξεων της Ποινικής Δικονομίας που αφορούν την τέλεση ανακριτικών πράξεων η είσοδος εντός των χώρων αυτών οποιουδήποτε υπαλλήλου άλλης δημόσιας διοικητικής υπηρεσίας επιτρέπεται κατόπιν έγγραφης ειδοποίησης και έγκρισης του Προϊσταμένου της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής. Η αρμοδιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας σε υποκείμενους σε τελωνειακή επιτήρηση χώρους Μεθοριακών Τελωνείων και Τελωνείων Διεθνών Λιμένων και Αερολιμένων, περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στον έλεγχο των διαβατηρίων. Η εγκατάσταση Αστυνομικών ή Λιμενικών Φυλακίων στα σημεία εισόδου - εξόδου και σε Τελωνειακούς Περιβόλους αποσκοπεί στην τήρηση της έννομης τάξης, εντός των χώρων αυτών και δεν παρέχεται στα Αστυνομικά ή Λιμενικά Όργανα η αρμοδιότητα ελέγχου εμπορευμάτων, μεταφορικών μέσων, αποθηκών και αποσκευών ταξιδιωτών.

4. Οι Τελωνειακοί υπάλληλοι μπορούν να ελέγχουν την ταυτότητα των προσώπων που εισέρχονται, εξέρχονται ή κυκλοφορούν στους Τελωνειακούς Περιβόλους, καθώς και στο τελωνειακό έδαφος της χώρας, σε συνδυασμό με τους διενεργούμενους τελωνειακούς ελέγχους. Κατά πάντα χρόνο οι υπάλληλοι της Τελωνειακής Υπηρεσίας επισκέπτονται κάθε χώρο υποκείμενο σε τελωνειακή επιτήρηση, όπως Αποθήκες Τελωνειακής Αποταμίευσης, Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης, Ελεύθερες Ζώνες και πάσης φύσεως εγκαταστάσεις, για επιθεώρηση και έλεγχο των ευρισκόμενων σ' αυτές εμπορευμάτων και των συνοδευτικών εγγράφων και στοιχείων τα οποία αποδεικνύουν τη νόμιμη κατοχή και σύννομη διαχείριση.

5. Για τη διαπίστωση Τελωνειακής Παράβασης οι Τελωνειακοί υπάλληλοι καθώς και οι, από τον Υπουργό Οικονομικών με ειδικές διαταγές συγκεκριμένου περιεχομένου και χρονικής ισχύος, εξουσιοδοτημένοι οικονομικοί υπάλληλοι, κατόπιν έγκαιρης ενημέρωσης του Προϊσταμένου του Τελωνείου, μπορούν να διενεργούν ελέγχους επί όλων των αγαθών, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, τόσο κατά το στάδιο της διακίνησης όσο και κατά το στάδιο της εναπόθεσής τους στους χώρους της ασκούμενης επιχειρηματικής δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων και των υφιστάμενων αποθεμάτων με βάση τα τηρούμενα στοιχεία και να ενεργούν ελέγχους των βιβλίων και λοιπών στοιχείων οποιασδήποτε επιχείρησης ή ιδιώτη. Επιπλέον οι Τελωνειακοί υπάλληλοι μπορούν να προβαίνουν σε κάθε εξέταση ή έρευνα και να ενεργούν όλες τις ανακριτικές πράξεις προς διαπίστωση των αδικημάτων λαθρεμπορίας, δασμοφοροδιαφυγής ή οποιασδήποτε άλλης Τελωνειακής Παράβασης, έχοντας τα καθήκοντα και δικαιώματα των ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

6. Οι Τελωνειακοί υπάλληλοι για τον έλεγχο της διαπίστωσης της απόκρυψης, κατοχής ή μεταφοράς με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο υποκείμενων ειδών ή απαγορευμένων ουσιών, σε περίπτωση που υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες, μπορούν να χρησιμοποιούν κάθε κατάλληλο επιστημονικό μέσο.

Οι Τελωνειακοί υπάλληλοι κατά την εκτέλεση των ελεγκτικών και διοικητικών καθηκόντων τους δικαιούνται να οπλοφορούν. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών

κών ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις οπλοφορίας, οι περιπτώσεις οπλοχρησίας, ο τρόπος εκπαίδευσης και προμήθειας του αναγκαίου οπλισμού, καθώς και οι σχετικές αναγκαίες λεπτομέρειες για τις μεθόδους και τον τρόπο αντιμετώπισης του οργανωμένου εγκλήματος στον τομέα του λαθρεμπορίου και της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και όπλων.

7. Η Τελωνειακή Υπηρεσία συνεργάζεται με άλλες Υπηρεσίες του εσωτερικού ή του εξωτερικού στον τομέα της αρμοδιότητάς της και παρέχει τη συνδρομή της σε αυτές, όπως ορίζεται από ειδικές σχετικές διατάξεις. Οι άλλες Διοικητικές και Στρατιωτικές Αρχές και άλλες Υπηρεσίες και Φορείς του Δημόσιου Τομέα, έχουν υποχρέωση να συνδράμουν τους Τελωνειακούς υπαλλήλους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εφόσον ζητηθεί, ενώ σε ουδένα έλεγχο υπόκεινται οι Τελωνειακοί υπάλληλοι, από ιδιωτικό Φορέα Ασφάλειας ή Φρούρησης Χώρου υποκειμένου σε τελωνειακό έλεγχο, εφόσον δηλωθεί η ιδιότητά τους.

8. Για την εξυπηρέτηση των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του εξαγωγικού της εμπορίου, η Τελωνειακή Υπηρεσία δια των οργάνων συνεργάζεται με τους οικονομικούς παράγοντες της χώρας και τους Διεθνείς Φορείς Εμπορίου και Διακίνησης Εμπορευμάτων προκειμένου να διασφαλίζεται:

α) η πληροφόρηση και ενημέρωση του πολίτη και των παραγωγικών, εισαγωγικών και εξαγωγικών φορέων και τάξεων,

β) το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης και προσφυγής.

Άρθρο 4

Απειθεία, εξύβριση, συκοφαντική δυσφήμιση, απειλή ή άσκηση βίας εναντίον Τελωνειακών υπαλλήλων, κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους, τιμωρούνται κατά τις διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας. Παράλληλα, αστικές απαιτήσεις, που γεννώνται εκ των ανωτέρω πράξεων διεκδικούνται κατά τις διατάξεις του Αστικού Δικαίου.

Άρθρο 5 Ωράριο λειτουργίας

Η εκτέλεση τελωνειακών εργασιών και διατυπώσεων διενεργείται κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες των Δημοσίων Υπηρεσιών.

Για τις ανάγκες όμως του εμπορίου, καθώς και για την εξυπηρέτηση των επιβατών, που διακινούνται μέσω των Διεθνών Λιμένων, Αερολιμένων και των Μεθοριακών Τελωνειακών Αρχών εισόδου - εξόδου, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ιδιαίτερο ωράριο λειτουργίας των Τελωνειακών Αρχών.

Οι Προϊστάμενοι των Τελωνειακών Αρχών δύνανται να επιτρέπουν, μετά από αίτηση και με δαπάνες του ενδιαφερομένου, την εκτέλεση τελωνειακών εργασιών και διατυπώσεων και πέραν των εργάσιμων ημερών και ωρών.

Άρθρο 6 Τελωνειακός Περιβόλος

Τους Τελωνειακούς Περιβόλους αποτελούν οι αναγκαίοι υποκειμένοι σε τελωνειακό έλεγχο, εποπτεία ή

φρούρηση χώροι, που βρίσκονται εκτός του Τελωνειακού Καταστήματος και των Τελωνειακών Αποθηκών και δύνανται να χρησιμοποιηθούν και ως υπαίθριοι χώροι Προσωρινής Εναπόθεσης, στους οποίους εκτελούνται Τελωνειακές Εργασίες. Ως Τελωνειακοί Περιβόλοι χρησιμοποιούνται και οι αναγκαίοι δημόσιοι χώροι, λιμένων, αερολιμένων και σιδηροδρομικών σταθμών.

Τα όρια του Τελωνειακού Περιβόλου, για κάθε Τελωνειακή Αρχή, καθορίζονται με απόφαση του Προϊσταμένου της Τελωνειακής Αρχής, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Τελωνειακής Περιφέρειας.

Άρθρο 7 Έγκριση εργασιών

1. Εργασίες, που αφορούν φόρτωση, εκφόρτωση, μεταφόρτωση και γενικά διακίνηση υποκειμένων σε δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις εμπορευμάτων, επιτρέπονται μόνο με έγγραφη άδεια της Τελωνειακής Αρχής.

2. Η άδεια εκδίδεται από την Τελωνειακή Αρχή για συγκεκριμένη περίπτωση εργασίας και για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και προβλέπει την παρουσία ή μη Τελωνειακού υπαλλήλου κατά την εκτέλεση αυτής.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας ή και άλλων συναρμόδιων Υπουργών, μπορεί να απαγορευθεί η εισαγωγή φυτών, ζώων ή οποιωνδήποτε άλλων αντικειμένων, με σκοπό την προστασία της δημόσιας υγείας, της γεωργίας και της κτηνοτροφίας από μόλυνση ή ασθένεια και να επιβληθούν οι ποινές που προβλέπονται από τους ισχύοντες υγειονομικούς ή ειδικούς νόμους.

Άρθρο 8 Απαγορεύσεις

1. Απαγορεύεται σε πλοία, οποιασδήποτε χωρητικότητας και προέλευσης, που φέρουν φορτίο, το οποίο υπόκειται σε Τελωνειακό Έλεγχο, η προσέγγιση σε λιμάνια και όρμους, όπου δεν υπάρχει αρμόδια Τελωνειακή Αρχή ή σε θέσεις που δεν έχουν εγκριθεί για εκφόρτωση από τις Τελωνειακές Αρχές.

2. Απαγορεύεται σε οποιοδήποτε μεταφορικό μέσο, που μεταφέρει υποκείμενα σε τελωνειακές διαδικασίες ή σε δασμούς και φόρους εμπορεύματα, να τα εκφορτώσει σε μη εγκεκριμένο, από τις αρμόδιες Τελωνειακές Αρχές, σημείο στο εσωτερικό της χώρας.

Άρθρο 9 Περί ναυαγίου

1. Σε περιπτώσεις ναυαγίου τηρούνται οι διατάξεις των νόμων περί ναυαγίων και ναυαγιαφρέσεων.

2. Οι Τελωνειακές Αρχές οφείλουν να παρέχουν τη συνδρομή τους, με κάθε δυνατό μέσο, στους ναυαγούς και να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προς εξασφάλιση των δικαιωμάτων του Δημοσίου, που αναλογούν σε προϊόντα του ναυαγίου, σε συνεργασία με τη Λιμενική Αρχή.

3. Οι Τελωνειακές Αρχές, ανεξάρτητα από την τάξη τους, έχουν το δικαίωμα να ενεργούν όλες τις τελωνειακές εργασίες που απαιτούνται, ανάλογα με τον προορισμό που δίνεται στο ναυάγιο.

Άρθρο 10 **Ανώτερη θία**

1. Παραβάσεις των τελωνειακών διατάξεων επισύρουν ποινικές κυρώσεις, εφόσον ο υπαίτιος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την αξιόποινη πράξη.

2. Παραβάσεις οφειλόμενες σε αποδεδειγμένη ανώτερη θία ή άλλο τυχαίο γεγονός δεν επισύρουν ποινικές κυρώσεις. Το βάρος της απόδειξης των τυχαίων γεγονότων φέρει τόσο ο πλοίαρχος και ο μεταφορέας, σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από τον νόμο περί εμπορικής ναυτιλίας, όσο και οι οδηγοί, κυβερνήτες, συνοδοί μεταφορικών μέσων και οι υπόλοιποι ενδιαφερόμενοι.

Άρθρο 11 **Απόρρητο στοιχείων**

1. Όλα τα τελωνειακά παραστατικά, που προβλέπονται από την ισχύουσα Νομοθεσία, υποβάλλονται στις Τελωνειακές Αρχές είτε γραπτά είτε με τη χρήση μηχανογραφικής μεθόδου και από την ημερομηνία αποδοχής τους, από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, αποτελούν τίτλους υπέρ του Δημοσίου. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθιερώνεται ο τύπος των βιβλίων και ο τρόπος τήρησης αυτών από τις Τελωνειακές Αρχές και αναπροσαρμόζονται οι ρυθμίσεις που αφορούν το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Τελωνείων (Ο.Π.Σ.Τ.).

2. Τα στοιχεία που απορρέουν από τα τελωνειακά παραστατικά είναι απόρρητα και απαγορεύεται η γνωστοποίησή τους, σε οποιονδήποτε τρίτο, εκτός από τη δικαστική αρχή, μόνο εφόσον αυτή διενεργεί ανάκριση προς διακρίβωση της τέλεσης αξιόποινης πράξης.

Η χορήγηση πληροφοριών, από τα παραστατικά έγγραφα των Τελωνείων, στις Δημόσιες Αρχές, επιτρέπεται μόνο στις περιπτώσεις που ανακύπτουν θέματα προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, διεκδίκησης πόρων ή άλλων έννομων δικαιωμάτων τους.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ **ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ** **ΑΦΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΤΙΚΑ**

ΤΜΗΜΑ Α΄ **ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**

Άρθρο 12 **Κατάθεση δηλωτικού**

1. Ο πλοίαρχος κάθε πλοίου, εκατό κόρων και άνω, που προέρχεται από το εξωτερικό και καταπλέει σε λιμάνι ή όρμο της χώρας ή βρίσκεται αγκυροβολημένο εντός των χωρικών υδάτων ή οποιαδήποτε αιτία, ακόμη και λόγω ανώτερης βίας, οφείλει να καταθέσει στην Τελωνειακή Αρχή δηλωτικό του φορτίου μέσα σε 24 ώρες από τον κατάπλου και πάντως πριν από τον απόπλου. Την ίδια υποχρέωση έχει ο πλοίαρχος και αν το πλοίο δεν φέρει φορτίο.

2. Δεν κατατίθεται από τον πλοίαρχο δηλωτικό, όταν πρόκειται για πλοίο στο οποίο έχει χορηγηθεί άδεια τακτικής γραμμής, εκτός εάν με αυτό μεταφέρονται υπό

καθεστώς διαμετακόμισης εμπορεύματα που έχουν προορισμό το λιμάνι κατάπλου του πλοίου.

3. Μέχρι να κατατεθεί δηλωτικό, τα εμπορεύματα δεν μπορούν να εκφορτωθούν, παρά μόνο ύστερα από ειδική έγκριση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και στους χώρους που ελέγχονται από αυτήν.

4. Η Τελωνειακή Αρχή μπορεί να ζητά και την επίδειξη κάθε σχετικού, με το δηλωτικό, εγγράφου.

5. Η Τελωνειακή Αρχή θεωρεί και καταχωρεί το δηλωτικό, αφού αναγράψει σ' αυτό την ώρα κατάθεσής του καθώς και την ημερομηνία και ώρα κατάπλου του πλοίου.

6. Ο πλοίαρχος πλοίου, που έχει τεθεί υπό επιτήρηση και του έχει απαγορευθεί η ελεuthεροκοινωνία για υγειονομικούς λόγους, οφείλει να προβεί σε προφορική προς τον υγιεινόμο δήλωση του φορτίου και η συντασσόμενη από αυτόν έκθεση αναπληρώνει το δηλωτικό.

7. Ο πλοίαρχος δεν υποχρεούται στην τήρηση των διατάξεων του άρθρου αυτού, όταν το πλοίο χωρίς να ελεuthεροκοινωνήσει, αποπλέει πριν να περάσει η προθεσμία που ορίζεται από την παράγραφο 1.

8. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών είναι δυνατή η θέσπιση ειδικότερων διαδικασιών και διατυπώσεων, που αφορούν την κατάθεση του δηλωτικού για:

- α) τις Ελεύθερες Ζώνες,
- β) ειδικά πλοία,
- γ) πλοία αναψυχής ή ναυτικών αθλήσεων,
- δ) πλοία που μεταφέρουν στρατιωτικά εφόδια,
- ε) πλοία που μεταφέρουν επικίνδυνα φορτία.

Άρθρο 13

Το δηλωτικό των φορτηγών, επιβατικών και οχηματογωγών πλοίων επιτρέπεται να κατατίθεται στην Τελωνειακή Αρχή και από τους πράκτορες των ναυτιλιακών εταιριών, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το προηγούμενο άρθρο και να περιλαμβάνει μόνο τα εμπορεύματα που προορίζονται για το λιμάνι κατάπλου. Τα οχήματα διεθνών μεταφορών, που διακινούνται δια των παραπάνω πλοίων και μεταφέρουν εμπορεύματα που καλύπτονται από τίτλο διεθνούς διαμετακόμισης, περιλαμβάνονται στο δηλωτικό ως ένας στίχος, για κάθε όχημα.

Άρθρο 14

1. Οι πλοίαρχοι οφείλουν, πριν από τον απόπλου από το λιμάνι του πρώτου κατάπλου, κατά τους όρους του άρθρου 12 του παρόντος, να εφοδιαστούν από την Τελωνειακή Αρχή με δηλωτικό.

2. Εάν δεν εκφορτώθηκε φορτίο, η Τελωνειακή Αρχή επιστρέφει το δηλωτικό στον πλοίαρχο, αφού βεβαιώσει σε αυτό ότι δεν αποβιβάσθηκε εμπόρευμα και κρατάει αντίγραφο.

3. Εάν μέρος του φορτίου εκφορτώθηκε, βεβαιώνεται αυτό ενυπόγραφα από τον πλοίαρχο στο πρωτότυπο δηλωτικό και η Τελωνειακή Αρχή τον εφοδιάζει με αντίγραφο του κατατεθειμένου δηλωτικού ή του επιστρέφει το πρωτότυπο, αφού κρατήσει αντίγραφο αυτού.

4. Εκδίδονται από την Τελωνειακή Αρχή τόσα αντίγραφα δηλωτικού, όσοι είναι οι λιμένες προορισμού.

5. Εάν το πλοίο έχει προορισμό λιμάνι εκτός της χώρας εκδίδεται ένα μόνο αντίγραφο.

6. Της κατά την παράγραφο 1 υποχρέωσης δεν απαλλάσσεται ο πλοίαρχος, όταν το πλοίο αποπλέει χωρίς φορτίο.

Άρθρο 15

1. Ο πλοίαρχος μετά τον κατάπλου στο δεύτερο λιμάνι της χώρας, παραδίδει στην Τελωνειακή Αρχή μέσα στην προβλεπόμενη από το άρθρο 12 προθεσμία, το δηλωτικό, ως ορίζεται στο προηγούμενο άρθρο.

2. Η Τελωνειακή Αρχή προορισμού των εμπορευμάτων ενημερώνει άμεσα την Τελωνειακή Αρχή έκδοσης αντιγράφων δηλωτικού, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο.

Άρθρο 16

1. Ως δηλωτικό μπορεί να γίνει δεκτό από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή και κάθε εμπορικό ή διοικητικό έγγραφο, που περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εξακρίβωση της ταυτότητας των εμπορευμάτων.

2. Επέχουν θέση δηλωτικού οι εκθέσεις ή τα έγγραφα των αρμόδιων Αρχών για παράδοση ναυαγίων ή ναυαγιαφρέσεων στην Τελωνειακή Αρχή, καθώς και άλλα έγγραφα ή αιτήσεις, που κατατίθενται στις Τελωνειακές Αρχές είτε για τη θέση σε ανάλωση είτε για τη διαμετακόμιση ειδών που παραλήφθηκαν με το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής για ορισμένη ειδική χρήση είτε εισήχθησαν αντικανονικά είτε εισάγονται από τα πληρώματα των πλοίων είτε σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση ή οι διαταγές του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδονται για ανάλογες περιπτώσεις.

3. Ειδικά για τα εμπορεύματα που διακινούνται στο πλαίσιο διαδικασίας διαμετακόμισης, ως δηλωτικό χρησιμοποιείται αντίγραφο του αντιτύπου του παραστατικού διαμετακόμισης.

4. Το δηλωτικό κατατίθεται με την προσκόμιση των εμπορευμάτων στην Τελωνειακή Αρχή.

5. Η εν λόγω Αρχή μπορεί να ορίζει, εφόσον υπάρχει δικαιολογημένη αιτία, προθεσμία κατάθεσης του δηλωτικού και εκφόρτωσης των εμπορευμάτων, που να λήγει το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα, μετά από την ημέρα προσκόμισης των εμπορευμάτων σ' αυτήν.

6. Σε περίπτωση μη κατάθεσης του δηλωτικού ή καθυστέρησης εκφόρτωσης των εμπορευμάτων, η Τελωνειακή Αρχή, ανεξάρτητα από τις άλλες κυρώσεις που προβλέπονται, δικαιούται να διατάξει, με κίνδυνο και έξοδα του μεταφορέα, την εκφόρτωση των εμπορευμάτων, από το μέσο μεταφοράς στο οποίο βρίσκονται, στους χώρους που έχουν καθορισθεί ή εγκριθεί από την Αρχή αυτή, για να εξασφαλίζεται ο έλεγχος τόσο των εμπορευμάτων όσο και του μέσου μεταφοράς.

7. Το δηλωτικό τηρείται και εξοφλείται από την Τελωνειακή Αρχή, η οποία ελέγχει αν τα εμπορεύματα που αναφέρονται στο δηλωτικό λαμβάνουν τελωνειακό προορισμό μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες. Το δηλωτικό φυλάσσεται στην εν λόγω Τελωνειακή Αρχή.

Άρθρο 17

1. Το δηλωτικό του φορτίου περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο του πλοίαρχου, την εθνικότητα και τον αριθμό της ταυτότητας ή του διαβατηρίου του, το όνομα και την εθνικότητα του πλοίου, τη χώρα προέλευσης και τον τόπο φόρτωσης, τον αριθμό των μελών του πληρώματος, την ποσότητα και το είδος του φορτίου και τα συνοδευτικά αυτού έγγραφα. Στο δηλωτικό περιλαμβάνονται και τα μη αναφερόμενα στις φορτωτικές εμπορεύματα.

2. Όταν το δηλωτικό έχει συνταχθεί σε ξένη γλώσσα, πρέπει να συνοδεύεται από μετάφραση στην Ελληνική, επικυρωμένη από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα και επέχει θέση πρωτοτύπου δηλωτικού.

3. Ο πλοίαρχος δεν υποχρεούται να περιλάβει στο δηλωτικό τις αποσκευές των επιβατών, εάν δεν έχουν εκδοθεί γι' αυτές φορτωτικές.

4. Για τα είδη που φέρουν τα μέλη του πληρώματος για δική τους χρήση ή κατέχουν για οποιονδήποτε σκοπό, καθώς και για τα εφόδια του πλοίου, οφείλει ο πλοίαρχος να καταθέσει μαζί με το δηλωτικό και ιδιαίτερη δήλωση, η οποία αν έχει συνταχθεί σε ξένη γλώσσα πρέπει να συνοδεύεται από μετάφραση στην Ελληνική. Η δήλωση αυτή θεωρείται από την Τελωνειακή Αρχή και λαμβάνει τον ίδιο αριθμό με το δηλωτικό. Ο πλοίαρχος οφείλει να καταθέσει τις δηλώσεις αυτές, έστω και με αρνητικό περιεχόμενο. Συμπληρωματικές δηλώσεις δεν λαμβάνονται υπόψη.

5. Τα έγγραφα που συνοδεύουν το δηλωτικό προσαρτώνται σε αυτό.

6. Σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι όροι και οι διατυπώσεις των παραπάνω παραγράφων, η Τελωνειακή Αρχή κρίνει το δηλωτικό απαράδεκτο, επιβάλλει το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1α του άρθρου 145 του παρόντα Κώδικα και υποχρεώνει τον πλοίαρχο στη σύνταξη και κατάθεση νέου δηλωτικού.

Άρθρο 18

1. Κάθε πλοίο, κατά τον κατάπλου, απόπλου ή και στην περίπτωση που παραμένει αγκυροβολημένο στο λιμάνι, υπόκειται σε επίσκεψη, από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, η παρεμπόδιση της οποίας δεν επιτρέπεται, έστω και αν άλλες διατάξεις ορίζουν διαφορετικά. Οι ναυτικοί πράκτορες ή οι αντιπρόσωποι των πλοίων, υποχρεούνται να γνωστοποιούν γραπτά στην Τελωνειακή Αρχή, δώδεκα (12) τουλάχιστον ώρες, πριν από τον κατάπλου του πλοίου, την επικείμενη άφιξη, παρέχοντας κάθε αναγκαία πληροφορία.

2. Οι πλοίαρχοι οφείλουν να επιδεικνύουν στους Τελωνειακούς υπαλλήλους που πραγματοποιούν την επίσκεψη όλα τα εμπορεύματα, να ανοίγουν τα κλεισμένα μέρη του πλοίου και να διευκολύνουν γενικά την εκτέλεση της επίσκεψης, θέτοντας στη διάθεση των υπαλλήλων κάθε ζητούμενο σχετικό έγγραφο.

3. Οι τελωνειακοί υπάλληλοι που πραγματοποιούν την επίσκεψη, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί λαθρεμπορίας, προβαίνουν στην κατάσχεση των εμπορευμάτων που υποχρεωτικά περιλαμβάνονται στο δηλωτικό και άσχετα με την κατάθεση αυτού, εφόσον αυτά δεν συνοδεύονται από τις ανάλογες φορτωτικές και τα υπόλοιπα επίσημα έγγραφα, που αποδεικνύουν τη νόμιμη κατοχή, κυριότητα, προέλευση και προορισμό αυτών.

4. Σε περίπτωση αντίστασης του πλοίαρχου στην επίσκεψη, αυτή πραγματοποιείται με τη συνδρομή της Λιμενικής ή άλλης Δημόσιας Αρχής. Εάν ο πλοίαρχος πλοίου με ξένη σημαία αντισταθεί κατά την επίσκεψη, αυτή πραγματοποιείται με την παρουσία εκπροσώπου της Προξενικής Αρχής και σε περίπτωση που αυτή δεν προσέλθει, με τη συνδρομή της Λιμενικής Αρχής.

5. Κατά τη διάρκεια παραμονής του πλοίου στο λιμάνι, η Τελωνειακή Αρχή το επιτηρεί, μπορεί δε να απαγορεύ-

σει την άνοδο σε αυτό προσώπων, που δεν έχουν σχέση με τις εργασίες του πλοίου.

6. Για πρόληψη λαθρεμπορικών ενεργειών, οι Τελωνειακοί υπάλληλοι μπορούν, όταν επιβιβασθούν στο πλοίο, να παραμένουν σε αυτό για φρούρηση, στις περιπτώσεις που αυτό κρίνεται αναγκαίο. Η φρούρηση και η επιτήρηση του πλοίου ενεργείται με δαπάνη των υπευθύνων αυτού. Σε περίπτωση που ο πλοίαρχος αρνηθεί να διευκολύνει την εγκατάσταση στο πλοίο ή την ασφαλή επιβίβαση ή αποβίβαση από αυτό των εντεταλμένων Τελωνειακών υπαλλήλων, επιβάλλεται σε αυτόν το πρόστιμο που προβλέπεται από την παράγραφο 1 εδάφιο γ' του άρθρου 145.

7. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, οι Τελωνειακοί υπάλληλοι που πραγματοποιούν την επίσκεψη στο πλοίο ή σε οποιοδήποτε αεροσκάφος, που βρίσκεται σε Ελληνικό Αερολιμένα ή σε οποιοδήποτε όχημα ή σιδηροδρομικό συρμό, που εισέρχεται στο τελωνειακό έδαφος της χώρας ή εξέρχεται ή διατρέχει αυτό, μπορούν ιδιαίτερα:

α) Να δίνουν εντολή, ορισμένα εμπορεύματα να επισμαίνονται με σημεία αναγνώρισης, πριν την εκφόρτωση τους.

β) Να ασφαλίζουν, σφραγίζουν και να επισμαίνουν οποιοδήποτε εμπόρευμα.

γ) Να ανοίγουν, ακόμη και με θραύση, οποιοδήποτε εμπορευματοκιβώτιο ή κλεισμένο χώρο, ασφαλισμένο με κλειδιά, τα οποία παρακρατούνται.

Σε περίπτωση ρήξης, αντικατάστασης, αφαίρεσης ή αλλοίωσης τελωνειακών σφραγίδων, κλειδαριών ή άλλων σημείων αναγνώρισης, που τέθηκαν σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια α' και β', επιβάλλεται στον πλοίαρχο το από την παράγραφο 3δ του άρθρου 144 προβλεπόμενο πρόστιμο.

8. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι διαδικασίες της ελευθεροκοινωνίας και επίσκεψης από την Τελωνειακή Αρχή, των πλοίων και των αεροσκαφών των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας ή άλλων Δημοσίων Υπηρεσιών, καθώς και οι δηλώσεις και οι διατυπώσεις που πρέπει να τηρηθούν για τα είδη, που μεταφέρονται από τα πληρώματα αυτών. Με όμοιες αποφάσεις καθορίζονται οι διατυπώσεις που πρέπει να τηρηθούν για τα πολεμικά πλοία και αεροσκάφη άλλων κρατών.

9. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών είναι δυνατόν να ορίζονται ειδικές διαδικασίες ελευθεροκοινωνίας, τελωνειακής επίσκεψης, επίβλεψης και ελέγχου της κίνησης των πλοίων αναψυχής ή ναυτικών αθλήσεων, καθώς και οι υποχρεώσεις των κυβερνητών και ιδιοκτητών αυτών.

Άρθρο 19

1. Στην περίπτωση κατά την οποία πλοία, για λόγους ανώτερης βίας, προσορμίζονται και έχουν ανάγκη επισκευής, οι πλοίαρχοι, αφού φροντίσουν για τις διατυπώσεις περί δηλωτικών, μετά από άδεια της Τελωνειακής Αρχής, μπορούν να εκφορτώσουν και να εναποθέσουν τα εμπορεύματα του πλοίου σε χώρους που εγκρίνονται από την Αρχή αυτή.

2. Δύο μήνες από την εκφόρτωση τα, κατά τους όρους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εμπορεύματα επιβαρύνονται με δικαιώματα υπερημερίας.

ΤΜΗΜΑ Β' ΛΟΙΠΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 20 Αεροπορικές μεταφορές

1. Τα αεροσκάφη που προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τρίτη χώρα υποχρεωτικά προσγειώνονται σε αεροδρόμια που τελούν υπό την επιτήρηση και τον έλεγχο των Τελωνειακών Αρχών. Η αναχώρηση αεροσκαφών που έχουν ως προορισμό άλλο Κράτος - Μέλος ή τρίτη χώρα επιτρέπεται μόνο από τα ως άνω αεροδρόμια.

2. Οι κυβερνήτες των αεροσκαφών, που προέρχονται από αερολιμένα εκτός του τελωνειακού εδάφους της χώρας, καταθέτουν στην Τελωνειακή Αρχή, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 12 έως 19 του παρόντα Κώδικα, το δηλωτικό φορτίου, ως προβλέπεται από τη Σύμβαση για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία, το οποίο φέρει την επωνυμία της αεροπορικής εταιρίας που μεταφέρει τα εμπορεύματα, τον αριθμό και την ημερομηνία της πτήσης, το όνομα του αερολιμένα φόρτωσης - αναχώρησης και εκφόρτωσης - προορισμού, τον αριθμό της φορτωτικής, τον αριθμό των δεμάτων, την περιληπτική περιγραφή των εμπορευμάτων και τη μικτή μάζα.

Άρθρο 21 Οδικές - Σιδηροδρομικές μεταφορές

1. Για τα εμπορεύματα, που μεταφέρονται οδικώς στο τελωνειακό έδαφος της χώρας, μέσω αναγνωρισμένων σημείων εισόδου, εφόσον δεν καλύπτονται με τίτλο διεθνούς διαμετακόμισης, κατατίθεται στην Τελωνειακή Αρχή εισόδου, από τον οδηγό του μεταφορικού μέσου, ως δηλωτικό εισαγωγής, οποιοδήποτε έγγραφο, από τα αναφερόμενα στο άρθρο 16 του παρόντα Κώδικα.

2. Για τα εμπορεύματα, που μεταφέρονται σιδηροδρομικώς στο τελωνειακό έδαφος της χώρας ισχύουν τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο. Ειδικότερες διαδικασίες καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται οι διαδικασίες εισαγωγής, διαμετακόμισης και εξαγωγής των εμπορευμάτων, που μεταφέρονται μέσω δικτύου αγωγών, καθώς και τυχόν λοιπές συναφείς τελωνειακές εργασίες.

Άρθρο 22 Υποχρεώσεις προσώπων

Οι κυβερνήτες αεροσκαφών, οι προϊστάμενοι αμαξοστοιχιών, οι οδηγοί φορτηγών οδικών οχημάτων ή άλλων χειρσαίων μεταφορικών μέσων ή οι υπεύθυνοι διαχειριστές δικτύου αγωγών υπέχουν τις υποχρεώσεις και ευθύνες, που προβλέπονται από τον παρόντα Κώδικα για τους πλοίαρχους. Οι φορείς ιδιοκτησίας των μεταφορικών αυτών μέσων, φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή οι κατά νόμο εκπρόσωποί τους, υπέχουν τις υποχρεώσεις και ευθύνες, που προβλέπονται για τους πράκτορες.

Άρθρο 23

Οι τελωνειακές διατυπώσεις για τα είδη, που διακινού-

νται με το ταχυδρομείο και υπόκεινται σε έλεγχο από τις Τελωνειακές Αρχές, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ **ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ - ΕΝΑΠΟΘΕΣΗ** **ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ**

Άρθρο 24 **Είσοδος – Επιτήρηση εμπορευμάτων**

1. Τα εμπορεύματα, που εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της χώρας, υποβάλλονται, από τη στιγμή της εισόδου τους, σε τελωνειακή επιτήρηση και έλεγχο, προσκομίζονται δε, χωρίς καθυστέρηση και σύμφωνα με τους όρους, που καθορίζει η Τελωνειακή Αρχή εισόδου στο τελωνειακό έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή ή σε άλλο χώρο, που καθορίζει ή εγκρίνει η αρμόδια αυτή Αρχή.

Με ανάλογο τρόπο προσκομίζονται στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή και τα κοινοτικά εμπορεύματα, που αποστέλλονται από άλλο Κράτος - Μέλος στην Ελλάδα και διακινούνται, σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις, με την κάλυψη εγγράφου κοινοτικής διαμετακόμισης ή εγγράφου που επέχει θέση εγγράφου κοινοτικής διαμετακόμισης ή αντιτύπου ελέγχου T5. Στην περίπτωση αυτή η εκπρόθεσμη κατάθεση των εγγράφων αυτών και η μη προσκόμιση των κοινοτικών εμπορευμάτων στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή προορισμού, συνεπάγεται εκτός από τις άλλες προβλεπόμενες κυρώσεις και την επιβολή, για κάθε ημέρα καθυστέρησης, προστίμου που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 145 του παρόντα Κώδικα.

2. Η εκφόρτωση των εμπορευμάτων στις Δημόσιες Προσωρινές Αποθήκες και χώρους ή σε οποιονδήποτε άλλο χώρο, που καθορίζει ή εγκρίνει η αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, καθώς και η παράδοση αυτών στην αρμόδια αυτή Αρχή, γίνεται ύστερα από άδεια αυτής, με βάση το δηλωτικό εισαγωγής.

3. Αν κατά την εκφόρτωση των εμπορευμάτων διαπιστωθούν ελλείμματα ή βρεθούν δέματα, δοχεία, κιβώτια ή άλλα είδη συσκευασίας τους, που φέρουν σαφή σημεία παραβίασης ή διαρρέουν ή είναι κενά του περιεχομένου τους, για την παραλαβή των εμπορευμάτων εκ μέρους της Τελωνειακής Αρχής, συντάσσεται πρωτόκολλο, που υπογράφεται από το διαχειριστή της αποθήκης και τον μεταφορέα ή τον αντιπρόσωπό του.

Στο πρωτόκολλο αυτό αναγράφονται, με κάθε λεπτομέρεια, η κατάσταση και το περιεχόμενο των παραπάνω μέσων συσκευασίας κατά βάρος, ποσότητα και εμπορευματολογική περιγραφή, καθώς και τα ληφθέντα διασφαλιστικά μέτρα.

Για τα ελλείμματα αυτά η Τελωνειακή Αρχή προβαίνει στη βεβαίωση και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, στην είσπραξη των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που αναλογούν σε αυτά.

Άρθρο 25 **Προσωρινή εναπόθεση εμπορευμάτων**

1. Η προσωρινή εναπόθεση εμπορευμάτων, που μεταφέρονται απευθείας από το εξωτερικό ή αποστέλλονται ύστερα από διαμετακόμιση, επιτρέπεται με γραπτή άδεια

της Τελωνειακής Αρχής σε Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, που βρίσκονται στη χωρική της αρμοδιότητα και τη διαχείριση των οποίων έχουν άλλα εκτός από τις Τελωνειακές Αρχές φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο για την εξυπηρέτηση του εμπορίου.

Η εκφόρτωση των εμπορευμάτων στις παραπάνω αποθήκες και χώρους γίνεται με βάση το δηλωτικό.

Η χρήση των Προσωρινών αυτών Αποθηκών ή χώρων επιτρέπεται να γίνεται και από περισσότερους του ενός μεταφορείς και εισαγωγείς εμπορευμάτων.

Για τα εμπορεύματα που εναποτίθενται στις παραπάνω αποθήκες ή χώρους εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις των Τελωνειακών Νόμων και Κανονισμών. Οι αποθήκες και χώροι αυτοί θεωρούνται ως Προσωρινές Τελωνειακές Αποθήκες και χώροι, μέσα στους οποίους μπορούν να διεξάγονται από την Τελωνειακή Υπηρεσία όλες οι προβλεπόμενες τελωνειακές εργασίες και διαδικασίες και θεωρείται ότι αυτές διεξάγονται εκτός Τελωνειακού Καταστήματος.

2. Τα εμπορεύματα που τελούν σε κατάσταση Προσωρινής Εναπόθεσης επιτρέπεται να μετακινηθούν ή απομακρυνθούν από τον τόπο που είχαν αρχικά τοποθετηθεί ή αποθηκευτεί, μόνο με άδεια της Τελωνειακής Αρχής. Τα εμπορεύματα αυτά επιτρέπεται να υποστούν μόνο επεξεργασία τέτοια, που να εξασφαλίζει τη διατήρησή τους στην αυτή κατάσταση, χωρίς μεταβολή της εμφάνισης ή των τεχνικών χαρακτηριστικών τους.

Επίσης επιτρέπεται, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και ύστερα από άδεια της Τελωνειακής Αρχής, η εξέταση ή η λήψη δειγμάτων των εμπορευμάτων αυτών, με σκοπό να τους δοθεί Τελωνειακός Προορισμός.

3. Οι Τελωνειακές Αρχές ασκούν έλεγχο και εποπτεία στις αποθήκες ή χώρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Για την άσκηση του ελέγχου και της εποπτείας, μπορεί να εγκαθίσταται στους χώρους αυτούς κλιμάκιο Τελωνειακών υπαλλήλων.

4. Οι εκμεταλλεζόμενοι Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης ή χώρους ευθύνονται έναντι του Δημοσίου για τους δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις, που αναλογούν στα εμπορεύματα. Το Δημόσιο δεν υπέχει ευθύνη για οποιαδήποτε βλάβη, φθορά ή καταστροφή, οφειλόμενη σε οποιαδήποτε αιτία, των εμπορευμάτων που εναποτίθενται στις αποθήκες ή χώρους αυτούς.

5. Στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, που προβλέπονται από το άρθρο αυτό, απαγορεύεται η αποθήκευση εμπορευμάτων που έχουν υπαχθεί στις διατυπώσεις της Τελωνειακής Αποταμίευσης ή Εξαγωγής.

Η εναπόθεση εμπορευμάτων, στις παραπάνω αποθήκες ή χώρους, που μπορούν από τη φύση ή την κατάσταση τους να επηρεάσουν άλλα εμπορεύματα ή να προκαλέσουν κίνδυνο στη δημόσια υγεία, τάξη, ασφάλεια ή στις αποθηκευτικές εγκαταστάσεις, επιτρέπεται μόνο σε ειδικά διαρρυθμισμένα ιδιαίτερα διαμερίσματα ή χώρους, εφόσον υπάρχουν και μπορούν να αποτρέψουν τους κινδύνους αυτούς.

Αν δεν υπάρχουν τέτοιοι ειδικοί χώροι, η εναπόθεση των εν λόγω εμπορευμάτων επιτρέπεται, μόνο με άδεια της Τελωνειακής Αρχής, στις κατάλληλες εγκαταστάσεις του εισαγωγέα αυτών.

Η Τελωνειακή Αρχή μπορεί να μην επιτρέψει την εκφόρτωση σε Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους εμπορευμάτων, που έχουν υποστεί σήψη ή αλλοίωση, κατά τη γνώμη ιατρού της Υγειονομικής ή Κτηνιατρικής ή άλλης Δημόσιας Υπηρεσίας ή άλλου ιατρού ή ειδικού επιστήμο-

να. Τα εμπορεύματα αυτά, εφόσον δεν ζητείται η καταστροφή τους, επανεξάγονται, με δαπάνες που βαρύνουν τον κάτοχο αυτών.

6. Για τη λειτουργία των Αποθηκών και χώρων Προσωρινής Εναπόθεσης της παραγράφου 1 απαιτείται άδεια του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας, που εκδίδεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου και εισήγηση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται:

α) Οι προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι αποθήκες ή χώροι που προβλέπονται από την παράγραφο 1.

β) Η διαδικασία παραλαβής των εμπορευμάτων.

γ) Οι όροι αποθήκευσης και λογιστικής διαχείρισης των εμπορευμάτων.

δ) Ο τρόπος παρακολούθησης και άσκησης του τελωνειακού ελέγχου τόσο των εμπορευμάτων όσο και των χώρων.

ε) Ο χρόνος λειτουργίας των αποθηκών και χώρων αυτών και οι λόγοι ανάκλησης της άδειας λειτουργίας πριν από το χρόνο λήξης αυτής.

στ) Οι εγγυήσεις, που παρέχονται για τη διασφάλιση των οφειλόμενων κάθε φορά προς το Δημόσιο δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, για τα εμπορεύματα που αποθηκεύονται. Δεν απαιτείται παροχή εγγύησης, όταν ο εκμεταλλεούμενος Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

ζ) Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την έγκριση και λειτουργία των αποθηκών αυτών.

Με όμοια απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατόν να ανατίθεται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα η διαχείριση των εμπορευμάτων που εκφορτώνονται σε Δημόσιες Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους.

8. Οι εκμεταλλεούμενοι τις Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης ή χώρους, της παραγράφου 1 του παρόντος, οφείλουν να γνωστοποιούν γραπτά στην Τελωνειακή Αρχή κάθε επιπλέον ή επί έλαττον διαπιστωμένη, κατά την εκφόρτωση, διαφορά μεταξύ των αναγραφόμενων στο δηλωτικό εμπορευμάτων και εκείνων που εναποτέθηκαν.

Επί έλαττον διαφορές εμπορευμάτων, που δεν γνωστοποιήθηκαν γραπτά στην Τελωνειακή Αρχή, εντός 24 ωρών από την εκφόρτωση, δεν λαμβάνονται υπόψη, οι δε εκμεταλλεούμενοι τις Προσωρινές αυτές Αποθήκες ή χώρους υποχρεούνται, επιφυλασσομένων των περί λαθρεμπορίας διατάξεων, στην καταβολή των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που αναλογούν στις διαφορές αυτές.

Για τη βεβαίωση και είσπραξη των οφειλόμενων στο Δημόσιο δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που αναλογούν στα διαπιστούμενα κάθε φορά ελλείμματα ή τις διαφορές εμπορευμάτων, που εισήχθησαν στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, εκδίδεται από την Τελωνειακή Αρχή Καταλογιστική Πράξη, σε βάρος των εκμεταλλεομένων τις Προσωρινές αυτές Αποθήκες ή χώρους.

9. Για την εναπόθεση των εμπορευμάτων στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, που προβλέπονται από το άρθρο αυτό, ισχύουν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 43 του παρόντος Κώδικα.

Οι παραπάνω προθεσμίες εναπόθεσης των εμπορευ-

μάτων μπορούν να περιορίζονται ή παρατείνονται από την Τελωνειακή Αρχή, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις.

10. Τα εμπορεύματα που προσκομίζονται στο Τελωνείο και εναποτίθενται στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, πρέπει, μέσα στις προθεσμίες που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 43, να λάβουν τελωνειακό προορισμό, που μπορεί να είναι:

α) είτε η υπαγωγή τους σε οποιοδήποτε Τελωνειακό Καθεστώς,

β) είτε η είσοδός τους σε Ελεύθερη Ζώνη,

γ) είτε η επανεξαγωγή τους εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

δ) είτε η καταστροφή τους με την άδεια της Τελωνειακής Αρχής και με τους όρους που η Αρχή αυτή καθορίζει,

ε) είτε η εγκατάλειψή τους υπέρ του Δημοσίου, ύστερα από έγκριση της Τελωνειακής Αρχής.

Για τα εμπορεύματα, στα οποία δεν έχει δοθεί οποιοσδήποτε τελωνειακός προορισμός, μέσα στις προθεσμίες που ορίζονται, εφαρμόζονται οι περί αζητήτων εμπορευμάτων διατάξεις του παρόντος Κώδικα.

11. Η εγκατάλειψη ή η καταστροφή των εμπορευμάτων δεν συνεπάγεται δαπάνη για το Δημόσιο.

Η Τελωνειακή Αρχή μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 37 του παρόντος Κώδικα, να καταστρέψει τα εμπορεύματα που έχουν τοποθετηθεί στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, πληροφορεί δε γι' αυτό τον κάτοχο των εμπορευμάτων. Τα έξοδα καταστροφής των εμπορευμάτων βαρύνουν τον κάτοχό τους.

12. Οι εκμεταλλεούμενοι τις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους του παρόντος άρθρου υποχρεούνται να διαθέτουν σε αυτούς τους χώρους, χωρίς επιβάρυνση για το Δημόσιο, κατάλληλο και ασφαλές στεγασμένο χώρο:

α) Για την εγκατάσταση της Τελωνειακής Υπηρεσίας, προς διενέργεια των κατά περίπτωση απαιτούμενων τελωνειακών και συναφών εργασιών και διατυπώσεων.

β) Για τη μεταφορά των εμπορευμάτων που δεν παραλαμβάνονται μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες και κηρύσσονται αζήτητα. Η μεταφορά αυτή διενεργείται με προσωπικό και μεταφορικά μέσα των εκμεταλλεομένων τις αποθήκες αυτές. Οι εκμεταλλεούμενοι τις Προσωρινές Αποθήκες δικαιούνται σε απόληψη προνομιακώς των τυχόν οφειλόμενων αποθηκεύτρων, εργατικών και μεταφορικών εξόδων, από το εκπλειστηρίασμα που επιτυγχάνεται.

Μετά τη διάθεση ή καταστροφή από την Τελωνειακή Αρχή των εμπορευμάτων που περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43, οι απαιτήσεις των εκμεταλλεομένων τις αποθήκες ή χώρους αυτούς, αποσβένονται.

13. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του παρόντος ή άλλων Τελωνειακών Νόμων και Κανονισμών σχετικά με τις άδειες εισόδου ή εξόδου των εμπορευμάτων ή άλλων αντικειμένων, απαγορεύεται η είσοδος και έξοδος των κάθε φύσης αντικειμένων, εμπορευμάτων, οχημάτων και ατόμων στις αποθήκες ή χώρους, που προβλέπονται από το παρόν άρθρο και τελούν υπό τελωνειακή επιτήρηση, φρούρηση ή εποπτεία, χωρίς έλεγχο από τους υπαλλήλους της Τελωνειακής Υπηρεσίας, οι οποίοι μπορούν να απαγορεύσουν την είσοδο προσώπων ή οχημάτων, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού ιδιωτικών εταιριών ασφάλειας και φρούρησης, που δεν έχει σχέση με συγκεκριμένη εργασία.

Η εκμίσθωση χώρων για την εγκατάσταση επαγγελματιών, προς άσκηση του επιτηδεύματός τους, μέσα στις

αποθήκες και χώρους που τελούν υπό τελωνειακή επιτήρηση, επιτρέπεται μόνο με έγκριση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

14. Η αποθήκευση, ταξινόμηση, διαλογή των εμπορευμάτων και αποσκευών επιβατών, οι εργασίες για την επαλήθευση, εξέταση και τον έλεγχο αυτών, καθώς και οι υπόλοιπες απαραίτητες εργασίες στις αποθήκες ή χώρους που τελούν υπό την αποκλειστική διαχείριση των Τελωνείων του Κράτους, πραγματοποιείται από την Κομιστική Υπηρεσία, κατά τις υποδείξεις του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Αρχής, κατά το χρόνο λειτουργίας της Αρχής αυτής.

Σε περίπτωση άρνησης εκτέλεσης ή παράβασης των υποδείξεων του Προϊσταμένου της Τελωνειακής Αρχής, επιβάλλονται στον υπαίτιο οι κυρώσεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία, περί ασκήσεως πειθαρχικού ελέγχου των φορτοεκφορτωτών, μετά από αίτηση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής. Σε περίπτωση υποτροπής, ο υπαίτιος απομακρύνεται της Κομιστικής Υπηρεσίας των Τελωνείων, με απόφαση του Προϊσταμένου του Τελωνείου.

Το προσωπικό που προσλαμβάνεται, από τους εκμεταλλευόμενους τις αποθήκες ή χώρους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για την φορτοεκφόρτωση και διαχείριση των εμπορευμάτων, πρέπει να απομακρύνεται από αυτούς, ύστερα από υπόδειξη του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Αρχής, για δικαιολογημένη αιτία.

Οι υπόχρεοι για την εκτέλεση φορτοεκφορτωτικών εργασιών πρέπει να χρησιμοποιούν, εφόσον κατά την κρίση των Προϊσταμένων του Τελωνείου επιβάλλεται τούτο, προς ταχεία και ασφαλή διενέργεια των εργασιών αυτών, τα κατάλληλα μηχανικά και λοιπά μέσα.

15. Το Δημόσιο δεν ευθύνεται για τις φυσικές απομειώσεις, φθορές ή βλάβες των εναποτιθέμενων εμπορευμάτων στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, που τελούν υπό τη διαχείριση των Τελωνείων, καθώς και για τις οφειλόμενες σε ανώτερη βία.

16. Εφαρμόζονται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή οι περί λαθρεμπορίας διατάξεις του παρόντος Κώδικα, ανεξάρτητα από την τυχόν λήψη εγγύησης ή αλλού διασφαλιστικού, των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, μέτρου, όταν διαπιστώνεται ότι ελλείπουν εμπορεύματα που έχουν εναποτεθεί στις αποθήκες ή χώρους της παραγράφου 1, χωρίς την τήρηση γι' αυτά των τελωνειακών και λοιπών συναφών διατυπώσεων και την χορήγηση της κατά περίπτωση απαιτούμενης, κατά τις διατάξεις του παρόντος ή άλλων τελωνειακών νόμων και κανονισμών, γραπτής άδειας παράδοσης ή εξόδου ή φόρτωσης αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟ - ΔΑΣΜΟΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 26

Οι δασμοί, που καθίστανται απαιτητοί, σε περίπτωση γένεσης τελωνειακής οφειλής, υπολογίζονται σύμφωνα με το Δασμολόγιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στον Κοινοτικό Τελωνειακό Κώδικα, ενώ οι φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις επιβάλλονται από Εθνικές Διατάξεις.

Άρθρο 27

1. Η εφαρμογή των ευεργετικών δασμολογικών μέτρων έναντι τρίτων χωρών, που προβλέπονται είτε σε διμερείς προτιμησιακές συμφωνίες είτε σε αυτόνομα προτιμησιακά καθεστώτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), εξαρτάται από την πλήρωση των προϋποθέσεων καταγωγής, που αναφέρονται στις εν λόγω συμφωνίες ή στις διατάξεις εφαρμογής του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα αντίστοιχα.

Η μη προτιμησιακή καταγωγή των εμπορευμάτων προσδιορίζεται για την εφαρμογή του Δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και για την εφαρμογή μέτρων εμπορικής πολιτικής. Οι σχετικές διατάξεις αναφέρονται στον Κοινοτικό Τελωνειακό Κώδικα.

2. Η καταστρατήγηση των περί καταγωγής διατάξεων θεωρείται ως Απλή Τελωνειακή Παράβαση, επιφυλασσόμενων των περί λαθρεμπορίας διατάξεων σε περίπτωση δόλου.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι αρμόδιοι Εθνικοί Φορείς ή Αρχές για την έκδοση του εγγράφου πιστοποίησης της καταγωγής.

Άρθρο 28

Αμφισβητήσεις

1. Τα εμπορεύματα τελωνίζονται στην κατάσταση και μορφή που προσκομίζονται στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, όπου κατατίθεται διασάφηση θέσης αυτών σε οποιοδήποτε καθεστώς, υπό την εποπτεία της οποίας προσδίδεται οιοσδήποτε προορισμός.

2. Η κατάταξη των προς τελωνισμό εμπορευμάτων στην οικεία διάκριση της συνδυασμένης ονοματολογίας του δασμολογίου ενεργείται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

3. Εάν ο παραλήπτης αμφισβητεί την από την Τελωνειακή Αρχή κατάταξη, τη δασμολογητέα ή φορολογητέα αξία, την υπαγωγή ή μη των εμπορευμάτων σε άλλο συντελεστή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ή άλλο Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης, ή άλλο φόρο, ή τέλος, συντάσσεται για την αμφισβήτηση αυτή πράξη στο σώμα της διασάφησης, που υπογράφεται από τον ενεργήσαντα τον τελωνισμό υπάλληλο, τον Προϊστάμενο του Τμήματος Τελωνισμού και τον διασαφιστή ή τον αντιπρόσωπο αυτού.

4. Η επίλυση των κατά την προηγούμενη παράγραφο αμφισβητήσεων εμπίπτει στην αρμοδιότητα των πρωτοβάθμιων Επιτροπών Τελωνειακών Αμφισβητήσεων, που λειτουργούν στις έδρες των Τελωνειακών Περιφερειών.

5. Η εκδίκαση των ασκουμένων εφέσεων κατά των αποφάσεων των Πρωτοβάθμιων Επιτροπών Τελωνειακών Αμφισβητήσεων ανήκει στην αρμοδιότητα της Ανώτατης Επιτροπής Τελωνειακών Αμφισβητήσεων, καθώς επίσης και η επίλυση των, μεταξύ του Προϊσταμένου του Τμήματος Τελωνισμού και του ενεργήσαντα τον τελωνισμό υπαλλήλου, αναφυόμενων διαφωνιών ως προς την κατάταξη.

6. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, ανακαθορίζονται η συγκρότηση, οι αρμοδιότητες και η έδρα των πρωτοβάθμιων Επιτροπών Τελωνειακών Αμφισβητήσεων (Π.Ε.Τ.Α) και της Ανώτατης Επιτροπής Τελωνειακών Αμφισβητήσεων (Α.Ε.Τ.Α).

7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα μέλη των ανωτέρω Επιτροπών, ο τρόπος αποστολής, από τις Τελωνειακές Αρχές, των αμφισβητούμενων διασαφήσεων και των σχετικών δειγμάτων, τα έξοδα εξέτασης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΟΦΕΙΛΗ

Άρθρο 29 Γένεση, θεβαίωση, είσπραξη, απόσβεση τελωνειακής οφειλής

1. Τελωνειακή οφειλή είναι η υποχρέωση κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου για καταβολή του συνόλου των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και λοιπών δικαιωμάτων του Δημοσίου συμπεριλαμβανομένου του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, που αναλογούν σε εμπορεύματα που εισάγονται, εξάγονται.

2. Επιφυλασσομένων των διατάξεων του Τελωνειακού Κοινοτικού Κώδικα η τελωνειακή οφειλή γεννάται:

α) τη στιγμή της αποδοχής της σχετικής διασάφησης για θέση σε ανάλωση ή ελεύθερη κυκλοφορία ή εξαγωγή ενός εμπορεύματος υποκειμένου σε δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις,

β) από την παράτυπη εισαγωγή στο τελωνειακό έδαφος ενός εμπορεύματος,

γ) από την υπεξαίρεση υποκειμένου σε δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις εμπορεύματος κατά την Τελωνειακή Επιτήρηση,

δ) από τη μη εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη θέση των εμπορευμάτων σε ένα καθεστώς ή προορισμό ή από τη μη τήρηση ενός από τους όρους που είχαν τεθεί για την υπαγωγή των εμπορευμάτων αυτών στο συγκεκριμένο καθεστώς και

ε) όπως και σε κάθε άλλη περίπτωση ειδικότερα καθοριζόμενη.

3. Η τελωνειακή οφειλή υπολογίζεται από τις αρμόδιες Τελωνειακές Αρχές, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 26 του παρόντα Κώδικα, βεβαιώνεται επί των οικείων τελωνειακών παραστατικών εγγράφων και εγγράφεται σε ειδικά λογιστικά βιβλία.

4. Η είσπραξη της τελωνειακής οφειλής πραγματοποιείται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις περί Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων και με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

5. Η απόσβεση της τελωνειακής οφειλής επέρχεται με την καταβολή ή διαγραφή του ποσού της οφειλής κατά τα οριζόμενα στην εθνική και κοινοτική νομοθεσία.

Άρθρο 30 Εγγυήσεις

1. Για την εξασφάλιση της τελωνειακής οφειλής όλων των Τελωνειακών Καθεστώτων, οι Τελωνειακές Αρχές μπορούν να απαιτούν, από τον διασαφιστή ή τον υπόχρεο κατάθεσης του σχετικού τελωνειακού παραστατικού, τη σύσταση εγγυήσης.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετικά με τις προθεσμίες και τον τρόπο καταβολής ή αναστολής της Τελωνειακής οφειλής και των παρεχόμενων εγγυήσεων, σε συνδυασμό με τις αντίστοιχες διατάξεις του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα.

Άρθρο 31 Συμπληρωματική Βεβαίωση - Είσπραξη εκ των υστέρων

1. Το Δημόσιο διατηρεί αμείωτες τις απαιτήσεις του κατά του κυρίου των εμπορευμάτων για δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις που δεν είχαν εισπραχθεί, όπως επίσης και για εκείνες που είχαν ελλιπώς βεβαιωθεί ή εισπραχθεί. Τα ποσά θεωρούνται ότι είχαν ελλιπώς βεβαιωθεί ή εισπραχθεί, όταν δεν βεβαιώθηκαν ή δεν εισπράχθηκαν, ολικά ή μερικά, λόγω οποιασδήποτε παράλειψης που έγινε κατά τον τελωνισμό των εμπορευμάτων, εφόσον αυτό προκύπτει από το κείμενο του τελωνειακού παραστατικού που κατατέθηκε, τις πράξεις επ' αυτού και τα δικαιολογητικά έγγραφα, που επισυνάπτονται σε αυτό, με τα οποία προσδιορίζονται τα κρίσιμα στοιχεία για την ορθή βεβαίωση των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται.

2. Επίσης, ως ελλιπώς βεβαιωθέντα ή εισπραχθέντα θεωρούνται και τα ποσά που βεβαιώθηκαν ή εισπράχθηκαν ελλιπώς, αν κατά τον εκ των υστέρων έλεγχο αποδειχθεί ότι δεν τηρήθηκαν οι προβλεπόμενοι για το καθεστώς, στο οποίο έχουν υπαχθεί τα εμπορεύματα, όροι ή ότι τα προσκομισθέντα πιστοποιητικά που χρησιμοποιήθηκαν για προτιμσιακή μεταχείριση του εμπορεύματος δεν είναι αυθεντικά ή έγκυρα.

3. Όσα έχουν εισπραχθεί ή έχουν βεβαιωθεί και εισπραχθεί ελλιπώς βεβαιώνονται συμπληρωματικά με πράξη της Τελωνειακής Αρχής και εισπράττονται απ' αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις περί είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

4. Η προθεσμία άσκησης προσφυγής κατά της πράξης βεβαίωσης των ποσών που, από οποιαδήποτε αιτία, δεν εισπράχθηκαν ή ελλιπώς βεβαιώθηκαν ή εισπράχθηκαν, όπως επίσης και η άσκηση της προσφυγής, δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα, εκτός εάν καταβληθεί ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) της οφειλής που βεβαιώθηκε. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται και για τις πράξεις βεβαίωσης της Τελωνειακής Αρχής για εμπορεύματα, που παραδόθηκαν με Τελωνειακό Καθεστώς, που επιφέρει αναστολή είσπραξης των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων. Η αίτηση αναστολής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων κατά της πράξης βεβαίωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης.

Άρθρο 32 Αχρεωστήτως εισπραχθέντα

1. Τα ποσά που εισπράχθηκαν από τα Τελωνεία αχρεωστήτως επιστρέφονται άτοκα στον δικαιούχο, εάν, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών ετών από την ημερομηνία βεβαίωσής τους, αυτός υποβάλει σχετική αίτηση στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή επισυνάπτοντας τα δικαιολογητικά έγγραφα που απαιτούνται.

Εάν η διαπίστωση της αχρεώστητης είσπραξης έγινε από την Τελωνειακή Υπηρεσία, καλείται από αυτήν ο δικαιούχος να υποβάλει τη σχετική αίτηση περί επιστροφής με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, μέσα στην ως άνω προθεσμία. Για την επιστροφή αυτή οι Τελωνειακές Αρχές ενεργούν κατά προτεραιότητα. Εάν η αχρεώστητη είσπραξη έχει αναγνωριστεί ή βεβαιωθεί με απόφαση του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου, ο δικαιούχος πρέπει μέσα σε ένα έτος, από τη δημοσίευση της παρα-

πάνω απόφασης, να υποβάλει σχετική αίτηση περί επιστροφής στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Εάν η αναγνώριση ή βεβαίωση της αχρεώστητης είσπραξης έγινε με απόφαση που εκδόθηκε μετά από έφεση ή αναίρεση, η ετήσια προθεσμία για την υποβολή της σχετικής αίτησης με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης.

Εντοκη επιστροφή επιτρέπεται εάν και εφόσον η σχετική αίτηση υποβληθεί μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία έξι μηνών, που αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα από το μήνα κατά τον οποίο κοινοποιήθηκε στην Τελωνειακή Αρχή η απόφαση του Αρμόδιου Δικαστηρίου.

Η μη υποβολή της αίτησης επιστροφής εμπρόθεσμα συνεπάγεται την παραγραφή του δικαιώματος έντοκης επιστροφής του δικαιούχου.

2. Για την επιστροφή εκδίδεται απόφαση:

- του Προϊσταμένου της Τελωνειακής Αρχής επιπέδου Διεύθυνσης,

- του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας, για τις υπόλοιπες Τελωνειακές Αρχές.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την επιστροφή, ο τρόπος επιστροφής, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Εάν εντός της προβλεπόμενης κατά περίπτωση προθεσμίας, κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, δεν υποβληθεί από τον δικαιούχο ή τον αντιπρόσωπό του αίτηση με τα δικαιολογητικά που απαιτούνται, παραγράφονται οι απαιτήσεις αχρεωστήτως εισπραχθέντων.

4. Η χρηματική αξίωση από την αχρεώστητη είσπραξη επιβαρύνσεων, για την οποία εκδόθηκε η προβλεπόμενη από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου απόφαση της Τελωνειακής Αρχής, παραγράφεται μετά την παρέλευση προθεσμίας ενός έτους από την κοινοποίηση της απόφασης.

5. Η αναστολή ή διακοπή της παραγραφής διέπεται από τις διατάξεις του Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού.

6. Ποσά από φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις μέχρι τρία (3) ευρώ, κατά πράξη, που εισπράχθηκαν αχρεώστητα ή βεβαιώθηκαν ή εισπράχθηκαν ελλιπώς, δεν επιστρέφονται ή δεν βεβαιώνονται συμπληρωματικά για είσπραξη. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών το ανωτέρω ποσό μπορεί να αυξομειώνεται, δεν μπορεί όμως να υπερβεί το αντίστοιχο για τους δασμούς ποσό, που προβλέπεται από τις ισχύουσες συναφείς διατάξεις της Κοινοτικής Τελωνειακής Νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α΄ ΣΥΝΗΘΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 33

1. Ο κύριος των εμπορευμάτων ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του, κατά την ισχύουσα νομοθεσία, οφείλει μετά την προσκόμισή τους στην Τελωνειακή Αρχή, να καταθέσει διασάφηση, προκειμένου τα εμπορεύματα αυτά να υπαχθούν σε οποιοδήποτε Τελωνειακό Καθεστώς ή να λάβουν έναν από τους λοιπούς Τελωνειακούς Προορισμούς, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα από την κοινοτική νομοθεσία.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών είναι δυνατόν να καθορίζονται συγκεκριμένες Τελωνειακές Αρχές της Επικράτειας για τον Τελωνισμό συγκεκριμένων εμπορευμάτων, όταν αυτό επιβάλλεται από τη φύση τους ή τον τρόπο διακίνησής τους.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται:

α) οι επί μέρους διαδικασίες που αφορούν στην εφαρμογή των όρων και προϋποθέσεων υπαγωγής των εμπορευμάτων σε ένα από τα τελωνειακά καθεστώτα, ή οι όροι και προϋποθέσεις και ειδικότερες διαδικασίες δια των οποίων προσδίδεται οιοσδήποτε άλλος Τελωνειακός Προορισμός, κατά το μέρος που οι διαδικασίες αυτές δεν καθορίζονται ρητά από την κοινοτική νομοθεσία,

β) η συμπλήρωση, κατάθεση της διασάφησης, η εξέταση, δειγματοληψία των εμπορευμάτων, ο υπολογισμός, βεβαίωση, συμπληρωματική βεβαίωση και είσπραξη των επιβαρύνσεων κατά το μέρος που οι διαδικασίες αυτές δεν καθορίζονται ρητά από την κοινοτική νομοθεσία, καθώς και ο τύπος των χρησιμοποιούμενων εντύπων ή αποδεικτικών είσπραξης, εφόσον δεν προβλέπονται από την Κοινοτική Νομοθεσία,

γ) ο χρόνος και ο τόπος φύλαξης των εξοφλημένων τελωνειακών παραστατικών εγγράφων, που κατατίθενται στις Τελωνειακές Αρχές.

4. Επιτρέπεται η αναστολή είσπραξης εθνικών επιβαρύνσεων, που αναλογούν σε εμπορεύματα κοινοτικά ή μη, εγχώρια ή και ευρισκόμενα σε Ελεύθερη Κυκλοφορία, σε κάθε περίπτωση που πρόκειται να υποστούν, υπό την επίβλεψη των Τελωνειακών Αρχών, οιασδήποτε μορφής ενσωμάτωση και επεξεργασία για την παραγωγή προϊόντων, τα οποία τίθενται οριστικά σε Ανάλωση. Ειδικότεροι όροι λειτουργίας και ελέγχου της συγκεκριμένης δραστηριότητας καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

ΤΜΗΜΑ Β΄ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 34

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις για τη χορήγηση έγκρισης εφαρμογής των απλουστευμένων διαδικασιών, που προβλέπονται από τις αντίστοιχες διατάξεις του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα.

Άρθρο 35

Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που ισχύουν για τις ταχυδρομικές αποστολές επιστολών και δεμάτων μπορεί:

α) να μην απαιτείται η κατάθεση της προβλεπόμενης από το άρθρο 33 διασάφησης, για να τεθούν σε Ανάλωση ή σε Ελεύθερη Κυκλοφορία εμπορεύματα, τα οποία προηγούμενα είχαν τεθεί υπό το Καθεστώς της Τελειοποίησης προς Επανεξαγωγή,

β) να μην αποτελούν αντικείμενο διασάφησης τα εμπορεύματα που εισάγονται για σκοπούς μη εμπορικούς καθώς και τα εμπορεύματα μικρής αξίας, ιδίως εκείνα που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές επιβατών.

Άρθρο 36

Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων επιτρέπεται

στον διασαφιστή να προσκομίζει ή να τροποποιεί μεταγενέστερα ορισμένα στοιχεία της διασάφησης, καταθέτοντας συμπληρωματικές διασαφήσεις γενικού, περιοδικού ή ανακεφαλαιωτικού χαρακτήρα.

Οι ενδείξεις των συμπληρωματικών διασαφήσεων θεωρείται ότι συνιστούν, μαζί με τις ενδείξεις των διασαφήσεων στις οποίες αναφέρονται, μια ενιαία και αδιαίρετη πράξη που ισχύει από την ημερομηνία αποδοχής της αντίστοιχης αρχικής διασάφησης.

ΤΜΗΜΑ Γ΄ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ - ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ – ΕΚΠΟΙΗΣΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 37

1. Η Τελωνειακή Αρχή, πριν από την έκδοση της άδειας παραλαβής και ύστερα από γραπτή αίτηση του διασαφιστή ή υπόχρεου καταβολής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.), μπορεί να εγκρίνει:

α) Την εγκατάλειψη των εμπορευμάτων, υπέρ του Δημοσίου, μετά προηγούμενη καταβολή του συνόλου των εξόδων και κάθε άλλης επιβάρυνσης που έχει επιβληθεί ή κρίνεται αναγκαία.

Η εγκατάλειψη δεν συνεπάγεται έξοδα για το Δημόσιο.

Η αίτηση αυτή μπορεί να διατυπώνεται και στο σώμα της διασάφησης.

Η αποδοχή της από την Τελωνειακή Αρχή σημειώνεται και στη διασάφηση. Μετά την αποδοχή δεν επιτρέπεται ανάκλησή της.

Στα εγκαταλειπόμενα εμπορεύματα εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 48.

β) Την καταστροφή των εμπορευμάτων.

Τα σχετικά έξοδα βαρύνουν τον διασαφιστή. Η γραπτή αίτηση του διασαφιστή για την καταστροφή των εμπορευμάτων μπορεί να διατυπώνεται και στο σώμα της διασάφησης. Η αποδοχή της από την Τελωνειακή Αρχή σημειώνεται και στη διασάφηση. Για την καταστροφή συντάσσεται πρωτόκολλο και γίνεται μνεία στη διασάφηση. Στη διασάφηση και στο προσαρτώμενο σε αυτήν, πρωτόκολλο καταστροφής αναφέρεται το είδος και η ποσότητα των υπολειμμάτων και απορριμμάτων, που ενδεχόμενα προκύπτουν από την καταστροφή, ώστε να είναι δυνατόν να τεθούν σε Ανάλωση ή σε Ελεύθερη Κυκλοφορία, εφόσον προηγούμενα καταβληθούν οι δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις που αναλογούν σ' αυτά.

Η κατά τα ανωτέρω διαδικασία καταστροφής διενεργείται από επιτροπή και υπό τους όρους και προϋποθέσεις, που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

2. Η εγκατάλειψη υπέρ του Δημοσίου ή η καταστροφή των εμπορευμάτων υπό τον έλεγχο της Τελωνειακής Αρχής απαλλάσσει τον διασαφιστή από την υποχρέωση να πληρώσει δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις εκτός από τα ανταποδοτικά τέλη και δικαιώματα.

3. Μετά την αποδοχή της αίτησης εγκατάλειψης, τα εμπορεύματα περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου και ακολουθείται για την εκποίηση η διαδικασία των άρθρων 43, 44, 45, 46, 47, 48 και 49 του παρόντος Κώδικα.

4. Στη διαδικασία της εκποίησης, σύμφωνα με τα ως άνω άρθρα, οδηγούνται υποχρεωτικά τα εμπορεύματα:

α) Αν μετά την καταχώρηση και την αποδοχή της δια-

σάφησης ο διασαφιστής αποχωρήσει ή δεν προσφέρει την απαραίτητη συνδρομή και δεν προσέλθει, μέσα σε τέσσερις (4) ημέρες από την αποδοχή της, για την εξέταση των εμπορευμάτων.

Στην περίπτωση αυτή ο Προϊστάμενος του Τελωνείου ή ο Προϊστάμενος του Τμήματος Τελωνισμού μαζί με τον Τελωνειακό Ελεγκτή ή, αν δεν υπάρχει Τελωνειακός Ελεγκτής, με άλλο Τελωνειακό υπάλληλο, εξετάζει, έστω και αν απουσιάζει ο διασαφιστής, τα εμπορεύματα ή συνεχίζει την εξέταση, αν αυτή είχε αρχίσει πριν από την αποχώρηση του διασαφιστή, αφού γίνει μνεία στη διασάφηση για την παρουσία ή την απουσία του,

β) Αν τα εμπορεύματα, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες ή και μετά παράταση το πολύ πέντε (5) ημερών, που είναι δυνατόν να χορηγηθεί από την Τελωνειακή Αρχή, ύστερα από αίτηση του διασαφιστή, μετά την εξέτάσή τους με παρουσία του διασαφιστή, δεν παραληφθούν ή αν δεν παρασχεθεί εγγύηση για τους δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις.

Και στις δυο αυτές περιπτώσεις προηγούνται της εκποίησης τα ακόλουθα:

Αν μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την εξέταση των εμπορευμάτων ο διασαφιστής δεν προσέλθει, για να ρυθμιστεί η κατάσταση των εμπορευμάτων και δεν είναι δυνατή η έκδοση άδειας παραλαβής τους, είτε γιατί δεν προσκομίστηκαν τα έγγραφα από τα οποία εξαρτάται η θέση των εμπορευμάτων σε Ανάλωση ή σε Ελεύθερη Κυκλοφορία είτε γιατί δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποτέλεσαν αντικείμενο εγγύησης εμπρόθεσμα οι δασμοί, φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις είτε από οποιαδήποτε άλλη αιτία, η Τελωνειακή Αρχή επικολάζει στην εξωτερική θύρα του Τελωνειακού Καταστήματος δηλοποίηση, η οποία περιλαμβάνει και τα στοιχεία της διασάφησης καθώς και της εξέτασης των εμπορευμάτων. Στη δηλοποίηση αυτή ορίζεται επίσης και η ημέρα εκποίησης των εμπορευμάτων με δημοπρασία, η οποία διενεργείται μετά την πάροδο πέντε (5) ημερών από την τοιχοκόλληση της δηλοποίησης. Η Τελωνειακή Αρχή πληροφορεί επίσης σχετικά τον διασαφιστή ή τον αντιπρόσωπό του με απλή επιστολή της, επίδοση της οποίας δεν απαιτείται.

5. Η Τελωνειακή Αρχή μπορεί, με ευθύνη και με δαπάνες του διασαφιστή, να μεταφέρει τα εμπορεύματα, αν βρίσκονται σε χώρους που εγκρίθηκαν από αυτήν και είναι έξω από τις Τελωνειακές Αποθήκες ή Περιβόλους, σε ειδικούς υπό την εποπτεία της χώρους ή αποθήκες.

6. Αν τα εμπορεύματα υπόκεινται σε φθορά ή είναι δυσχερής η φύλαξή τους, η Τελωνειακή Αρχή μπορεί να συντμήσει τις προθεσμίες του άρθρου αυτού.

7. Σε περίπτωση που υφίσταται κίνδυνος από τη διατήρηση των εμπορευμάτων η Τελωνειακή Αρχή μπορεί να καταστρέψει τα εμπορεύματα. Οι σχετικές δαπάνες καταστροφής βαρύνουν τον διασαφιστή.

8. Για τον υπολογισμό των πιο πάνω προθεσμιών δεν λαμβάνονται υπόψη οι μη εργάσιμες ημέρες, αν συμπίπτουν με τη λήξη των προθεσμιών αυτών.

ΤΜΗΜΑ Δ΄ ΕΘΝΙΚΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ

Άρθρο 38

1. Για τη διακίνηση υποκειμένων εμπορευμάτων, με αναστολή είσπραξης των αναλογουσών επ' αυτών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων μεταξύ δύο Τελωνείων,

που βρίσκονται εντός του Ελληνικού τελωνειακού εδάφους, κατατίθεται διασάφηση (δήλωση) διαμετακόμισης υπό τους όρους, που προβλέπονται για την εφαρμογή του Καθεστώτος της Κοινοτικής Διαμετακόμισης.

2. Για την κατά τα ανωτέρω διακίνηση υποκειμένων εμπορευμάτων κατατίθεται εγγύηση.

Ο κύριος υπόχρεος και ο εγγυητής ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για οποιαδήποτε απώλεια του εμπορεύματος ή διαφορά που προκύπτει στον τόπο της παραλαβής αυτού.

Οι Τελωνειακές Αρχές είναι δυνατόν να εγκρίνουν τη μη σύσταση εγγύησης, υπό τους όρους και προϋποθέσεις, που προβλέπονται για την εφαρμογή του Καθεστώτος της Κοινοτικής Διαμετακόμισης.

3. Η Τελωνειακή Αρχή επιτρέπει τη διακίνηση των εμπορευμάτων μετά από την εξέταση και επαλήθευσή τους. Στη συνέχεια τα εμπορεύματα σφραγίζονται και παραδίδονται με τα συνοδευτικά έγγραφα και παραστατικά προς μεταφορά στο Τελωνείο Προορισμού.

Η Τελωνειακή Αρχή δύναται να επιτρέψει τη διακίνηση των εμπορευμάτων χωρίς σφράγιση, όταν το είδος αυτών και τυχόν άλλα μέτρα που έχουν ληφθεί εξασφαλίζουν τη διαπίστωση της ταυτότητάς τους.

4. Οι διατάξεις που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και κατά τις διατυπώσεις της διακίνησης εμπορευμάτων για τα οποία αναγράφεται δε δηλωτικό πλοίου ότι προορίζονται να μεταφερθούν σε άλλο πραγμαματοποιούνται από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα του πλοίου, ο οποίος και έχει κατ' αναλογία τις ευθύνες και υποχρεώσεις του κύριου υπόχρεου.

Σε περίπτωση που δηλώνεται από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα προορισμός διαφορετικός από αυτόν που αναγράφεται στο δηλωτικό του πλοίου, κατατίθεται σχετική αίτηση από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα, η οποία εγκρίνεται και θεωρείται από το Τελωνείο και προσαρτάται επί της φορτωτικής που επισυνάπτεται στη διασάφηση διαμετακόμισης, αντίγραφο δε αυτής προσαρτάται στο δηλωτικό.

Στις περιπτώσεις της παρούσας παραγράφου η εξέταση και επαλήθευση των εμπορευμάτων δεν πραγματοποιείται παρά μόνο αν τούτο κριθεί αναγκαίο από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

5. Για τη διαδικασία της παραγράφου 4 προσαρτάται η φορτωτική του πλοίου υπογεγραμμένη από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα της ναυτιλιακής εταιρείας, που πραγματοποιήσει τη μεταφορά.

6. Το Καθεστώς της Εθνικής Διαμετακόμισης θεωρείται ότι έληξε κανονικά, όταν τόσο τα εμπορεύματα όσο και τα παραστατικά που τα συνοδεύουν προσκομισθούν στο Τελωνείο Προορισμού.

7. Το επιστρεπτέο αντίτυπο της διασάφησης (δήλωσης) διαμετακόμισης, δεόντως συμπληρωμένο και θεωρημένο από το Τελωνείο Προορισμού, επιστρέφεται το αργότερο εντός μηνός στο Τελωνείο Αναχώρησης.

Εάν μετά την παρέλευση μηνός δεν επιστραφεί το εν λόγω αντίτυπο, το Τελωνείο Αναχώρησης διεξάγει έρευνα σύμφωνα με τα οριζόμενα για το Καθεστώς της Κοινοτικής Διαμετακόμισης, με σκοπό τη διαπίστωση της λήξης του Καθεστώτος.

8. Όταν στο Τελωνείο Αναχώρησης προκύψει δασμοφορολογική ή άλλη διαφορά μεταξύ της διασάφησης (δήλωσης) διαμετακόμισης και της εξέτασης και επαλήθευσης των εμπορευμάτων, επιβάλλεται ποινή ανακριβούς δήλωσης σε βάρος του κύριου υποχρέου.

Η ίδια ποινή επιβάλλεται αν, κατά την εξέταση των εμπορευμάτων από το Τελωνείο Προορισμού, προκύψει η παραπάνω διαφορά, μεταξύ της εξέτασης αυτής και της διασάφησης διαμετακόμισης, που κατατέθηκε στο Τελωνείο Αναχώρησης, εφόσον δεν έγινε εξέταση στο Τελωνείο αυτό.

Το Τελωνείο Προορισμού σημειώνει, για το σκοπό αυτόν, όλα τα σχετικά στοιχεία με τη διαφορά που διαπιστώθηκε, στο αντίτυπο που προορίζεται γι' αυτό και στο επιστρεπτέο αντίτυπο της διασάφησης διαμετακόμισης, που προορίζεται για το Τελωνείο Αναχώρησης.

Το Τελωνείο Αναχώρησης, με την επιφύλαξη των διατάξεων περί λαθρεμπορίας, βεβαιώνει με πράξη του σε βάρος του κύριου υποχρέου και εισπράττει, σε κάθε περίπτωση, την ποινή ανακριβούς δήλωσης.

9. Η εγγύηση που έχει συσταθεί επιστρέφεται, μετά τη διαπίστωση από το Τελωνείο Αναχώρησης ότι τηρήθηκαν όλες οι προβλεπόμενες για το καθεστώς διατυπώσεις και ότι δεν προέκυψε παρατυπία ή διαφορά στα εμπορεύματα που διακινήθηκαν, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που σημειώνονται στο επιστρεπτέο αντίτυπο της διασάφησης διαμετακόμισης.

10. Επιτρέπεται στις Τελωνειακές Αρχές, που έχει εγκατασταθεί το Πληροφοριακό Σύστημα Τελωνείων, η ανταλλαγή δεδομένων, που αφορούν την αναχώρηση, άφιξη και αποτελέσματα ελέγχων, μέσω του συστήματος αυτού.

11. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο του εντύπου Εθνικής Διαμετακόμισης, για αποστολή από ένα Τελωνείο σε άλλο, εμπορευμάτων που υπόκεινται σε ειδικά μέτρα επιτήρησης.

ΤΜΗΜΑ Ε΄ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΖΩΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Άρθρο 39

1. Οι Ελεύθερες Ζώνες ή Ελεύθερες Αποθήκες αποτελούν τμήματα του τελωνειακού εδάφους της χώρας, όπου:

α) Τα αποτιθέμενα σε αυτές εμπορεύματα τρίτων χωρών θεωρούνται, ως προς την εφαρμογή των εισαγωγικών δασμών, φόρων και μέτρων εμπορικής πολιτικής, μη ευρισκόμενα στο τελωνειακό έδαφος.

β) Τα αποτιθέμενα στους χώρους των Ελεύθερων Ζωνών εμπορεύματα, εγχώρια ή τελούντα σε Ελεύθερη Κυκλοφορία, αποτελούν κατά κανόνα αντικείμενα εξαγωγής.

2. Με απόφαση, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ο Υπουργός Οικονομικών, αφού λάβει υπόψη του σχετικές θέσεις των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης και κατά περίπτωση των Υπουργείων Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας ή Εμπορικής Ναυτιλίας:

α) σιτιστά Ελεύθερες Ζώνες ή Ελεύθερες Αποθήκες,

β) ορίζει τους όρους λειτουργίας, διαχείρισης και ελέγχου της διακίνησης και παραμονής των εμπορευμάτων σε αυτές, κατά τρόπο διασφαλίζοντα την ακώλυτη διενέργεια του κοινοτικού και διεθνούς εμπορίου και

γ) προσδιορίζει την ευθύνη και τις αρμοδιότητες του διαχειριστή αυτών.

3. Για την έκδοση της κατά τα ανωτέρω απόφασης, υποβάλλεται σχετική πρόταση από τον Φορέα Διοίκησης

ή Εκμετάλλευσης του χώρου όπου πρόκειται να συσταθεί η Ελεύθερη Ζώνη ή αίτηση από το πρόσωπο που επιθυμεί την αναγνώριση Ελεύθερης Αποθήκης, προς τη Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης του Υπουργείου Οικονομικών, συνοδευόμενη από μελέτη σκοπιμότητας, από την οποία πρέπει να προκύπτουν:

α) η υπάρχουσα ή προβλεπόμενη διακίνηση μη κοινοτικών εμπορευμάτων μέσω της προτεινόμενης Ελεύθερης Ζώνης ή Ελεύθερης Αποθήκης,

β) η προσδοκώμενη συμβολή της Ελεύθερης Ζώνης ή Ελεύθερης Αποθήκης στην αύξηση της εμπορευματικής διακίνησης μη κοινοτικών εμπορευμάτων, σε συνδυασμό με τα αναμενόμενα γενικότερα οικονομικά οφέλη από τη λειτουργία της,

γ) τα εχέγγυα για τη σωστή διοίκηση και εκμετάλλευση της Ελεύθερης Ζώνης ή για τη σωστή διαχείριση των εμπορευμάτων στην περίπτωση της Ελεύθερης Αποθήκης.

4. Η διοίκηση και εκμετάλλευση των Ελεύθερων Ζωνών ανατίθεται σε νομικά πρόσωπα και ασκείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου αποφάσεις, των δε Ελευθέρων Αποθηκών σε οιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

5. Η τροποποίηση των ορίων των Ελευθέρων Ζωνών, που συνιστώνται με βάση το παρόν άρθρο, πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δημοσιεύομενη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΙ

Άρθρο 40

Με την κατάθεση τελωνειακού παραστατικού επιτρέπεται η παράδοση προϊόντων που προορίζονται για τον εφοδιασμό: πλοίων, αεροσκαφών, Διεθνών Οργανισμών, ξένων ενόπλων δυνάμεων και λοιπών κατηγοριών δικαιούχων ατέλειας λοιπών συναφών ειδικών προορισμών, σύμφωνα με τις ειδικότερα ισχύουσες εθνικές και κοινοτικές, κατά περίπτωση, διατάξεις.

Ως εφόδια νοούνται τα προϊόντα, που προορίζονται αποκλειστικά για διάθεση στους ως άνω προορισμούς.

Τα εισαγόμενα από τρίτες χώρες προϊόντα, εφόσον προορίζονται για εφόδια, απολαύουν δασμοφορολογικής ατέλειας κατά την εισαγωγή, ως ειδικότερες εθνικές και κοινοτικές διατάξεις ορίζουν.

Επιτρέπεται η απόθεση των προϊόντων, που προορίζονται για αποστολή προς εφοδιασμό των ως άνω περιπτώσεων, σε ειδικούς χώρους ή αποθήκες, που υπόκεινται σε τελωνειακό έλεγχο ή επιτήρηση.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται η διαδικασία και οι αναγκαίες λεπτομέρειες εφαρμογής του Καθεστώτος των Εφοδιασμών, ειδικότερα δε εκείνες που αφορούν τον τρόπο λειτουργίας των ως άνω Αποθηκών της διακίνησης και του τρόπου ελέγχου των εφοδίων προς τους ως άνω προορισμούς.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄ ΕΠΙΒΟΛΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 41

Δικαιώματα υπερημερίας και αποταμίευσης

1. Τα εμπορεύματα που αποτίθενται στις Αποθήκες

Προσωρινής Εναπόθεσης ή στον Τελωνειακό Περίβολο, τη διαχείριση των οποίων έχουν οι Τελωνειακές Αρχές και προέρχονται είτε από το εξωτερικό είτε από το εσωτερικό, υποβάλλονται σε δικαιώματα υπερημερίας μετά παρέλευση οκτώ (8) ημερών από την ημερομηνία εναπόθεσής τους, συμπεριλαμβανομένης και της ημέρας αυτής, κατά τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους.

Τα δικαιώματα υπερημερίας επιβάλλονται, σε κάθε περίπτωση, για τις παρεχόμενες από τα Τελωνεία υπηρεσίες διαχείρισης και διαφύλαξης των εμπορευμάτων, κατά το χρόνο παραμονής τους στις αποθήκες του Δημοσίου, είτε πρόκειται για Προσωρινή Εναπόθεση είτε πρόκειται για Τελωνειακή Αποταμίευση. Στις περιπτώσεις Τελωνειακής Αποταμίευσης τα εμπορεύματα επιβαρύνονται με δικαιώματα υπερημερίας τέσσερις (4) ημέρες μετά από την κατάθεση παραστατικών πρόσδοσης άλλου Τελωνειακού Προορισμού.

2. Τα εμπορεύματα που βρίσκονται αποθεθειμένα στις Ελεύθερες Ζώνες, Αποθήκες Αποταμίευσης και Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης, τη διαχείριση των οποίων έχουν άλλα εκτός των τελωνειακών πρόσωπα, επιβαρύνονται με τα κατά περίπτωση δικαιώματα υπερημερίας μετά τέσσερις (4) ημέρες από την κατάθεση παραστατικών πρόσδοσης προορισμού στα εμπορεύματα αυτά.

Όταν η λήξη των ανωτέρω προθεσμιών συμπίπτει με μη εργάσιμη ημέρα, οι προθεσμίες αυτές παρατείνονται μέχρι την πρώτη εργάσιμη ημέρα.

3. Τις πρώτες δεκαπέντε (15) ημέρες, μετά τη λήξη της προθεσμίας της πρώτης παραγράφου επιβάλλεται δικαίωμα υπερημερίας ισόποσο των 0,40 ευρώ για τα αποβιβαζόμενα εμπορεύματα στις Τελωνειακές Αποθήκες και 0,20 ευρώ για τα αποβιβαζόμενα εμπορεύματα στον Τελωνειακό Περίβολο, για κάθε ημέρα ανά πενήντα (50) χιλιόγραμμα βάρους.

4. Όταν το βάρος είναι μεγαλύτερο, υπολογίζεται ως διπλό ή πολλαπλό των πενήντα (50) χιλιογράμμων.

5. Μετά την παρέλευση της παραπάνω δεκαπενθημέρου προθεσμίας το δικαίωμα αυτό διπλασιάζεται και μετά την παρέλευση άλλων δεκαπέντε (15) ημερών τριπλασιάζεται.

6. Τα δικαιώματα αυτά δεν μπορούν να υπερβούν τη συναλλακτική αξία του εμπορεύματος.

7. Τα εμπορεύματα, για τα οποία ζητήθηκε Τελωνειακός Προορισμός ή τέθηκαν σε οποιοδήποτε Τελωνειακό Καθεστώς και κατατέθηκε διασάφηση, υποβάλλονται, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου 8, στο δεκαπλάσιο του δικαιώματος υπερημερίας μετά τέσσερις (4) ημέρες από την ημέρα της επαλήθευσής τους ή μετά από είκοσι (20) ημέρες από την αποδοχή του ως άνω Τελωνειακού παραστατικού.

Προκειμένου για εμπορεύματα που βρίσκονται αποθεθειμένα στους χώρους της δεύτερης παραγράφου, το δεκαπλό δικαίωμα υπερημερίας εισπράττεται μειωμένο κατά το ποσό των αποθηκεύτρων των ως άνω Ζωνών ή Αποθηκών.

Τα δικαιώματα υπερημερίας βεβαιώνονται επί του οικείου Τελωνειακού παραστατικού και εισπράττονται μαζί με τις λοιπές δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις.

Συμπληρωματική βεβαίωση είναι δυνατή.

Τα εμπορεύματα δεν υποβάλλονται σε δικαιώματα υπερημερίας κατά τις τέσσερις (4) επόμενες ημέρες της έκδοσης της άδειας παράδοσης έστω και αν αυτές συμπεριλαμβάνονται εντός των προθεσμιών των προηγούμενων παραγράφων 3 και 5.

8. Σε δεκαπλάσιο δικαίωμα υπερημερίας υποβάλλονται τα εμπορεύματα, για τα οποία κατατέθηκε διασάφηση εξαγωγής ή διαμετακόμισης μετά παρέλευση είκοσι (20) ημερών από την ειδική πρόσκληση της Τελωνειακής Αρχής προς Εξαγωγή ή Διαμετακόμιση.

9. Εμπορεύματα των οποίων η καθυστέρηση παραλαβής οφείλεται σε λόγους ανώτερης βίας, μπορούν μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου να απαλλάσσονται, ολικά ή μερικά, από τα οφειλόμενα δικαιώματα υπερημερίας.

Η απαλλαγή αυτή παρέχεται με πράξη:

α) των Προϊσταμένων των Τελωνείων Β΄ τάξεως για τα εμπορεύματα της αρμοδιότητάς τους και για τα εμπορεύματα της αρμοδιότητας των υποδεέστερων Αρχών που υπάγονται σε αυτά, εφόσον η αιτούμενη απαλλαγή αφορά χρονικό διάστημα μέχρι δεκαπέντε (15) ημερών από την παρέλευση της ανώτερης βίας,

β) των Προϊσταμένων των Τελωνειακών Διευθύνσεων για τα εμπορεύματα της αρμοδιότητάς τους, καθώς και τα εμπορεύματα της αρμοδιότητας των υποδεέστερων Αρχών που υπάγονται σε αυτές, εφόσον η αιτούμενη απαλλαγή αφορά χρονικό διάστημα μέχρι ενός (1) μήνα, από την παρέλευση της ανώτερης βίας.

Όταν πρόκειται για απαλλαγή από δικαιώματα υπερημερίας για χρονικά διαστήματα μεγαλύτερα των παραπάνω, αυτή χορηγείται με πράξη της Επιτροπής στην έδρα της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας, που αποτελείται από τον αρμόδιο Οικονομικό Επιθεωρητή ως πρόεδρο, τον Προϊστάμενο της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας και έναν Τελωνειακό Διευθυντή.

10. Τα εμπορεύματα της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του παρόντος Κώδικα υπόκεινται στο τέταρτο των επιβαλλόμενων, σύμφωνα με τις παραπάνω παραγράφους, δικαιωμάτων υπερημερίας.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορούν να απαλλάσσονται από δικαιώματα υπερημερίας που προβλέπονται από την παράγραφο αυτή, ορισμένα εμπορεύματα που εναποτίθενται στις παραπάνω Αποθήκες ή σε υπαίθριους χώρους εκτός Τελωνειακού Περιβάλλου.

11. Για τα εμπορεύματα που ευρίσκονται αποταμιευμένα σε Αποθήκες Αποταμίευσης, υπό τη διαχείριση της Τελωνειακής Αρχής, επιβάλλονται δικαιώματα αποταμίευσης, τα οποία καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

ΤΜΗΜΑ Η΄ ΠΟΙΝΕΣ ΑΝΑΚΡΙΒΟΥΣ ΔΗΛΩΣΗΣ

Άρθρο 42

1. Σε κάθε περίπτωση που υπολογισθούν δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις μικρότερες των πράγματι αναλογουσών και διαπιστωθεί ότι αυτό οφείλεται στην ανακρίβεια εγγραφών και δηλωθέντων στοιχείων της διασάφησης εισπράττεται ποινή ανακριβούς δήλωσης, υπολογιζόμενη σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του συνολικού ποσού από δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις, που βεβαιώνεται στα εμπορεύματα που τελωνίζονται σε ανάλωση ή ελεύθερη κυκλοφορία.

2. Σε κάθε άλλη περίπτωση ανακριβών στοιχείων και εγγραφών, τα οποία δεν επηρεάζουν τον προσδιορισμό των πράγματι οφειλόμενων επιβαρύνσεων, εισπράττεται πρόστιμο ποσού 100 ευρώ.

3. Οι ανωτέρω ποινές επιβάλλονται και κατά τον εκ των υστέρων έλεγχο των διασαφήσεων.

4. Οι ποινές ανακριβούς δήλωσης που προβλέπονται από τις προηγούμενες παραγράφους εισπράττονται έστω και αν τα εμπορεύματα εγκαταλειφθούν ή καταστραφούν.

5. Η επιβολή των παραπάνω ποινών δεν αποκλείει την εφαρμογή των περί λαθρεμπορίας διατάξεων, όταν συντρέχει περίπτωση.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών επιτρέπεται η αύξηση ή μείωση κατά πενήντα τοις εκατό (50%) των ποινών του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ Θ΄ ΑΖΗΤΗΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

Άρθρο 43

1. Εμπορεύματα που μεταφέρονται δια θαλάσσης και δεν παραλαμβάνονται μέσα σε προθεσμία σαράντα πέντε (45) ημερών, από την ημερομηνία κατάθεσης του δηλωτικού, καθώς και εμπορεύματα που μεταφέρονται με κάθε άλλο μεταφορικό μέσο και δεν παραλαμβάνονται μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών, από την ημερομηνία κατάθεσης του δηλωτικού, κηρύσσονται αζήτητα, με πρωτόκολλο που συντάσσεται εις διπλούν και υπογράφεται από τον Προϊστάμενο του Τελωνείου και τον αρμόδιο Τελωνειακό υπάλληλο που τα διαχειρίζεται.

2. Στο πρωτόκολλο περιγράφεται το είδος των εμπορευμάτων και αναγράφονται το μικτό βάρος, η ποσότητα, η κατάσταση των εμπορευμάτων, ο αριθμός και η κατάσταση των δοχείων και των δεμάτων. Μετά την επαλήθευση των παραπάνω στοιχείων από τον ειδικά προς τούτο οριζόμενο υπάλληλο και τον Προϊστάμενο του Τμήματος Τελωνισμού, τα εμπορεύματα παραδίδονται στον Τελωνειακό υπάλληλο, που διαχειρίζεται τα αζήτητα και καταχωρούνται στο βιβλίο αζητήτων εμπορευμάτων, που τηρείται από την Τελωνειακή Αρχή, ή στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Τελωνείων.

3. Το ένα από τα παραπάνω πρωτόκολλα προσαρτάται στο δηλωτικό για εξόφληση του αντίστοιχου στίχου και το άλλο πρωτόκολλο τηρείται στο Τελωνείο αντί δηλωτικού.

4. Τα εμπορεύματα που κηρύσσονται αζήτητα σύμφωνα με τα παραπάνω, μεταφέρονται σε χωριστή αποθήκη αζητήτων, με έξοδα που τα επιβαρύνουν. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει αποθήκη αζητήτων ή όταν η μεταφορά των εμπορευμάτων σε αποθήκη είναι οικονομικά ασύμφορη ή δεν είναι δυνατή για ειδικούς λόγους, τα εμπορεύματα παραμένουν σε ιδιαίτερο χώρο των Προσωρινών Τελωνειακών Αποθηκών ή Περιβάλλων.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορούν να μεταβάλλονται οι προθεσμίες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και των άρθρων 44 και 48, είτε γενικά για όλα τα εμπορεύματα είτε ειδικά για ορισμένα από αυτά.

Άρθρο 44

Σε δέκα (10) ημέρες από τη σύνταξη των πρωτοκόλλων που προβλέπονται από το προηγούμενο άρθρο, αντίγραφα ή αποσπάσματα αυτών τοιχοκολλούνται στην είσοδο του Τελωνειακού Καταστήματος. Αντίγραφα ή αποσπάσματα των πρωτοκόλλων αυτών είναι δυνατόν να κοινοποιούνται στις μεταφορικές εταιρίες και πράκτορες αυτών, με τις οποίες μεταφέρθηκαν τα εμπορεύματα.

τα, εφόσον εδρεύουν στην πόλη, όπου ευρίσκεται και η Τελωνειακή Αρχή.

Άρθρο 45

1. Μέσα σε άλλες δέκα (10) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας του προηγούμενου άρθρου, ο Προϊστάμενος του Τελωνείου εκδίδει διακήρυξη για την πώληση των εμπορευμάτων, τα οποία αναφέρει κατά είδος και βάρος και ορίζει τον τόπο και την ημέρα της δημοπρασίας.

2. Η διακήρυξη τοιχοκολλάται, στην ορισμένη γι' αυτό θέση του Τελωνειακού Καταστήματος, με απόδειξη του υπαλλήλου που ενήργησε την τοιχοκόλληση και δημοσιεύεται στο Κατάστημα της Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής, στην οποία εδρεύει η Τελωνειακή Αρχή, καθώς επίσης μπορεί να δημοσιευτεί και σε περίληψη σε τοπική εφημερίδα, εάν υπάρχει.

3. Όταν πρόκειται για αζήτητα των Τελωνείων Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, περίληψη της διακήρυξης δημοσιεύεται σε δύο (2) τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες και σε εμφανές μέρος, η δε δαπάνη που απαιτείται γι' αυτό, καταβάλλεται από την πάγια προκαταβολή των Τελωνείων αυτών.

4. Οι ενδιαφερόμενοι έχουν δικαίωμα να εξετάσουν τα προς δημοπράτηση εμπορεύματα, που βρίσκονται στην αποθήκη του Τελωνείου.

Άρθρο 46

1. Η δημοπρασία ενεργείται από την Τελωνειακή Αρχή την ημέρα που ορίστηκε, από την ενδέκατη πρωινή ώρα και μέχρι τη δωδέκατη μεσημβρινή στο Τελωνειακό Κατάστημα και παρατείνεται στην περίπτωση που δίνονται ανώτερες προσφορές. Οι διαγωνιζόμενοι έχουν δικαίωμα να εξετάσουν τα προς δημοπράτηση εμπορεύματα, που βρίσκονται στην αποθήκη του Τελωνείου.

2. Μετά την κατακύρωση στο όνομα του τελευταίου πλειοδότη παρακατατίθεται απ' αυτόν άμεσα το τέταρτο του εκπλειστηριάσματος και στη συνέχεια υπογράφονται τα πρακτικά της δημοπρασίας από τον τελευταίο πλειοδότη, τον εγγυητή και τον κήρυκα, η έγκριση δε της κατακύρωσης γίνεται από την αρμόδια Επιτροπή Εκποίησης, η οποία απαρτίζεται από τον Προϊστάμενο του Τελωνείου, τον Προϊστάμενο του Τμήματος Τελωνισμού και έναν υπάλληλο με ελεγκτικά καθήκοντα, που ορίζεται από τον Προϊστάμενο της Τελωνειακής Αρχής ή προκειμένου για Τελωνεία επιπέδου Τμήματος, από τον Προϊστάμενο αυτών και δύο άλλους Τελωνειακούς Υπαλλήλους, που ορίζονται με απόφαση του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας.

Άρθρο 47

1. Μετά την έγκριση, ο Προϊστάμενος του Τελωνείου καλεί με έγγραφο τον υπερθεματιστή να καταθέσει το υπόλοιπο του εκπλειστηριάσματος, υποχρεώνεται δε αυτός, ύστερα από την καταβολή του ποσού αυτού, να προσδώσει στα εμπορεύματα οποιοδήποτε Τελωνειακό Προορισμό.

2. Εάν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει το πλειστηρίασμα, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την κοινοποίηση σε αυτόν της έγκρισης, ενεργείται αναπλειστηριασμός σε βάρος αυτού και του εγγυητή και η επί έλαττον διαφορά εισπράττεται με τα νόμιμα αναγκαστικά μέσα, που προ-

βλέπονται από τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

3. Εάν, πριν από την καταβολή του πλειστηριάσματος από τον υπερθεματιστή, εμφανιστεί ο κύριος των εμπορευμάτων και ζητήσει να λάβουν Τελωνειακό προορισμό, θεωρείται άκυρη η δημοπρασία και διενεργούνται οι σχετικές με τον Τελωνειακό προορισμό διατυπώσεις.

4. Η μεταφορά των εμπορευμάτων στην αποθήκη, η αποσυσκευασία για επαλήθευση, η επανασυσκευασία και επανατοποθέτηση αυτών, ενεργείται υπό την επιστάσια του Τελωνείου.

5. Μέσα σε τρεις (3) ημέρες από την καταβολή του εκπλειστηριάσματος, αυτό κατατίθεται στο αρμόδιο ταμείο με την έκδοση γραμματίου παραλαβής για παρακαταθήκη, στο όνομα του Προϊσταμένου του Τελωνείου, ο οποίος το παραλαμβάνει και το προσαρτά στο πρωτόκολλο αζητήτων με τα πρακτικά.

6. Εάν ο δικαιούχος εκπλειστηριάσματος προσκομίσει στην Τελωνειακή Αρχή μέσα σε ένα χρόνο από την κατάθεσή του, νόμιμο τίτλο, που να αποδεικνύει την κυριότητα των πωληθέντων αζητήτων εμπορευμάτων, η Τελωνειακή Αρχή αποστέλλει το γραμμάτιο στον αρμόδιο ταμία με έγγραφο, με το οποίο δίνει εντολή να αποδοθεί το ποσό που παρακατατέθηκε, αφαιρουμένων τυχόν εξόδων.

7. Αντίγραφο του εγγράφου αυτού με τα πρακτικά, προσαρτάται στο σχετικό πρωτόκολλο αζητήτων, για εξόφλησή του.

8. Εάν μέσα σε ένα χρόνο από την έκδοση του γραμματίου παρακαταθήκης δεν εμφανισθεί ο κύριος του πωληθέντος αζητήτου, ο Προϊστάμενος Τελωνείου αποστέλλει το γραμμάτιο σε δέκα (10) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας, στο Δημόσιο Ταμείο, για να εισαχθεί ως Δημόσιο Έσοδο το ποσό που παρακατατέθηκε και εκδίδεται τακτικό γραμμάτιο παραλαβής.

9. Εμπορεύματα, που έχουν κηρυχθεί αζήτητα από Τοπικά Τελωνειακά Γραφεία, απαγορεύεται να εκποιηθούν από αυτά. Τα εμπορεύματα αυτά αποστέλλονται για πώληση στο πλησιέστερο Τελωνείο Α' ή Β' τάξης. Είναι δυνατή δε η αποστολή μόνο των σχετικών εγγράφων στις ως άνω αναφερόμενες Αρχές.

10. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου και του άρθρου 46 του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται και στην περίπτωση της εκποίησης εμπορευμάτων. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

11. Για τα εμπορεύματα που εκποιούνται από την Τελωνειακή Αρχή και που δεν παραλαμβάνονται από τον τελευταίο πλειοδότη, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την καταβολή του εκπλειστηριάσματος, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί αζητήτων εμπορευμάτων του άρθρου 43 και επομένων του παρόντα Κώδικα.

12. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, όταν πρόκειται για τα εμπορεύματα που, μετά την εκποίηση και καταβολή του εκπλειστηριάσματος, εγκαταλείπονται στις Αποθήκες Αποταμίευσης, αυτά μεταφέρονται σε Αποθήκες υπό την διαχείριση του Τελωνείου.

Η δαπάνη της μεταφοράς εκπίπτει από το εκπλειστηρίασμα της νέας εκποίησης.

Άρθρο 48

1. Όταν μεταξύ των αζητήτων εμπορευμάτων υπάρχουν είδη που έχουν ευτελή αξία ή είδη που κατέστησαν

άχρηστα λόγω βλάβης, βεβαιώνεται αυτό με λεπτομερές πρωτόκολλο, το οποίο υπογράφεται από τον Προϊστάμενο του Τελωνείου, έναν υπάλληλο με ελεγκτικά καθήκοντα και τον διαχειριστή της αποθήκης και στη συνέχεια καταστρέφονται, παρουσία αυτών.

2. Εάν πρόκειται για βρώσιμα είδη, την απαγόρευση ανάλωσής τους βεβαιώνει στο ίδιο πρωτόκολλο και γιατρός της αρμόδιας Υγειονομικής Αρχής, εφόσον δε δεν υπάρχει, οποιοσδήποτε γιατρός.

3. Εάν τα εμπορεύματα υπόκεινται σε φθορά, οι οριζόμενες προθεσμίες στο άρθρο 43 του παρόντα Κώδικα μπορούν να συντομευθούν, κατά την κρίση της Τελωνειακής Αρχής.

4. Αζήτητα εμπορεύματα, τα οποία δεν έγινε δυνατόν να εκπονηθούν μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την επαλήθευσή τους, σε τρεις (3) διαφορετικές δημοπρασίες, οι οποίες απέχουν μεταξύ τους, τουλάχιστον κατά δέκα (10) ημέρες, θεωρούνται ως εγκαταλελειμμένα και περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου.

Για τη συνδρομή των παραπάνω όρων της εγκατάλειψης, συντάσσεται πράξη στα οικεία Πρωτόκολλα από τον Προϊστάμενο του Τελωνείου και από αρμόδιο υπάλληλο, στον οποίο ανατέθηκαν ελεγκτικά καθήκοντα.

5. Τα εμπορεύματα που περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, επιτρέπεται να καταστρέφονται ή να διατίθενται, με την επιφύλαξη της διασφάλισης των Ιδίων Πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ελεύθερα από φορολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις για κάλυψη των αναγκών Δημοσίων Υπηρεσιών ή Φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων. Με την ίδια επιφύλαξη, είναι δυνατόν να εκποιούνται τα παραπάνω είδη, ελεύθερα από φορολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις, μετά από προηγούμενη γνωμοδότηση Επιτροπής και ύστερα από γενικές ή ειδικές διαταγές του Υπουργείου Οικονομικών. Όταν πρόκειται για Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ή Γεωργικούς Συνεταιρισμούς, που έχουν ανάγκη από βοήθεια, επιτρέπεται, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η διάθεση των παραπάνω ειδών, με τίμημα που δεν μπορεί να υπερβεί το ένα δέκατο (1/10) της τιμής κοστολόγησης.

Η ανωτέρω Επιτροπή απαρτίζεται:

α) προκειμένου για Τελωνεία επιπέδου Διεύθυνσης από τον Προϊστάμενο της Τελωνειακής Αρχής, τον αρμόδιο Προϊστάμενο Τελωνισμού και τον ελεγκτή αζητήτων, κωλυομένων δε αυτών, από τους νόμιμους αναπληρωτές τους.

β) προκειμένου για Τελωνείο άλλης βαθμίδας από τον Προϊστάμενο της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και δύο άλλους Τελωνειακούς Υπαλλήλους, που ορίζονται με απόφαση του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας.

Η παράδοση των εμπορευμάτων αυτών στις Δημόσιες Υπηρεσίες ή Φιλανθρωπικά Ιδρύματα, υπέρ των οποίων διατίθενται, γίνεται με πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής, το οποίο αναγράφει λεπτομερώς τα είδη που παραδίδονται σύμφωνα με τις δασμολογικές και εμπορευματολογικές διακρίσεις. Η διάθεση από τα Φιλανθρωπικά Ιδρύματα στη γενική κατανάλωση των ειδών αυτών απαγορεύεται πριν από την παρέλευση πενταετίας από την παραλαβή τους. Είδη που περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου, σύμφωνα με την προηγούμενη πα-

ράγραφο 4, είναι δυνατόν να διατίθενται δωρεάν στους συνεταιρισμούς των Δημοσίων Υπαλλήλων, ελεύθερα από φορολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις, ύστερα από έγκριση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 49

1. Εμπορεύματα για τα οποία προβλέπονται απαγορεύσεις ή περιορισμοί κατά την εισαγωγή τους, όταν κηρυχθούν αζήτητα και περιέλθουν στην κυριότητα του Δημοσίου, επιτρέπεται κατ' εξαίρεση να εκποιούνται ή να διατίθενται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 48 του παρόντα Κώδικα, με όρους και διατυπώσεις που καθορίζονται .

2. με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού.

3. Οι διατάξεις του παρόντος για τα αζήτητα εμπορεύματα, εφαρμόζονται και σε περίπτωση κατάσχεσης ή μεσεγγύησης, που διατάχθηκε από Ποινικό Δικαστήριο, για εμπορεύματα που βρίσκονται στις Αποθήκες ή χώρους Προσωρινής Εναπόθεσης ή Αποταμίευσης, αν αυτή δεν αρθεί μέσα σε ένα χρόνο, από την επιβολή της ή από τη λήξη της Αποταμίευσης, όταν πρόκειται για αποταμιευμένα εμπορεύματα.

ΤΜΗΜΑ Ι' ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Άρθρο 50

1. Οι επιβάτες που προέρχονται από τρίτη προς την Ευρωπαϊκή Ένωση χώρα οφείλουν να προσκομίζουν τις αποσκευές τους στην Τελωνειακή Αρχή εισόδου για εξέταση.

2. Η δήλωση του περιεχομένου των αποσκευών γίνεται προφορικά.

3. Είδη υποκείμενα σε δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις παραδίδονται στον επιβάτη μετά τον Τελωνισμό τους και την έκδοση του Αποδεικτικού Πληρωμής, υπό την επιφύλαξη της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 42 του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 51

1. Τα υποκείμενα σε δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις είδη, που δεν είναι δυνατόν να τελωνισθούν κατά την άφιξή τους, παραδίδονται προς φύλαξη στην Τελωνειακή Αρχή, η οποία εκδίδει, μετά από προηγούμενη εξέτασή τους, Απόδειξη Παραλαβής.

2. Όσες από τις αποσκευές των επιβατών δεν παραληφθούν εντός σαράντα πέντε (45) ημερών από την παράδοσή τους στο Τελωνείο, εξετάζονται από την Τελωνειακή Αρχή και ενεργούνται τα προβλεπόμενα από το άρθρο 43 και επόμενα του παρόντος.

Η ανωτέρω προθεσμία είναι δυνατόν να παραταθεί κατά περίπτωση, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, μέχρι τρεις (3) μήνες, με απόφαση της οικείας Τελωνειακής Αρχής και εφόσον συντρέχουν ειδικοί προς τούτο λόγοι.

3. Οι αποσκευές των επιβατών είναι δυνατόν να διαμετακομίζονται, εφαρμοζομένων ανάλογα των διατάξεων περί διαμετακόμισης.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ΄ ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ ΥΛΕΣ

Άρθρο 52

Τα εισαγόμενα δοχεία ή δέματα, που περιέχουν εύφλεκτες, εκρηκτικές ή άλλες επικίνδυνες για την υγεία και το περιβάλλον ύλες και ουσίες, πρέπει να φέρουν ευδιάκριτη και ευανάγνωστη επιγραφή, που να δηλώνει το περιεχόμενο και την επικινδυνότητά τους. Οι μεταφορείς ή οι πράκτορες των εταιριών οφείλουν να δηλώνουν, με χωριστό σημείωμα, στην Τελωνειακή Αρχή την εισαγωγή των δοχείων ή δεμάτων αυτών, πριν την εκφόρτωσή τους, άλλως υποπίπτουν σε απλή Τελωνειακή Παράβαση, τιμωρούμενη κατά τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ ΕΙΔΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ Α΄ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 53 Επιβολή του φόρου

Επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή προϊόντα, στο οινόπνευμα, στα αλκοολούχα ποτά και στα βιομηχανοποιημένα καπνά και καθορίζονται τα περί παραγωγής, μεταποίησης, κατοχής, κυκλοφορίας και ελέγχου των προϊόντων αυτών.

Άρθρο 54 Αντικείμενο του φόρου

1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης υπάγονται τα προϊόντα του άρθρου 53, τα οποία παράγονται στο εσωτερικό της χώρας, προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη ή εισάγονται στο εσωτερικό της χώρας.

Ως εισαγωγή νοείται η είσοδος των προϊόντων αυτών από τρίτες χώρες στο εσωτερικό της χώρας. Εάν όμως τα προϊόντα έχουν τεθεί υπό τελωνειακό καθεστώς κατά την είσοδό τους στο εσωτερικό της χώρας, η εισαγωγή τους λογίζεται ότι γίνεται τη στιγμή που εξέρχονται από αυτό το καθεστώς.

2. Με την επιφύλαξη των εθνικών και κοινοτικών διατάξεων όσον αφορά τα τελωνειακά καθεστώτα, θεωρείται ότι τελούν υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης τα υποκείμενα στο φόρο αυτό προϊόντα που προέρχονται από ή προορίζονται για τρίτη χώρα ή εδάφη που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού εφόσον:

α) τελούν σε ένα από τα καθεστώτα αναστολής του άρθρου 84 παράγραφος 1 στοιχείο α΄ του κανονισμού ΕΟΚ 2913/1992 ή βρίσκονται σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, ή

β) αποστέλλονται από ένα Κράτος - Μέλος προς ένα άλλο μέσω χωρών ΕΖΕΣ, ή μεταξύ Κράτους - Μέλους και χώρας ΕΖΕΣ υπό το καθεστώς της κοινοτικής εσωτερικής διαμετακόμισης, ή μέσω μιας ή περισσότερων τρί-

των χωρών εκτός ΕΖΕΣ, υπό την κάλυψη δελτίου TIR ή δελτίου ΑΤΑ.

Όταν στην παραπάνω περίπτωση (β) χρησιμοποιείται το ενιαίο διοικητικό έγγραφο θα πρέπει:

- Να συμπληρώνεται σε αυτό ο κωδικός αριθμός της συνδυασμένης ονοματολογίας (Σ.Ο.) και να αναφέρεται σαφώς ότι πρόκειται για αποστολή προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

- Ο παραλήπτης να αποστέλλει για εκκαθάριση ένα αντίτυπο του ενιαίου διοικητικού εγγράφου με τις κατάλληλες παρατηρήσεις, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που προβλέπονται στο άρθρο 112.

Επί των εισαγόμενων και εξαγόμενων προϊόντων του άρθρου 53 εφαρμόζονται οι διατάξεις της συναφούς νομοθεσίας.

3. Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής, εφόσον εξάγονται από εγκεκριμένο αποθηκευτή, επιτρέπεται να κυκλοφορούν υπό το καθεστώς αυτό μέχρι την έξοδό τους από το κοινοτικό έδαφος.

4. Θεωρούνται ως προϊόντα εισαγόμενα στο εσωτερικό της χώρας τα προϊόντα που προέρχονται από τα ακόλουθα κοινοτικά εδάφη:

α) το νησί Ελιγολάνδη και το έδαφος του BUSINGEN της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

β) Το LIVIGNO, το CAMPIONE D' ITALIA και τα Ιταλικά ύδατα της λίμνης του Λουγκάνο, της Ιταλικής Δημοκρατίας,

γ) τη Θέουτα και Μελίλια του Βασιλείου της Ισπανίας,

δ) τα Κανάρια νησιά του Βασιλείου της Ισπανίας,

ε) τα υπερπόντια διαμερίσματα της Γαλλικής Δημοκρατίας,

στ) τα Αγγλονορμανδικά νησιά και

ζ) Τα νησιά Άαλαντ της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Οι περιπτώσεις (δ) και (ε) παύουν να ισχύουν από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την κατάθεση σχετικής δήλωσης του Βασιλείου της Ισπανίας ή της Γαλλικής Δημοκρατίας, για τα προϊόντα που θα περιλαμβάνονται στη δήλωση αυτή.

5. Θεωρούνται ως προϊόντα προερχόμενα από άλλα Κράτη - Μέλη και τα προϊόντα που προέρχονται από:

α) το Πριγκηπάτο του Μονακό

β) το JUNGHOLZ και MITTELBERG (KLEINES WAL-SERTAL),

γ) το νησί του Μαν και

δ) τον Άγιο Μαρίνο.

Άρθρο 55 Ορισμοί

διατάξεων του τρίτου μέρους του παρόντα Κώδικα νοούνται ως:

α) «Καθεστώς Αναστολής»: το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή και κυκλοφορία των προϊόντων που τελούν υπό αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

β) «Φορολογική Αποθήκη»: κάθε τόπος όπου παράγονται, μεταποιοούνται, κατέχονται, παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής,

γ) «Εγκεκριμένος Αποθηκευτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει λάβει άδεια από τις αρμόδιες Αρχές

να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να παραλαμβάνει και να αποστέλλει κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη υπό καθεστώς αναστολής,

δ) «Εγγεγραμμένος Επιτηδευματίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως άδεια από τις αρμόδιες Αρχές να παραλαμβάνει κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή και προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος. Ωστόσο, ο εγγεγραμμένος επιτηδευματίας δεν δύναται να κατέχει ή να αποστέλλει προϊόντα με αναστολή της καταβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης,

ε) «Μη Εγγεγραμμένος Επιτηδευματίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως την ικανότητα κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του να παραλαμβάνει περιστασιακά προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή όσον αφορά αυτόν το φόρο και προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος. Ο επιτηδευματίας αυτός δεν δύναται να κατέχει ή να αποστέλλει προϊόντα υπό αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Ο μη εγγεγραμμένος επιτηδευματίας οφείλει, προτού αποσταλούν τα προϊόντα, να εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στις αρμόδιες Αρχές.

3. Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής, εφόσον εξαγονται από εγκεκριμένο αποθηκευτή, επιτρέπεται να κυκλοφορούν υπό το καθεστώς αυτό μέχρι την έξοδο τους από το κοινοτικό έδαφος.

4. Θεωρούνται ως προϊόντα εισαγόμενα στο εσωτερικό της χώρας τα προϊόντα που προέρχονται από τα ακόλουθα κοινοτικά εδάφη:

α) το νησί Ελιγολάνδη και το έδαφος του BUSINGEN της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

β) Το LIVIGNO, το CAMPIONE D' ITALIA και τα Ιταλικά ύδατα της λίμνης του Λουγκάνο, της Ιταλικής Δημοκρατίας,

γ) τη Θέουτα και Μελίλια του Βασιλείου της Ισπανίας,

δ) τα Κανάρια νησιά του Βασιλείου της Ισπανίας,

ε) τα υπερπόντια διαμερίσματα της Γαλλικής Δημοκρατίας,

στ) τα Αγγλονορμανδικά νησιά και

ζ) Τα νησιά Άαλαντ της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Οι περιπτώσεις (δ) και (ε) παύουν να ισχύουν από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την κατάθεση σχετικής δήλωσης του Βασιλείου της Ισπανίας ή της Γαλλικής Δημοκρατίας, για τα προϊόντα που θα περιλαμβάνονται στη δήλωση αυτή.

5. Θεωρούνται ως προϊόντα προερχόμενα από άλλα Κράτη - Μέλη και τα προϊόντα που προέρχονται από:

α) το Πριγκηπάτο του Μονακό

β) το JUNGHOLZ και MITTELBERG (KLEINES WAL-SERTAL),

γ) το νησί του Μαν και

δ) τον Άγιο Μαρίνο.

Άρθρο 55 Ορισμοί

Για την εφαρμογή των διατάξεων του τρίτου μέρους του παρόντα Κώδικα νοούνται ως:

α) «Καθεστώς Αναστολής»: το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή και κυκλοφορία των προϊόντων που τελούν υπό αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

β) «Φορολογική Αποθήκη»: κάθε τόπος όπου παράγονται, μεταποιούνται, κατέχονται, παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής,

γ) «Εγκεκριμένος Αποθηκευτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει λάβει άδεια από τις αρμόδιες Αρχές να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να παραλαμβάνει και να αποστέλλει κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη υπό καθεστώς αναστολής,

δ) «Εγγεγραμμένος Επιτηδευματίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως άδεια από τις αρμόδιες Αρχές να παραλαμβάνει κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή και προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος. Ωστόσο, ο εγγεγραμμένος επιτηδευματίας δεν δύναται να κατέχει ή να αποστέλλει προϊόντα με αναστολή της καταβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης,

ε) «Μη Εγγεγραμμένος Επιτηδευματίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως την ικανότητα κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του να παραλαμβάνει περιστασιακά προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή όσον αφορά αυτόν το φόρο και προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος. Ο επιτηδευματίας αυτός δεν δύναται να κατέχει ή να αποστέλλει προϊόντα υπό αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Ο μη εγγεγραμμένος επιτηδευματίας οφείλει, προτού αποσταλούν τα προϊόντα, να εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στις αρμόδιες Αρχές.

Άρθρο 56 Απαιτητό του φόρου

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση ή κατά τη διαπίστωση των ελλειμμάτων που εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 65 του παρόντα Κώδικα.

Θεωρείται ως θέση σε ανάλωση των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης:

α) Κάθε έξοδος, ακόμα και αντικανονική, από καθεστώς αναστολής.

β) Κάθε παραγωγή, ακόμα και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων εκτός καθεστώτος αναστολής.

γ) Κάθε εισαγωγή, ακόμα και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων, εφόσον δεν τίθενται υπό καθεστώς αναστολής.

Για την εφαρμογή της παραπάνω περίπτωσης (α), ως έξοδος από το καθεστώς αναστολής των πετρελαιοειδών προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής εντός φορολογικών αποθηκών στο εσωτερικό της χώρας και ζητείται η θέση τους σε ανάλωση, θεωρείται η φυσική έξοδος των προϊόντων από τη φορολογική αποθήκη.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στις μεν περιπτώσεις

(α) και (γ) της προηγούμενης παραγράφου εισπράττεται με βάση τα ποσοστά ή τα ποσά που ισχύουν κατά την ημερομηνία εξόδου των προϊόντων από το καθεστώς αναστολής ή από την έξοδό τους από το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο είχαν τεθεί, στη δε περίπτωση (β) της ίδιας παραγράφου εισπράττεται με βάση τα ποσοστά ή ποσά, που ισχύουν κατά την ημερομηνία παραγωγής εκτός καθεστώτος αναστολής.

Στην περίπτωση αντικανονικής εξόδου από καθεστώς αναστολής ή αντικανονικής παραγωγής ή αντικανονικής εισαγωγής, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται με βάση τα ποσοστά ή τα ποσά που ισχύουν κατά τον χρόνο διαπίστωσης των παραβάσεων αυτών.

3. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί ελλειμμάτων εισπράττεται με βάση τα ποσοστά ή τα ποσά που ισχύουν κατά την ημερομηνία διαπίστωσης αυτών από την αρμόδια Αρχή. Εν τούτοις, όταν από τα στοιχεία που διαθέτουν οι αρμόδιες Αρχές διαπιστώνεται ότι η εκτός καθεστώτος αναστολής παραγωγή ή το έλλειμμα πραγματοποιήθηκαν ή υπήρξαν, κατά περίπτωση, σε χρόνο προγενέστερο της διαπίστωσης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται με βάση τα ποσά ή τα ποσοστά που ίσχυαν κατά την προηγούμενη της διαπίστωσης ημερομηνία στην οποία πραγματοποιήθηκαν ή υπήρξαν.

Άρθρο 57

Ειδικές περιπτώσεις απαιτητού του φόρου

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός και εισπράττεται και σε περίπτωση που τα προϊόντα έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος και βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό της χώρας.

Για το σκοπό αυτόν, με την επιφύλαξη του άρθρου 56, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός και εισπράττεται όταν τα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος παραδίδονται ή προορίζονται να παραδοθούν στο εσωτερικό της χώρας, για τις ανάγκες επιτηδεύματι που ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα ή οργανισμού δημοσίου δικαίου.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται, κατά περίπτωση, από το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση ή κατέχει τα προϊόντα που προορίζονται να παραδοθούν ή από τον παραλήπτη αυτών στο εσωτερικό της χώρας και εισπράττεται με τις ίδιες διαδικασίες που εφαρμόζονται για την είσπραξη του φόρου κατά την έξοδο των προϊόντων από το καθεστώς αναστολής.

3. Η ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων της παραγράφου 1 γίνεται με την κάλυψη του προβλεπόμενου απλουστευμένου συνοδευτικού εγγράφου (ΑΣΔΕ), που προβλέπεται από τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις (Κανονισμός ΕΟΚ, αριθμ. 3649/1992, EEL369/ 18.12.1992).

4. Τα πρόσωπα της παραγράφου 2 υποχρεούνται, σε περίπτωση αποστολής των προϊόντων από άλλο Κράτος - Μέλος:

α) Να καταθέτουν, πριν από την αποστολή, σχετική δήλωση στην αρμόδια Αρχή του εσωτερικού της χώρας, καθώς και εγγύηση, η οποία να καλύπτει τους αναλογούντες φόρους.

β) Να καταβάλλουν στην αρμόδια Αρχή, κατά την άφιξη των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας, τους οφειλόμενους φόρους.

γ) Να θέτουν στη διάθεση του ελέγχου κάθε απαραίτητο στοιχείο ή έγγραφο, που κρίνεται από την αρμόδια

Αρχή αναγκαίο ή χρήσιμο, για την εξακρίβωση της πραγματοποίησης της παραλαβής των προϊόντων και της καταβολής των οφειλόμενων φόρων.

5. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, που έχει καταβληθεί στο εσωτερικό της χώρας για προϊόντα, τα οποία βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό άλλου Κράτους - Μέλους, επιστρέφεται σύμφωνα με το άρθρο 66 του παρόντος Κώδικα.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 58

Ειδικές περιπτώσεις προϊόντων κυκλοφορίας που έχουν τεθεί σε ανάλωση

Η κυκλοφορία προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση στο εσωτερικό της χώρας και μεταφέρονται διαμέσου εδάφους άλλου Κράτους - Μέλους χρησιμοποιώντας κατάλληλο δρομολόγιο, προκειμένου να παραδοθούν πάλι στο εσωτερικό της χώρας, πραγματοποιείται με το προβλεπόμενο από τον Καν. ΕΟΚ 3649/1992 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1992 (EEL369/ 18.12.1992), Απλουστευμένο Συνοδευτικό Διοικητικό Έγγραφο (Α.Σ.Δ.Ε.). Με το ίδιο συνοδευτικό έγγραφο γίνεται η κυκλοφορία των προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος και μεταφέρονται διαμέσου του εδάφους της χώρας, προκειμένου να παραδοθούν πάλι στο Κράτος - Μέλος που έχουν τεθεί σε ανάλωση.

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο:

α) Ο αποστολέας οφείλει να υποβάλει πριν την αποστολή των εμπορευμάτων δήλωση στην αρμόδια Αρχή του τόπου αναχώρησης.

β) Ο παραλήπτης οφείλει να βεβαιώνει την παραλαβή των εμπορευμάτων και να ενημερώνει την αρμόδια Αρχή του τόπου προορισμού.

γ) Ο αποστολέας και ο παραλήπτης υποχρεούνται να θέτουν στη διάθεση του ελέγχου κάθε απαραίτητο στοιχείο ή έγγραφο που κρίνεται από τις αρμόδιες Αρχές αναγκαίο ή χρήσιμο για την εξακρίβωση της πραγματοποίησης της παραλαβής των προϊόντων.

Άρθρο 59

Απόκτηση προϊόντων για ατομική χρήση

Για τα προϊόντα που αγοράζονται από ιδιώτες για ατομική χρήση σε άλλα Κράτη - Μέλη και μεταφέρονται αυτοπροσώπως, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται στο Κράτος - Μέλος απόκτησης.

Άρθρο 60

Ειδικές περιπτώσεις κατοχής προϊόντων

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 54, 55, 56, 57 και 58, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός όταν τα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό της χώρας. Στην περίπτωση αυτήν, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται από το πρόσωπο που τα κατέχει και εισπράττεται από την αρμόδια Αρχή.

2. Για την απόδειξη ότι τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 58 προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς, οι

αρμόδιες Αρχές λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- την εμπορική ιδιότητα του κατόχου και τους λόγους κατοχής των προϊόντων,
- τον τόπο όπου βρίσκονται τα προϊόντα ή, ανάλογα με την περίπτωση, τον χρησιμοποιούμενο τρόπο μεταφοράς,
- κάθε έγγραφο σχετικό με τα προϊόντα,
- το είδος αυτών των προϊόντων,
- την ποσότητα των προϊόντων.

Στην περίπτωση αυτή, οι ποσότητες ανά προϊόν δεν μπορούν να είναι μικρότερες από τα παρακάτω όρια για:

α) προϊόντα καπνού:

- | | |
|--|-------------|
| - τσιγάρα | 800 τεμάχια |
| - πουράκια (πούρα βάρους όχι πάνω από 3γρ. το τεμάχιο) | 400 τεμάχια |
| - πούρα | 200 τεμάχια |
| - καπνός για κάπνισμα | 1 κιλό |

β) αλκοολούχα ποτά:

- | | |
|--|-----------|
| - οиноπνευματώδη ποτά | 10 λίτρα |
| - ενδιάμεσα προϊόντα | 20 λίτρα |
| - οίνοι (από τους οποίους το πολύ 60 λίτρα αφρώδεις) | 90 λίτρα |
| - μπίρες | 110 λίτρα |

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος καθίσταται απαιτητός και εισπράττεται από τις αρμόδιες Αρχές, όταν η μεταφορά αυτών με μη κανονικό τρόπο γίνεται από ιδιώτες ή για λογαριασμό αυτών.

Ως μη κανονικές μεταφορές θεωρούνται οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων, όταν αυτά δεν περιέχονται στη δεξαμενή των οχημάτων.

Άρθρο 61

Άλλες περιπτώσεις απαιτητού και επιστροφής φόρου

1. Για τα προϊόντα τα οποία αγοράζονται σε άλλο Κράτος - Μέλος από άτομα που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή ή του εγγεγραμμένου ή μη εγγεγραμμένου επιτηδευματία και δεν προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς αποστέλλονται δε ή μεταφέρονται άμεσα ή έμμεσα από τον πωλητή ή για δικό του λογαριασμό, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβάλλεται στο εσωτερικό της χώρας με την άφιξη των προϊόντων.

Για το σκοπό αυτόν ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός με την άφιξη των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας και όταν τα προϊόντα έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος και αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς πρόσωπα της παρούσας παραγράφου.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης είναι απαιτητός από τον πωλητή ή τον φορολογικό εκπρόσωπο αυτού που δεν είναι ο τελικός παραλήπτης των προϊόντων ή τον παραλήπτη αυτών στο εσωτερικό της χώρας και εισπράττεται με την προβλεπόμενη διοικητική διαδικασία. Ο φορολογικός εκπρόσωπος πρέπει να είναι εγκεκριμένος από τις αρμόδιες Αρχές και εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας.

Στην περίπτωση αποστολής προϊόντων από το εσωτερικό της χώρας σε άλλο Κράτος - Μέλος, η αρμόδια Αρχή στη δικαιοδοσία της οποίας είναι εγκατεστημένος ο πωλητής πρέπει να εξακριβώνει ότι ο πωλητής τηρεί τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- να εγγυάται στην αρμόδια Αρχή την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, υπό τους όρους που προβλέπει το Κράτος - Μέλος προορισμού, πριν από την

αποστολή των προϊόντων και να εξασφαλίζει την καταβολή του μετά την άφιξη των προϊόντων,

- να τηρεί λογιστικά στοιχεία σχετικά με τις παραδόσεις των προϊόντων.

3. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που καταβλήθηκε στο εσωτερικό της χώρας επιστρέφεται, σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 66 του παρόντος Κώδικα.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ Β΄ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ

Άρθρο 62

Παραγωγή - Μεταποίηση - Κατοχή

1. Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του παρόντος Κώδικα, η παραγωγή, η μεταποίηση και η κατοχή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 53 του παρόντος Κώδικα, γίνεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Όταν δεν έχει καταβληθεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, τα ανωτέρω πραγματοποιούνται σε φορολογική αποθήκη.

2. Όπου στο μέρος τρίτο του παρόντος Κώδικα αναφέρεται ο όρος «μεταποίηση» εννοείται μεταποίηση για λογαριασμό του ιδίου ή για λογαριασμό τρίτου.

Άρθρο 63

Σύσταση φορολογικών αποθηκών

1. Για τη σύσταση και λειτουργία των φορολογικών αποθηκών απαιτείται άδεια της αρμόδιας Αρχής, η οποία παρέχεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου με απόφαση της, χωριστά για κάθε κατηγορία προϊόντος.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται:

- α) οι προϋποθέσεις με τις οποίες χορηγείται η άδεια σύστασης και λειτουργίας των φορολογικών αποθηκών,
- β) ο ανώτατος χρόνος παραμονής των προϊόντων κατά κατηγορία, στη φορολογική αποθήκη,
- γ) η διαδικασία παραλαβής ή αποστολής των προϊόντων,
- δ) οι όροι αποθήκευσης και λογιστικής διαχείρισης των προϊόντων,
- ε) ο τρόπος παρακολούθησης των προϊόντων και της άσκησης του ελέγχου αυτών,
- στ) ο χρόνος διάρκειας της λειτουργίας των αποθηκών αυτών και οι λόγοι ανάκλησης της άδειας αυτής πριν από το χρόνο λήξης,
- ζ) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την αναγνώριση ή λειτουργία των φορολογικών αποθηκών.

3. Οι αρμόδιες Αρχές ασκούν εποπτεία και έλεγχο κατά τρόπο διαρκή ή περιοδικό στις φορολογικές αποθήκες σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Ειδικά για τα βιομηχανοποιημένα καπνά οι όροι και προϋποθέσεις για την εποπτεία και τον έλεγχο των φορολογικών αποθηκών, θα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 64

Αναγνώριση εγκεκριμένου αποθηκευτή

1. Για το χαρακτηρισμό προσώπου ως εγκεκριμένου

αποθηκευτή απαιτείται άδεια της αρμόδιας Αρχής, η οποία παρέχεται με απόφασή της, μετά από προηγούμενη αίτηση του ενδιαφερομένου.

2. Για να παρασχεθεί η άδεια της προηγούμενης παραγράφου το ενδιαφερόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει:

α) να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να παραλαμβάνει και να αποστέλλει, κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του, προϊόντα που υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό αναστολή καταβολής του φόρου αυτού, εφόσον βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη,

β) να μην έχει διαπράξει σοβαρές καθ' υποτροπή παραβάσεις της φορολογικής ή τελωνειακής νομοθεσίας,

γ) να πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις που θα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

3. Για την εφαρμογή των διατάξεων του τρίτου μέρους του παρόντα Κώδικα ο εγκεκριμένος αποθηκευτής:

α) Υποχρεούται:

- να τηρεί λογιστικά βιβλία των αποθεμάτων ή κινήσεων των προϊόντων ανά αποθήκη,

- να επιδεικνύει τα προϊόντα σε κάθε ζήτηση της αρμόδιας Αρχής,

- να δέχεται οποιονδήποτε έλεγχο,

- να παρέχει εγγύηση προς το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του,

- να συμμορφώνεται με άλλες υποχρεώσεις που επιβάλλει ο Υπουργός Οικονομικών και η αρμόδια Αρχή,

- να διαθέτει εντός των αποθηκών και αδαπάνως για το Δημόσιο κατάλληλο και ασφαλή στεγασμένο χώρο για την εγκατάσταση της αρμόδιας Αρχής προς διενέργεια των κατά περίπτωση απαιτούμενων εργασιών και διατυπώσεων,

- να ενημερώνει την αρμόδια Αρχή για οποιαδήποτε μεταβολή των δεδομένων που έχουν ληφθεί υπόψη για τη χορήγηση της άδειας και να παρέχει τα επιβαλλόμενα από αυτήν τυχόν πρόσθετα διασφαλιστικά μέτρα.

β) Επέχει ευθύνη έναντι του Δημοσίου για τους φόρους που αναλογούν στα προϊόντα.

γ) Ευθύνεται επίσης για τις πράξεις των αποθηκαρίων των αποθηκών αυτών σε περίπτωση καταλογισμού τους από την αρμόδια Αρχή.

Άρθρο 65 Απώλειες προϊόντων

1. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής απολαύει απαλλαγής για τις απώλειες που επέρχονται στα πλαίσια του καθεστώτος αναστολής, εφόσον οφείλονται σε τυχαία περιστατικά ή σε ανώτερη βία και έχουν βεβαιωθεί από τις αρμόδιες Αρχές. Απολαύει επίσης, στα πλαίσια του καθεστώτος αναστολής, απαλλαγής για τις απώλειες (φύρες) που είναι εγγενείς στη φύση των προϊόντων κατά τη διαδικασία παραγωγής, μεταποίησης, αποθήκευσης και μεταφοράς των προϊόντων, όπου αυτές έχουν καθορισθεί με σχετικές διατάξεις. Οι απαλλαγές αυτές εφαρμόζονται επίσης στους επιτηδευματίες που αναφέρονται στο άρθρο 55 κατά τη μεταφορά των προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται τα προϊόντα που υπόκεινται σε φυσική απομείωση, τα ποσοστά της απομείωσης, καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των απωλειών αυτών.

2. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 απώλειες, οι

οποίες λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια ενδοκοινοτικής μεταφοράς των προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, πρέπει να βεβαιώνονται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με τα παραπάνω προεδρικά διατάγματα και τις ισχύουσες διατάξεις.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 118 του παρόντα Κώδικα, σε περίπτωση άλλων ελλειμμάτων εκτός από τις απώλειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και σε περίπτωση απωλειών για τις οποίες δεν αναγνωρίζονται οι απαλλαγές που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, οι φόροι εισπράττονται με τους συντελεστές ή τα ποσά που ισχύουν το χρόνο που σημειώθηκαν οι βεβαιωμένες από τις αρμόδιες Αρχές απώλειες ή, κατά περίπτωση, το χρόνο της διαπίστωσης των ελλειμμάτων.

4. Αν κατά την ενδοκοινοτική κυκλοφορία υπό καθεστώς αναστολής, προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, διαπιστώθηκαν ελλείμματα ή απώλειες της προηγούμενης παραγράφου 3, οι αρμόδιες Αρχές που έκαναν τη διαπίστωση προβαίνουν σε σχετική σημείωση στη δεύτερη σελίδα του επιστρεπτέου από τον παραλήπτη στον αποστολέα αντιτύπου του συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου.

Οι αρμόδιες Αρχές του τόπου προορισμού των προϊόντων, κατά τη θεώρηση του επιστρεπτέου αντιτύπου, σημειώνουν επ' αυτού τη χορήγηση ή όχι απαλλαγής κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού για τις απώλειες ή τα ελλείμματα που διαπιστώθηκαν.

Αντίγραφο του αντιτύπου αυτού αποστέλλεται από τις αρμόδιες Αρχές του τόπου προορισμού, στις αρχές που διαπίστωσαν τις απώλειες ή τα ελλείμματα.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 66 Επιστροφή φόρου

1. Τα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο εσωτερικό της χώρας δύνανται στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις και με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, να αποτελέσουν, μετά από αίτηση επιτηδευματία στα πλαίσια της άσκησης του επιτηδεύματός του, αντικείμενο επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης από τις αρμόδιες Αρχές, εφόσον τα προϊόντα αυτά δεν πρόκειται να καταναλωθούν στο εσωτερικό της χώρας. Εν τούτοις, δεν επιστρέφεται από τις αρμόδιες Αρχές ο ειδικός φόρος που καταβλήθηκε, εφόσον δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με τις παραπάνω προβλεπόμενες υπουργικές αποφάσεις.

2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) Ο αποστολέας υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια Αρχή για την επιστροφή φόρου, πριν από την αποστολή των προϊόντων, η οποία συνοδεύεται με έγγραφο ή άλλα στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται η καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

β) Η ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων πραγματοποιείται με την κάλυψη του συνοδευτικού εγγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 115 του παρόντα Κώδικα.

γ) Ο αποστολέας υποβάλλει το επιστρεπτέο αντίτυπο του συνοδευτικού διοικητικού ή εμπορικού εγγράφου,

συμπληρωμένο από τον παραλήπτη, το οποίο συνοδεύεται από έγγραφο που πιστοποιεί την ανάληψη της υποχρέωσης καταβολής των φόρων στο Κράτος - Μέλος προορισμού και είναι θεωρημένο από την αρμόδια Αρχή του Κράτους - Μέλους προορισμού των προϊόντων ή συνοδεύεται από ειδική ένδειξη (δήλωση) θεωρημένη από την ίδια αρχή, με τις κατωτέρω πληροφορίες:

- τη διεύθυνση της αρμόδιας Αρχής του Κράτους - Μέλους προορισμού,
- τον αριθμό και την ημερομηνία του διπλοτύπου καταβολής του φόρου ή την ημερομηνία αποδοχής της δήλωσης.

δ) Αν τα προϊόντα της παραγράφου 1 φέρουν φορολογικό επίσημα (ένσημη ταινία φορολογίας καπνού ταινία ελέγχου αλκοολούχων ποτών), πρέπει πριν από την αποστολή τους και προκειμένου να επιστραφεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, να προσκομισθούν για καταστροφή τα επισήματα αυτά στην αρμόδια Αρχή.

3. Στις περιπτώσεις του άρθρου 57 του παρόντος Κώδικα ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιστρέφεται μόνο εφόσον ο φόρος αυτός εξοφλήθηκε στο Κράτος - Μέλος προορισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Το αίτημα επιστροφής δύναται να μην ικανοποιηθεί από τις αρμόδιες Αρχές, αν δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Στις περιπτώσεις του άρθρου 61 του παρόντος Κώδικα ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιστρέφεται στο πωλητή, εφόσον αυτός έχει ακολουθήσει τις διαδικασίες της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου. Το αίτημα επιστροφής δύναται να μην ικανοποιηθεί, εφόσον δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 67

Βεβαίωση και είσπραξη εκ των υστέρων Επιστροφή αχρεωστήτως εισπραχθέντων

Για τα προϊόντα στα οποία επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης εφαρμόζονται ανάλογα τα άρθρα 31 και 32 του παρόντος Κώδικα.

Άρθρο 68 **Απαλλαγές**

1. Απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 53 του παρόντος Κώδικα, εφόσον προορίζονται:

α) για παράδοση στα πλαίσια διπλωματικών ή προξενικών σχέσεων,

β) για αναγνωρισμένους διεθνείς οργανισμούς και για τα μέλη των οργανισμών αυτών, μέσα στα όρια και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους,

γ) για τις ένοπλες δυνάμεις και τις πολιτικές υπηρεσίες που τις συνοδεύουν ή τον εφοδιασμό των κυλικίων και των λεσχών τους, των άλλων Κρατών - Μελών του Βορειοατλαντικού Συμφώνου, που ενεργείται σύμφωνα με τη συνθήκη,

δ) να καταναλωθούν στα πλαίσια συμφωνίας που έχει συναφθεί με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς, εφόσον αυτή η συμφωνία γίνεται δεκτή ή επιτρέπεται να υπαχθεί σε καθεστώς απαλλαγής από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας.

Οι ένοπλες δυνάμεις και οργανισμοί που αναφέρονται

στην παράγραφο αυτή δύνανται να παραλαμβάνουν προϊόντα από φορολογικές αποθήκες άλλων Κρατών - Μελών ή του εσωτερικού της χώρας, υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης, με την κάλυψη του συνοδευτικού εγγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 115 του παρόντος Κώδικα, υπό τον όρο ότι το έγγραφο αυτό θα συνοδεύεται από πιστοποιητικό απαλλαγής, η μορφή και το περιεχόμενο του οποίου καθορίζονται από κοινοτικές διατάξεις.

2. Επίσης, απαλλάσσονται του ειδικού φόρου κατανάλωσης τα προϊόντα που προορίζονται για εφοδιασμό πλοίων και αεροσκαφών.

3. Οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης των απαλλαγών των παραγράφων 1 και 2, καθώς και οι χορηγούμενες ποσότητες, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

ΤΜΗΜΑ Δ΄ **ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 69 **Άγιο Όρος**

Οι διατάξεις του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα δεν θίγουν το ειδικό καθεστώς του Αγίου Όρους, όπως είναι κατοχυρωμένο με το άρθρο 105 του Συντάγματος.

Άρθρο 70 **Πωλήσεις προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση από καταστήματα πλοίων και αεροσκαφών**

1. Οι επιτηδευματίες που εκμεταλλεύονται καταστήματα σε πλοία και αεροσκάφη που εκτελούν ενδοκοινοτικά ταξίδια και επιθυμούν να διενεργούν πωλήσεις προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας, κατά τη διάρκεια της ενδοκοινοτικής πτήσης ή του ενδοκοινοτικού θαλάσσιου πλου σε επιβάτες, προκειμένου να τα μεταφέρουν με τις αποσκευές τους, οφείλουν να το δηλώσουν στην αρμόδια Αρχή και να λάβουν σχετική έγκριση.

2. Για τα προϊόντα που πωλούνται με τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος και διακινούνται με το προβλεπόμενο στην παράγραφο 3 του άρθρου 57 του παρόντος Κώδικα συνοδευτικό έγγραφο, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός με την πώληση των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας και αποδίδεται από τον επιτηδευματία που εκμεταλλεύεται το κατάστημα. Αν η έδρα της επαγγελματικής δραστηριότητας του ανωτέρω επιτηδευματία είναι σε άλλο Κράτος - Μέλος, τις φορολογικές του υποχρεώσεις αναλαμβάνει ο εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας και εγκεκριμένος από τις αρμόδιες Αρχές φορολογικός του εκπρόσωπος.

3. Στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου ο επιτηδευματίας που εκμεταλλεύεται το κατάστημα ή ο φορολογικός του εκπρόσωπος υποχρεούται:

α) Να παρέχει εγγύηση για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στα προς πώληση προϊόντα.

β) Να καταβάλλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης με την πώληση αυτών.

γ) Να θέτει στη διάθεση του ελέγχου κάθε απαραίτητο στοιχείο ή έγγραφο, που κρίνεται από την αρμόδια Αρχή αναγκαίο ή χρήσιμο, για την εξακρίβωση της καταβολής των οφειλόμενων φόρων.

4. Τα πρόσωπα της παραγράφου 2 καταβάλλουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, που αναλογεί στις πωλήσεις κάθε δεκαπενθήμερου του μήνα, μέσα στο επόμενο δεκαπενθήμερο, με τις ίδιες διαδικασίες που εφαρμόζονται για την είσπραξη του φόρου κατά την έξοδο των προϊόντων από το καθεστώς αναστολής.

5. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που έχει καταβληθεί στο εσωτερικό της χώρας για προϊόντα τα οποία πωλούνται σε επιβάτες στο εσωτερικό άλλου Κράτους - Μέλους επιστρέφεται.

6. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου νοούνται ως:

α) «Επιβάτης που μεταβαίνει σε άλλο Κράτος - Μέλος»: κάθε ταξιδιώτης κάτοχος αεροπορικού εισιτηρίου ή θαλάσσιας διαδρομής στο οποίο ως άμεσος προορισμός αναφέρεται αερολιμένας ή λιμένας άλλου Κράτους - Μέλους.

β) «Ενδοκοινοτικός θαλάσσιος πλους ή ενδοκοινοτική πτήση»: κάθε μεταφορά αεροπορική ή δια θαλάσσης, που αρχίζει στο εσωτερικό ενός Κράτους - Μέλους και της οποίας ο πραγματικός τόπος προορισμού βρίσκεται στο εσωτερικό άλλου Κράτους - Μέλους.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 71

Μικροί οινοπαραγωγοί

1. Οινοπαραγωγοί που παράγουν μέχρι 1000 HL ετησίως απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των Τμημάτων Β' και Γ' του Κεφαλαίου Α' του ΤΡΙΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ του παρόντος Κώδικα, καθώς και από τις άλλες υποχρεώσεις τις σχετικές με την κυκλοφορία και τον έλεγχο.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι, με τους οποίους οι μικροί οινοπαραγωγοί διενεργούν ενδοκοινοτικές πράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΑΛΚΟΟΛΗ - ΑΛΚΟΟΛΟΥΧΑ ΠΟΤΑ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΚΑΠΝΑ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Άρθρο 72

Ορισμός

1. Ως πετρελαιοειδή προϊόντα για την εφαρμογή του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα θεωρούνται:

α) - Οι πίσσες (κωδικός Σ.Ο. 27.06).

β) - Οι βενζόλες (κωδικός Σ.Ο. 27.07.10).

- Οι τολουόλες (κωδικός Σ.Ο. 27.07.20).

- Οι ξυλόλες (κωδικός Σ.Ο. 27.07.30).

- Τα άλλα μείγματα αρωματικών υδρογονανθράκων που αποστάζουν 65% ή περισσότερο του όγκου τους (με τις απώλειες στους 250°C, σύμφωνα με τη μέθοδο ASTM D86): (κωδικός Σ.Ο. 27.07.50).

- Τα λάδια κρεοζώτου (κωδικός Σ.Ο. 27.07.91.00).

- Τα άλλα ακατέργαστα λάδια (κωδικοί Σ.Ο. 27.07.99.11 και 27.07.99.19).

γ) Τα ακατέργαστα λάδια από πετρέλαιο ή από ασφαλτούχα ορυκτά (ακατέργαστο πετρέλαιο), (κωδικός Σ.Ο. 27.09).

δ) Τα λάδια από πετρέλαιο ή από ασφαλτούχα ορυκτά, άλλα από τα ακατέργαστα λάδια. Τα παρασκευάσματα που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού, που περιέχουν κατά βάρος 70% ή περισσότερο λάδια από πετρέλαιο ή ασφαλτούχα ορυκτά και στα οποία τα λάδια αυτά αποτελούν το βασικό συστατικό (κωδικός Σ.Ο. 27.10).

ε) Τα αέρια πετρελαίου και οι άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες (κωδικός Σ.Ο.Ε.Χ. 27.11), συμπεριλαμβανομένου και του χημικώς καθαρού μεθανίου και προπανίου, με εξαίρεση το φυσικό αέριο.

στ) - Βαζελίνη (κωδικός Σ.Ο. 27.12.10)

- Παραφίνη που περιέχει κατά βάρος λιγότερο του 0,75% λάδι (κωδικός Σ.Ο. 27.12.20.00).

- Παραφίνη που περιέχει κατά βάρος περισσότερο του 0,75% λάδι.

- Το κεριό πετρελαίου μικροκρυστάλλινο.

- Άλλα ορυκτά κεριά SLACK WAX και παρόμοια προϊόντα, που λαμβάνονται με σύνθεση ή άλλες μεθόδους, έστω και χρωματισμένα (κωδικοί Σ.Ο. 27.12.90.31, 27.12.90.33, 27.12.90.39, 27.12.90.90).

ζ) Τα ασφαλτικά μείγματα με βάση τη φυσική ασφαλτο εν γένει, η πίσσα του πετρελαίου, η ορυκτή πίσσα ή το υπόλειμμα αυτής (π.χ. μαστίχες ασφαλτούχες, cut-backs (κωδικός Σ.Ο. 27.15)).

η) Οι άκυκλοι υδρογονάνθρακες (κωδικός Σ.Ο. 29.01).

θ) Το κυκλοεξάνιο (κωδικός Σ.Ο. 29.02.11.00), οι άλλοι κυκλανικοί ή κυκλενικοί υδρογονάνθρακες του κωδικού Σ.Ο. 29.02.19.90, το βενζόλιο (κωδικός Σ.Ο. 29.02.20), το τολουόλιο (κωδικός Σ.Ο. 29.02.30), τα ξυλόλια (κωδικοί Σ.Ο. 29.02.41.00, 29.02.42.00 και 29.02.43.00), τα ισομερή του ξυλλόλου σε μείγμα (κωδικός Σ.Ο. 29.02.44).

ι) Τα παρασκευάσματα που περιέχουν λάδια από πετρέλαιο ή ασφαλτούχα ορυκτά των κωδικών της Σ.Ο. 34.03.11.00 και 34.03.19.

ια) Τα αντικροτικά παρασκευάσματα, τα ανασχετικά της οξειδωσης, τα προσθετικά εξουδετέρωσης καταλοίπων, τα βελτιωτικά του ιξώδους των λιπαντικών λαδιών, τα προσθετικά κατά της διάβρωσης και τα άλλα παρασκευασμένα προσθετικά για ορυκτά λάδια (στα οποία περιλαμβάνεται και η βενζίνη) ή για άλλα υγρά, που χρησιμοποιούνται για τους ίδιους σκοπούς με τα ορυκτά λάδια (κωδικός Σ.Ο. 38.11).

ιβ) Τα αλκυλοβενζόλια σε μείγματα και αλκυλοναφθαλένια σε μείγματα, άλλα από εκείνα των κλάσεων 27.07 ή 29.02 (κωδικός Σ.Ο. 38.17).

2. Από τα προϊόντα της προηγούμενης παραγράφου και ανεξάρτητα από το αν επιβαρύνονται με ειδικό φόρο κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 73 του παρόντος Κώδικα τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα υπόκεινται στις διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας του παρόντος Κώδικα:

α) Τα προϊόντα της περίπτωσης (β) της παραγράφου 1 που περιλαμβάνονται στους κωδικούς της Σ.Ο. 27.07.10, 27.07.20, 27.07.30 και 27.07.50.

β) Τα προϊόντα της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 1 που περιλαμβάνονται στους κωδικούς της Σ.Ο. 27.10.00.11 έως και 27.10.00.78.

Εν τούτοις για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στους κωδικούς της Σ.Ο. 27.10.00.21, 27.10.00.25 και 27.10.00.59 οι διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας του παρόντος Κώδικα εφαρμόζονται μόνο εφόσον αυτά μεταφέρονται χύμα για εμπορικούς σκοπούς.

γ) Τα προϊόντα της περίπτωσης (ε) της παραγράφου 1

που περιλαμβάνονται στον κωδικό της Σ.Ο. 27.11, με εξαίρεση αυτά που εμπίπτουν στους κωδικούς 27.11.11.00 και 27.11.21.00.

δ) Οι κορεσμένοι άκυκλοι υδρογονάνθρακες του κωδικού Σ.Ο. 29.01.10.

ε) Τα προϊόντα της περίπτωσης (θ) της παραγράφου 1 που περιλαμβάνονται στους κωδικούς Σ.Ο. 29.02.20, 29.02.30, 29.02.41, 29.02.42, 29.02.43 και 29.02.44.

3. Οι τίτλοι και κωδικοί αριθμοί της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.), που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό, αναφέρονται στο κείμενο της Σ.Ο. του Κανονισμού (Ε.Ο.Κ) αριθ.3115/94 (L.345/31.12.94).

Άρθρο 73

Συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης

1. Οι συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζονται ως εξής:

ΕΙΔΟΣ	ΚΩΔ. Σ.Ο.	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
α) Βενζίνη αεροπλάνων	27.10.00.26	437	χιλιόλιτρο
β) Βενζίνη με μόλυβδο	27.10.00.34 και 27.10.00.36	337	χιλιόλιτρο
γ) Βενζίνη χωρίς μόλυβδο - με αριθμό οκτανίων μέχρι και 96,5	27.10.00.27 και 27.10.00.29	296	χιλιόλιτρο
- με αριθμό οκτανίων μεγαλύτερο των 96,5	27.10.00.29 και 27.10.00.32	316	χιλιόλιτρο
δ) Βενζίνη χωρίς μόλυβδο με την προσθήκη ειδικών προσθέτων, που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, προσφέρεται προς πώληση ή και χρησιμοποιείται ως ισοδύναμο καύσιμο αντί της μολυβδούχου βενζίνης των κωδικών της Σ.Ο. 27.10.00.27, 27.10.00.34 και 27.10.00.36 και 27.10.00.32	27.10.00.27 27.10.00.34 και 27.10.00.36 και 27.10.00.32	337	χιλιόλιτρο
ε) Ειδικό καύσιμο αεριωθούμενων τύπου βενζίνης	27.10.00.37	437	χιλιόλιτρο
στ) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κίνησης	EX 27.10.00.66	245	χιλιόλιτρο

ΕΙΔΟΣ	ΚΩΔ. Σ.Ο.	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
ζ) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) θέρμανσης	EX 27.10.00.67	245	χιλιόλιτρο

Ειδικά για την περίοδο από 1η Νοεμβρίου μέχρι και 10 Απριλίου κάθε έτους ο φόρος του πετρελαίου θέρμανσης ορίζεται σε 123 ευρώ το χιλιόλιτρο. Στην περίπτωση που οι ανωτέρω ημερομηνίες συμπίπτουν με μη εργάσιμες ημέρες, ως ημερομηνία λαμβάνεται η προηγούμενη εργάσιμη για την έναρξη και η επόμενη εργάσιμη για τη λήξη.

η) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), άλλο από EX 27.10.00.66	EX 27.10.00.67	245	χιλιόλιτρο
θ) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (FUEL OIL - Μαζούτ)	27.10.00.74 έως και 27.10.00.78	38	μετρ. τόννος
ι) Κηροζίνη (φωτιστικό πετρέλαιο)	27.10.00.51 και EX 27.10.00.55	245	χιλιόλιτρο
ια) Κηροζίνη θέρμανσης	EX 27.10.00.55	245	χιλιόλιτρο

Ειδικά για την περίοδο από 1η Νοεμβρίου μέχρι και 10 Απριλίου κάθε έτους ο φόρος της κηροζίνης θέρμανσης ορίζεται σε 123 ευρώ το χιλιόλιτρο. Στην περίπτωση που οι ανωτέρω ημερομηνίες συμπίπτουν με μη εργάσιμες ημέρες, ως ημερομηνία λαμβάνεται η προηγούμενη εργάσιμη για την έναρξη και η επόμενη εργάσιμη για τη λήξη.

ιβ) Υγραέρια και μεθάνιο που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο κινητήρων	EX 27.11.12.11 έως EX 27.11.19.00 και EX 27.11.29.00	100	μετρ. τόννος
ιγ) Υγραέρια και μεθάνιο για λοιπές, πλην της προηγούμενης περίπτωσης ιβ', χρήσεις	EX 27.11.12.11 έως EX 27.11.19.00 και EX 27.11.29.00	13	μετρ. τόννος»

Για την εφαρμογή των διατάξεων των ανωτέρω περιπτώσεων (ζ) και (ια), ως πετρέλαιο ή κηροζίνη θέρμανσης θεωρούνται τα προοριζόμενα να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για τη λειτουργία κεντρικών συστημάτων θέρμανσης (καλοριφέρ) ή άλλων μέσων για τη θέρμανση ανθρώπων στους χώρους κατοικίας, διαμονής ή εργασίας τους.

2. Για τον υπολογισμό του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή προϊόντα, που φορολογούνται με

βάση το χιλιόλιτρο, λαμβάνεται υπόψη θερμοκρασία προϊόντος 15°C.

3. Τα πετρελαιοειδή προϊόντα, πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εφόσον προορίζονται να χρησιμοποιηθούν, προσφέρονται προς πώληση ή και χρησιμοποιούνται ως «καύσιμο θέρμανσης», ή «καύσιμο κίνησης», υπόκεινται στον συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που καθορίζεται ανάλογα με τη χρήση για το ισοδύναμο καύσιμο ή καύσιμο κίνησης.

Με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δεν θίγονται οι διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 2074/1992 (ΦΕΚ 128Α'), όπως ισχύουν.

4. Εκτός από τα προϊόντα του άρθρου 72 του παρόντα Κώδικα, κάθε προϊόν που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, προσφέρεται προς πώληση ή και χρησιμοποιείται ως καύσιμο κίνησης προσθετικό ή αυξητικό του τελικού όγκου του καυσίμου αυτού, φορολογείται ως καύσιμο κίνησης.

Ομοίως, κάθε άλλος υδρογονάνθρακας που δεν αναφέρεται στο άρθρο 72 του παρόντα Κώδικα, που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, προσφέρεται προς πώληση ή και χρησιμοποιείται για θέρμανση, φορολογείται με βάση το συντελεστή του αντίστοιχου πετρελαιοειδούς προϊόντος της παραπάνω παραγράφου 1.

Εξαιρούνται ο άνθρακας, ο λιγνίτης, η τύρφη, άλλοι παρόμοιοι στερεοί υδρογονάνθρακες και το φυσικό αέριο.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 74

Ειδικές περιπτώσεις απαιτητού του φόρου

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που καθορίζουν τη γενεσιουργό αιτία και τους όρους καταβολής που ορίζονται στο άρθρο 56 του παρόντα Κώδικα ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των πετρελαιοειδών προϊόντων καθίσταται επίσης απαιτητός στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του προηγούμενου άρθρου.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των πετρελαιοειδών προϊόντων καθίσταται επίσης απαιτητός στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται ή δεν πληρούται πλέον κάποιος όρος τελικής χρήσης για την απαλλαγή ή την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Άρθρο 75

Καύσιμα αυτοκινήτων οχημάτων δημόσιας χρήσης και εμπορευματοκιβωτίων ειδικών χρήσεων

1. Τα πετρελαιοειδή προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε ένα άλλο Κράτος - Μέλος δεν υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης του άρθρου 73 του παρόντα Κώδικα, εφόσον περιέχονται στις κανονικές δεξαμενές καυσίμων:

α) των αυτοκινήτων οχημάτων δημόσιας χρήσης για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα από τα ίδια οχήματα,

β) των εμπορευματοκιβωτίων ειδικών χρήσεων και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια μιας μεταφοράς, των συστημάτων με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα εμπορευματοκιβώτια αυτά.

2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου νοούνται ως:

α) «Κανονικές δεξαμενές καυσίμων»:

- οι δεξαμενές που ο κατασκευαστής τοποθετεί σε όλα τα μεταφορικά μέσα του ίδιου τύπου με το εξεταζόμενο μεταφορικό μέσο και η τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου, τόσο για την κίνηση των οχημάτων όσο και ενδεχομένως, για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων,

- οι δεξαμενές υγραερίου, που είναι τοποθετημένες σε μεταφορικά μέσα και επιτρέπουν την απευθείας χρησιμοποίηση του υγραερίου ως καυσίμου, καθώς και οι δεξαμενές που είναι προσαρμοσμένες σε άλλα συστήματα με τα οποία μπορεί να είναι εξοπλισμένο το μεταφορικό μέσο,

- οι μόνιμες δεξαμενές καυσίμων, που ο κατασκευαστής τοποθετεί σε όλα τα εμπορευματοκιβώτια του ίδιου τύπου με τον τύπο του εξεταζόμενου εμπορευματοκιβωτίου και η μόνιμη τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων, με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα εμπορευματοκιβώτια ειδικής χρήσης.

β) «Εμπορευματοκιβώτιο ειδικής χρήσης»: κάθε εμπορευματοκιβώτιο που φέρει ειδικά προσαρμοσμένες διατάξεις για τα συστήματα ψύξης, οξυγόνωσης, θερμικής μόνωσης ή άλλα συστήματα.

Άρθρο 76

Εγκαταστάσεις παραγωγής πετρελαιοειδών προϊόντων

1. Ως εγκατάσταση παραγωγής πετρελαιοειδών προϊόντων του άρθρου 72 του παρόντα Κώδικα θεωρείται η εγκατάσταση στην οποία τα προϊόντα αυτά παράγονται ή υπόκεινται σε καθορισμένη κατεργασία, κατά την έννοια της συμπληρωματικής σημείωσης 4 του Κεφαλαίου 27 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

2. Η κατανάλωση πετρελαιοειδών προϊόντων στις εγκαταστάσεις παραγωγής τους δεν θεωρείται ως γενεσιουργός αιτία επιβολής του φόρου, εφόσον η κατανάλωση γίνεται για τους σκοπούς της παραγωγής αυτής. Ωστόσο, σε περίπτωση που η κατανάλωση αυτή γίνεται για σκοπούς ξένους προς την παραγωγή ή ειδικότερα για την κίνηση οχημάτων, θεωρείται ως γενεσιουργός αιτία επιβολής του φόρου.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι εγκαταστάσεις που δεν θεωρούνται ως εγκαταστάσεις παραγωγής πετρελαιοειδών προϊόντων, καθώς και οι επεξεργασίες που δεν θεωρούνται παραγωγή πετρελαιοειδών.

Άρθρο 77

Ειδικές περιπτώσεις επιστροφής του φόρου

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που έχει καταβληθεί για πετρελαιοειδή προϊόντα που έχουν μολυνθεί ή αναμειχθεί τυχαία και συνεπεία του γεγονότος αυτού κατέστησαν ακατάλληλα να χρησιμοποιηθούν για τον σκοπό που προορίζονταν, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται, εφόσον τα προϊόντα αυτά επανεισάγονται στη φορολογική αποθήκη για ανακύκλωση.

2. Οι όροι και οι διατυπώσεις εφαρμογής των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 78 Ειδικές απαλλαγές

1. Εκτός από τις απαλλαγές, που προβλέπονται από το άρθρο 68, απαλλάσσονται επίσης:

α) Τα πετρελαιοειδή προϊόντα του άρθρου 72 του παρόντα Κώδικα για τα οποία δεν ορίζεται συντελεστής με το άρθρο 73 του παρόντα Κώδικα, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κίνησης ή θέρμανσης.

β) Τα πετρελαιοειδή προϊόντα, τα οποία παραλαμβάνονται με σκοπό τον εφοδιασμό αεροσκαφών που εκτελούν αεροπορικές μεταφορές, με εξαίρεση τα πετρελαιοειδή προϊόντα, τα οποία προορίζονται για τον εφοδιασμό αεροσκαφών που εκτελούν ιδιωτικές πτήσεις αναψυχής.

Ως ιδιωτική πτήση αναψυχής νοείται η χρησιμοποίηση αεροσκάφους από τον ιδιοκτήτη του ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει τη χρήση του με σύμβαση μίσθωσης ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο το χρησιμοποιεί για μη εμπορικούς σκοπούς και ειδικότερα, όταν δεν το χρησιμοποιεί για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών με αντάλλαγμα ή για τους σκοπούς του Δημοσίου.

γ) Τα πετρελαιοειδή προϊόντα που παραλαμβάνονται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τους σκοπούς της ναυσιπλοΐας στα ύδατα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης και της επαγγελματικής αλιείας, εκτός από την περίπτωση χρησιμοποίησής τους σε ιδιωτικά σκάφη αναψυχής.

Ως ιδιωτικό σκάφος αναψυχής νοείται οποιοδήποτε σκάφος, το οποίο χρησιμοποιείται από τον ιδιοκτήτη του ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει τη χρήση του, με σύμβαση μίσθωσης ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο ή για μη εμπορικούς σκοπούς και ειδικότερα όταν δεν χρησιμοποιείται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών με αντάλλαγμα ή για σκοπούς του Δημοσίου.

γα) Ειδικότερα, όσον αφορά, τα επαγγελματικά τουριστικά πλοία ή πλοία του ν. 438/1976 (ΦΕΚ 162Α') η απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών θα παρέχεται με επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στην ποσότητα των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιήθηκαν αποδεδειγμένα ως καύσιμα αποκλειστικά για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητάς τους.

Η υποβολή της σχετικής αίτησης γίνεται το αργότερο εντός εξαμήνου από την κατανάλωση των πετρελαιοειδών.

Σε περίπτωση επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για την οποία διαπιστώνεται ότι αυτός που την έλαβε δεν θεμελιώνει τέτοιο δικαίωμα, επιβάλλεται σε αυτόν πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο του επιστραφέντος ποσού.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών θα καθορισθούν η αρμόδια Τελωνειακή Αρχή για την επιστροφή, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

γβ) Κατ' εξαίρεση των οριζόμενων στο προηγούμενο εδάφιο τα επαγγελματικά τουριστικά πλοία ή πλοία του ν. 438/1976 (ΦΕΚ 162 Α') μπορούν για την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας να εφοδιάζονται με καύσιμα, με απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και από τα ευρισκόμενα σε καθεστώς αναστο-

λής, με όρους και προϋποθέσεις που θα καθορισθούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

δ) Τα πετρελαιοειδή προϊόντα που παραλαμβάνονται από τις ένοπλες δυνάμεις.

ε) Τα πετρελαιοειδή προϊόντα που εγχέονται στις υψικαμίνους με σκοπό να διευκολυνθεί η χημική διεργασία αναγωγής, σε συνδυασμό με το κωκ που χρησιμοποιείται ως κύριο καύσιμο.

ζ) Το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης DIESEL που υπάγεται στους κωδικούς Συνδυασμένης Ονοματολογίας 2710006600 και 2710006700 και προορίζεται να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά ως ηλεκτρομονωτικό υλικό ηλεκτρικών μετασχηματιστών.

2. Ειδικά για τα πετρελαιοειδή προϊόντα που χρησιμοποιούνται στις παρακάτω περιπτώσεις, οι συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζονται, ως εξής:

ΕΙΔΟΣ	ΚΩΔΙΚΟΣ Σ.Ο.	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
α) Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 του ν. 3686/1957 (ΦΕΚ 64 Α') και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 του ν. 827/1978 (ΦΕΚ 194 Α')	27.10.00.34 και 27.10.00.36	299	χιλιόλιτρο
β) Υγραέρια και μεθάνιο που παραλαμβάνονται απευθείας από βιομηχανίες, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά ως καύσιμη ύλη (άρθρο 2 του ν.δ.4359/1964 έως EX 27.11.19.00 (ΦΕΚ 147 Α') και EX 27.11.29.00	EX 27.11.12.11 και EX 27.11.29.00	0,29	μετρ.τόννος
γ) Βενζίνη εκχύλισης (εξάνιο) που παραλαμβάνεται με τους όρους των διατάξεων του β.δ.57/1967 (ΦΕΚ 14 Α')	EX 27.10.00.25	17	μετρ.τόννος
δ) Υγραέρια και μεθάνιο που χρησιμοποιείται στη γεωργία	EX 27.11.12.11 έως και EX 27.11.19.00 και EX 27.11.29.00	0,29	μετρ.τόννος
ε) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κίνησης που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος	EX 27.10.00.66	122,5	χιλιόλιτρο

3. Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών και εθνικών διατάξεων οι παρεχόμενες με τις προηγούμενες παραγράφους 1 και 2 απαλλαγές ή μειώσεις του συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, εφαρμόζονται ανάλογα και σε προϊόντα άλλα από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 72 του παρόντα Κώδικα, εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται ως υποκατάστατα πετρελαιοειδών, προορίζονται για τις ίδιες με τα προϊόντα που υποκαθιστούν χρήσεις και τελούν υπό φορολογικό έλεγχο για τη διαπίστωση της νόμιμης χρησιμοποίησής τους.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου, καθώς και ο τρόπος ελέγχου της νόμιμης χρησιμοποίησης των παραλαμβανόμενων με μερική ή ολική απαλλαγή προϊόντων.

ΤΜΗΜΑ Β΄ ΑΛΚΟΟΛΗ - ΑΛΚΟΟΛΟΥΧΑ ΠΟΤΑ

Άρθρο 79 Γενικές διατάξεις

Αλκοόλη και αλκοολούχα ποτά στα οποία επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα, θεωρούνται:

- α) η αιθυλική αλκοόλη,
- β) η μπίρα,
- γ) τα ενδιάμεσα προϊόντα,
- δ) το κρασί,
- ε) τα παρασκευαζόμενα ποτά με ζύμωση, εκτός από το κρασί και την μπίρα.

Άρθρο 80 Αιθυλική αλκοόλη

Ο όρος αιθυλική αλκοόλη του άρθρου 79 του παρόντα Κώδικα περιλαμβάνει:

- α) Όλα τα προϊόντα με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol., τα οποία υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.07 και 22.08, ακόμη και όταν τα εν λόγω προϊόντα αποτελούν μέρος προϊόντος υπαγόμενου σε άλλο κεφάλαιο της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.
- β) Τα προϊόντα των κωδικών Σ.Ο. 22.04, 22.05 και 22.06 με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 22% vol.,
- γ) Τα αλκοολούχα ποτά που περιέχουν ακέραια προϊόντα ή άλλα φυτικά προϊόντα σε διάλυμα.

Άρθρο 81 Ειδικός φόρος κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης Καθορισμός του ύψους αυτού

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης, καθορίζεται ανά εκατόλιτρο (HL) άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης θερμοκρασίας 20° C και υπολογίζεται με βάση τον αριθμό εκατολίων άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης.
2. Ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης καθορίζεται σε 908 ευρώ ανά εκατόλιτρο άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης.
3. Εφαρμόζεται μειωμένος κατά πενήντα τοις εκατό (50%) συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης, έναντι του ισχύοντος κανονικού συντελεστή, για την αιθυλική αλκοόλη που προορίζεται για την παρασκευή ούζου ή που περιέχεται στο τσίπουρο και την

τσιαουδιά. Ο μειωμένος αυτός συντελεστής καθορίζεται σε 454 ευρώ, ανά εκατόλιτρο άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης.

Ο κατά τα παραπάνω μειωμένος συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης εφαρμόζεται και στην περιοχή Δωδεκανήσου για την αιθυλική αλκοόλη που περιέχεται και στα λοιπά, πλην των παραπάνω, αλκοολούχα ποτά ή άλλα αλκοολούχα προϊόντα, τα οποία αποκτώνται από τα άλλα Κράτη - Μέλη της Κοινότητας, αποστέλλονται από φορολογική αποθήκη της λοιπής Ελλάδος ή εισάγονται στην περιοχή αυτή από τρίτες χώρες.

Η ίδια μείωση του φόρου ισχύει και για την αιθυλική αλκοόλη που χρησιμοποιείται στην περιοχή αυτή για την παραγωγή των παραπάνω ποτών και προϊόντων.

Οι όροι και προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 82 Φορολόγηση τσίπουρου ή τσιαουδιά διημέρων οينوπνευματοποιών Α΄ κατηγορίας

1. Το τσίπουρο ή η τσιαουδιά που παρασκευάζεται από απόσταγμα στεμφύλων σταφυλιών και λοιπών επιτρεπόμενων υλών από τους Διήμερους οينوπνευματοποιούς Α΄ κατηγορίας σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα των νόμων περί «φορολογίας οينوπνεύματος», υπόκειται σε εφάπαξ η κατ' αποκοπή φορολόγηση 0,59 ευρώ ανά χιλιόγραμμο έτοιμου προϊόντος.

2. Η καταβολή του φόρου γίνεται κατά την έκδοση της άδειας απόσταξης, με βάση τη δήλωση του δικαιούχου για την ποσότητα των στεμφύλων ή άλλων επιτρεπόμενων υλών που πρόκειται να αποστάξει και την ποσότητα του τσίπουρου ή της τσιαουδιάς που θα παραχθεί.

3. Η διάθεση στην κατανάλωση του ανωτέρω προϊόντος γίνεται χωρίς τοπικούς και χρονικούς περιορισμούς, με την έκδοση των προβλεπόμενων από την ισχύουσα νομοθεσία φορολογικών στοιχείων.

Άρθρο 83 Απαλλαγές από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης αιθυλικής και ισοπροπυλικής αλκοόλης

1. Τα προϊόντα του άρθρου 80 του παρόντα Κώδικα απαλλάσσονται του ειδικού φόρου κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης, στις παρακάτω περιπτώσεις:

α) όταν διανέμονται με τη μορφή αιθυλικής αλκοόλης, η οποία έχει υποστεί πλήρη μετουσίωση, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις περί μετουσίωσης,

β) όταν έχουν υποστεί μετουσίωση, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της ελληνικής νομοθεσίας ή της νομοθεσίας άλλου Κράτους - Μέλους και χρησιμοποιούνται για την παρασκευή οποιουδήποτε προϊόντος που δεν προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση (παραγωγή ποτών).

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδεται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης του Γενικού Χημείου του Κράτους, καθορίζεται το είδος και το ποσοστό των χρησιμοποιούμενων μετουσιωτικών της αιθυλικής αλκοόλης,

γ) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ξυδιού σύμφωνα με τον ορισμό του κωδικού Σ.Ο. 22.09,

δ) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή φαρμάκων, όπως αυτά ορίζονται στην αριθ. Α6α/9392/91/10.03.1992 (ΦΕΚ 233 Β΄) κοινή απόφαση των Υπουργών

Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων,

ε) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αρωματικών ουσιών που προορίζονται για την παραγωγή ειδών διατροφής, μη αλκοολούχων ποτών, με ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο μέχρι και 1,2% vol,

στ) όταν χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη ή ως συστατικά ημιτελών προϊόντων για την παραγωγή ειδών διατροφής, γεμιστών ή όχι, εφόσον σε κάθε περίπτωση η περιεχόμενη αιθυλική αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος για τις σοκολάτες και τα 5,5 λίτρα άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος, για άλλα προϊόντα,

ζ) όταν χρησιμοποιούνται ως δείγματα για αναλύσεις για τη διεξαγωγή των αναγκαίων δοκιμών παραγωγής ή για επιστημονικούς σκοπούς,

η) όταν χρησιμοποιούνται για σκοπούς επιστημονικής έρευνας,

θ) όταν χρησιμοποιούνται στα νοσοκομεία, θεραπευτήρια, κλινικές, νοσηλευτικά ιδρύματα, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, για ιατρικούς σκοπούς.

2. Απαλλάσσεται του ειδικού φόρου κατανάλωσης η ισοπροπυλική αλκοόλη, η οποία προορίζεται για φαρμακευτική χρήση, καθώς και εκείνη που κατόπιν μετουσίωσης προορίζεται για βιομηχανικές ή βιοτεχνικές χρήσεις.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται οι ποσότητες, οι όροι και οι διατυπώσεις των απαλλαγών από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης αιθυλικής και ισοπροπυλικής αλκοόλης, για τις περιπτώσεις (ζ), (η) και (θ) της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2, καθώς και κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 84

Ένσημες ταινίες φορολογίας αλκοολούχων ποτών

1. Στα αλκοολούχα ποτά που παράγονται στο εσωτερικό της χώρας, προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εισάγονται από τρίτες χώρες και προορίζονται να καταναλωθούν σε άμεση συσκευασία λιανικής πώλησης, στο εσωτερικό της χώρας και στα οποία επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης, επικολλώνται ένσημες ταινίες φορολογίας.

2. Η επικόλληση των ταινιών αυτών γίνεται στους χώρους παραγωγής και διασφαλίζει την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στο προϊόν.

3. Οι ταινίες αυτές χορηγούνται στους:

- Στους εγκεκριμένους αποθηκευτές και εγγεγραμμένους επιτηδευματίες, προκειμένου να επικολληθούν σε αλκοολούχα ποτά προερχόμενα από άλλο Κράτος - Μέλος ή σε εισαγωγείς προκειμένου για ποτά από τρίτες χώρες.

- Εγκεκριμένους αποθηκευτές ή ποτοποιούς, προκειμένου να επικολληθούν σε αλκοολούχα ποτά εγχώριας παραγωγής.

- Στους κατά το άρθρο 114 του παρόντα Κώδικα εγκεκριμένους φορολογικούς εκπροσώπους εγκεκριμένων αποθηκευτών άλλων Κρατών - Μελών.

4. Από την υποχρέωση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εξαιρούνται τα προϊόντα που εισάγονται από φυσικά πρόσωπα και προορίζονται για ατομική χρήση υπό τους όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις κείμενες διατάξεις.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να εξαιρούνται ορισμένα προϊόντα από την υποχρέωση επικόλλησης ενσήμων ταινιών φορολογίας.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται, η αξία (κόστος), ο τύπος και οι προδιαγραφές των ενσήμων ταινιών φορολογίας, η διαδικασία χορήγησης, η ημερομηνία έναρξης επικόλλησης αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 85

Καταστροφή Ενσήμων Ταινιών Φορολογίας

Ένσημες ταινίες φορολογίας που υφίστανται βλάβη ή φθορά κατά την επικόλλησή τους ή καθίσταται αδύνατη η επικόλλησή τους από άλλη αιτία στα προϊόντα για τα οποία προορίζονται, καθώς και αυτές που είναι κακέκτυπες, καταστρέφονται ενώπιον Επιτροπής η οποία συγκροτείται με εισήγηση της αρμόδιας Αρχής και απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και αντικαθίστανται σύμφωνα με όσα ειδικότερα καθορίζονται στην απόφαση αυτή.

Σε περίπτωση που η παραπάνω βλάβη ή φθορά των ενσήμων ταινιών φορολογίας οφείλεται, κατά την κρίση της Επιτροπής σε υπαιτιότητα του παραλήπτη, η αντικατάστασή τους γίνεται με την καταβολή του αντιτίμου αυτών.

Άρθρο 86

Ορισμός μπίρας

Μπίρα θεωρείται κάθε προϊόν αλκοολικού τίτλου μεγαλύτερου του 0,5 vol., που υπάγεται στον κωδικό Σ.Ο. 22.03, καθώς και κάθε προϊόν, το οποίο είναι μίγμα μπίρας με μη αλκοολούχα ποτά, τα οποία υπάγονται στον κωδικό Σ.Ο. 22.06.

Άρθρο 87

Τρόπος υπολογισμού και συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης

1. α) Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των προϊόντων του άρθρου 86 του παρόντα Κώδικα καθορίζεται με βάση τον αριθμό των εκατολίων της μπίρας και τους βαθμούς PLATO κατά όγκο.

β) Σε περίπτωση που οι βαθμοί PLATO της μπίρας δεν αντιστοιχούν σε ακέραιο αριθμό, για τον υπολογισμό του ειδικού φόρου κατανάλωσης το κλασματικό μέρος στρογγυλοποιείται στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό και συγκεκριμένα, εφόσον το κλάσμα είναι μικρότερο του ημίσεως (0,5), στρογγυλοποιείται στο μικρότερο ακέραιο αριθμό, ενώ εάν είναι ίσο ή μεγαλύτερο του ημίσεως (0,5), στρογγυλοποιείται στο μεγαλύτερο ακέραιο αριθμό.

γ) Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού των βαθμών PLATO της μπίρας, καθώς και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

2. Ο φόρος αυτός ορίζεται σε 1,13 ευρώ ανά βαθμό PLATO κατά όγκο και εκατόλιτρο μπίρας.

Άρθρο 88

Ενδιάμεσα προϊόντα

1. Ενδιάμεσα προϊόντα του άρθρου 79 του παρόντα Κώδικα νοούνται όλα τα προϊόντα με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol. και μέχρι και

22% vol., τα οποία υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.04, 22.05 και 22.06 και τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 86, 90 και 92 του παρόντα Κώδικα.

2. Επίσης στην κατηγορία των ενδιάμεσων προϊόντων υπάγεται κάθε απλό ποτό προερχόμενο από ζύμωση, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 90 και το οποίο έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο άνω του 5,5% vol., η δε περιεχόμενη αλκοόλη δεν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση, καθώς και κάθε αφρώδες ποτό προερχόμενο από ζύμωση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 90 του παρόντα Κώδικα, έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο άνω του 8,5% vol., η δε περιεχόμενη αλκοόλη δεν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

Άρθρο 89

Συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης

Ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στα προϊόντα του προηγούμενου άρθρου ορίζεται σε 45 ευρώ ανά εκατόλιτρο τελικού προϊόντος, με εξαίρεση τα προϊόντα που ορίζονται στα σημεία 5, 6 και 7 του μέρους ΙΒ του Παραρτήματος VI του κανονισμού Ε.Κ. αριθμός 1493/1999 - EEL 179/14.07.1999, για τα οποία ο συντελεστής ορίζεται σε 22,5 ευρώ ανά εκατόλιτρο τελικού προϊόντος.

Άρθρο 90

Κρασί

Ο όρος κρασί του άρθρου 79 του παρόντα Κώδικα περιλαμβάνει το «απλό κρασί» και «αφρώδη κρασιά»:

1. Ο όρος «απλό κρασί» περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς αριθμούς Σ.Ο. 22.04 και 22.05, εκτός από τα αφρώδη κρασιά της επόμενης παραγράφου, τα οποία:

α) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol μέχρι και 15% vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

β) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 15% vol και μέχρι 18% vol, με την προϋπόθεση ότι έχουν παραχθεί χωρίς εμπλουτισμό και η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

2. Ο όρος «αφρώδη κρασιά» περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.04.10, 22.04.21.10, 22.04.29.10 και 22.05 και τα οποία πληρούν τις εξής προϋποθέσεις:

α) Περιέχονται σε φιάλες με πώματα σχήματος μανιταριού, τα οποία συγκρατούνται με σύρματα ή συνδετήρες ή έχουν υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar, η οποία οφείλεται στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα.

β) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω των 1,2% vol μέχρι και 15% vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

Άρθρο 91

Συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης

Ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που επιβάλλεται στα προϊόντα του προηγούμενου άρθρου, είναι 0 ευρώ.

Άρθρο 92

Ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση, εκτός από κρασί και μύρα

1. Ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση, εκτός από το κρασί και την μύρα θεωρούνται όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.04 και 22.05 και δεν περιλαμβάνονται στο άρθρο 90 του παρόντα Κώδικα, καθώς και τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό Σ.Ο. 22.06, με εξαίρεση τα λοιπά αφρώδη ποτά που παρασκευάζονται με ζύμωση και τα οποία ορίζονται με την παράγραφο 2, καθώς και όλα τα προϊόντα που καλύπτονται από το άρθρο 86 του παρόντα Κώδικα, τα οποία:

α) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol μέχρι και 10% vol.

β) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο μεγαλύτερο του 10% vol μέχρι και 15% vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο προϊόν προέρχεται αποκλειστικά από ζύμωση.

2. «Λοιπά αφρώδη ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση» νοούνται όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.06.00.31 και 22.06.00.39, καθώς και τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.04.10, 22.04.21.10, 22.04.29.10 και 22.05, τα οποία δεν αναφέρονται στο άρθρο 90 του παρόντα Κώδικα και πληρούν τις εξής προϋποθέσεις:

α) Περιέχονται σε φιάλες με πώματα σχήματος μανιταριού που συγκρατούνται με σύρμα ή συνδετήρα ή έχουν υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar, η οποία οφείλεται στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα.

β) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol μέχρι και 13% vol.

γ) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 13% vol μέχρι και 15% vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο προϊόν προέρχεται αποκλειστικά από ζύμωση.

Άρθρο 93

Συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης

Ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στα προϊόντα του προηγούμενου άρθρου είναι 0 ευρώ.

ΤΜΗΜΑ Γ'

ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΚΑΠΝΑ

Άρθρο 94

Είδη βιομηχανοποιημένων καπνών

Βιομηχανοποιημένα καπνά, στα οποία επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα, θεωρούνται:

- α) τα τσιγάρα,
- β) τα πούρα και τα σιγαρίλλους,
- γ) ο λεπτοκομμένος καπνός που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων,
- δ) άλλα καπνά για κάπνισμα.

Άρθρο 95

Έννοια βιομηχανοποιημένων καπνών

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντα Κώδικα θεωρούνται:

A. Τσιγάρα:

α) Οι κύλινδροι καπνού που μπορούν να καπνίζονται ως έχουν και οι οποίοι δεν είναι πούρα ή σιγαρίλλος.

β) Οι κύλινδροι καπνού, οι οποίοι με απλό μη βιομηχανικό χειρισμό γλυστρούν μέσα σε σωλήνες τσιγάρων.

γ) Οι κύλινδροι καπνού, οι οποίοι με απλό μη βιομηχανικό χειρισμό περιτυλίγονται σε τσιγαρόχαρτα.

B. Πούρα ή σιγαρίλλος:

α) Οι κύλινδροι καπνού που αποτελούνται εξ ολοκλήρου από φυσικό καπνό.

β) Οι κύλινδροι καπνού που είναι εφοδιασμένοι με εξωτερικό περίβλημα από φυσικό καπνό.

γ) Οι κύλινδροι καπνού που φέρουν εξωτερικό περίβλημα στο κανονικό χρώμα των πούρων και ένα υποπερίβλημα, εφόσον και τα δύο αποτελούνται από αναγεννημένο καπνό, όταν τουλάχιστον το 60% του βάρους των μορίων καπνού έχουν πλάτος και μήκος μεγαλύτερο των 1,75 χιλιοστομέτρων και όταν το περίβλημα έχει τοποθετηθεί ελικοειδώς κατά οξεία γωνία τουλάχιστον 30 μοιρών σε σχέση με τον επιμήκη άξονα του πούρου.

δ) Οι κύλινδροι καπνού που φέρουν εξωτερικό περίβλημα στο κανονικό χρώμα των πούρων από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό, των οποίων η κατά μονάδα μάζα τους, χωρίς φίλτρο και επιστόμιο είναι ίση ή μεγαλύτερη των 2,3 γραμμαρίων και το 60% τουλάχιστον του βάρους των μορίων καπνού έχουν πλάτος και μήκος μεγαλύτερο των 1,75 χιλιοστομέτρων και η περιμετρός τους στο ένα τρίτο τουλάχιστον του μήκους τους είναι ίση ή μεγαλύτερη των 34 χιλιοστομέτρων.

Γ. Λεπτοκομμένος καπνός που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων τσιγάρων:

Ο κομμένος ή κατ' άλλο τεμαχισμένος καπνός, φιλαρισμένος (νηματοποιημένος) ή πεπιεσμένος σε πλάκες, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κάπνισμα χωρίς μεταγενέστερη βιομηχανική μεταποίηση και του οποίου τουλάχιστον το 25% του βάρους των σωματιδίων καπνού έχει πλάτος κοπής μικρότερο από 1 χιλιοστόμετρο ή μεγαλύτερο από 1 χιλιοστόμετρο, εφόσον ο καπνός αυτός πωλείται ή έχει πωληθεί για στρίψιμο τσιγάρων.

Δ. Άλλα καπνά για κάπνισμα:

α) Ο κομμένος ή κατ' άλλον τρόπο τεμαχισμένος καπνός, φιλαρισμένος (νηματοποιημένος) ή πεπιεσμένος σε πλάκες, ο οποίος είναι κατάλληλος για κάπνισμα χωρίς μεταποίηση.

β) Τα συσκευασμένα υπολείμματα καπνού για λιανική πώληση, που δεν εμπίπτουν στις παραπάνω περιπτώσεις Α, Β και Γ, τα οποία μπορεί να χρησιμοποιηθούν για κάπνισμα.

2. Εξομοιώνονται με πούρα και σιγαρίλλος τα προϊόντα που αποτελούνται κατά ένα μέρος από ουσίες διαφορετικές από τον καπνό, ανταποκρίνονται όμως στα λοιπά κριτήρια της περίπτωσης Β της προηγούμενης παραγράφου, εφόσον τα προϊόντα αυτά φέρουν αντίστοιχα:

α) Ένα περίβλημα από φυσικό καπνό

β) Ένα περίβλημα και ένα υποπερίβλημα από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό.

γ) Ένα περίβλημα από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό.

3. Εξομοιώνονται με τσιγάρα και άλλα καπνά για κάπνισμα τα προϊόντα που αποτελούνται εξ ολοκλήρου ή κατά ένα μέρος από ουσίες διαφορετικές από τον καπνό, ανταποκρίνονται όμως στα άλλα κριτήρια των περιπτώσεων Α και Δ της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

4. Τα προϊόντα που δεν περιέχουν καπνό, εφόσον προορίζονται αποκλειστικά για ιατρική χρήση, δεν θεωρούνται βιομηχανοποιημένα καπνά.

Άρθρο 96**Προσδιορισμός του φόρου**

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών ορίζεται, προκειμένου μεν για τα τσιγάρα, σε ποσοστό επί της πλέον ζητούμενης τιμής λιανικής πώλησής τους και αποτελείται από ένα πάγιο στοιχείο (πάγιος φόρος) και από ένα αναλογικό στοιχείο (αναλογικός φόρος) προκειμένου δε για τα λοιπά προϊόντα σε ποσοστό επί της κατά χιλιόγραμμα τιμής λιανικής πώλησής αυτών.

2. Τιμή λιανικής πώλησης για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντα Κώδικα είναι η μέγιστη τιμή λιανικής πώλησης κάθε συγκεκριμένου προϊόντος βιομηχανοποιημένων καπνών προς τους καταναλωτές στην οποία περιλαμβάνονται και οι επιβαλλόμενοι δασμοί και φόροι.

Άρθρο 97**Βάση υπολογισμού και συντελεστές του φόρου**

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται στα βιομηχανοποιημένα καπνά υπολογίζεται ως εξής:

1. Στα τσιγάρα και τα προϊόντα που εξομοιώνονται με αυτά, ως βάση υπολογισμού του φόρου λαμβάνεται, σύμφωνα με τα στοιχεία φορολογίας που είναι γνωστά κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης αυτών, ανεξάρτητα από το σήμα και την προέλευσή τους. Στην τιμή αυτή ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζεται σε ποσοστό 57,5%.

Η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων για τον υπολογισμό της νέας φορολογικής επιβάρυνσης καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και η έναρξη εφαρμογής της ορίζεται μεταξύ 1ης και 16ης Ιανουαρίου κάθε έτους.

Σε περίπτωση που η μεταβολή της πλέον ζητούμενης τιμής λιανικής πώλησης των τσιγάρων έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της συνολικής επίπτωσης που προκύπτει από το ποσοστό του φόρου που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο, η έναρξη εφαρμογής της απόφασης αυτής επιτρέπεται να ορίζεται το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου του δεύτερου έτους που έπεται εκείνου της μεταβολής.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης διαρθρώνεται:

α) σε έναν πάγιο φόρο, ο οποίος επιβάλλεται ανά μονάδα προϊόντος, το ποσό του οποίου είναι ίσο προς 5% της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης, η οποία προκύπτει από το άθροισμα του ειδικού φόρου κατανάλωσης καπνού και του φόρου προστιθέμενης αξίας, που επιβάλλονται στην πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων και είναι το ίδιο (πάγιο στοιχείο) για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων, ανεξάρτητα από την τιμή λιανικής πώλησής τους και

β) σε έναν αναλογικό φόρο ο συντελεστής του οποίου είναι 53,8625% και προκύπτει από το κλάσμα που έχει ως αριθμητή το γινόμενο του συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης επί την πλέον ζητούμενη τιμή μείον τον πάγιο φόρο και παρονομαστή την πλέον ζητούμενη τιμή.

Ο αναλογικός συντελεστής 53,8625% υπολογίζεται

στην τιμή λιανικής πώλησης χιλίων (1.000) τεμαχίων τσιγάρων (1 φορολογική μονάδα) και είναι ο ίδιος για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων.

2. Στα λοιπά βιομηχανοποιημένα καπνά ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζεται ως εξής:

α) Στα πούρα ή σιγαρίλλος σε ποσοστό 26% επί της κατά χιλιόγραμμα τιμής λιανικής πώλησής τους.

β) Στον λεπτοκομμένο καπνό, ο οποίος προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων τσιγάρων και στα άλλα καπνά για κάπνισμα, σε ποσοστό 59% επί της κατά χιλιόγραμμα τιμής λιανικής πώλησής τους.

3. Για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που παράγονται κατόπιν ειδικής παραγγελίας και δεν προορίζονται για εμπορία, καθώς και τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά δωρεάν για ερευνητικούς σκοπούς, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, συσκευασμένα σε λευκά πακέτα χωρίς ενδείξεις και τιμή λιανικής πώλησης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης υπολογίζεται στην ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης των ομοειδών προϊόντων της επιχείρησης που τα παράγει ή τα διαθέτει στην αγορά, εκτός αν έχει συμφωνηθεί μεγαλύτερη τιμή.

4. Για βιομηχανοποιημένα καπνά που αποτελούν αντικείμενο λαθρεμπορίας και δεν έχει καθοριστεί η τιμή λιανικής πώλησης αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 100 του παρόντα Κώδικα, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης υπολογίζεται, προκειμένου για τσιγάρα στην πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης που ισχύει κάθε φορά, προσαυξημένη κατά δέκα τοις εκατό (10%), και για τα λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα στην ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης των ομοειδών προϊόντων που κυκλοφορούν στο εσωτερικό της χώρας.

Άρθρο 98

Βάση υπολογισμού του φόρου μικροποσοτήτων βιομηχανοποιημένων καπνών για ατομική χρήση

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών που κατέχονται από ιδιώτες και προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη ή εισάγονται από τρίτες χώρες, αποκλειστικά για ατομική χρήση του προσώπου που τα κατέχει, σε ποσότητα μεγαλύτερη από εκείνη που επιτρέπεται ατελώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και η οποία δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από 1.000 τεμάχια, προκειμένου για τσιγάρα ή 500 γραμμάρια μικτού βάρους, προκειμένου για τα λοιπά προϊόντα, υπολογίζεται με βάση πλασματικές τιμές λιανικής πώλησης που καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

2. Με όμοιες αποφάσεις καθορίζονται οι πλασματικές τιμές λιανικής πώλησης των βιομηχανοποιημένων καπνών που παραλαμβάνονται στο εσωτερικό της χώρας με ταχυδρομικά δέματα, για αποκλειστική χρήση των παραληπτών τους και σε ποσότητες μέχρι αυτές που αναγράφονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 99

Μήκος τσιγάρων για τον υπολογισμό του φόρου

Για τον υπολογισμό του ειδικού φόρου κατανάλωσης καπνού, ανάλογα με το μήκος του τσιγάρου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το φίλτρο και το επιστόμιο θεωρείται:

α) ως ένα τσιγάρο, όταν έχει μήκος μέχρι εννέα (9) εκατοστά,

β) ως δύο τσιγάρα, όταν έχει μήκος μεγαλύτερο από

εννέα (9) και μέχρι δεκαοκτώ (18) εκατοστά,

γ) ως τρία τσιγάρα, όταν έχει μήκος μεγαλύτερο από δεκαοκτώ (18) μέχρι και είκοσι επτά (27) εκατοστά και ούτω καθεξής.

Άρθρο 100

Καθορισμός της τιμής λιανικής πώλησης

1. Οι τιμές λιανικής πώλησης των βιομηχανοποιημένων καπνών, που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας, καθορίζονται ελεύθερα από τους καπνοβιομηχάνους ή από τους εντολοδόχους των καπνοβιομηχανών των λοιπών Κρατών - Μελών που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, καθώς και από τους εισαγωγείς αυτών, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να γράφουν σε ευρώ την τιμή λιανικής πώλησης στα πακέτα ή στη μικρότερη συσκευασία που διατίθενται στη λιανική πώληση ή στις ένσημες φορολογικές ταινίες που επικολλούνται σε αυτά.

2. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 υποχρεούνται δεκαπέντε (15) ημέρες τουλάχιστον πριν από κάθε μεταβολή της τιμής των προϊόντων τους ή την κυκλοφορία νέων τύπων, να δηλώνουν τούτο εγγράφως στην αρμόδια Αρχή για τη φορολογία των προϊόντων αυτών.

3. Για τους σκοπούς του παρόντα Κώδικα ως καπνοβιομηχανός θεωρείται κάθε πρόσωπο που μεταποιεί τον καπνό σε επεξεργασμένα προϊόντα, τα οποία προορίζονται για λιανική πώληση.

Άρθρο 101

Υπόχρεος καταβολής του φόρου

Υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών είναι κάθε πρόσωπο στο οποίο γίνεται διάθεση ενσήμων φορολογικών ταινιών, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 106 του παρόντα Κώδικα, καθώς και κάθε άλλο πρόσωπο που ορίζεται ως υπόχρεος με άλλες διατάξεις του Κώδικα αυτού, σε ειδικές περιπτώσεις.

Άρθρο 102

Ειδικές απαλλαγές βιομηχανοποιημένων καπνών

1. Απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και κάθε ειδική εισφορά υπέρ τρίτων ή τυγχάνουν επιστροφής ή συμψηφισμού των φόρων αυτών, εφόσον έχουν καταβληθεί:

α) τα μετουσιωμένα επεξεργασμένα καπνά (υπολείμματα βιομηχανοποίησης του καπνού), τα οποία χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 108 του παρόντα Κώδικα,

β) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που καταστρέφονται, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 105 του παρόντα Κώδικα,

γ) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται αποκλειστικά για επιστημονικές δοκιμές, καθώς και για δοκιμές σχετικές με την ποιότητα αυτών,

δ) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που ξανά χρησιμοποιούνται από τον καπνοβιομηχανό,

ε) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που διατίθενται στο εργατοτεχνικό προσωπικό των καπνοβιομηχανιών,

στ) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που διατίθενται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 και 70 του παρόντα Κώδικα.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμί-

ζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 103

Αποδόσεις από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης

1. Από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, που αναλογεί στα τσιγάρα τα οποία παράγονται στο εσωτερικό της χώρας, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι κατά τις ισχύουσες διατάξεις εισφορές υπέρ τρίτων, αποδίδονται:

α) στον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων, ποσό δραχμών 20 ανά χιλιάδα τεμαχίων,

β) στον Εθνικό Οργανισμό Πρόνοιας, στο Ι.Κ.Α., στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Βιομηχανίας Καπνού (Τ.Ε.Α.Μ.Β.Κ.), στον λογαριασμό «Αποθεματικό Κεφάλαιο Προστασίας Καπνοπαραγωγής» και στον λογαριασμό «Αποθεματικό Πρόνοιας» τα ποσά που ορίζονται, κατά περίπτωση με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, τα οποία δεν μπορούν να υπερβαίνουν εκείνα που καθορίστηκαν κατά το τελευταίο οικονομικό έτος.

2. Η απόδοση των ποσών που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο γίνεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, που στο σκέλος των δαπανών του οποίου εγγράφονται οι σχετικές πιστώσεις, μέχρι το τέλος Ιανουαρίου του επόμενου της είσπραξης χρόνου.

Άρθρο 104

Πίστωση φόρου

1. Στα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 106 του παρόντα Κώδικα, μετά από αίτηση τους, παρέχεται πίστωση του φόρου του παρόντα Κώδικα, διάρκειας οκτώ (8) εβδομάδων, εφόσον πρόκειται για βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται για εμπορία και παράγονται στο εσωτερικό της χώρας ή παράγονται και προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των εδαφών της παραγράφου 4 του άρθρου 54 του παρόντα Κώδικα.

Αφετηρία της πίστωσης είναι η χρονική στιγμή κατά την οποία ο φόρος γίνεται απαιτητός, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 56 του παρόντα Κώδικα.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται:

α) Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι διατυπώσεις χορήγησης της πίστωσης, οι απαιτούμενες εγγυήσεις, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

β) Ο τρόπος αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων που δίδονται ως εγγύηση.

3. Επίσης, με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών συγκροτείται επιτροπή αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων της περίπτωσης (β) της προηγούμενης παραγράφου.

4. Τα έγγραφα που συντάσσονται σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού απαλλάσσονται από τέλη χαρτοσήμου, καθώς και από κάθε δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, εκτός από τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων και φυλάκων μεταγραφών, τα οποία όμως μειώνονται στο μισό, χωρίς να μπορούν να υπερβούν για καθένα από αυτά το ποσό των 59 ευρώ, κατά περίπτωση. Δεν απαιτείται παράσταση δικηγόρου κατά τη σύνταξη και υπογραφή των συμβολαίων παροχής της πίστωσης.

5. Η παράβαση οποιουδήποτε από τους όρους με τους οποίους έχει παρασχεθεί η πιο πάνω πίστωση, εφόσον βεβαιώνεται με πράξη της αρμόδιας Αρχής, καθιστά

απαιτητό ολόκληρο το ποσό των πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί και συνεπάγεται περαιτέρω αναστολή χορήγησης στον υπόχρεο άλλων πιστώσεων του φόρου του παρόντος νόμου και του άρθρου 44 του ν. 2859/2000 μέχρι την πλήρη συμμόρφωση του υποχρέου. Σε περίπτωση υποτροπής ουδεμία πίστωση παρέχεται.

Άρθρο 105

Ειδικές περιπτώσεις επιστροφής φόρου

1. Βιομηχανοποιημένα καπνά για τα οποία έχουν καταβληθεί οι φόροι που αναλογούν, εφόσον έχουν υποστεί φθορά ή βλάβη που να καθιστά αδύνατη την κατανάλωσή τους, καταστρέφονται έπειτα από αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης.

Η καταστροφή γίνεται ενώπιον Επιτροπής, η οποία συγκροτείται με εισήγηση της αρμόδιας Αρχής και απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Τα έξοδα καταστροφής και η αποζημίωση των μελών της Επιτροπής βαρύνουν τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.

2. Οι φόροι και κάθε ειδική εισφορά υπέρ τρίτων, που έχουν καταβληθεί για τα προϊόντα που καταστρέφονται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, συμψηφίζονται ή επιστρέφονται, κατά περίπτωση, εφόσον η αίτηση περί καταστροφής υποβληθεί εντός τριετίας από τη λήξη του έτους υποβολής των αιτήσεων φορολογίας, υπολογισμού και βεβαίωσης των φόρων που αναλογούν και η αίτηση για τον συμψηφισμό ή την επιστροφή υποβληθεί εντός δύο (2) μηνών από την ημερομηνία πραγματοποίησης της καταστροφής.

Η επιστροφή των φόρων γίνεται μόνο όταν είναι αδύνατος ο συμψηφισμός τους.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 106

Ένσημες ταινίες φορολογίας

1. Η νόμιμη κυκλοφορία των βιομηχανοποιημένων καπνών που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας αποδεικνύεται με τις ένσημες ταινίες φορολογίας, που είναι επικολλημένες στα πακέτα ή στη μικρότερη συσκευασία διάθεσης τους στους καταναλωτές.

Η επικόλληση της ταινίας γίνεται μέσα στους χώρους παραγωγής τους.

Προκειμένου περί μικροποσοτήτων, βιομηχανοποιημένων καπνών εμπορικού χαρακτήρα αλλοδαπής προέλευσης που δεν υπερβαίνουν κατά αποστολή τα 5.000 τεμάχια σε συσκευασία λιανικής πώλησης, η επικόλληση της ταινίας, εφόσον συντρέχουν δικαιολογητικοί λόγοι, μπορεί να γίνει, ύστερα από έγκριση της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης του Υπουργείου Οικονομικών, εντός φορολογικής αποθήκης που τεθεί υπό τη διαρκή παρουσία της Τελωνειακής Υπηρεσίας.

Η διάθεση ενσήμων ταινιών γίνεται στα κατωτέρω πρόσωπα:

α) στον εγκεκριμένο αποθηκευτή και στον εγγεγραμμένο επιτηδευματία του εσωτερικού, καθώς και στον εγκεκριμένο αποθηκευτή άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

β) στον φορολογικό εκπρόσωπο εγκεκριμένου αποθηκευτή άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

γ) στον εισαγωγέα από τρίτες χώρες και

δ) στο πρόσωπο που έχει άδεια να παράγει βιομηχανοποιημένα καπνά στο εσωτερικό της χώρας, εκτός καθεστώτος αναστολής.

2. Η αξία (κόστος), οι διαστάσεις, ο χρωματισμός, οι ενδείξεις και τα λοιπά χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ενσήμων ταινιών καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών. Η αξία των ενσήμων φορολογικών ταινιών καταβάλλεται από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 κατά την παραλαβή τους.

3. Η προμήθεια και διαχείριση των ενσήμων ταινιών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διατυπώσεις που ισχύουν για την ταμειακή υπηρεσία των Τελωνείων.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος εφοδιασμού των δικαιούμενων προσώπων με ένσημες ταινίες, καθώς και η διαδικασία αποστολής αυτών στα άλλα Κράτη - Μέλη ή σε τρίτες χώρες, προκειμένου να επικολληθούν στα κουτιά συσκευασίας των βιομηχανοποιημένων καπνών που παράγονται και προορίζονται για κατανάλωση στο εσωτερικό της χώρας.

5. Ένσημες ταινίες που υφίστανται βλάβη ή φθορά κατά την επικόλλησή τους ή καθίσταται αδύνατη η επικόλλησή τους από άλλη αιτία στα προϊόντα για τα οποία προορίζονται, καθώς και αυτές που είναι κακέκτυπες, καταστρέφονται ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 105 και αντικαθίστανται, σύμφωνα με όσα ειδικότερα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών. Σε περίπτωση που η παραπάνω βλάβη ή φθορά των ενσήμων ταινιών από άλλη αιτία οφείλεται, κατά την κρίση της Επιτροπής του άρθρου 105 του παρόντα Κώδικα, σε υπαιτιότητα του παραλήπτη, η αντικατάστασή τους γίνεται με την καταβολή του αντιτίμου αυτών.

Άρθρο 107

Ενδείξεις και συσκευασία βιομηχανοποιημένων καπνών

1. Στα πακέτα ή στη μικρότερη συσκευασία διάθεσης των βιομηχανοποιημένων καπνών που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας, ανεξάρτητα από την προέλευση τους, αναγράφεται λιθογραφικά ή τυπογραφικά η επωνυμία της επιχείρησης που τα παράγει, το σήμα και το είδος αυτών, το βάρος σε γραμμάρια ή ο αριθμός των τεμαχίων που περιέχονται, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Με όμοιες αποφάσεις δύναται να καθορίζονται ενδείξεις που αναγράφονται στα παραπάνω προϊόντα, τα οποία προορίζονται για τις ξένες πρεσβείες και διπλωματικές αποστολές ή για τα καταστήματα αφορολόγητων ειδών ή για εφοδιασμό των πλοίων και αεροσκαφών που αναχωρούν για το εξωτερικό, ή πραγματοποιούν ενδοκοινοτική θαλάσσια διαδρομή ή με άλλο τρόπο διατίθενται αφορολόγητα.

2. Επιτρέπεται να γίνεται μέσα στους χώρους παραγωγής ή μεταποίησης βιομηχανοποιημένων καπνών και η περαιτέρω συσκευασία τους σε κούτες ή δέματα, καθώς και η τοποθέτησή τους σε χαρτοκιβώτια.

Άρθρο 108

Υπολείμματα καπνοβιομηχανίας

1. Η καπνόσκονη και τα λοιπά υπολείμματα από τη βιομηχανοποίηση του καπνού, τα οποία απαλλάσσονται από

τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης (α) του άρθρου 102 επιτρέπεται, είτε να χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό της χώρας για γεωπονικούς ή άλλους σκοπούς, μετά από προηγούμενη αχρήστευση τους είτε να αποστέλλονται σε άλλο Κράτος - Μέλος, είτε να εξαγονται αυτούσια, μετά, από έγκριση της αρμόδιας Αρχής, είτε να καταστρέφονται από τις καπνοβιομηχανίες.

2. Τα υπολείμματα βιομηχανοποίησης του καπνού μπορούν να χρησιμοποιούνται για τη βιομηχανική παραγωγή ομογενοποιημένου ή αναγεννημένου (ανακατεργασμένου καπνού), μετά από έγκριση της αρμόδιας Αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ Α΄

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Άρθρο 109

Βεβαίωση και είσπραξη φόρου

1. Η βεβαίωση και η είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στα προϊόντα του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα ενεργείται από την αρμόδια Αρχή κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 110 και 111 του παρόντα Κώδικα.

2. Η βεβαίωση και είσπραξη του φόρου ενεργείται επί παραστατικού εγγράφου, το οποίο κατατίθεται από τον υπόχρεο στην αρμόδια Αρχή και αποτελεί τίτλο υπέρ του Δημοσίου.

3. Για την είσπραξη του φόρου χορηγείται από την αρμόδια Αρχή αποδεικτικό είσπραξης, το οποίο επέχει και θέση άδειας παράδοσης των προϊόντων, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 110 και 111 του παρόντα Κώδικα, αντίτυπο του οποίου προσαρτάται επί του σχετικού παραστατικού εγγράφου.

4. Η βεβαίωση και είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που αναλογούν στα προϊόντα του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα που εισάγονται από τρίτες χώρες στο εσωτερικό της χώρας, ενεργείται από την αρμόδια Αρχή.

5. Με τον ειδικό φόρο κατανάλωσης βεβαιώνεται και εισπράττεται κατά την ίδια χρονική στιγμή ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας, καθώς και κάθε άλλη σχετική επιβάρυνση. Κατ' εξαίρεση, προκειμένου για την αιθυλική αλκοόλη ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας θα εισπράττεται το αργότερο μέχρι την 25η του επόμενου μήνα από τον μήνα εξόδου αυτής από το καθεστώς αναστολής.

Οι εγκεκριμένοι αποθηκευτές πετρελαιοειδών προϊόντων, αλκοόλης, αλκοολούχων ποτών, καθώς και οι εγκεκριμένοι αποθηκευτές, εγγεγραμμένοι επιτηδευματίες και οι εισαγωγείς βιομηχανοποιημένων καπνών, ασκούν το δικαίωμα έκπτωσης του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας των εισροών τους με την κατάθεση της ειδικής δήλωσης ειδικού φόρου κατανάλωσης ή κατά την εκκαθάριση των φόρων που γίνεται με την αίτηση φορολογίας βιομηχανοποιημένων καπνών αντίστοιχα με βάση τα δικαιολογητικά δαπανών που κατέχουν αυτοί κατά το χρόνο της κατάθεσης της ειδικής δήλωσης ειδικού φόρου κατανάλωσης ή της εκκαθάρισης των φόρων κατά περίπτωση.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο του παραστατικού εγγράφου και κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 110
Βεβαίωση και είσπραξη του ειδικού φόρου
κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης
- αλκοολούχων ποτών

1. Έξοδος από το καθεστώς αναστολής αιθυλικής αλκοόλης οποιουδήποτε αλκοολικού τίτλου ή αλκοολούχου αποστάγματος, εξαιρουμένων των προϊόντων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, από τα εργοστάσια παραγωγής αυτής ή από φορολογική αποθήκη, επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων α' και γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Κώδικα των Νόμων «περί φορολογίας του οινοπνεύματος», όπως ισχύει σήμερα. Η καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης γίνεται με δήλωση, που υποβάλλεται από τον υπόχρεο, μαζί με αναλυτική κατάσταση για τις ποσότητες που εξήλθαν από το καθεστώς αναστολής και σημειώματος, που εκδίδεται από την αρμόδια Αρχή, μετά από προηγούμενο έλεγχο αυτών.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης ετοιμών προς κατανάλωση αλκοολούχων ποτών και άλλων αλκοολούχων προϊόντων, βεβαιώνεται και εισπράττεται το αργότερο μέχρι τις 25 του επόμενου μήνα από τον μήνα εξόδου των παραπάνω προϊόντων από το καθεστώς αναστολής, με βάση δήλωση και αναλυτική κατάσταση, που υποβάλλεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή και σημείωμα που εκδίδεται από την αρμόδια Αρχή.

3. Ο εγγεγραμμένος επιτηδευματίας, ο μη εγγεγραμμένος επιτηδευματίας και ο φορολογικός εκπρόσωπος καταβάλλουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των προϊόντων του άρθρου 79 του παρόντα Κώδικα, την ημέρα παραλαβής των προϊόντων ή το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα, με βάση δήλωση, που υποβάλλει ο υπόχρεος στην αρμόδια Αρχή και σχετικό σημείωμα που εκδίδει η Αρχή αυτή.

Κατ' εξαίρεση προκειμένου για πωλήσεις αλκοολούχων ποτών και άλλων αλκοολούχων προϊόντων σε επιβάτες ενδοκοινοτικών πτήσεων ή ενδοκοινοτικών θαλάσσιων πλόων, τα οποία παραδίδονται σε αυτούς στο εσωτερικό της χώρας για να μεταφερθούν με τις αποσκευές τους, ο φορολογικός εκπρόσωπος του πωλητή καταβάλλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που αναλογεί στις παραδόσεις προϊόντων κάθε δεκαπενθήμερου του μήνα, μέσα στο επόμενο δεκαπενθήμερο.

4. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης καταβολής του οφειλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης για τις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων, ο φόρος αυτός εισπράττεται με ανάλογη κατάπτωση των

5. σχετικών εγγυήσεων υπέρ του Δημοσίου με διαδικασία που θα καθοριστεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

6. Οι υποβαλλόμενες από τους ενδιαφερομένους δηλώσεις και αναλυτικές καταστάσεις, που αναφέρονται στις παραπάνω παραγράφους, συντάσσονται με ευθύνη των ενδιαφερομένων και το ορθό του περιεχομένου τους, καθώς και το ακριβές του καταβληθέντος συνεπεία αυτών ποσού του ειδικού φόρου κατανάλωσης, τελούν υπό την επιφύλαξη της επαλήθευσής τους από τις αρμόδιες Αρχές, ύστερα από έλεγχο που θα διενεργούν.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται ο τύπος της αναλυτικής κατάστασης, τα στοιχεία που αυτή θα περιλαμβάνει, η διαδικασία του ελέγχου που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο και κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 111
Υπολογισμός, βεβαίωση και είσπραξη ειδικού φόρου
κατανάλωσης βιομηχανοποιημένων καπνών

Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 109 του παρόντα Κώδικα:

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 97 του παρόντα Κώδικα, υπολογίζεται στην αίτηση φορολογίας υποβάλλεται από τον υπόχρεο, αφού προηγουμένως συμψηφισθεί η αξία ανάλογου αριθμού ενσήμων φορολογικών ταινιών, η οποία έχει καταβληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 106 του παρόντα Κώδικα.

Σε περίπτωση που ο συμψηφισμός της αξίας των ταινιών καθίσταται αδύνατος, λόγω αναγνωρισμένων απωλειών του άρθρου 65 του παρόντα Κώδικα, η αξία κατ' εξαίρεση επιστρέφεται.

Ειδικότερα:

α) για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που παράγονται νόμιμα εκτός καθεστώτος αναστολής φορολογικών ταινιών και πριν αυτά εξαχθούν από το καπνεργοστάσιο,

β) για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που εισάγονται από τρίτες χώρες, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται κατά τον τελωνισμό τους σε ανάλωση.

2. Η βεβαίωση και είσπραξη του φόρου γίνεται κατά τον χρόνο που αυτός είναι απαιτητός, επί του παραστατικού της παραγράφου 2 του άρθρου 109 του παρόντα Κώδικα, στον οποίο επισυνάπτονται και οι υπό της παραπάνω παραγράφου 1 προβλεπόμενες αιτήσεις φορολογίας.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

ΤΜΗΜΑ Β'
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Άρθρο 112
Κυκλοφορία προϊόντων
μεταξύ φορολογικών αποθηκών

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 54 παράγραφος 2, 68 παράγραφος 1, 113 και 114 παράγραφος 2 και 116 παράγραφος 2 του παρόντα Κώδικα, η ενδοκοινοτική κυκλοφορία υπό καθεστώς αναστολής των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, πραγματοποιείται μεταξύ φορολογικών αποθηκών.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στην ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε μηδενικό συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης και δεν έχουν τεθεί σε ανάλωση.

2. Οι κίνδυνοι της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας καλύπτονται με την παροχή εγγύησης από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή, ο οποίος προβαίνει στην αποστολή ή κατά περίπτωση με παροχή εγγύησης αλληλεγγύως και σε ολόκληρο από τον αποστολέα και τον μεταφορέα ή μόνο από τον μεταφορέα ή τον ιδιοκτήτη των προϊόντων. Πέ-

ραν των παρεχομένων ανωτέρω εγγυήσεων, όπου κρίνεται σκόπιμο, απαιτείται η παροχή εγγύησης και από τον παραλήπτη.

Σε περίπτωση κατά την οποία τα προϊόντα που προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη, για τα οποία προβλέπεται επικόλληση ένσημης ταινίας φορολογίας ή ταινίας ελέγχου, η εγγύηση μπορεί να βαρύνει το πρόσωπο που παραλαμβάνει τις ταινίες αυτές και παρέχεται τη στιγμή της παραλαβής αυτών.

Η παρεχόμενη εγγύηση για την αποστολή των προϊόντων από το εσωτερικό της χώρας σε άλλο Κράτος - Μέλος μπορεί να είναι χρηματική, τραπεζική, ασφαλιστήριο συμβόλαιο, εμπράγματη ασφάλεια ή αξιόχρεη επιστολή τρίτου προσώπου, ισχύει σε όλα τα Κράτη - Μέλη και η ευθύνη του εγγυητή λήγει με την απόδειξη της παραλαβής των προϊόντων από τον παραλήπτη.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 118 του παρόντα Κώδικα, η ευθύνη των προσώπων της παραγράφου 2 του παρόντος, λήγει μόνο με την απόδειξη της παραλαβής των προϊόντων από τον παραλήπτη, που γίνεται με την προσκόμιση του θεωρημένου αντιτύπου του συνοδευτικού εγγράφου που προβλέπεται από τα άρθρα 115 και επόμενα του παρόντα Κώδικα.

4. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής αποστολέας ή ο αντιπρόσωπός του δύναται να τροποποιεί το συνοδευτικό έγγραφο προκειμένου να αλλάξει τον τόπο παράδοσης των προϊόντων ή να δηλώσει ένα νέο παραλήπτη, ο οποίος πρέπει να είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος επιτηδευματίας, ενημερώνοντας αμέσως την αρμόδια Αρχή αποστολής και οπωσδήποτε πριν από την άφιξη των προϊόντων στον τελικό τόπο παράδοσης. Ο νέος τόπος παράδοσης ή ο νέος παραλήπτης αναγράφονται αμέσως στο χώρο Β του συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου.

5. Κατά την ενδοκοινοτική μεταφορά πετρελαιοειδών δια θαλάσσης, όταν ο παραλήπτης δεν είναι οριστικά γνωστός, ο εγκεκριμένος αποθηκευτής αποστολέας μπορεί, ύστερα από προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας Αρχής του τόπου αποστολής να μη συμπληρώνει τις ενδείξεις του συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου που αναφέρονται στα στοιχεία του παραλήπτη, στον τόπο παράδοσης, στη χώρα προορισμού και στη διάρκεια της μεταφοράς, υπό τον όρο ότι τα στοιχεία αυτά θα ανακοινθούν στην αρμόδια Αρχή του τόπου αποστολής μόλις αυτά γίνουν γνωστά, και το αργότερο με την άφιξη των προϊόντων στον τελικό προορισμό.

6. Η κυκλοφορία των προϊόντων με καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο εσωτερικό της χώρας μεταξύ φορολογικών αποθηκών γίνεται με το συνοδευτικό διοικητικό έγγραφο που προβλέπεται από τον Κανονισμό (Ε.Ο.Κ.) με αριθμό 2719/1992-ΕΕ/276/ 19.09.1992, όπως ισχύει, και καλύπτεται με παροχή εγγύησης από τον αποστολέα ή τον παραλήπτη.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 113

Παραλαβή προϊόντων από εγγεγραμμένους ή μη επιτηδευματίες

1. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου, ο παραλήπτης δύναται να είναι και επιτηδευματίας χωρίς την ιδιότητα του εγκεκριμένου

αποθηκευτή. Ο επιτηδευματίας αυτός μπορεί κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του να παραλαμβάνει υπό καθεστώς αναστολής του φόρου προϊόντα προερχόμενα από άλλα Κράτη - Μέλη, δεν μπορεί όμως να κατέχει ή να αποστέλλει τα προϊόντα αυτά υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

2. Ο επιτηδευματίας της προηγούμενης παραγράφου δύναται να ζητήσει, πριν από την παραλαβή των προϊόντων, να εγγραφεί στα μητρώα της αρμόδιας Αρχής.

Οι όροι και οι προϋποθέσεις εγγραφής καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Ο επιτηδευματίας αυτός υποχρεούται:

- α) να παρέχει εγγύηση προς το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του, η οποία να καλύπτει το ποσό των αναλογούντων φόρων,
- β) να τηρεί λογιστική κατάσταση των προϊόντων που παραλαμβάνει,
- γ) να επιδεικνύει τα προϊόντα σε κάθε ζήτηση,
- δ) να δέχεται πρόθυμα οποιονδήποτε έλεγχο ή απογραφή,
- ε) να καταβάλλει τους αναλογούντες φόρους κατά την παραλαβή των προϊόντων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

3. Αν ο επιτηδευματίας της παραγράφου 1 δεν είναι εγγεγραμμένος στα μητρώα της αρμόδιας Αρχής, υποχρεούται:

- α) να υποβάλλει σχετική δήλωση στην αρμόδια Αρχή, και να παρέχει εγγύηση προς το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του, η οποία να καλύπτει το ποσό των αναλογούντων φόρων πριν από την αποστολή των προϊόντων,
- β) να καταβάλλει τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης κατά την παραλαβή των προϊόντων,
- γ) να δέχεται οποιονδήποτε έλεγχο των αρμόδιων αρχών για την εξακρίβωση της πραγματικής παραλαβής των προϊόντων και της πληρωμής των οφειλόμενων φόρων.

Οι όροι και προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Με την επιφύλαξη των προηγούμενων παραγράφων 2 και 3, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του άρθρου αυτού οι σχετικές διατάξεις με την κυκλοφορία των προϊόντων που υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής του φόρου.

5. Για την αγορά, κατοχή και διανομή των προϊόντων από τα πρόσωπα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 55 και του άρθρου 64 του παρόντα Κώδικα, εφαρμόζονται οι ισχύουσες εθνικές διατάξεις.

Άρθρο 114

Προϋποθέσεις αναγνώρισης και υποχρεώσεις φορολογικού εκπροσώπου

1. Σε περίπτωση που αποστέλλονται από εγκεκριμένο αποθηκευτή προϊόντα από άλλα Κράτη - Μέλη και παραλαμβάνονται στο εσωτερικό της χώρας από πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, τις φορολογικές υποχρεώσεις κατά την άφιξη των προϊόντων δύναται να αναλαμβάνει ο εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας ορισμένος από τον ανωτέρω αποστολέα και εγκεκριμένος από τις αρμόδιες Αρχές φορολογικός του εκπρόσωπος. Για την έγκριση του φορολογικού εκπροσώπου απαιτείται άδεια του

Υπουργού Οικονομικών, η οποία εκδίδεται μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου.

2. Ο εγκεκριμένος φορολογικός εκπρόσωπος υποχρεούται:

α) να εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης πριν από την αποστολή των προϊόντων, επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 112 του παρόντα Κώδικα,

β) να καταβάλλει τον οφειλόμενο ειδικό φόρο κατανάλωσης κατά την παραλαβή των προϊόντων,

γ) να τηρεί λογιστικά βιβλία αποθήκης για τις παραλαβές των προϊόντων και να αναφέρει στις αρμόδιες Αρχές τον τόπο στον οποίο γίνεται η παράδοση των προϊόντων.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 115

Έλεγχος των προϊόντων κατά τη διακίνηση

1. Ανεξάρτητα από τη χρησιμοποίηση μηχανοργανωμένων διαδικασιών, κάθε αποστολή ή παραλαβή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 53 του παρόντα Κώδικα και κυκλοφορούν υπό καθεστώς αναστολής του φόρου μεταξύ των εδαφών των Κρατών - Μελών, περιλαμβανομένης και της άμεσης θαλάσσιας ή εναέριας κυκλοφορίας από έναν κοινοτικό λιμένα ή αερολιμένα σε άλλο κοινοτικό λιμένα ή αερολιμένα, συνοδεύονται από το συνοδευτικό ή εμπορικό έγγραφο που προβλέπεται από τον Κανονισμό Ε.Ο.Κ. αριθμός 2719/1992 - EEL276/19.09.1992, όπως κάθε φορά θα ισχύει, το οποίο συντάσσει ο αποστολέας εμπορευμάτων. Η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται στις περιπτώσεις που η χρήση ενός τέτοιου εγγράφου δεν κρίνεται απαραίτητη, καθορίζεται από κοινοτικές διατάξεις.

2. Για την εξακρίβωση της ταυτότητας των προϊόντων και τον έλεγχο τους πρέπει να γίνεται αναγραφή του αριθμού των δεμάτων ή συσκευασιών και περιγραφή των προϊόντων στο έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και ενδεχομένως, σφράγιση του μεταφορικού μέσου από τον αποστολέα, εφόσον τούτο κρίνεται κατάλληλο από την αρμόδια Αρχή ή με σφράγιση κάθε είδους συσκευασίας.

3. Στις περιπτώσεις που ο παραλήπτης δεν είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος επιτηδεύματίας και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 114 του παρόντα Κώδικα, το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο δήλωσης - βεβαίωσης πληρωμής του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο Κράτος - Μέλος προορισμού ή της τήρησης όλων των διατυπώσεων που εξασφαλίζουν την είσπραξη των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Στη δήλωση αυτή αναφέρεται:

α) η διεύθυνση της αρμόδιας Αρχής του Κράτους - Μέλους προορισμού,

β) ο αριθμός και η ημερομηνία του διπλοτύπου καταβολής του φόρου ή η αποδοχή της εγγύησης καταβολής από την παραπάνω αρχή.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται για τα προϊόντα που κυκλοφορούν με τις τελωνειακές διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 54 του παρόντα Κώδικα.

5. Το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, με βάση το οποίο ενημερώνονται οι αρμόδιες Αρχές από τους ενδιαφερομένους για τα προϊόντα που απο-

στέλλονται και παραλαμβάνονται, συντάσσεται σε πέντε αντίτυπα, τα οποία προορίζονται:

- ένα αντίτυπο για τον αποστολέα,
- ένα αντίτυπο για τον παραλήπτη,
- ένα αντίτυπο που πρέπει να επιστραφεί στον αποστολέα για την εκκαθάριση,
- ένα αντίτυπο για την αρμόδια Αρχή της χώρας προορισμού,
- ένα αντίτυπο για την αρμόδια Αρχή της χώρας αποστολής.

Το αντίτυπο που επιστρέφεται στον αποστολέα για την εκκαθάριση θεωρείται από την αρμόδια Αρχή του εσωτερικού της χώρας.

Η επιστροφή από τον παραλήπτη του αντιτύπου αυτού θα γίνεται μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του επόμενου μήνα από την παραλαβή των προϊόντων και θα περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τη διεύθυνση της αρμόδιας Αρχής, στην οποία υπάγεται ο παραλήπτης,

β) την ημερομηνία και τον τόπο παραλαβής των προϊόντων,

γ) την περιγραφή των προϊόντων που παραλήφθηκαν, για να διαπιστωθεί αν είναι σύμφωνα με τα στοιχεία που αναγράφονται στο έγγραφο. Σε περίπτωση μη διαπίστωσης διαφοράς, αναγράφεται η ένδειξη «αποστολή καλώς»,

δ) τον αριθμό αναφοράς ή τον αριθμό μητρώου που χορηγούν οι αρμόδιες Αρχές της χώρας προορισμού και τη θεώρησή του από τις ίδιες αρχές στις χώρες που έχει καθιερωθεί η διαδικασία θεώρησης,

ε) την υπογραφή του παραλήπτη ή του εξουσιοδοτημένου να υπογράψει υπευθύνου.

Άρθρο 116

Άρση καθεστώτος αναστολής

1. Το καθεστώς αναστολής του εδαφίου α' του άρθρου 55 του παρόντα Κώδικα λήγει με τη θέση των προϊόντων που υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης σε τελωνειακό καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 54 του παρόντα Κώδικα και μετά την παραλαβή από τον αποστολέα του επιστρεπτέου αντιτύπου του διοικητικού ή εμπορικού συνοδευτικού εγγράφου ή αντιγράφου του εμπορικού εγγράφου, συμπληρωμένου με την ένδειξη της υπαγωγής των προϊόντων στο καθεστώς αυτό.

2. Επίσης, το καθεστώς αναστολής των προϊόντων της παραγράφου 3 του άρθρου 54 του παρόντα Κώδικα αίρεται με την πιστοποίηση από το τελωνείο εξόδου επί του αντιτύπου του συνοδευτικού εγγράφου που προορίζεται για τον αποστολέα, ότι τα εμπορεύματα εγκατέλειψαν πράγματι το κοινοτικό έδαφος και την επιστροφή από το τελωνείο αυτό στον αποστολέα θεωρημένου αυτού του αντιτύπου.

3. Σε περίπτωση μη τακτοποίησης του καθεστώτος αναστολής ο αποστολέας υποχρεούται εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων να ενημερώσει σχετικά τις αρμόδιες Αρχές του εσωτερικού της χώρας.

Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί για έναν ακόμη μήνα, εφόσον υπάρχει δικαιολογητικός λόγος.

Στα πλαίσια των παραπάνω δειγματοληπτικών ελέγχων μπορούν να ανταλλάσσονται πληροφορίες επιπλέον αυτών που περιέχονται στην ηλεκτρονική τράπεζα δεδομένων που προβλέπεται από την παράγραφο 7 του άρθρου 17 του ν. 2166/1993. Η ανταλλαγή των πληρο-

φοριών αυτών διέπεται από τις διατάξεις περί προστασίας των δεδομένων των άρθρων 21 και 22 του ν. 1914/1990 και γίνεται με τη βοήθεια ενιαίου για όλα τα Κράτη - Μέλη εγγράφου που καθορίζεται από τις κοινοτικές διατάξεις. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 117

Καταβολή δικαιώματος υπέρ Ε.Τ.Ε.Π.Α.Α.

1. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου το δικαίωμα υπέρ του Ειδικού Ταμείου Ελέγχου Παραγωγής και Ποιότητας Αλκοόλης - Αλκοολούχων Ποτών (Ε.Τ.Ε.Π.Α.Α.) καταβάλλεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή, με σημείωμα της εποπτεύουσας αρμόδιας Αρχής στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως ορίζεται από τις διατάξεις του εδαφίου 5 της παραγράφου στ' του άρθρου 28 του Κώδικα νόμων περί «φορολογίας οινοπνεύματος» εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου εκάστου μηνός, για το σύνολο των, κατά τον αμέσως προηγούμενο μήνα, διατεθέντων εκτός καθεστώτος αναστολής προϊόντων από αυτών.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του ανωτέρω άρθρου το δικαίωμα της προηγούμενης παραγράφου καταβάλλεται από τους εγγεγραμμένους και μη επιτηδευματίες, στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδος την ίδια ημέρα καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, με σημείωμα που χορηγείται από την αρμόδια Αρχή. Η ίδια υποχρέωση και διαδικασία καταβολής του δικαιώματος υπέρ Ε.Τ.Ε.Π.Α.Α. ισχύει και για τους φορολογικούς εκπροσώπους.

Άρθρο 118

Παρατυπίες – Παραβάσεις

1. Αν κατά τη διάρκεια της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας των προϊόντων του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα διαπραχθεί στο εσωτερικό της χώρας παρατυπία ή παράβαση, η οποία καθιστά απαιτητό τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, ο φόρος αυτός βεβαιώνεται και εισπράττεται από την αρμόδια Αρχή και βαρύνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που έχει εγγυηθεί την πληρωμή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 112 του παρόντα Κώδικα, με την επιφύλαξη άσκησης ποινικής δίωξης, όταν στοιχειοθετείται ποινικό αδίκημα.

Αν κατά τη διάρκεια τη ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας διαπραχθεί παράβαση ή παρατυπία χωρίς να είναι δυνατό να διαπιστωθεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε, θεωρείται ότι αυτή διαπράχθηκε στο εσωτερικό της χώρας, εφόσον σε αυτό διαπιστώθηκε η παράβαση ή παρατυπία. Για τη διαπίστωση της παράβασης ειδοποιείται η αρμόδια Αρχή του Κράτους - Μέλους προέλευσης.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του παρόντα Κώδικα, όταν τα προϊόντα που αποστέλλονται σε άλλα Κράτη - Μέλη δεν φθάσουν στον προορισμό τους, αλλά δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση, θεωρείται ότι αυτή διαπράχθηκε στο εσωτερικό της χώρας και η αρμόδια Αρχή προβαίνει στην είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης με βάση τα ποσά ή ποσοστά που ίσχυαν την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων, εφόσον εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία αυτή δεν προσκομισθεί απόδειξη για τη νομιμότητα της

ενέργειας ή για τον τόπο όπου διαπράχθηκε η παράβαση ή η παρατυπία.

3. Αν εντός προθεσμίας τριών (3) ετών από την ημερομηνία σύνταξης του συνοδευτικού εγγράφου προσδιοριστεί το Κράτος - Μέλος όπου διαπράχθηκε η παράβαση ή η παρατυπία, επιστρέφεται το ποσό του φόρου κατανάλωσης που έχει εισπραχθεί, αφού προηγούμενα προσκομισθεί απόδειξη καταβολής του στο άλλο Κράτος - Μέλος, με τον συντελεστή που ίσχυε την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου, η μη τήρηση των διατυπώσεων του τρίτου μέρους του παρόντα Κώδικα χαρακτηρίζεται ως απλή τελωνειακή παράβαση κατά τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 142 και επόμενα του παρόντα Κώδικα και επισύρει πρόστιμο μέχρι 15.000 ευρώ για κάθε παράβαση, δυνατό να αναπροσαρμόζεται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών.

5. Η με οποιονδήποτε τρόπο διαφυγή ή απόπειρα διαφυγής της καταβολής των οφειλόμενων φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, καθώς και η μη τήρηση των διατυπώσεων που προβλέπονται από τον νόμο, με σκοπό τη μη καταβολή των ως άνω φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, χαρακτηρίζονται ως λαθρεμπορία κατά τις διατάξεις των άρθρων 155 και επόμενα του παρόντα Κώδικα και επισύρουν το υπό αυτών προβλεπόμενο πολλαπλό τέλος και αν ακόμη κριθεί αρμοδίως ότι δεν συντρέχουν τα στοιχεία αξιοποίνου λαθρεμπορίας.

6. Οι εκτός των περιπτώσεων των προηγούμενων παραγράφων 4 και 5 διαπραττόμενες παραβάσεις κατά την παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή, μεταφορά και πώληση των προϊόντων του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα, τιμωρούνται με τις ειδικότερες διατάξεις που ισχύουν, κατά περίπτωση, για τα προϊόντα αυτά.

Άρθρο 119

Εξασφάλιση απρόσκοπτης εποπτείας εργασιών των φορολογικών αποθηκών σε ειδικές περιπτώσεις

Όταν οι φορολογικές αποθήκες παραγωγής και μεταποίησης, οι οποίες λειτουργούν σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και βρίσκονται σε μη κατοικημένη περιοχή ή έξω από την έδρα της αρμόδιας Αρχής ή έχουν έναρξη και λήξη της λειτουργίας τους σε ώρες που δεν υπάρχει τακτική συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση, υποχρεούνται οι οικείοι εγκεκριμένοι αποθηκευτές να εξασφαλίσουν, με δικά τους ή μισθωμένα μεταφορικά μέσα, την έγκαιρη μετακίνηση των υπαλλήλων της αρμόδιας Αρχής, οι οποίοι υποπευτούν και ελέγχουν τις εργασίες των αποθηκών αυτών.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΟΡΙΣΜΟΙ – ΕΠΙΒΟΛΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΦΟΡΟΥ – ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑ ΑΞΙΑ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΟΡΙΣΜΟΙ – ΤΕΛΟΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ

Άρθρο 120

Έννοια όρων

Για την εφαρμογή των διατάξεων του τέταρτου μέ-

ρους του παρόντα Κώδικα νοούνται ως:

α) «Κοινοτικά Οχήματα»: Τα αυτοκίνητα οχήματα και οι μοτοσικλέτες που πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 9 και 10 της Συνθήκης Ε.Ο.Κ. και αποστέλλονται ή μεταφέρονται στο εσωτερικό της χώρας από τα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.)

β) «Αποστολή ή Μεταφορά»: Κάθε αποστολή ή μεταφορά που αρχίζει σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταλήγει στο εσωτερικό της χώρας. Η έννοια της μεταφοράς περιλαμβάνει και τα οχήματα που μεταφέρονται αυτοδύναμα.

γ) «Πρόσωπο»: Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων που διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα χωρίς όμως να αποτελεί νομικό πρόσωπο.

δ) «Πρόσωπο Εγκατεστημένο στο Εσωτερικό της Χώρας»: Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει τη συνήθη κατοικία του ή την έδρα του, αντίστοιχα, στο εσωτερικό της χώρας.

ε) «Συνήθης Κατοικία»: Ο τόπος στον οποίο ένα άτομο διαμένει συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον 185 ημέρες συνεχείς ή όχι ανά δωδεκάμηνο λόγω οικογενειακών ή επαγγελματικών δεσμών.

στ) «Πρώτος Τόπος Προορισμού»: Ο τόπος της πρώτης εκφόρτωσης στο εσωτερικό της χώρας.

ζ) «Εγκεκριμένος Αποθηκευτής Οχημάτων»: Το πρόσωπο που έχει λάβει άδεια από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή να κατέχει να παραλαμβάνει ή να αποστέλλει κατά την άσκηση του επαγγέλματός του κοινοτικά οχήματα που υπόκεινται σε τέλος ταξινόμησης και βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη υπό καθεστώς αναστολής.

η) «Φορολογική Αποθήκη Οχημάτων»: Κάθε τόπος όπου κατέχονται παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται, από εγκεκριμένο αποθηκευτή, κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, κοινοτικά οχήματα που τελούν υπό καθεστώς αναστολής είσπραξης του τέλους ταξινόμησης και του φόρου προστιθέμενης αξίας.

Άρθρο 121

Τέλος ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης

1. Επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Κανονισμός Ε.Ο.Κ. αριθμ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 EEL της 07.09.1987) υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης επί της φορολογητέας αξίας όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 126 του παρόντος και του άρθρου 4 του ν.1573/1985 (ΦΕΚ 201 Α') όπως ισχύουν.

2. Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της προηγούμενης παραγράφου ορίζονται ως ακολούθως:

α) Για αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 98/69 Ε.Κ. ή μεταγενέστερης:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Μέχρι 900 Κυβικά εκατοστά	7%
Από 901 – 1400	15%
Από 1401 – 1600	25%
Από 1601 – 1800	35%
Από 1801 – 2000	50%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω	88%

β) Για αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 94/12 ΕΚ:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Μέχρι 900 Κυβικά εκατοστά	16%
Από 901 – 1400	30%
Από 1401 – 1600	50%
Από 1601 – 1800	62%
Από 1801 – 2000	92%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω	158%

γ) Για αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 91/441 Ε.Ο.Κ., 89/458 Ε.Ο.Κ. και 88/76 Ε.Ο.Κ.

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Μέχρι 900 Κυβικά εκατοστά	27%
Από 901 – 1400	55%
Από 1401 – 1600	106%
Από 1601 – 1800	143%
Από 1801 – 2000	240%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω	371%

δ) Για αυτοκίνητα συμβατικής τεχνολογίας:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Μέχρι 900 Κυβικά εκατοστά	41%
Από 901 – 1400	73%
Από 1401 – 1600	142%
Από 1601 – 1800	165%
Από 1801 – 2000	296%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω	385%

3. Για αυτοκινούμενα τροχήσπιτα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας αντίστοιχης με τις περιπτώσεις (α), (β), (γ), και (δ) της προηγούμενης παραγράφου, αντιρρυπαντικής ή συμβατικής τεχνολογίας, οι κατά περίπτωση συντελεστές τέλους ταξινόμησης μειώνονται κατά πενήντα τοις εκατό (50%).

4. Οι διατάξεις των παραπάνω παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται και για αυτοκίνητα τύπου JEEP της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

5. Για ηλεκτροκίνητα ή υβριδικά αυτοκίνητα, με κινητήρα του οποίου οι εκπομπές ρύπων είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες διατάξεις για τα οχήματα - αντιρρυπαντικής τεχνολογίας της Οδηγίας 94/12 Ε.Κ. ή μεταγενέστερης δεν υπόκεινται στο προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου αυτού τέλος ταξινόμησης.

6. Σε περίπτωση έκδοσης νέας κοινοτικής Οδηγίας με νέες προδιαγραφές ως προς τις εκπομπές ρύπων, από το χρόνο έναρξης εφαρμογής των αναγκαίων εθνικών μέτρων εναρμόνισης προς αυτήν για αυτοκίνητα που πληρούν τις προδιαγραφές αυτές, θα εφαρμόζονται οι συντελεστές τέλους ταξινόμησης της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Για τα αυτοκίνητα της Οδηγίας 98/69 Ε.Κ και 94/12 Ε.Κ. θα εφαρμόζονται οι συντελεστές των περιπτώσεων (β) και (γ) αντίστοιχα.

7. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι διαδικασίες και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για το χαρακτηρισμό των αυτοκινήτων ως αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και τη διαπίστωση των προδιαγραφών από πλευράς αντιρρύπανσης που πληρούν σύμφωνα με τις Κοινοτικές Οδηγίες, οι οποίες αναφέρονται στην παραπάνω παρά-

γραφο 2 για την υπαγωγή τους στο αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 122

Τέλος ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης

1. Για τα επιβατικά αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 94/12 Ε.Κ. ή μεταγενέστερης ανεξάρτητα από το καύσιμο που χρησιμοποιούν, τα οποία προορίζονται να κυκλοφορήσουν ως δημόσιας χρήσης, καταβάλλεται το δεκατρία τοις εκατό (13%) του τέλους ταξινόμησης που προβλέπεται από τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου για τα όμοια αντιρρυπαντικής τεχνολογίας επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης.

2. Για τα αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 91/441 Ε.Ο.Κ. και παλαιότερων ή είναι συμβατικής τεχνολογίας καταβάλλεται το πενήντα τοις εκατό (50%) του τέλους ταξινόμησης που προβλέπεται από τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου για όμοια αντιρρυπαντικής ή συμβατικής τεχνολογίας επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης.

3. Προκειμένου για επιβατικά αυτοκίνητα που λειτουργούν με πετρελαιοκινητήρα και προορίζονται να θεθούν σε κυκλοφορία ως δημόσιας χρήσης, η επιβάρυνση από το τέλος ταξινόμησης των προηγούμενων παραγράφων 1 και 2 δεν μπορεί να υπερβαίνει σε ποσοστό το εκατό τοις εκατό (100%) της φορολογητέας αξίας που διαμορφώνεται σε κάθε περίπτωση.

4. Τα επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης εφόσον αποχαρακτηρίζονται και τίθενται σε κυκλοφορία ως ιδιωτικής χρήσης πριν παρέλθει πενταετία από τον τελωνισμό τους, υπόκεινται στην καταβολή της διαφοράς μεταξύ των μειωμένων φόρων που κατέβαλαν και εκείνων που ισχύουν κατά το χρόνο του τελωνισμού τους ως ιδιωτικής χρήσης και με βάση τα φορολογικά στοιχεία που διαμορφώνονται κατά τον ίδιο χρόνο. Η παραπάνω διαφορά μειώνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%) μετά την παρέλευση πενταετίας και μέχρι τη συμπλήρωση δεκαετίας από τον τελωνισμό τους ως δημόσιας χρήσης. Μετά την παρέλευση δεκαετίας δεν οφείλεται διαφορά τέλους, αλλά καταβάλλεται ποσό ίσο με τα ετήσια τέλη κυκλοφορίας που ισχύουν κατά τον χρόνο ταξινόμησής τους ως ιδιωτικής χρήσης.

5. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης που παραλήφθηκαν με τα προηγούμενα ευνοϊκά φορολογικά καθεστώτα.

Άρθρο 123

Τέλος ταξινόμησης φορτηγών αυτοκινήτων

1. Τα φορτηγά αυτοκίνητα πλην τύπου JEEP και οι βάσεις τους της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 91/542 Ε.Ο.Κ. φάση Β' ή 96/69 Ε.Κ. ή μεταγενέστερων υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ως εξής:

α) Φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους πάνω από 3,5 τόνους ανεξάρτητα κυλινδρισμού, ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%).

β) Ανοικτά φορτηγά για αυτοκίνητα μικτού βάρους μέ-

χρι και 3,5 τόνους ανεξάρτητα κυλινδρισμού, ποσοστό επτά τοις εκατό (7%).

γ) Κλειστά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόνους.

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Μέχρι 900 Κυβικά εκατοστά	6%
Από 901 – 1400	14%
Από 1401 – 1800	18%
Από 1801 – 2000	21%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω	26%

δ) Μεταχειρισμένες βάσεις των φορτηγών των προηγούμενων περιπτώσεων πέντε τοις εκατό (5%) για την περίπτωση (α) και επτά τοις εκατό (7%) για τις περιπτώσεις (β) και (γ).

ε) Οι συντελεστές των προηγούμενων περιπτώσεων (α) έως και (δ) προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) προκειμένου για αυτοκίνητα που δεν πληρούν τις προδιαγραφές των παραπάνω Οδηγιών.

2. Προκειμένου για κλειστά φορτηγά που προέρχονται από μετατροπή επιβατικών αυτοκινήτων, τα αναφερόμενα στην περίπτωση (γ) της προηγούμενης παραγράφου ποσοστά τέλους, τριπλασιάζονται και υπολογίζονται επί της φορολογητέας αξίας, όπως αυτή διαμορφώνεται για τα επιβατικά.

3. Ως αυτοκίνητο όχημα με μόνιμο κλειστό αμάξωμα νοείται όχι μόνο αυτό που εκ κατασκευής το αμάξωμά του είναι κλειστό αλλά και αυτό που προκύπτει με την προσθήκη στο αμάξωμα ανοικτού φορτηγού, καλύμματος από άκαμπτα στερεά υλικά, ανεξάρτητα αν αφαιρείται εύκολα ή δύσκολα ή αν το πίσω μέρος του αμαξώματος παραμένει ανοικτό.

4. Για την επιβολή του τέλους ταξινόμησης των αυτοκινήτων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η φορολογητέα αξία διαμορφώνεται από την άθροιση των παρακάτω στοιχείων:

α) Την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα αξία για τα καινούργια αυτοκίνητα.

Για τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα λαμβάνεται υπόψη η τιμή που καθορίζεται από την αρμόδια Τελωνειακή Υπηρεσία Αξιών με βάση τα στοιχεία που η υπηρεσία αυτή διαθέτει. Η τεκμαρτή αυτή αξία δεν μπορεί να είναι μικρότερη της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας αξίας (τιμή αγοράς).

β) Τους εισαγωγικούς δασμούς που πράγματι καταβάλλονται.

γ) Τα παρεπόμενα έξοδα με τα οποία επιβαρύνονται τα οχήματα, όπως έξοδα προμήθειας, μεσιτείας, τόκων, φόρτωσης, εκφόρτωσης, ασφάλισης και μεταφοράς στο εσωτερικό της χώρας.

5. Τα ανοικτά φορτηγά αυτοκίνητα που διασκευάζονται σε κλειστά κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 11 του άρθρου 4 του ν. 2443/1996 (ΦΕΚ 265 Α') υποβάλλονται αντί των φορολογικών επιβαρύνσεων που προβλέπονται από το ν. 1573/1985, σε τέλος ταξινόμησης, το ύψος του οποίου ορίζεται ως εξής:

- Για τα κυλινδρισμού κινητήρα από 901 – 1.400 κυβ. εκατοστά, 733 ευρώ.

- Για τα κυλινδρισμού κινητήρα από 1.401 – 1.800 κυβ. εκατοστά, 1.027 ευρώ.

- Για τα κυλινδρισμού κινητήρα από 1.801 – 2.000 κυβ. εκατοστά, 1.467 ευρώ.

- Για τα κυλινδρισμού κινητήρα από 2.001 κυβ. εκατοστά και πάνω 2.347 ευρώ.

6. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι διαδικασίες και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για τον χαρακτηρισμό των αυτοκινήτων του άρθρου αυτού ως αντιρρυπαντικής τεχνολογίας, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Ο έλεγχος της κανονικότητας των αναγραφόμενων τιμών επί των τιμοκαταλόγων των φορτηγών αυτοκινήτων και των λοιπών δικαιολογητικών στοιχείων, καθώς κι ο προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας των εγχωρίως παραγομένων, υπάγεται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής της παραγράφου 4 του άρθρου 126 του παρόντος.

Άρθρο 124

Τέλος ταξινόμησης μοτοσικλετών

1. Οι μοτοσικλέτες κυλινδρισμού κινητήρα 51 κυβικών εκατοστών και πάνω, της δασμολογικής κλάσης 87.11 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης, ως ακολούθως:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Από 51 – 125 Κυβικά εκατοστά	2%
Από 126 – 249	3%
Από 250 – 900	9%
Από 901 – 1400	15%
Από 1401 – 1600	18%
Από 1601 – 1800	22%
Από 1801 κυβικά εκατοστά και πάνω	32%.

2. Η φορολογητέα αξία για την επιβολή του τέλους της προηγούμενης παραγράφου διαμορφώνεται από την άθροιση των παρακάτω στοιχείων:

α) την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα αξία για τις καινούργιες μοτοσικλέτες.

Για τις μεταχειρισμένες μοτοσικλέτες λαμβάνεται υπόψη η τιμή χονδρικής πώλησης του αντίστοιχου τύπου μοτοσικλέτας κατά τον χρόνο κυκλοφορίας στη διεθνή αγορά, αφού η τιμή αυτή μειωθεί λόγω φθοράς από συνήθη χρήση ή άλλη αιτία, με βάση τα παρακάτω ποσοστά μείωσης:

Από 1 και μέχρι 2 έτη	14%
Πάνω από 2 μέχρι και 3 έτη	21%
Πάνω από 3 μέχρι και 4 έτη	25%
Πάνω από 4 μέχρι και 5 έτη	32%
Πάνω από 5 μέχρι και 6 έτη	35%
Πάνω από 6 μέχρι και 7 έτη	39%
Πάνω από 7 μέχρι και 8 έτη	42%
Πάνω από 8 έτη	46%.

Η τεκμαρτή αξία δεν μπορεί να είναι μικρότερη της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας αξίας.

Στην περίπτωση που στην αρμόδια Τελωνειακή Υπηρεσία Αξιών δεν έχουν κατατεθεί τιμοκατάλογοι από τους επίσημους διανομείς, η υπηρεσία αυτή καθορίζει την τιμή αγοράς με βάση τα στοιχεία που διαθέτει.

β) Τους εισαγωγικούς δασμούς που πράγματι καταβάλλονται.

γ) Τα παρεπόμενα έξοδα με τα οποία επιβαρύνονται οι μοτοσικλέτες, όπως έξοδα προμήθειας μεσιτείας, τόκων, φόρτωσης, εκφόρτωσης, ασφάλισης και μεταφοράς στο εσωτερικό της χώρας.

Άρθρο 125

Τέλος ταξινόμησης άλλων οχημάτων

1. Αυτοκίνητα, οχήματα, κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν.2367/1953 (ΦΕΚ 82Α') με εξαίρεση εκείνα που αναφέρονται στα άρθρα 121, 122, 123 και 124 του παρόντος Κώδικα, που τίθενται για πρώτη φορά σε κυκλοφορία, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ίσο προς τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση τέλη κυκλοφορίας ενός έτους.

2. Τα εκποιούμενα από το Δημόσιο ή τον Οργανισμό Διακίνησης Δημοσίου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) μεταχειρισμένα αυτοκίνητα οχήματα, τα οποία τίθενται από τους αγοραστές σε κυκλοφορία ως ιδιωτικής χρήσης, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ίσο προς τα κατά περίπτωση τέλη κυκλοφορίας ενός έτους.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑ ΑΞΙΑ – ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ

Άρθρο 126

Φορολογητέα αξία επιβατικών αυτοκινήτων

1. Η φορολογητέα αξία για την επιβολή του τέλους ταξινόμησης των επιβατικών αυτοκινήτων διαμορφώνεται από την άθροιση των παρακάτω στοιχείων:

α) Την τιμή χονδρικής πώλησης από τον κατασκευαστή οίκου του αυτοκινήτου, όπως αυτή εμφανίζεται στους υποβαλλόμενους τιμοκαταλόγους στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή από τους επίσημους διανομείς αυτοκινήτων όπως αυτοί προσδιορίζονται από τον Κανονισμό (Ε.Κ.) αριθ. 1475/1995 της Επιτροπής της 28ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ L145/1995).

Για τα μεταχειρισμένα επιβατικά αυτοκίνητα λαμβάνεται υπόψη η κατά τα παραπάνω τιμή χονδρικής πώλησης του αντίστοιχου επιβατικού αυτοκινήτου κατά τον χρόνο κυκλοφορίας του στη διεθνή αγορά αφού αυτή μειωθεί λόγω φθοράς από τη συνήθη χρήση ή άλλη αιτία, με βάση τα παρακάτω ποσοστά μείωσης:

Πάνω από 6 και μέχρι 12 μήνες από την ημερομηνία της πρώτης θέσης σε κυκλοφορία και με την προϋπόθεση ότι έχει διανύσει περισσότερα από 6.000 χιλιόμετρα, μείωση της αξίας σε ποσοστό 7%.

Από 1 μέχρι και 2 έτη	14%
Πάνω από 2 μέχρι και 3 έτη	21%
3 μέχρι και 4 έτη	28%
4 μέχρι και 5 έτη	34%
5 μέχρι και 6 έτη	40%
6 μέχρι και 7 έτη	46%
7 μέχρι και 8 έτη	52%
8 μέχρι και 9 έτη	57%
9 μέχρι και 10 έτη	62%
10 μέχρι και 11 έτη	67%
11 μέχρι και 12 έτη	70%
12 μέχρι και 13 έτη	73%
13 μέχρι και 14 έτη	76%
14 μέχρι και 15 έτη	79%
Πάνω από 15 έτη	80%.

β) Τα έξοδα ασφάλισης και μεταφοράς του αυτοκινήτου στη χώρα. Η κατά τα παραπάνω τιμή χονδρικής της πώλησης δεν μπορεί να είναι μικρότερη πληρωθείσας ή πληρωτέας αξίας (τιμή αγοράς)

2. Προκειμένου για ασθενοφόρα οχήματα η φορολογητέα αξία για την επιβολή του τέλους ταξινόμησης διαμορφώνεται χωρίς το συνυπολογισμό της αξίας του ιατρικού εξοπλισμού αυτών.

3. Όταν τα στοιχεία διαμόρφωσης της φορολογητέας αξίας επιβολής του τέλους ταξινόμησης των οχημάτων των άρθρων 121, 122, 123 και 124 του παρόντα Κώδικα εκφράζονται σε νόμισμα άλλου κράτους, για τον προσδιορισμό της αξίας αυτής λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία του νομίσματος αυτού προς τη δραχμή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 168 μέχρι και 172 του Κανονισμού (Ε.Κ.) 2454/1993.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται η αναγκαία διαδικασία, καθώς και τα απαραίτητα ή πρόσφορα για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας ή του κυλινδρισμού του κινητήρα των επιβατικών αυτοκινήτων, δικαιολογητικά στοιχεία.

Με την ίδια απόφαση συνιστάται Ειδική Επιτροπή για τον έλεγχο της κανονικότητας των αναγραφόμενων τιμών επί των τιμοκαταλόγων των επισήμων διανομέων αυτοκινήτων και των τιμών αγοράς των μεταχειρισμένων επιβατικών αυτοκινήτων. Από την ίδια Επιτροπή προσδιορίζεται και η φορολογητέα αξία των εγχωρίως παραγόμενων αυτοκινήτων.

Άρθρο 127 **Κυλινδρισμός κινητήρα**

1. Ο κυλινδρισμός του κινητήρα που λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του τέλους ταξινόμησης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 121, 122, 123, 124 και 125 του παρόντα Κώδικα, δεν μπορεί να είναι κατώτερος εκείνου που καθορίζεται από το εργοστάσιο κατασκευής και περιλαμβάνεται στα διεθνή έντυπα τεχνικών προδιαγραφών για τον συγκεκριμένο τύπο αυτοκινήτου.

2. Σε περίπτωση αντικατάστασης κινητήρα αυτοκινήτου με κινητήρα μεγαλύτερου κυλινδρισμού, εφόσον η αντικατάσταση λαμβάνει χώρα εντός τριετίας από την έκδοση της πρώτης άδειας κυκλοφορίας το τέλος ταξινόμησης επανυπολογίζεται με βάση τον κυλινδρισμό του νέου κινητήρα και καταβάλλεται η διαφορά κατά την έκδοση της νέας άδειας σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά τον χρόνο έκδοσης της άδειας αυτής. Αν αντικατασταθεί ο κινητήρας αυτοκινήτου προσώπων που απαλλάχτηκαν από το τέλος ταξινόμησης με κινητήρα μεγαλύτερου κυλινδρισμού από το όριο που προβλέπεται για την απαλλαγή, ανεξάρτητα από τον χρόνο αντικατάστασης, καταβάλλεται ολόκληρο το τέλος ταξινόμησης με βάση τις διατάξεις που ισχύουν κατά τον χρόνο έκδοσης της νέας άδειας κυκλοφορίας. Όσοι προβαίνουν σε αντικατάσταση κινητήρα αυτοκινήτου τους προκειμένου να τους εκδοθεί νέα άδεια κυκλοφορίας, οφείλουν να προσκομίσουν στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή τα σχετικά φορολογικά στοιχεία που εκδόθηκαν για την αγορά ή τοποθέτηση του κινητήρα.

Άρθρο 128 **Χρόνος γένεσης υποχρέωσης καταβολής του τέλους ταξινόμησης και απαιτητό αυτού**

1. Η υποχρέωση καταβολής του τέλους ταξινόμησης γεννάται:

- Για τα κοινοτικά οχήματα και για τα προερχόμενα από τρίτες χώρες κατά την είσοδό τους στο εσωτερικό της χώρας.

- Για τα εγχωρίως παραγόμενα με την ολοκλήρωση της παραγωγής του οχήματος.

- Προκειμένου για οχήματα που παράγονται υπό καθεστώς τελωνειακής επίβλεψης κατά την έξοδο από το καθεστώς αυτό.

2. Το τέλος ταξινόμησης καθίσταται απαιτητό και καταβάλλεται πριν τη θέση των οχημάτων σε κυκλοφορία και για τα οχήματα των άρθρων 121, 122, 123 και 124 του παρόντα Κώδικα, το αργότερο:

- Για τα μεταφερόμενα ή αποσπελλόμενα από τα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη 15η ημέρα του επόμενου μήνα από αυτόν που γεννήθηκε η υποχρέωση καταβολής του τέλους αυτού. Εφόσον υποβληθεί πριν από την ημέρα αυτή, η ειδική δήλωση της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, το τέλος καθίσταται απαιτητό την ημερομηνία αποδοχής της ειδικής δήλωσης.

- Για τα εισαγόμενα οχήματα, την 15η ημέρα από τη θέση αυτών σε ανάλωση ή την ημερομηνία αποδοχής του σχετικού παραστατικού της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, εφόσον αυτό κατατεθεί νωρίτερα.

- Για τα εγχωρίως παραγόμενα, κατά τον χρόνο που γεννάται η υποχρέωση καταβολής του τέλους αυτού.

3. Όταν τα οχήματα τίθενται σε ένα από τα καθεστώτα αναστολής του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα ή στα τελωνειακά ανασταλτικά καθεστώτα του άρθρου 84 παράγραφος 1 στοιχείο α' του Κανονισμού 2913/1992, το τέλος ταξινόμησης και ο φόρος προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) καθίστανται απαιτητοί κατά την έξοδο των οχημάτων, έστω και αντικανονικά από τα καθεστώτα αυτά. Η θέση των οχημάτων στα καθεστώτα αυτά θα πρέπει να γίνει πριν το τέλος ταξινόμησης καταστεί απαιτητό, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ** **ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ Α' **ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ**

Άρθρο 129 **Μεταφορά, αποστολή, άφιξη οχημάτων από τα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

1. Τα κοινοτικά οχήματα που αναφέρονται στα άρθρα 121, 122, 123 και 124 του παρόντα Κώδικα, κατά την άφιξή τους στον πρώτο τόπο προορισμού, δηλώνονται αμέσως στην πλησιέστερη Τελωνειακή Αρχή. Αν μεσολαβεί αργία, η δήλωση γίνεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα. Υπόχρεοι στη δήλωση αυτή είναι ο ιδιοκτήτης ή ο παραλήπτης των οχημάτων ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός τους ή το πρόσωπο στην κατοχή του οποίου τίθενται τα οχήματα.

2. Όταν τα παραπάνω οχήματα μεταφέρονται αυτοδύναμα στο εσωτερικό της χώρας, δηλώνονται αμέσως από το πρόσωπο που πραγματοποίησε την είσοδο αυτή στην πλησιέστερη Τελωνειακή Αρχή.

3. Η Τελωνειακή Αρχή, στην οποία υποβάλλεται η δήλωση της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζει την αναγκαία προθεσμία για τη μεταφορά του οχήματος στον τόπο του δηλωθέντος τελικού προορισμού.

4. Η κατά τις ανωτέρω παραγράφους δήλωση δεν υπο-

βάλλεται όταν τα κοινοτικά οχήματα εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα.

5. Τα κοινοτικά οχήματα, δύναται, πριν από τη βεβαίωση του οφειλόμενου τέλους ταξινόμησης, να επαναποστέλλονται στα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή να εξάγονται σε τρίτες χώρες.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ Β΄

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ

Άρθρο 130

Βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης οχημάτων - Πιστοποιητικά ταξινόμησης

1. Υπόχρεος στην καταβολή του τέλους ταξινόμησης είναι ο ιδιοκτήτης του οχήματος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του.

2. Για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης και του φόρου προστιθέμενης αξίας ή για τη χορήγηση οριστικής απαλλαγής κοινοτικών οχημάτων, υποβάλλεται στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή ειδική δήλωση μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία το τέλος καθίσταται απαιτητό και οπωσδήποτε πριν από την έκδοση της άδειας κυκλοφορίας. Για τα οχήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα η ειδική δήλωση υποβάλλεται κατά την έξοδο αυτών από τα ανασταλτικά καθεστώτα. Με την ειδική δήλωση, που αποτελεί τίτλο υπέρ του Δημοσίου, συνεισπράττεται και ο οφειλόμενος φόρος προστιθέμενης αξίας.

3. Η βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης ή η χορήγηση οριστικής απαλλαγής από αυτό, των οχημάτων που προέρχονται από τρίτες χώρες, γίνεται:

α) Όταν το τέλος καταβληθεί κατά το χρόνο θέσης σε ανάλωση, επί του ιδίου παραστατικού που χρησιμοποιείται για τη βεβαίωση και είσπραξη των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων εισαγωγής.

β) Όταν το τέλος καταβληθεί σε μεταγενέστερο χρόνο, επί της ειδικής δήλωσης που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο. Η ειδική δήλωση θα υποβάλλεται στην Τελωνειακή Αρχή στην οποία έγινε η θέση σε ανάλωση του οχήματος και θα συσχετίζεται με το παραστατικό θέσης σε ανάλωση που μέχρι τότε θα παραμένει σε εκκρεμότητα.

γ) Όταν τα οχήματα έχουν υπαχθεί σε τελωνειακό ανασταλτικό καθεστώς επί του παραστατικού με το οποίο τίθενται σε ανάλωση.

4. Οι συντελεστές, που λαμβάνονται υπόψη για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης και εφόσον το όχημα είναι κοινοτικό και του φόρου προστιθέμενης αξίας, είναι εκείνοι που ισχύουν κατά το χρόνο που το τέλος καθίσταται απαιτητό. Αν μειωθούν οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης ή και του φόρου προστιθέμενης αξίας, μετά την υποβολή του παραστατικού βεβαίωσης και είσπραξης και πριν από την έκδοση του αποδεικτικού είσπραξης, εφαρμόζεται ο ευνοϊκότερος για τον υπόχρεο συντελεστής. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται, στην περίπτωση που το αποδεικτικό είσπραξης δεν εκδόθηκε για λόγους που αποκλειστικά βαρύνουν τον υπόχρεο. Αν δεν υποβληθεί η

δήλωση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 129 του παρόντα Κώδικα και εφόσον οι Τελωνειακές Αρχές αδυνατούν να προσδιορίσουν το χρόνο κατά τον οποίο το τέλος κατέστη απαιτητό, οι συντελεστές, που λαμβάνονται υπόψη για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης και του φόρου προστιθέμενης αξίας, είναι αυτοί που ισχύουν κατά την ημερομηνία διαπίστωσης της παράβασης.

5. Μετά την είσπραξη του τέλους ταξινόμησης και των λοιπών επιβαρύνσεων ή τη νόμιμη οριστική απαλλαγή από αυτά εκδίδονται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή αποδεικτικό είσπραξης και πιστοποιητικό ταξινόμησης ή τελωνισμού του οχήματος.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της ειδικής δήλωσης, του αποδεικτικού είσπραξης και του πιστοποιητικού ταξινόμησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 131

Βεβαίωση και είσπραξη εκ των υστέρων Επιστροφή αχρεωστήτως εισπραχθέντων

Οι διατάξεις των άρθρων 31 και 32 του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται ανάλογα και για τις επιβαρύνσεις των κοινοτικών οχημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ – ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΑΠΑΛΛΑΓΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α΄

ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ - ΑΝΑΣΤΟΛΕΣ

Άρθρο 132

Οριστικές απαλλαγές

1. Τα αυτοκίνητα οχήματα που παραλαμβάνονται από τις Ιερές Μονές του Αγίου Όρους απαλλάσσονται από το τέλος ταξινόμησης, εφόσον έχει προηγηθεί έγκριση της Ιεράς Κοινότητας για την απόκτησή τους.

2. Όπου από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται πλήρης απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και το εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος επιβατικών αυτοκινήτων, θα παρέχεται, με τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις, πλήρης απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης.

3. Όπου από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται πλήρης απαλλαγή μόνο από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, θα παρέχεται, με τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις, απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης ως ακολούθως:

α) Για επιβατικά οχήματα ή αυτοκινούμενα τροχήλατα και μοτοσικλέτες ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) του προβλεπόμενου κατά περίπτωση τέλους ταξινόμησης.

β) Για φορτηγά αυτοκίνητα ποσοστό ενενήντα τοις εκατό (90%) του προβλεπόμενου κατά περίπτωση τέλους ταξινόμησης.

4. Όπου από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται απαλλαγή από τα δύο τρίτα (2/3) του ειδικού φόρου κατανάλωσης επιβατικών αυτοκινήτων, θα παρέχεται, με τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις, απαλλαγή από το πενήντα τοις εκατό (50%) του προβλεπόμενου τέλους ταξινόμησης.

5. Οι παραπάνω απαλλαγές από το τέλος ταξινόμησης θα παρέχονται και στα κοινοτικά ή στα παραγόμενα στο εσωτερικό της χώρας αυτοκίνητα οχήματα, με τους αυ-

τούς όρους και προϋποθέσεις που ορίζονται από τις κείμενες διατάξεις, οι οποίες προβλέπουν απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και το εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος για αυτοκίνητα οχήματα που εισάγονται από τρίτες χώρες.

6. Για τα αυτοκίνητα που παραλαμβάνονται ή έχουν παραληφθεί ατελώς και αποδεσμεύονται από το καθεστώς της ατέλειας, πριν από την παρέλευση του κατά περίπτωση ισχύοντος περιοριστικού διαστήματος, το τέλος ταξινόμησης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 140 του παρόντα Κώδικα, υπολογίζεται με βάση τα φορολογικά στοιχεία και τους συντελεστές φορολογίας που ισχύουν για τα αυτοκίνητα αυτά κατά το χρόνο της αποδέσμευσης.

7. Κατ' εξαίρεση των ρυθμίσεων της προηγούμενης παραγράφου, τα επιβατικά αυτοκίνητα που παραλαμβάνονται ή έχουν παραληφθεί με βάση τις διατάξεις ατέλειας που ισχύουν για τους ανάπηρους πολίτες και τους πολύτεκνους γονείς και συνεπεία θανάτου αυτών περιέρχονται στους κληρονόμους των ανωτέρω προσώπων, υποβάλλονται σε τόσα δέκατα του εκατό τοις εκατό (100%) ή του πενήντα τοις εκατό (50%), αντίστοιχα, του τέλους ταξινόμησης όσα είναι τα εξάμηνα που υπολείπονται για τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση ισχύοντος περιοριστικού διαστήματος, του κλάσματος του εξαμήνου θεωρουμένου ως ολόκληρο εξάμηνο. Το τέλος ταξινόμησης θα υπολογίζεται με βάση τους συντελεστές της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του παρόντος Κώδικα.

8. Επιβατικά αυτοκίνητα που παραλαμβάνονται ή έχουν παραληφθεί ατελώς με τις διατάξεις των αναπήρων και ζητείται η αποδέσμευσή τους από το καθεστώς της ατέλειας μετά την παρέλευση πενταετίας, υποβάλλονται στο τριάντα τοις εκατό (30%) του τέλους ταξινόμησης, το οποίο θα υπολογίζεται με βάση τους συντελεστές της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του παρόντος Κώδικα.

Άρθρο 133

Καθεστώς αναστολής και προσωρινής απαλλαγής οχημάτων

1. Τα κοινοτικά οχήματα δύνανται να τίθενται σε καθεστώς φορολογικής αποθήκης και για το χρονικό διάστημα που παραμένουν στο καθεστώς αυτό τελούν σε αναστολή καταβολής του τέλους ταξινόμησης και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.).

2. Τα κοινοτικά οχήματα δύνανται να παραμένουν προσωρινά στο εσωτερικό της χώρας χωρίς να απαιτείται η καταβολή του τέλους ταξινόμησης και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας. Για τη χορήγηση της προσωρινής αυτής απαλλαγής από την καταβολή του τέλους ταξινόμησης και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας εφαρμόζονται ανάλογα οι όροι και οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του τελωνειακού καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής με τον όρο της επανεξαγωγής για τα οχήματα τρίτων χωρών που εισάγονται προσωρινά στη χώρα.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του ν.1477/1984 (ΦΕΚ 144 Α') εφαρμόζονται ανάλογα και για τα κοινοτικά επιβατικά αυτοκίνητα με όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Όπου από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του τελωνειακού καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής με

τον όρο της επανεξαγωγής παρέχεται απαλλαγή από δασμούς και φόρους στα αυτοκίνητα οχήματα, λόγω υπαγωγής τους στο παραπάνω καθεστώς, θα παρέχεται απαλλαγή και από το τέλος ταξινόμησης, για όσο διάστημα τα οχήματα παραμένουν στο καθεστώς αυτό.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Άρθρο 134

Φορολογικές αποθήκες κοινοτικών οχημάτων

1. Για τη σύσταση και λειτουργία των φορολογικών αποθηκών απαιτείται άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής, η οποία παρέχεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου.

2. Οι αρμόδιες Τελωνειακές Αρχές ασκούν εποπτεία και έλεγχο στις φορολογικές αποθήκες, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

3. Με απόφαση Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται:

α) Οι προϋποθέσεις με τις οποίες χορηγείται η άδεια λειτουργίας των φορολογικών αποθηκών.

β) Η διαδικασία παραλαβής ή αποστολής των οχημάτων από τις φορολογικές αποθήκες.

γ) Οι όροι αποθήκευσης και λογιστικής διαχείρισης των οχημάτων.

δ) Ο τρόπος παρακολούθησης των οχημάτων και της άσκησης του ελέγχου αυτών.

ε) Ο χρόνος διάρκειας της λειτουργίας των αποθηκών αυτών και οι λόγοι ανάκλησης της άδειας αυτής πριν από το χρόνο λήξης.

στ) Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 135

Αναγνώριση εγκεκριμένου αποθηκευτή κοινοτικών οχημάτων

1. Για το χαρακτηρισμό προσώπου ως εγκεκριμένου αποθηκευτή απαιτείται άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής, η οποία παρέχεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου.

2. Για να παρασχεθεί η άδεια της προηγούμενης παραγράφου, το ενδιαφερόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει:

α) Να παραλαμβάνει, να κατέχει ή να αποστέλλει κατά την άσκηση του επαγγέλματός του κοινοτικά οχήματα που τελούν σε αναστολή καταβολής του τέλους ταξινόμησης και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, εφόσον βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη.

β) Να μην έχει διαπράξει σοβαρές καθ' υποτροπή παραβάσεις της φορολογικής ή τελωνειακής νομοθεσίας.

3. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής:

α) Υποχρεούται:

- Να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές του τον προβλεπόμενο για φορολογικούς σκοπούς αριθμό φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.).

- Να τηρεί λογιστικά βιβλία των αποθεμάτων ή κινήσεων των οχημάτων ανά αποθήκη.

- Να επιδεικνύει τα οχήματα σε κάθε ζήτηση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

- Να δέχεται οποιονδήποτε έλεγχο.

- Να παρέχει εγγύηση για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου.

- Να συμμορφώνεται με άλλες υποχρεώσεις, που επιβάλλει ο Υπουργός Οικονομικών και η αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

- Να διαθέτει εντός των αποθηκών και αδαπάνως για το Δημόσιο κατάλληλο και ασφαλή στεγασμένο χώρο για την εγκατάσταση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής προς διενέργεια των κατά περίπτωση απαιτούμενων εργασιών και διατυπώσεων.

- Να ενημερώνει την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή για οποιαδήποτε μεταβολή των δεδομένων που έχουν ληφθεί υπόψη για τη χορήγηση της άδειας και να παρέχει τα επιβαλλόμενα από αυτήν πρόσθετα διασφαλιστικά μέτρα.

β) Επέχει ευθύνη έναντι του Δημοσίου για τις επιβαρύνσεις που αναλογούν στα οχήματα.

γ) Ευθύνεται επίσης αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τις πράξεις των αποθηκαρίων των αποθηκών αυτών σε περίπτωση καταλογισμού τους από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη χορήγησης της άδειας εγκεκριμένου αποθηκευτή, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ **ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ** **ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ** **– ΚΥΡΩΣΕΙΣ**

ΤΜΗΜΑ Α΄ **ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ**

Άρθρο 136 **Περιορισμοί στην κατοχή και κυκλοφορία** **κοινοτικών οχημάτων**

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα, πρόσωπα εγκατεστημένα στο εσωτερικό της χώρας δεν επιτρέπεται να κατέχουν πέρα από την προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 του άρθρου 130 προθεσμία ή να κυκλοφορούν πέρα από την προθεσμία της παραγράφου 3 του άρθρου 129 του παρόντα Κώδικα κοινοτικά οχήματα χωρίς την καταβολή του τέλους ταξινόμησης.

2. Δεν επιτρέπεται η μετακίνηση των παραπάνω οχημάτων από τον πρώτο τόπο προορισμού σε άλλον, χωρίς προηγούμενη άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

3. Οι μετά την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής περιορισμοί και κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης των περιορισμών αυτών, που προβλέπονται από τις διατάξεις που παρέχουν απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης στα εισαγόμενα από τρίτες χώρες οχήματα, θα εφαρμόζονται ανάλογα και στα κοινοτικά οχήματα για τα οποία παρασχέθηκε οριστική απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 132 του παρόντα Κώδικα.

Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής αντί της ημερομηνίας αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής θα λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία αποδοχής της ειδικής δήλωσης της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα.

4. Οχήματα ιδιωτικής χρήσης, που φέρουν άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου άλλου Κράτους - Μέλους της Κοινότητας ή τρίτης χώρας και πρόκειται να θεθούν

στο καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα ή σε τελωνειακό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, δεν επιτρέπεται να παραμένουν ή και να κυκλοφορούν στο εσωτερικό της χώρας, πέρα από την ημερομηνία ισχύος της παραπάνω άδειας κυκλοφορίας.

ΤΜΗΜΑ Β΄ **ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ**

Άρθρο 137 **Παραβάσεις - Κυρώσεις**

Α. Κοινοτικά οχήματα

1. Η κατοχή ή η κυκλοφορία κοινοτικών οχημάτων από πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα, χωρίς να έχει τηρηθεί καμία από τις διατυπώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 129 και 130 του παρόντα Κώδικα, αποτελεί Τελωνειακή Παράβαση κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 142 του παρόντα Κώδικα.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις επιβάλλεται πρόστιμο, το οποίο καθορίζεται στο ύψος των αναλογουσών στο όχημα φορολογικών επιβαρύνσεων.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και όταν έχει υποβληθεί η δήλωση άφιξης του οχήματος πλην όμως ο υπόχρεος δεν προσέρχεται στην Τελωνειακή Αρχή μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία που το τέλος ταξινόμησης κατέστη απαιτητό για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου Α1 δεν εφαρμόζονται όταν, πριν από τη διαπίστωση της παραπάνω παράβασης από τις διοικητικές αρχές της χώρας, τα εν λόγω πρόσωπα προσέρχονται αυτοβούλως στην Τελωνειακή Αρχή για την τήρηση των προβλεπόμενων, κατά περίπτωση, διατυπώσεων. Στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλονται τα πρόστιμα της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίζει στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται η ημερομηνία άφιξης του οχήματος στη χώρα αντί του προστίμου της περίπτωσης (δ) της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου επιβάλλεται πρόστιμο 1.500 ευρώ.

4. Η διάπραξη των αναφερόμενων παρακάτω παραβάσεων χαρακτηρίζεται ως Απλή Τελωνειακή Παράβαση και επισύρει, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα πρόστιμα:

α) Για τη μη υποβολή της δήλωσης των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 129 πρόστιμο 300 ευρώ για κάθε όχημα.

β) Για την κυκλοφορία του οχήματος πέραν της προθεσμίας της παραγράφου 3 του άρθρου 129 πρόστιμο 1.500 ευρώ, το οποίο μειώνεται στο ένα πέμπτο (1/5), αν ο ιδιοκτήτης του οχήματος είναι δικαιούχος οριστικής απαλλαγής βάσει των διατάξεων του άρθρου 132.

γ) Για τη μη τήρηση των προϋποθέσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 136 πρόστιμο 150 ευρώ.

δ) Για την εκπρόθεσμη υποβολή της ειδικής δήλωσης της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, την εκπρόθεσμη επαναποστολή ή εξαγωγή ή εγκατάλειψη ή καταστροφή ή ακινητοποίηση του οχήματος, πρόστιμο για κάθε ημέρα καθυστέρησης ως εξής:

Επιβατικά αυτοκίνητα και τύπου JEEP:

- Για τα μέχρι 1.600 κυβικά εκατοστά, 15 ευρώ.

- Για τα από 1.601 κυβικά εκατοστά και μέχρι 2.000 κυβικά εκατοστά, 30 ευρώ.

- Για τα από 2.001 κυβικά εκατοστά και άνω, 60 ευρώ.

Φορτηγά αυτοκίνητα ανεξάρτητα κυλινδρισμού, 20 ευρώ.

Μοτοσικλέτες ανεξάρτητα κυλινδρισμού, 10 ευρώ.

ε) Για τη μη τήρηση της προϋπόθεσης της παραγράφου 4 του άρθρου 136 του παρόντα Κώδικα ή την υπέρβαση της προθεσμίας παραμονής ή κυκλοφορίας του οχήματος που είναι εφοδιασμένο με άδεια κυκλοφορίας των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 139 του παρόντα Κώδικα, επιβάλλεται κατά περίπτωση το πρόστιμο της παραγράφου Α4 του εδαφίου δ' του παρόντος άρθρου, για κάθε ημέρα μετά τη λήξη του προσωρινού τύπου άδειας κυκλοφορίας.

στ) Για την εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης το οποίο αφορά ειδική δήλωση της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα που υποβλήθηκε εμπρόθεσμα ή εκπρόθεσμα, πρόστιμο για κάθε ημέρα καθυστέρησης, όπως αυτό ορίζεται στην πιο πάνω περίπτωση (δ). Το πρόστιμο αυτό δεν επιβάλλεται όταν η εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του παραλήπτη του οχήματος.

ζ) Όταν το όχημα που κυκλοφορεί στη χώρα, κατ'εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα, οδηγείται από άλλο μη δικαιούχο πρόσωπο, πρόστιμο 700 ευρώ, εφόσον το δικαιούχο πρόσωπο βρισκόταν στη χώρα κατά το χρόνο που συντελέστηκε η παράβαση. Η οδήγηση του παραπάνω οχήματος από άλλο μη δικαιούχο πρόσωπο συνιστά έξοδο του οχήματος από το καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα, αν κατά το χρόνο που διαπιστώνεται η παράβαση το δικαιούχο πρόσωπο δεν βρίσκεται στη χώρα και εφαρμόζονται κατά του μη δικαιούχου προσώπου οι διατάξεις της παραγράφου Α1 του παρόντος άρθρου.

Καθένα από τα επιβαλλόμενα πρόστιμα της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου δεν δύναται να υπερβαίνει το ύψος των αναλογουσών στο όχημα φορολογικών επιβαρύνσεων.

5. Το βάρος της απόδειξης, προς τις Τελωνειακές Αρχές, της συνδρομής των προϋποθέσεων για την άσκηση των ευεργετημάτων των άρθρων 132 και 133 του παρόντα Κώδικα, φέρουν οι ενδιαφερόμενοι.

Β. Οχήματα Τρίτων Χωρών

1. Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων και λαθρεμπορίας των άρθρων 142 και επόμενα του παρόντα Κώδικα, που ισχύουν για τον εισαγωγικό δασμό και το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας των οχημάτων, εφαρμόζονται και για το τέλος ταξινόμησης.

2. Η κατοχή ή κυκλοφορία οχήματος που έχει τεθεί σε ανάλωση, χωρίς ταυτόχρονη καταβολή του οφειλόμενου τέλους ταξινόμησης, για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών από την ημερομηνία που το τέλος κατέστη απαιτητό, χωρίς ο υπόχρεος να προσέλθει στην Τελωνειακή Αρχή για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος, αποτελεί λαθρεμπορία και εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 142 και επόμενα του παρόντα Κώδικα.

3. Στις περιπτώσεις των παραπάνω παραγράφων δεν ασκείται ποινική δίωξη, εφόσον αμέσως καταβληθεί από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα πρόστιμο ίσο με το ύψος των αναλογουσών στο όχημα δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και παραιτηθούν των προβλεπόμενων ενδίκων μέσων κατά της καταλογιστικής πράξης επιβολής του τέλους αυτού.

4. Για την εκπρόθεσμη υποβολή της ειδικής δήλωσης της περίπτωσης (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα ή εκπρόθεσμη αποστολή σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξαγωγή, εγκατάλειψη, καταστροφή του οχήματος, επιβάλλεται για

κάθε ημέρα καθυστέρησης το πρόστιμο που προβλέπεται από την περίπτωση (δ) της παραπάνω παραγράφου Α4.

5. Για την εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης, το οποίο αφορά ειδική δήλωση της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα που υποβλήθηκε εμπρόθεσμα ή εκπρόθεσμα, επιβάλλεται για κάθε ημέρα καθυστέρησης το πρόστιμο που προβλέπεται από την περίπτωση δ' της παραπάνω παραγράφου Α4. Το πρόστιμο αυτό δεν επιβάλλεται όταν η εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του παραλήπτη του οχήματος.

Γ. Οχήματα Κοινοτικών και Τρίτων Χωρών

1. Πέρα από την επιβολή των προστίμων που αναφέρονται στις παραπάνω παραγράφους Α1, Α4, Β4, Β5, τα οχήματα υπόκεινται και σε προσωρινή συντηρητική δέσμευση με πράξη της Τελωνειακής Αρχής που διαπίστωσε την παράβαση, η δε απόδοσή τους γίνεται μετά από την καταβολή των οφειλόμενων προστίμων και τυχόν άλλων προβλεπόμενων επιβαρύνσεων.

Αν το όχημα δεν παραληφθεί μέσα σε τρεις (3) μήνες από την οριστικοποίηση της καταλογιστικής πράξης επιβολής των προστίμων, περιέρχεται αυτοδικαίως στην κυριότητα του Δημοσίου και για μεν τα κοινοτικά οχήματα διαγράφεται το σύνολο του επιβληθέντος προστίμου, για δε τα οχήματα τρίτων χωρών το επιτευχθέν τίμημα από τυχόν δημοπρασία συμψηφίζεται στο σύνολο της κύριας οφειλής.

2. Σε περίπτωση κυκλοφορίας των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου 125 του παρόντα Κώδικα οχημάτων, πριν από την καταβολή του οφειλόμενου τέλους ταξινόμησης, επιβάλλεται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή στους ιδιοκτήτες ή κατόχους αυτών πρόστιμο ίσο με το πενταπλάσιο των τελών κυκλοφορίας που τα βαρύνουν.

3. Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων και λαθρεμπορίας των άρθρων 142 και επόμενα του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις δήλωσης ψευδών στοιχείων ή παραποίησης των κατατιθέμενων παραστατικών, από τα οποία προσδιορίζεται το έτος πρώτης κυκλοφορίας των αυτοκινήτων ή η αντιρρυπαντική τεχνολογία αυτών, με αποτέλεσμα τη μη είσπραξη ή την είσπραξη μειωμένου τέλους ταξινόμησης.

4. Οι παραβάσεις των περιπτώσεων (η) και (θ) της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται ανάλογα και για το τέλος ταξινόμησης και τιμωρούνται με τις περί λαθρεμπορίας διατάξεις αυτού.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή και για τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του παρόντα Κώδικα και εκκρεμούν στα Ποινικά ή Διοικητικά Δικαστήρια ή στις Τελωνειακές και λοιπές Διοικητικές Αρχές, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι υποβάλουν αίτηση για υπαγωγή στις παρούσες διατάξεις, εντός έξι (6) μηνών από της παραλαβής σχετικής υπηρεσιακής κλήσης, παραιτηθούν των ενδίκων μέσων και καταβάλουν τα προβλεπόμενα, από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, οφειλόμενα πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται πρόσθετα μέτρα ελέγχου στο εσωτερικό της χώρας που κρίνονται αναγκαία για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων του τέταρτου μέρους του παρόντα Κώδικα.

7. Τα ποσά των προστίμων και πολλαπλών τελών του παρόντος άρθρου δύνανται να τροποποιούνται με προε-

δρικό διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 138 Εγκατάλειψη υπέρ του Δημοσίου ή καταστροφή οχημάτων

Οι διατάξεις του άρθρου 37 του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται αναλόγως και στις περιπτώσεις εγκατάλειψης ή καταστροφής κοινοτικών οχημάτων ή οχημάτων που έχουν τεθεί σε ανάλωση χωρίς την ταυτόχρονη καταβολή του τέλους ταξινόμησης.

Άρθρο 139 Ελληνικές άδειες κυκλοφορίας προσωρινού τύπου

1. Οχήματα ιδιωτικής χρήσης, που τίθενται στο καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα ή σε τελωνειακό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής και φέρουν άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου άλλου κράτους, επιτρέπεται και μετά τη λήξη ισχύος της άδειας αυτής να παραμένουν και να κυκλοφορούν στο εσωτερικό της χώρας, στο πλαίσιο των ιδίων καθεστώτων, εφόσον εφοδιάζονται από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές της χώρας με ελληνική άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου.

2. Ελληνική άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου μπορεί να χορηγείται σε οχήματα που βρίσκονται σε καθεστώς αναστολής επιβολής δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, καθώς και σε ανάρητα οχήματα, εφόσον προορίζονται να εξαχθούν ή μεταφερθούν αυτοδυνάμως εκτός της χώρας.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος των ελληνικών προσωρινών αδειών κυκλοφορίας, ο τύπος και το σχήμα των πινακίδων, το αντίτιμο της διάθεσης αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 140 Φορολογική μεταχείριση μεταβιβαζομένων αυτοκινήτων μετοικούντων

1. Ιδιωτικής χρήσης επιβατικά αυτοκίνητα ή αυτοκινούμενα τροχήσπιτα που παραλαμβάνονται ή έχουν παραληφθεί από 1.3.1988, με τις απαλλαγές που προβλέπονται από τις διατάξεις των Κεφαλαίων Β΄ ή Η΄ της Δ.245/1988 απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, η οποία κυρώθηκε με το ν.1839/1989, είναι δυνατόν να μεταβιβάζονται στο εξής από το δικαιούχο ατέλειαι πρόσωπο, μετά την παρέλευση της ετήσιας περιοριστικής προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 της Δ.245/1988 Α.Υ.Ο. μόνο ύστερα από έγκριση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και εφόσον προηγουμένως καταβληθεί ποσοστό του τέλους ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων ανάλογα με το διάστημα που έχει παρέλθει από την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής του αυτοκινήτου μέχρι την καταβολή του ποσοστού αυτού, ως ακολούθως:

- α. Από 1 μέχρι 2 έτη καταβάλλεται το 50%.
- β. Από 2 μέχρι 3 έτη καταβάλλεται το 40%.
- γ. Από 3 μέχρι 4 έτη καταβάλλεται το 30%.
- δ. Από 4 μέχρι 5 έτη καταβάλλεται το 20%.
- ε. Από 5 έτη και άνω χωρίς καταβολή.

2. Το ποσοστό που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο υπολογίζεται επί του ποσού του τέλους ταξινόμησης που αναλογεί στο συγκεκριμένο αυτοκίνητο με βάση τους συντελεστές που ορίζονται στην περίπτωση (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του παρόντα Κώδικα και τη φορολογητέα αξία του αυτοκινήτου που έχει διαμορφωθεί σε ευρώ κατά την παράδοση του αυτοκινήτου με τις διατάξεις της Δ.245/1988 Α.Υ.Ο..

3. Η έγκριση για τη μεταβίβαση του αυτοκινήτου χορηγείται ύστερα από αίτηση που καταθέτει αυτοπροσώπως στην αρμόδια τελωνειακή αρχή το δικαιούχο ατέλειαι πρόσωπο.

4. Όταν η αίτηση προς την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, υποβάλλεται από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για τη μεταβίβαση του αυτοκινήτου, τότε η έγκριση χορηγείται, εφόσον προηγουμένως καταβληθεί ποσό ίσο προς το διπλάσιο του ποσού που ορίζεται βάσει των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού και πάντως όχι μικρότερο των 2.934 ευρώ.

5. Σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου προσώπου δεν οφείλονται τα ποσοστά του τέλους ταξινόμησης που ορίζονται στην παράγραφο 1 και η έγκριση για την περိέλευση του αυτοκινήτου στους κληρονόμους χορηγείται ύστερα από αίτησή τους.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 141 Άλλες διατάξεις

1. Όπου στις κείμενες διατάξεις και στις κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσες διοικητικές πράξεις αναφέρεται ειδικός φόρος κατανάλωσης αυτοκινήτων οχημάτων ή εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος νοείται εφεξής τέλος ταξινόμησης.

2. Το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του τέταρτου μέρους του παρόντος Κώδικα τέλος ταξινόμησης επιβάλλεται ανεξάρτητα αν η άδεια κυκλοφορίας του οχήματος χορηγείται από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών ή από οποιαδήποτε άλλη Υπηρεσία.

3. Οι αμφισβητήσεις που εγκρίνονται κατά την εφαρμογή των διατάξεων του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα μεταξύ της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και των ενδιαφερόμενων προσώπων επιλύονται διοικητικά από τις Επιτροπές Τελωνειακών Αμφισβητήσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται από τις κείμενες διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ - ΠΑΡΑΤΥΠΙΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΕΝΝΟΙΑ - ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΥΠΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΙΜΑ

ΤΜΗΜΑ Α΄ ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ - ΠΑΡΑΤΥΠΙΩΝ

Άρθρο 142 Έννοια και βεβαίωση παραβάσεων - παρατυπιών

1. Η μη τήρηση των διατυπώσεων του παρόντα Κώδικα, οι οποίες έχουν σχέση με τις τελωνειακές εργασίες

και την Τελωνειακή Υπηρεσία, χαρακτηρίζεται και τιμωρείται ως Τελωνειακή Παράβαση.

2. Ως Τελωνειακή Παράβαση χαρακτηρίζεται επίσης, η με οποιονδήποτε τρόπο, από τους αναφερόμενους στο άρθρο 155 του παρόντα Κώδικα, διαφυγή ή απόπειρα διαφυγής της πληρωμής των δασμών, φόρων, δικαιωμάτων και λοιπών επιβαρύνσεων, καθώς και η μη τήρηση των καθοριζομένων, στο άρθρο 155 του παρόντα Κώδικα, διατυπώσεων και επισύρουν κατά των υπευθύνων πολλαπλό τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα ακόμη και αν κρινόταν, αρμοδίως, ότι δε συντρέχουν τα στοιχεία αξιόποινης λαθρεμπορίας.

3. Η ποινή που επιβάλλεται επί των Τελωνειακών Παραβάσεων δεν απαλλάσσει από την καταβολή των οφειλόμενων δασμών, φόρων, δικαιωμάτων και λοιπών επιβαρύνσεων.

4. Οι Τελωνειακές Παραβάσεις βεβαιώνονται με Πρωτόκολλο Τελωνειακής Παράβασης, που συντάσσεται από τα αρμόδια όργανα της Τελωνειακής Υπηρεσίας.

Ειδικά, στις περιπτώσεις όπου οι Τελωνειακές Παραβάσεις χαρακτηρίζονται ως λαθρεμπορίες, αυτές βεβαιώνονται με σχετικό Πρωτόκολλο από τα όργανα του αρμόδιου Τελωνείου, με βάση τα στοιχεία, που διαβιβάζονται στον Προϊστάμενό του, από τη Δημόσια Αρχή, η οποία πρώτη επιλήφθηκε της δίωξης του λαθρεμπορίου και τα οποία, στις περιπτώσεις της αυτόφωρης λαθρεμπορίας, απαριθμούνται στο αντίγραφο της έκθεσης κατάσχεσης και του φακέλου της προανάκρισης, που σχηματίστηκε, στις λοιπές δε περιπτώσεις στο αντίγραφο του προανακριτικού φακέλου.

5. Με ιδιαίτερο πρωτόκολλο είναι δυνατόν να βεβαιώνεται αυτοτελώς η υποχρέωση φυσικού ή νομικού προσώπου προς καταβολή δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που διέφυγαν της καταβολής αν και γεννήθηκε κατά νόμο τελωνειακή οφειλή και ανεξάρτητα αν βεβαιωθεί Τελωνειακή Παράβαση επιφέρουσα πρόστιμο ή πολλαπλό τέλος.

6. Τα προβλεπόμενα στα άρθρα 143, 144, 145, 146 και 147 του παρόντα Κώδικα ποσά προστίμων δύνανται να τροποποιούνται με προεδρικά διατάγματα μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών.

ΤΜΗΜΑ Β΄ ΠΡΟΣΤΙΜΑ

Άρθρο 143

Επιφυλασσομένων των περί λαθρεμπορίας διατάξεων, εάν βρεθούν επί των μεταφορικών μέσων ή αποβιβασθούν από αυτά εμπορεύματα περισσότερα ή λιγότερα των αναγραφόμενων στο δηλωτικό, επιβάλλεται στον μεταφορέα ή τον πράκτορα πρόστιμο ίσο με 300 ευρώ ανά δηλωτικό.

Άρθρο 144

1. Επιβάλλεται πρόστιμο 300 ευρώ στον πλοίαρχο ή τον μεταφορέα ή τον πράκτορα κατά περίπτωση:

α) Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων περί δηλωτικών των άρθρων 12, 13 και 14 του παρόντα Κώδικα, ή όταν προκύπτουν αδικαιολόγητες διαφορές μεταξύ αυτού και του κατά το άρθρο 15 δηλωτικού, εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση λαθρεμπορίας, ούτε εμπίπτει η παράβαση στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 145 του παρόντα Κώδικα.

β) Σε περίπτωση παρέκκλισης, για εμπορεύματα που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς της διαμετακόμισης ή της εξαγωγής, από την καθοριζόμενη, από το Τελωνείο Αναχώρησης, υποχρεωτική διαδρομή ή μη προσκόμισης στο Τελωνείο Εξόδου ή Προορισμού των εμπορευμάτων, εκτός αν αποδειχθεί ότι αυτή οφείλεται σε δεόντως αιτιολογημένους λόγους, αποδεκτούς από την Τελωνειακή Αρχή ή σε λόγους ανώτερης βίας.

Για κάθε 24ωρο καθυστέρησης επιβάλλεται πρόσθετο πρόστιμο 300 ευρώ.

γ) Σε αντίσταση του πλοίαρχου στην επίσκεψη κατά το άρθρο 18 του παρόντα Κώδικα, βεβαιωμένη με Πρωτόκολλο από την Τελωνειακή και Λιμενική ή Αστυνομική Αρχή.

δ) Σε παράλειψη της δήλωσης του πλοίαρχου κατά το άρθρο 50 του παρόντα Κώδικα. Η ίδια ποινή επιβάλλεται στον πράκτορα που παρέλειψε τη δήλωση αυτή και στον παραλήπτη, όταν λείπει η προβλεπόμενη, από το άρθρο 50 του παρόντα Κώδικα, ευανάγνωστη επιγραφή.

2. Το ίδιο πρόστιμο επιβάλλεται στους πράκτορες ατμοπλοϊκών ναυτιλιακών εταιριών, εάν μετά από έγγραφη πρόσκληση, του Προϊσταμένου Τελωνειακής Αρχής, παραλείψουν ή αναβάλλουν με υπαιτιότητά τους την εκφόρτωση από τα πλοία ή άλλα θαλάσσια μέσα των προσκομισθέντων εμπορευμάτων, ή την τακτοποίησή τους, εντός των Τελωνειακών Αποθηκών, σύμφωνα με τις έγγραφες υποδείξεις και εντός της αναφερόμενης ορισμένης προθεσμίας.

3. Με επιφύλαξη των διατάξεων περί λαθρεμπορίας, επιβάλλεται πρόστιμο 1.500 ευρώ στον μεταφορέα κάθε οχήματος, που εκτελεί οδικές μεταφορές για καθεμία από τις παρακάτω παραβάσεις:

α) Σε περίπτωση παρέκκλισής του, από το καθορισμένο από το Τελωνείο Εισόδου ή άλλο ενδιάμεσο Τελωνείο δρομολόγιο του οχήματος ή μη διέλευσής του από τις προκαθορισμένες Τελωνειακές Αρχές, καθώς και της μη μετάβασής του στο Τελωνείο Προορισμού εντός της καθορισμένης προθεσμίας, εκτός της καθυστέρησης που οφείλεται σε αποδεδειγμένη ανώτερη βία.

β) Σε περίπτωση φόρτωσης, εκφόρτωσης ή μεταφόρτωσης εμπορευμάτων από όχημα χωρίς άδεια της Τελωνειακής Αρχής ή χωρίς την παρουσία των αρμόδιων Τελωνειακών οργάνων, σε χώρους και αποθήκες μη εγκεκριμένους από αυτήν.

γ) Σε περίπτωση εκφόρτωσης από το όχημα, εμπορευμάτων περισσότερων ή λιγότερων από τα αναγραφόμενα στο συνοδευτικό έγγραφο του φορτίου, πλην της περίπτωσης, που λόγω ανώτερης βίας, αποβιβάζονται λιγότερα εμπορεύματα. Στην περίπτωση αυτή δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 143 του παρόντα Κώδικα.

δ) Σε περίπτωση ρήξης, αντικατάστασης, αφαίρεσης και αλλοίωσης των τελωνειακών σφραγίδων ή άλλων σημείων αναγνώρισης που τίθενται από τις Τελωνειακές Αρχές στο μεταφορικό μέσο ή στα εμπορεύματα.

ε) Σε κάθε περίπτωση παράβασης διατάξεων της ισχύουσας Διεθνούς Τελωνειακής Σύμβασης, περί διεθνών μεταφορών εμπορευμάτων με δελτία TIR και των παρατηρημάτων αυτής ή του παρόντα Κώδικα και των συναφών τελωνειακών κανονιστικών πράξεων, με τις οποίες επιβάλλονται υποχρεώσεις στον μεταφορέα κατά τη μεταφορά εμπορευμάτων δια του ελληνικού εδάφους.

4. Με επιφύλαξη των περί λαθρεμπορίας διατάξεων, ειδικά στον μεταφορέα κάθε οχήματος που εκτελεί οδικές μεταφορές και μεταφέρει εμπορεύματα που υπόκει-

νται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και προορίζονται για εξαγωγή και δε μεταβαίνει στο Τελωνείο Εξόδου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, επιβάλλονται τα παρακάτω πρόστιμα:

- Για μία ημέρα καθυστέρησης πρόστιμο 3.000 ευρώ.
- Για δύο ημέρες καθυστέρησης πρόστιμο 6.000 ευρώ.
- Για τρεις ημέρες καθυστέρησης πρόστιμο 14.000 ευρώ.
- Για τέσσερις ημέρες καθυστέρησης και άνω, πρόστιμο ίσο με το ήμισυ του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στα εν λόγω εμπορεύματα και το οποίο δε μπορεί να είναι μικρότερο των 30.000 ευρώ. Τα πρόστιμα αυτά δεν επιβάλλονται εάν η μη εμπρόθεσμη μετάβαση στο Τελωνείο Εξόδου οφείλεται σε αποδεδειγμένη ανώτερη βία.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων περί λαθρεμπορίας επιβάλλεται:

α) Πρόστιμο 30 ευρώ για κάθε 24ωρο παραβίασης της προθεσμίας λήξης του καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής των μεταφορικών μέσων εμπορικής χρήσης.

β) Πρόστιμο 1.500 ευρώ για κάθε άλλη περίπτωση παράβασης των κειμένων διατάξεων περί καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής των μεταφορικών μέσων, του εδαφίου α' της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 145

1. Επιβάλλεται στον πλοίαρχο ή στον πράκτορα, κατά περίπτωση, πρόστιμο:

α) 300 ευρώ σε περίπτωση εκπρόθεσμης κατάθεσης του κατά το άρθρο 12 του παρόντα Κώδικα δηλωτικού, ή αν τούτο δεν πληροί τους όρους του παρόντος Κώδικα.

Για κάθε 24ωρο αναβολής της κατάθεσης του δηλωτικού επιβάλλεται πρόσθετο πρόστιμο 30 ευρώ.

β) 600 ευρώ σε περίπτωση απόπλου χωρίς το κατά το άρθρο 14 του παρόντα Κώδικα δηλωτικό, ή χωρίς την άδεια της Τελωνειακής Αρχής ή κατά παράβαση άλλης διατύπωσης του παρόντα Κώδικα.

γ) 600 ευρώ σε περίπτωση φόρτωσης, εκφόρτωσης, ή μεταφόρτωσης χωρίς την άδεια της Τελωνειακής Αρχής ή χωρίς την παρουσία των αρμόδιων Τελωνειακών οργάνων.

δ) 300 ευρώ σε περίπτωση μη προσκόμισης από τον πλοίαρχο στο Τελωνείο του κατάπλου του, σύμφωνα με το άρθρο 14 του παρόντα Κώδικα, δηλωτικού ή του επέχοντος θέσης δηλωτικού εγγράφου, κατά τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα, καθώς και των άλλων τελωνειακών εγγράφων.

ε) Με την επιφύλαξη των διατάξεων περί λαθρεμπορίας, επιβάλλεται το πρόστιμο της παραγράφου 1 εδάφιο α' του παρόντος άρθρου, ανά εικοσιτετράωρο, στον μεταφορέα κάθε αυτοκινήτου οχήματος για τη μη έγκαιρη, μέσα στην προθεσμία που καθορίσθηκε από το Τελωνείο Εισόδου, προσκόμιση στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, για Τελωνισμό, για παράδοση σε Ελεύθερη Χρήση, ή για Επανεξαγωγή κάθε αυτοκινήτου, που κινείται με Δελτίο Ελεύθερης Χρήσης, ή με άλλα τελωνειακά παραστατικά, προσωρινής ισχύος, που επέχουν θέση αποσπασματος δηλωτικού του Τελωνείου Εισόδου.

στ) Αν το πλοίο προσεγγίζει σε θέσεις άλλες από τις ορισμένες από την Τελωνειακή ή Λιμενική Αρχή, καθώς και αν αυτό δεν αγκυροβολεί στην προκαθορισμένη θέση, επιβάλλεται πρόστιμο 1.500 ευρώ.

2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο 1 εδάφιο δ' πρόστιμο επιβάλλεται μόνο στον φορτωτή και παραλήπτη αλληλέγγυα, όταν αυτοί τυγχάνουν γνωστοί και ευ-

θύνονται για κάθε παρουσιαζόμενη στον τόπο της φόρτωσης και εκφόρτωσης διαφορά μεταξύ φορτωθέντων και εκφορτωθέντων εμπορευμάτων και εγχώριων προϊόντων, ως και για την έλλειψη ή τη μη έγκαιρη έκδοση των νόμιμων τελωνειακών εγγράφων για τη μεταφορά εμπορευμάτων και εγχώριων προϊόντων.

Διαφορές μέχρι δέκα τοις εκατό (10%) πλέον ή έλαττον προκειμένου για ελεύθερα τέλους εμπορεύματα και μέχρι πέντε τοις εκατό (5%) προκειμένου για υποκείμενα σε τέλος εμπορεύματα, δεν τιμωρούνται.

3. Ομοίως, το κατά την πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου πρόστιμο επιβάλλεται με τους όρους και προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου και σε περίπτωση που τυχόν διαπιστώνονται διαφορές μεταξύ των στη διασάφηση - δήλωση διαμετακόμισης, αναφερόμενων ειδών και των κατά την επαλήθευση αυτής στον τόπο φόρτωσης ευρισκομένων, εφόσον από άλλη διάταξη δεν προβλέπεται βαρύτερη κύρωση.

Άρθρο 146

1. Επιβάλλεται πρόστιμο 600 ευρώ στον διαχειριστή Αποθήκης Προσωρινής Εναπόθεσης, σε περίπτωση παράβασης της παραγράφου 6 του άρθρου 25 του παρόντα Κώδικα.

2. Το ίδιο ως άνω πρόστιμο επιβάλλεται όταν, εμπορεύματα ελεύθερα δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, εξάγονται από μη καθοριζόμενα σημεία εισόδου - εξόδου.

3. Επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το τριπλάσιο των αναλογουσών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί λαθρεμπορίας, εάν βρεθούν επί πλοίου χωρητικότητας μέχρι εκατό (100) κόρων ή αποβιβασθούν από αυτό εμπορεύματα περισσότερα από τα αναγραφόμενα στο δηλωτικό εισαγωγής, καθώς και αν προκύψουν ποσοτικές διαφορές σε εμπορεύματα χυτά ή λυτά που υπερβαίνουν το δέκα τοις εκατό (10%). Όσες φορές τα επιπλέον δέματα ή δοχεία που βρέθηκαν φέρνουν διακριτικά σημεία και αριθμούς όμοια με των άλλων που αναγράφονται στο δηλωτικό, θεωρούνται ως μη δηλωθέντα τα υποκείμενα σε ανώτερο τέλος. Επίσης επί διαφορών που προκύπτουν σε χυτά ή λυτά ομοειδή εμπορεύματα, θεωρούνται ως μη δηλωθέντα τα υποκείμενα σε ανώτερο τέλος.

Τα πρόσθετα τέλη της παρούσας παραγράφου καθορίζονται σε 1.500 ευρώ και σε περίπτωση που, τα εμπορεύματα, δεν υπόκεινται σε δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις ή υπόκεινται σε αυτές και το τριπλάσιο τους, είναι μικρότερο των 1.500 ευρώ.

Άρθρο 147

1. Επιβάλλεται πρόστιμο 900 ευρώ σε οποιονδήποτε μεταφέρει επιβάτες ή εμπορεύματα μέσω τελωνειακού περιβόλου κατά παράβαση των διατάξεων της Τελωνειακής ή Λιμενικής Νομοθεσίας. Σε περίπτωση υποτροπής, η οποία αφορά είτε τον μεταφορέα, είτε το μεταφορικό μέσο, το παραπάνω πρόστιμο πενταπλασιάζεται, το δε μεταφορικό μέσο κατάσχεται.

2. Για οποιαδήποτε άλλη παράβαση του παρόντα Κώδικα, καθώς και υπουργικών αποφάσεων και εγκυκλίων διαταγών εκδομένων για την εφαρμογή του, η οποία δεν τιμωρείται από ειδική διάταξη αυτού, επιβάλλεται πρόστιμο 900 ευρώ.

3. Το ίδιο πρόστιμο επιβάλλεται και σε παραβάσεις

διατάξεων που εκδίδονται με προεδρικά διατάγματα κατά εξουσιοδότηση του παρόντα Κώδικα, εφόσον δεν τιμωρούνται με ειδικές διατάξεις.

4. Επιβάλλεται πρόστιμο στο τριπλάσιο της διαφοράς των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων που διέφυγαν με καταστρατήγηση των διατάξεων περί απόβαρου, όταν τα εμπορεύματα, τελωνίζονται με βάση το μικτό βάρος αυτών, εισάγονται γυμνά, παρά τον καθιερωμένο και συνήθη τρόπο συσκευασίας ή όταν τα εμπορεύματα υπόκεινται σε έκπτωση νομίμου απόβαρου ή στην πραγματική αποστάθμιση και σε κάθε περίπτωση εισάγονται μη συνοδευόμενα από τα απαιτούμενα εμπορικά έγγραφα μεταφοράς και αποστολής και εισάγονται συσκευασμένα, όχι με το συνήθη εμπορικό τρόπο, αλλά με ειδικό τρόπο, με σκοπό τη ζημιά του Δημοσίου.

5. Στους παραβάτες των περί εξαγωγής και των απλουστευμένων αυτής διατάξεων, επιβάλλεται για κάθε παράβαση και ανεξάρτητα από τις ποινές που προβλέπονται από τις διατάξεις για την λαθρεμπορία, πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο της αξίας FOB των εμπορευμάτων που προσδιορίστηκε για τελωνειακούς σκοπούς, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Αν η παράβαση συνεπάγεται και την απώλεια εξαγωγικών δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων ή τη λήψη μεγαλύτερων επιστροφών ή άλλων ποσών που χορηγούνται κατά την εξαγωγή των εμπορευμάτων, το πρόστιμο αυτό είναι τριπλάσιο προς την απώλεια ή τη διαφορά αυτή.

Δεν επιβάλλεται πρόστιμο, αν η απώλεια ή η διαφορά δεν υπερβαίνει το τρία τοις εκατό (3%).

Σε περίπτωση επιβολής προστίμου ανακαλείται η έγκριση υπαγωγής στις απλουστευμένες διαδικασίες εξαγωγής και με πράξη του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας επιβάλλεται, στον παραβάτη εξαγωγέα, στέρηση από ένα μέχρι τρία χρόνια της υπαγωγής στις απλουστευμένες διαδικασίες εξαγωγής, σε όλες τις Τελωνειακές Αρχές της δικαιοδοσίας του.

Άρθρο 148

1. Όταν κατά τον έλεγχο των αποταμιευμένων εμπορευμάτων σε ιδιωτικές ή δημόσιες Αποθήκες Τελωνειακής Αποταμίευσης ανακαλύπτονται διαφορές κατά ένα ποσοστό μεγαλύτερο ή μικρότερο οι οποίες υπερβαίνουν κατά δύο τοις εκατό (2%) τη σύμφωνη με τις ισχύουσες διατάξεις οριζόμενη φύρα ή μεταβολές του είδους ή της ποιότητας των εμπορευμάτων, επιβάλλεται πρόστιμο στον κύριο των εμπορευμάτων, όχι μεγαλύτερο από το διπλάσιο των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων για τα εμπορεύματα που λείπουν ή για αυτά που βρέθηκαν διαφορές στο είδος ή στην ποιότητά τους.

2. Εάν οι διαφορές στην ποιότητα, στην ποσότητα ή στο είδος υπερβαίνουν το δέκα τοις εκατό (10%), εκτός της πληρωμής του κατά την προηγούμενη παράγραφο, προστίμου, ο κύριος των εμπορευμάτων υποχρεούται να καταβάλει αμέσως τους δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις για όλα τα αποταμιευμένα, στο όνομά του, εμπορεύματα. Ακόμη, σε περίπτωση υποτροπής, επιπλέον στερείται για ένα έτος του πλεονεκτήματος αποταμίευσης.

3. Εάν προκύπτει έλλειμμα στα δοχεία ή τα δέματα των σημειωμένων στα βιβλία της αποταμίευσης, επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο των οφειλόμενων δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων για τα εμπορεύματα που λείπουν. Εάν το βάρος κάθε δοχείου ή δέμα-

τος που λείπει δεν είναι γνωστό, αυτό υπολογίζεται βάσει του μέσου βάρους των ομοειδών δεμάτων, που έχουν αποταμιευθεί με την ίδια αίτηση. Για τις περιπτώσεις της παρούσας παραγράφου επιφυλάσσεται η δίωξη για λαθρεμπορία σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 περίπτωση γ' του άρθρου 155 του παρόντα Κώδικα και γίνεται αφαίρεση και της άδειας σε περίπτωση δίωξης για λαθρεμπορία.

4. Εάν μέσα στις ιδιωτικές Αποθήκες Αποταμίευσης βρίσκονται εμπορεύματα τα οποία δεν έχουν αναγραφεί στα βιβλία του Αποταμιευτικού Καταστήματος, επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο των οφειλόμενων δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων.

Άρθρο 149

Όταν κατά την επανεξαγωγή ή κατά την αποταμίευση εμπορευμάτων, προερχομένων από άλλο Τελωνειακό Οικονομικό Καθεστώς και ιδιαίτερα από αυτό της Ενεργητικής Τελειοποίησης, προκύπτουν διαφορές, κατά ένα ποσό μεγαλύτερο ή μικρότερο που υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%), επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο των αναλογουσών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, που αναλογούν στις διαφορές αυτές.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ – ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ

Άρθρο 150

1. Κατά των οπωσδήποτε συμμετασχόντων της Τελωνειακής Παράβασης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 142 του παρόντα Κώδικα και ανάλογα με τον βαθμό της συμμετοχής εκάστου, άσχετα από την ποινική δίωξη αυτών, επιβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 152, 155 και επόμενων άρθρων του παρόντα Κώδικα, ιδιαίτερα στον καθένα και αλληλέγγυα πολλαπλό τέλος ίσο με το τριπλάσιο των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, που αναλογούν και σε περίπτωση υποτροπής, το πενταπλάσιο.

Σε περίπτωση που η ως άνω υποτροπή λάβει χώρα εντός του ίδιου οικονομικού έτους, το επιβαλλόμενο πολλαπλό τέλος δεκαπλασιάζεται.

Επί υπερτιμολόγησης ή υποτιμολόγησης σαν βάση επιβολής του ως άνω πολλαπλού τέλους αποτελεί η διαφορά των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων που προκύπτει από τη ληφθείσα κατά τον τελωνισμό αξία και την τρέχουσα συναλλακτική τιμή.

Δασμοί, φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις που διέφυγαν της καταβολής, παρά το γεγονός ότι γεννήθηκε κατά νόμο τελωνειακή οφειλή, δυνατόν να καταλογίζονται αυτοτελώς δια αιτιολογημένης πράξης καταλογισμού.

Οι δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα και τις συναφείς εθνικές διατάξεις περί γένεσης της τελωνειακής οφειλής.

Στην περίπτωση που το τριπλάσιο των δασμών και λοιπών φόρων, που αντιστοιχούν στο αντικείμενο της λαθρεμπορίας, είναι μικρότερο των 1.500 ευρώ, το πρόστιμο καθορίζεται στο ποσό αυτό, το οποίο μπορεί να αυξομειώνεται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών.

2. Το, από την προηγούμενη παράγραφο, προβλεπόμε-

νο πολλαπλό τέλος επιβάλλουν με πράξεις τους, κατά τις διατάξεις του άρθρου 152 του παρόντα Κώδικα, οι Προϊστάμενοι των Τελωνειακών Αρχών, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.

Προς έκδοση της Καταλογιστικής Πράξης διαβιβάζεται στον Προϊστάμενο του αρμόδιου Τελωνείου, από την Δημόσια Αρχή, που επιλήφθηκε πρώτη της δίωξης του λαθρεμπορίου, στις περιπτώσεις αυτόφωρης λαθρεμπορίας αντίγραφο της έκθεσης κατάσχεσης και του σχηματισθέντος φακέλου προανάκρισης, στις άλλες δε περιπτώσεις αντίγραφο του φακέλου προανάκρισης.

3. Ο παραλαμβάνων Προϊστάμενος του αρμόδιου Τελωνείου, μετά την ενέργεια διοικητικής ανάκρισης, συντάσσει και εκδίδει, το ταχύτερο δυνατό, αιτιολογημένη πράξη, με την οποία, κατά περίπτωση, ή απαλλάσσει ή προσδιορίζει τους υπαίτιους, το βαθμό της ευθύνης ενός εκάστου, τους αναλογούντες δασμούς και λοιπούς φόρους επί του αντικειμένου της λαθρεμπορίας.

Η πληρωμή του πολλαπλού τέλους δεν απαλλάσσει από την υποχρέωση καταβολής των οφειλόμενων φορολογικών επιβαρύνσεων καθώς και εσόδων που συνιστούν ίδιο Πόρο της Κοινότητας, οι οποίες καταλογίζονται παράλληλα και ανεξάρτητα προς την ποινή του άρθρου 160 παράγραφοι 2 και 4 του παρόντα Κώδικα, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες κατάσχεται και στη συνέχεια δημεύεται το αντικείμενο της λαθρεμπορίας.

4. Όλες οι πράξεις αυτές προσβάλλονται ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Η εμπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής και η τυχόν υποβολή αίτησης αναστολής δεν αναστέλλουν την είσπραξη του τριάντα τοις εκατό (30%) των προστίμων και πολλαπλών τελών, που επιβλήθηκαν από την Τελωνειακή Αρχή.

Μετά την έκδοση απόφασης από το Διοικητικό Πρωτοδικείο το ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) που εισπράχθηκε, συμψηφίζεται ή επιστρέφεται ολικά ή μερικά, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Η εκδοθείσα Καταλογιστική Πράξη είναι ανεξάρτητη από την παράλληλη κατά νόμο άσκηση ποινικής δίωξης, καθώς και την ποινική απόφαση που θα εκδοθεί.

Άρθρο 151

Σε περίπτωση συρροής Τελωνειακών Παραβάσεων ή Τελωνειακής Παράβασης με άλλη ποινικώς τιμωρητέα πράξη, κάθε Τελωνειακή Παράβαση τιμωρείται ιδιαίτερος, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 152

1. Αρμόδιοι για την επιβολή των προστίμων ή πολλαπλών τελών που προβλέπονται από τον παρόντα Κώδικα είναι ο Διευθυντής ή ο Προϊστάμενος της Τελωνειακής Αρχής της Περιφέρειας της τέλεσης της παράβασης. Όταν δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί ο τόπος τέλεσης, αρμόδιος είναι ο Διευθυντής ή ο Προϊστάμενος της Τελωνειακής Αρχής, στη χωρική αρμοδιότητα της οποίας διαπιστώθηκε η παράβαση. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο Διευθυντής ή ο Προϊστάμενος της Τελωνειακής Αρχής, στη χωρική αρμοδιότητα της οποίας βρίσκεται η έδρα της επιχείρησης ή η διεύθυνση κατοικίας του παραβάτη, που υπέπεσε σε παράβαση. Οι ως άνω, εντός του βραχύτερου δυνατού χρονικού διαστήματος από της καταχώ-

ρησης του πρωτοκόλλου στο οικείο βιβλίο ή της παραλαβής του και ύστερα από προηγούμενη λήψη της απολογίας του υπαίτιου της παράβασης και τη διενέργεια κάθε άλλης εξέτασης, την οποία τυχόν κρίνουν αναγκαία, προβαίνουν στην έκδοση αιτιολογημένης πράξης, με την οποία καταλογίζουν, σε βάρος των υπαίτιων και αστικών συνυπευθύνων, το πρόστιμο ή πολλαπλό τέλος.

Κατ' εξαίρεση σε περίπτωση συρροής Τελωνειακών Παραβάσεων τα κατά τον παρόντα Κώδικα πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη μπορεί να επιβάλει για όλες τις συρρέουσες παραβάσεις ο αρμόδιος για τη μία από αυτές Διευθυντής ή Προϊστάμενος της Τελωνειακής Αρχής.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 161 και επόμενα του παρόντα Κώδικα, περί αστικής ευθύνης, εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στις Τελωνειακές Παραβάσεις.

Η άγνοια των αστικώς συνυπευθύνων για την πρόθεση των χαρακτηρισθέντων ως κυρίως υπαίτιων της τέλεσης της παράβασης δεν απαλλάσσει αυτούς από την ευθύνη.

3. Η κλήση προς απολογία κοινοποιείται δια παντός δημοσίου οργάνου, προκειμένου μεν για πρόσωπα των οποίων είναι γνωστή η διαμονή, καθώς και για πρόσωπα που εργάζονται σε πλοία, ως και για πλοιοκτήτες, με επίδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5, προκειμένου δε για πρόσωπα αγνώστου διαμονής ή για πρόσωπα που εργάζονται και διαμένουν στο εξωτερικό και είναι αγνώστου διαμονής, με τοιχοκόλληση της κλήσης στο Κατάστημα της προσκαλούσας Τελωνειακής Αρχής με την παρουσία δύο μαρτύρων.

Στην κλήση ορίζεται ανάλογη, κατά την κρίση της Τελωνειακής Αρχής, προθεσμία για απολογία από την κοινοποίηση αυτής, η οποία δε μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες. Εάν ο καλούμενος δεν απολογηθεί μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, η πράξη μπορεί να εκδοθεί και χωρίς την απολογία του.

4. Οι Τελωνειακές Παραβάσεις παραγράφονται εάν, μέσα σε τριετία από την τέλεση, δεν κοινοποιηθεί στον ή στους υπαίτιους η Καταλογιστική Πράξη του Διευθυντή ή του Προϊσταμένου της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

Κατ' εξαίρεση η ως άνω προθεσμία ορίζεται επταετής προκειμένου περί των παραβάσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 142 του παρόντα Κώδικα.

5. Η πράξη κοινοποιείται, στον καθ' ού εκδόθηκε, με επίδοση, με οποιοδήποτε δημόσιο όργανο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.).

Αν δεν είναι γνωστή η διαμονή αυτού είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό, σύμφωνα με βεβαίωση της αρμόδιας Κεντρικής Διεύθυνσης της Ασφάλειας της Ελληνικής Αστυνομίας, η κοινοποίηση γίνεται με δημοσίευση περίληψης της πράξης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Ο καθ' ού εκδόθηκε η πράξη ή αυτοί, οι οποίοι κηρύχθηκαν αστικώς συνυπεύθυνοι με αυτόν, δικαιούνται προσφυγής σύμφωνα με τις οικείες προβλεπόμενες διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Καθένας καταλογιζόμενος με πρόσθετο ή πολλαπλό τέλος ή κηρυσσόμενος αστικώς συνυπεύθυνος υποβάλλει μόνο τη δική του προσφυγή.

Κατ' εξαίρεση σε περίπτωση προσφυγής καταλογισθέντος επωφελείται από την τυχόν εκδιδόμενη επιεικέστερη απόφαση και ο δι' αυτής κηρυχθείς αστικώς συνυπεύθυνος, ακόμη και αν δεν άσκησε ο ίδιος προσφυγή ή άλλο ένδικο μέσο.

7. Αν δεν ασκηθεί εμπρόθεσμα προσφυγή, τα οφειλόμενα πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη εισπράττονται, με βάση

την πράξη της Τελωνειακής Αρχής, αναγκαστικά, εάν δεν καταβλήθηκαν εκουσίως από τους σύμφωνα με την πράξη υποχρέους.

Η είσπραξη των πολλαπλών ή πρόσθετων τελών ενεργείται από την Τελωνειακή Αρχή σύμφωνα με τις διατάξεις περί Εισπράξεως των Δημοσίων Εσόδων.

8. Σε περίπτωση τροποποίησης, επί το επεικότερο, των διατάξεων του παρόντα Κώδικα, οι οποίες καθορίζουν είτε τα επιβλητέα πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη επί Τελωνειακών Παραβάσεων είτε τα της αλληλεγγύου ευθύνης των συνυπαίτιων και αστικώς συνυπευθύνων προς καταβολή τούτων, οι επεικότερες αυτές διατάξεις εφαρμόζονται, εάν δεν ορίζεται διαφορετικά και επί των προ της ισχύος αυτών διαπραχθεισών όμοιων παραβάσεων, οι οποίες δεν κρίθηκαν ποτέ τελεσιδικίες από άποψης διοικητικών ενδίκων μέσων, μέχρι της δημοσίευσης των εν λόγω τροποποιήσεων.

ΤΜΗΜΑ Δ΄

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 153

Διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.)

1. Όταν Τελωνειακή Αρχή διαπιστώνει λαθρεμπορίες ή απάτες από τις οποίες, βάσει Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου, προκύπτει ότι διέφυγε και δεν αποδόθηκε στο Δημόσιο ή την Ευρωπαϊκή Ένωση ποσό πάνω από 150.000 ευρώ από δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις, απαγορεύεται στις αρμόδιες Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες να παραλαμβάνουν δηλώσεις ή να χορηγούν βεβαιώσεις ή πιστοποιητικά που απαιτούνται κατά τις κείμενες διατάξεις και ζητούνται από τον παραβάτη, για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων. Στην περίπτωση αυτή αναστέλλεται έναντι του Δημοσίου και το απόρρητο των καταθέσεων, των λογαριασμών, των κοινών λογαριασμών, των συμβάσεων και πράξεων επί παραγώγων χρηματοοικονομικών προϊόντων και του περιεχομένου θυρίδων του παραβάτη σε τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα και δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) αυτών.

2. Το παραπάνω ποσό μπορεί να αυξομειώνεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδονται το βραδύτερο μέχρι 15 Φεβρουαρίου κάθε έτους.

3. Τα παραπάνω μέτρα λαμβάνονται σε βάρος των αυτουργών και συνεργών των αδικημάτων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Επί νομικών προσώπων αυτουργοί ή συνεργοί κατά περίπτωση θεωρούνται:

α) Για τις ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες, οι πρόεδροι των διοικητικών συμβουλίων, οι διευθύνοντες ή εντεταλμένοι ή συμπράττοντες σύμβουλοι, οι διοικητές, οι γενικοί διευθυντές ή διευθυντές, ως και εν γένει κάθε πρόσωπο εντεταλμένο, είτε άμεσα από το νόμο, είτε από ιδιωτική βούληση είτε με δικαστική απόφαση στη διοίκηση ή διαχείριση αυτών. Αν ελλείπουν όλα τα παραπάνω πρόσωπα, ως αυτουργοί θεωρούνται τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των εταιριών αυτών, εφόσον ασκούν πράγματι προσωρινά ή διαρκώς ένα από τα καθήκοντα που αναφέρονται πιο πάνω.

β) Για τις εταιρίες ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες, οι ομόρρυθμοι εταίροι ή διαχειριστές αυτών και στις περιορισμένης ευθύνης εταιρίες, οι διαχειριστές αυτών και όταν ελλείπουν ή απουσιάζουν αυτοί, ο κάθε εταίρος.

γ) Για τους συνεταιρισμούς, οι πρόεδροι ή οι γραμματείς ή οι ταμίες ή οι διαχειριστές αυτών.

δ) Για τις κοινοπραξίες, κοινωνίες, αστικές, συμμετοχικές ή αφανείς εταιρίες, ως αυτουργοί των αδικημάτων της παραγράφου 1 θεωρούνται οι εκπρόσωποί τους και αν ελλείπουν αυτοί, τα μέλη τους. Όταν στα μέλη αυτών περιλαμβάνονται και νομικά πρόσωπα ή αλλοδαπές επιχειρήσεις ή αλλοδαποί οργανισμοί εφαρμόζονται ανάλογα και οι διατάξεις των περιπτώσεων (α), (β), (γ) και (ε).

ε) Στις αλλοδαπές επιχειρήσεις γενικά και στους κάθε είδους αλλοδαπούς οργανισμούς, ως αυτουργοί των αδικημάτων της παραγράφου 1 θεωρούνται οι διευθυντές ή αντιπρόσωποι ή πράκτορες, που έχουν στην Ελλάδα.

στ) Επίσης, αυτουργοί θεωρούνται και όσοι δυνάμει του νόμου ή δικαστικής απόφασης, ή διάταξης τελευταίας βούλησης είναι διαχειριστές αλλότριας περιουσίας, καθώς και ο επίτροπος ή κηδεμόνας ή διοικητής αλλότριων κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

ζ) Ως άμεσοι συνεργοί των αδικημάτων της παραγράφου 1 θεωρούνται ο προϊστάμενος του λογιστηρίου κάθε μορφής ή τύπου επιχείρησης ή όποιος συμπράττει με οιονδήποτε τρόπο γενικά στη διάπραξη των αδικημάτων του παρόντος, ως τοιούτου νοουμένου και του υπογράφοντος τη δήλωση, ως πληρεξούσιος.

η) Οι ανωτέρω αυτουργοί και συνεργοί τιμωρούνται εφόσον, κατά το χρόνο διάπραξης του αδικήματος, είχαν την ιδιότητα αυτή και εφόσον γνώριζαν ή, από την ιδιότητα τους και εν όψει των συγκεκριμένων περιστάσεων, γίνεται φανερό ότι γνώριζαν για τις πράξεις ή παραλείψεις, με τις οποίες εκπληρώθηκαν οι όροι των αδικημάτων, του παρόντος.

4. Αντίγραφο της πιο πάνω Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου υποβάλλεται από την Αρχή που τη συνέταξε στην αρμόδια Διεύθυνση της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης, η οποία υποχρεώνεται να ενημερώσει, με οποιονδήποτε τρόπο, όλες τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τις Τράπεζες και λοιπά Πιστωτικά Ιδρύματα.

Η ενέργεια αυτή κοινοποιείται συγχρόνως και στον παραβάτη με αντίγραφο της σχετικής Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου στη γνωστή κατοικία του ή στην έδρα της επιχείρησής του, ο οποίος μπορεί, μέσα σε ένα (1) μήνα από την ειδοποίησή του, να ζητήσει με αίτηση, προς τον Υπουργό Οικονομικών, την ολική ή μερική άρση των απαγορευτικών μέτρων.

Ο Υπουργός Οικονομικών αποφαινεται μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την υποβολή της αίτησης.

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η κατά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προσφυγή.

5. Κατ' εξαίρεση των όσων ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, τα μέτρα αίρονται υποχρεωτικά, όταν ο παραβάτης καταβάλλει ποσό πάνω από εβδομήντα τοις εκατό (70%) των προς απόδοση στο Δημόσιο ποσών των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων και των νόμιμων προσαυξήσεων αυτών. Για την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου ο παραβάτης υποβάλλει σχετική αίτηση στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Τελωνειακής Υπηρεσίας, ο οποίος υποχρεώνεται μέσα σε δύο (2) μήνες να εκδώσει προσωρινή ή μερική Καταλογιστική Πράξη. Η άσκηση προσφυγής κατά της πράξης αυτής δεν αίρει την ισχύ των μέτρων που έχουν ληφθεί. Αν μέσα στην προθεσμία αυτή δεν έχουν εκδοθεί κατά νόμο πράξεις καταλογισμού των ανωτέρω ποσών ή συμπληρωματικές χρεώσεις βεβαίωσης αυτών, οι συνέπειες και

απαγορεύσεις που καθορίζονται με αυτό το άρθρο αίρονται αυτοδικαίως.

Άρθρο 154 **Διοικητικές κυρώσεις**

1. Το Διοικητικό Εφετείο με την ίδια απόφαση με την οποία αποφαινεται περί της διαφυγής δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, ποσού άνω των 150.000 ευρώ και περί της επιβολής των προβλεπόμενων από τις κείμενες διατάξεις, πολλαπλών τελών, απαγγέλλει υποχρεωτικά σε βάρος του παραβάτη την πλέον ενδεδειγμένη κατά περίπτωση και μία τουλάχιστον από τις εξής κυρώσεις:

α) Την απώλεια του δικαιώματος συμμετοχής σε δημοπρασίες του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, των Κοινοφελών Ιδρυμάτων και Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους.

β) Την απαγόρευση για περίοδο τριών (3) ετών της σύναψης σύμβασης με το Δημόσιο ή άλλους Δημόσιους Οργανισμούς ή Φορείς.

γ) Την απώλεια για περίοδο τριών (3) ετών του δικαιώματος λήψης δανείου με την εγγύηση του Δημοσίου ή δημόσιων επιχορηγήσεων ή κρατικών πιστώσεων.

2. Αν οριστικοποιηθεί η Καταλογιστική Πράξη του Προϊστάμενου της Τελωνειακής Αρχής, λόγω μη άσκησης προσφυγής ή άσκησης προσφυγής η οποία κρίθηκε τελεσίδικα ως εκπρόθεσμη ή κατέστη τελεσίδικη με απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου και συντρέχουν οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, ο Προϊστάμενος της Τελωνειακής Αρχής υποχρεώνεται να ζητήσει με αίτησή του από το Διοικητικό Εφετείο να επιβάλει τις ποινές που προβλέπει η προηγούμενη παράγραφος. Η απαγγέλλουσα τις στερήσεις απόφαση κοινοποιείται από το γραμματέα του Διοικητικού Εφετείου στον Προϊστάμενο της Τελωνειακής Αρχής.

3. Ο Προϊστάμενος της Τελωνειακής Αρχής οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση να ανακοινώνει στις αρμόδιες Αρχές την Καταλογιστική του Πράξη ή την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, με τις οποίες επιβάλλονται οι κυρώσεις της παραγράφου 1.

4. Οι κυρώσεις, τις οποίες προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου αυτού, επιβάλλονται ανεξάρτητα από τις καταλογιζόμενες δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις και τα πολλαπλά τέλη και πρόστιμα που προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση κατάργησης της δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ **ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑ**

ΤΜΗΜΑ Α΄ **ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ**

Άρθρο 155 **Έννοια λαθρεμπορίας**

1. Λαθρεμπορία είναι:

α) Η εντός του Τελωνειακού εδάφους εισαγωγή ή εξαγωγή εμπορευμάτων υποκειμένων σε δασμούς φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις που εισπράττονται στα Τελωνεία, χωρίς την γραπτή άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής ή σε άλλο από τον ορισμένο παρ' αυτής τόπο ή χρόνο.

β) Οποιαδήποτε ενέργεια, που αποσκοπεί να στερήσει το Ελληνικό Δημόσιο ή την Ευρωπαϊκή Ένωση των υπ' αυτών εισπρακτέων δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων από τα εισαγόμενα ή εξαγόμενα εμπορεύματα, και αν ακόμη αυτά εισπράχθηκαν κατά χρόνο και τρόπο διάφορο εκείνου που ορίζει ο νόμος.

γ) Οι παραβάσεις της παραγράφου αυτής επισύρουν κατά των υπευθύνων πολλαπλό τέλος σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα και αν ακόμη ήθελε κριθεί αρμοδίως ότι δεν συντρέχουν τα στοιχεία αξιοποίνου λαθρεμπορίας.

2. Ως λαθρεμπορία θεωρείται:

α) Η διάθεση στην κατανάλωση, χωρίς έγγραφη άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και πληρωμή του εισαγωγικού δασμού, φόρου και λοιπών επιβαρύνσεων, εμπορευμάτων, τα οποία έχουν εισαχθεί δυνάμει νόμου ή σύμβασης, ατελώς ή με μειωμένες επιβαρύνσεις για ορισμένες ειδικές χρήσεις ή η χρησιμοποίηση αυτών των εμπορευμάτων σε άλλες χρήσεις εκτός των ορισμένων ειδικών τοιούτων.

β) Η εξαγωγή ή η εισαγωγή εμπορευμάτων των οποίων, κατά νόμο ή με απόφαση της αρμόδιας Αρχής, είναι απαγορευμένη η εξαγωγή ή η εισαγωγή, εκτός εάν με έγγραφη άδεια επιτράπηκε αυτή κατ' εξαίρεση της απαγόρευσης από την αρμόδια Αρχή.

γ) Κάθε έλλειψη εμπορευμάτων από Αποθήκες Αποταμίευσης, με σκοπό να στερήσει το Δημόσιο από τους εισπρακτέους δασμούς, φόρους, δικαιώματα και λοιπές επιβαρύνσεις επί των ελλειπόντων, εκτός αν το σύνολο των ως άνω δασμοφορολογικών και λοιπών επιβαρύνσεων που αναλογούν στα ελλείποντα εμπορεύματα δεν υπερβαίνει τα 1.500 ευρώ και καταβληθούν τα οφειλόμενα μέσα σε 48 ώρες, από την ανακάλυψη και βεβαίωση του ελλείμματος, οπότε χαρακτηρίζεται η πράξη ως απλή Τελωνειακή Παράβαση και εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 148 του παρόντα Κώδικα.

δ) Η ύπαρξη εμπορευμάτων σε πλοία ανεξαρτήτως χωρητικότητας τα οποία παραπλεύουν στην ακτή και κατευθύνονται σε ελληνικό λιμάνι χωρίς να αναφέρονται στο δηλωτικό του πλοίου.

ε) Η ύπαρξη εμπορευμάτων, έστω και αναγεγραμμένων στο δηλωτικό σε πλοίο, πλοiάριο ή πλωτό μέσο ανεξαρτήτως χωρητικότητας, το οποίο έχει προσορμίσει χωρίς ανώτερη βία σε λιμάνι ή όρμο του Κράτους, στο οποίο δεν επιτρέπεται η προσέγγιση.

στ) Η κατά την ώρα της αναχώρησης από το πλοίο έλλειψη εμπορευμάτων, που φορτώθηκαν για το εξωτερικό ή για άλλο λιμάνι του κράτους με παραστατικό διαμετακόμισης.

ζ) Η αγορά, πώληση και κατοχή εμπορευμάτων που έχουν εισαχθεί ή τεθεί στην κατανάλωση κατά τρόπο που συνιστά το αδίκημα της λαθρεμπορίας.

η) Η με οποιονδήποτε τρόπο αφαίρεση του αριθμού πλαισίου από αυτοκίνητο ή παραποίηση αυτού και η με οποιονδήποτε τρόπο τοποθέτησή του, ενσωματώσής του σε άλλο αυτοκίνητο, για το οποίο δεν έχουν καταβληθεί οι οφειλόμενοι δασμοί και λοιποί φόροι. Ως αυτουργοί του αδικήματος διώκονται τόσο οι τεχνικοί και οι άλλοι εκτελούντες τις σχετικές εργασίες, όσο και ο ιδιοκτήτης ή εκμεταλλευόμενος το αυτοκίνητο στο οποίο μεταφέρεται ο ως άνω αριθμός.

θ) Η υποτιμολόγηση ή υπερτιμολόγηση εισαγομένων ή εξαγομένων εμπορευμάτων.

ι) Η παράνομη εισαγωγή ή μεταφορά ειδών και δειγμά-

των άγριας πανίδας και χλωρίδας που κινδυνεύουν με εξαφάνιση, και προστατεύονται από κοινοτικές ή διεθνείς συμβάσεις, τιμωρείται με τις διατάξεις περί λαθρεμπορίας, εκτός της περίπτωσης λαθραίας εισαγωγής αγρίων ζώωντων ζώνων, η οποία τιμωρείται με πρόστιμο 3.000 ευρώ. Το πρόστιμο επιβάλλεται ανεξαρτήτως των κυρώσεων που τυχών προβλέπονται από άλλες διατάξεις.

Τα άγρια ζώατα ζώα επαναπροωθούνται σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς στο φυσικό τους περιβάλλον.

ια) Η με οποιονδήποτε τρόπο διάθεση στην κατανάλωση εμπορευμάτων που τελούν υπό Καθεστώς Κοινοτικής Διαμετακόμισης.

ιβ) Η χωρίς άδεια εξαγωγή ειδών πολιτιστικής κληρονομιάς. Ως βάση επιβολής του πολλαπλού τέλους θα λαμβάνεται η αξία των ειδών αυτών, όπως αυτή θα προσδιορίζεται από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού ή άλλης αρμόδιας Αρχής.

Άρθρο 156

1. Η, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου, γραπτή άδεια της αρμόδιας Αρχής δεν αποκλείει τη λαθρεμπορία, όταν η άδεια εκδόθηκε, χωρίς να υπάρχει νόμιμη περίπτωση έκδοσής της ή χωρίς να ενεργηθούν οι κατά νόμο προαπαιτούμενες της έκδοσης αυτής διατυπώσεις και πληρωμές.

2. Ο δημόσιος υπάλληλος, που εξέδωσε με τον τρόπο αυτόν την άδεια τιμωρείται ως συνεργός λαθρεμπορίας, εάν ενήργησε με δόλο.

3. Πάσα εξ ολιγωρίας, αμέλειας ή κουφότητας, σύμπραξη δημοσίου υπαλλήλου στην εκτέλεση λαθρεμπορίας, ως και πάσα εξ ολιγωρίας, αμέλειας ή κουφότητας παράλειψη πράξεως, δυνάμενης να προλάβει λαθρεμπορία, τιμωρείται κατά τις διατάξεις του Ποινικού Νόμου.

ΤΜΗΜΑ Β΄ ΠΟΙΝΕΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ

Άρθρο 157

1. Η κατά το άρθρο 155 του παρόντα Κώδικα λαθρεμπορία τιμωρείται:

α) Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών. Εάν όμως το αντικείμενο της λαθρεμπορίας δεν έχει σημαντική αξία και προορίζεται για ατομική χρήση ή ανάλωση του υπαίτιου, το ελάχιστο όριο της ποινής μειούται στο ένα έκτο.

β) Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους στις εξής περιπτώσεις:

- εάν διαπράχθηκε καθ' υποτροπήν,
- εάν διαπράχθηκε ενόπλως ή υπό τριών ή περισσότερων μαζί,
- εάν οι δασμοί, φόροι, δικαιώματα και λοιπές επιβαρύνσεις που στερήθηκε το Δημόσιο, ανέρχονται τουλάχιστον στο ποσό των 30.000 ευρώ και άνω και
- εάν ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα.

2. Σε περίπτωση υποτροπής ουδέποτε δύναται να επιβληθεί ποινή ελαφρότερη αυτής που έχει προηγουμένως επιβληθεί.

3. Σε περίπτωση απόπειρας επιβάλλεται η ποινή που επιβάλλεται στην τετελεσμένη λαθρεμπορία, στους δε συνεργούς δύναται να επιβληθεί η ποινή που επιβάλλεται κατά των αυτουργών.

Άρθρο 158

1. Όταν οι στο αντικείμενο της λαθρεμπορίας αντιστοιχούντες δασμοί, φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις δεν υπερβαίνουν στο σύνολο τα 70.000 ευρώ δεν ασκείται ποινική δίωξη ή η αρξάμενη, εφόσον δεν εξεδόθη οριστική απόφαση καταργείται, εφόσον οι υπόχρεοι, παραιτούμενοι των, κατά το άρθρο 152 του παρόντα Κώδικα, καθοριζόμενων ενδίκων μέσων, καταβάλλουν άμεσα το καταλογιζόμενο σ' αυτούς, κατά τις διατάξεις του άρθρου 150 του παρόντα Κώδικα, πολλαπλό τέλος, το οποίο καθορίζεται στο διπλάσιο των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων. Το υπό της παρούσης παραγράφου καθοριζόμενο όριο των ανηκόντων στο αντικείμενο λαθρεμπορίας δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, δύναται να αυξομειώνεται με προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών.

Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής μόνον εάν το καταλογισθέν ποσό είναι ανώτερο του διπλασίου των αναλογουσών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων.

Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου εφαρμόζονται και επί των περιπτώσεων παρανόμου εισαγωγής σιγαρέτων, καπνού πίπας και πούρων αλλοδαπής προέλευσης.

2. Οι τυχόν επιβεβλημένες κατασχέσεις αίρονται αυτοδικαίως αμέσως μετά την καταβολή των πολλαπλών τελών, εάν συντρέχει η περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται εάν η λαθρεμπορία διεπράχθη από δημόσιους υπαλλήλους ή ασκούντες στο Τελωνείο εκτελωνιστικό ή κομιστικό επάγγελμα ή άλλο συναφές προς την Τελωνειακή Υπηρεσία έργο, ή εάν το αντικείμενο της λαθρεμπορίας ελήφθη στην κατοχή του διαπράξαντος τη λαθρεμπορία δια κλοπής ή άλλου αδικήματος.

4. Με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης χρηματικών αμοιβών προς τους συμβάλλοντες στην κατάσχεση λαθρεμπορευμάτων ή στους πληροφοριοδότες καταστολής λαθρεμπορικών πράξεων.

Με την ίδια απόφαση καθορίζονται επίσης τα ποσοστά χορήγησης χρηματικών αμοιβών, επί των εισπραχθέντων πολλαπλών τελών, ή του εκπλειστηριάσματος και μέχρι του ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%), αναλόγως των συνθηκών ανακάλυψης εκάστης συγκεκριμένης λαθρεμπορίας.

Άρθρο 159

1. Η άσκηση ποινικής δίωξης με την κατηγορία της λαθρεμπορίας, της συμμετοχής ή της συνέργειας σε αυτή, σε βάρος δημοσίου υπαλλήλου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, συνεπάγεται την κρίση του από το αρμόδιο όργανο για τη θέση του ή μη σε δυνητική αργία κατόπιν ακροάσεώς του. Η αμετάκλητη παραπομπή δημοσίου υπαλλήλου στη διαδικασία του ακροατηρίου για ίδια ως άνω αδικήματα συνεπάγεται τη θέση του υπαλλήλου σε υποχρεωτική αργία και λαμβάνει, μέχρι έκδοσης αμετάκλητης απόφασης των Ποινικών Δικαστηρίων, το ένα τέταρτο (1/4) των αποδοχών του. Σε περίπτωση που θα καταδικαστεί αμετάκλητα τουλάχιστον με ποινή φυλάκισης τριών (3) μηνών, εκπίπτει αυτοδικαίως της υπαλληλικής θέσης. Η καταδίκη σε οποιαδήποτε ποινή για λαθρεμπορία, συνεπάγεται αυτοδικαίως, τις συνέπειες των

άρθρων 61 και 63 του Ποινικού Κώδικα. Ο δημόσιος υπάλληλος επανέρχεται αυτοδίκαια στη Υπηρεσία αν αθωωθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση και λαμβάνει τις αποδοχές που στερήθηκε κατά το χρόνο της εκτός υπηρεσίας παραμονής του. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου ισχύουν εφεξής και για τις εκκρεμείς υποθέσεις. Το αρμόδιο Συμβούλιο συνέρχεται εντός δεκαπέντε ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, στις εκκρεμείς υποθέσεις διατηρουμένου του δικαιώματος του Προϊσταμένου της αρχής να ενεργήσει σύμφωνα με το εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 104 του Υπαλληλικού Κώδικα. Η καταδίκη σε οποιαδήποτε ποινή για παράβαση της παραγράφου 3 του άρθρου 156 του παρόντα Κώδικα συνεπάγεται την πρόσκαιρη παύση του ενόχου από τη Δημόσια Υπηρεσία επί τρίμηνο, μετά την οποία, εισάγεται ο υπάλληλος ενώπιον του αρμόδιου οργάνου της υπηρεσίας που ανήκει, για τον προσήκοντα πειθαρχικό έλεγχο.

2. Πλοίαρχοι, μηχανικοί, και καθένas που ανήκει στο πλήρωμα γενικά εμπορικού πλοίου ή αεροσκάφους, οι υπάλληλοι της υπηρεσίας των πρακτορείων των πλοίων και των αεροπορικών και των δι' αυτοκινήτων συγκοινωνιών και οι σιδηροδρομικοί υπάλληλοι παντός βαθμού καθώς και οδηγοί αυτοκινήτων, εφόσον υποπέσουν στο αδίκημα της λαθρεμπορίας στερούνται πρόσκαιρα συνεπείa της καταδίκης τους του διπλώματός τους ή της άδειας άσκησης επαγγέλματός τους ή εκπίπτουν της θέσης την οποία κατέχουν, κατά την κρίση του Ποινικού Δικαστηρίου.

Άρθρο 160

1. Σε κάθε περίπτωση λαθρεμπορίας τα εμπορεύματα, τα οποία αποτελούν το αντικείμενο αυτής, δημεύονται.

2. Επίσης δημεύονται τα ζώα, οι άμαξες, τα οχήματα, τα πλοία ανεξαρτήτως χωρητικότητας, τα εφοδιαστικά πλοία που προβαίνουν σε εικονικούς εφοδιασμούς, οι λέμβοι και κάθε άλλο μεταφορικό μέσο, που χρησιμοποιήθηκε για τη μεταφορά του αποτελούντος το αντικείμενο της λαθρεμπορίας εμπορεύματος. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, ήθελε καταστεί αδύνατη η δήμευση των κατά το παρόν άρθρο αντικειμένων λαθρεμπορίας, επιβάλλεται στον ένοχο ποινή χρηματική ίση με την αξία CIF αυτών, επιπροσθέτως πάσης άλλης ποινής επιβαλλομένης κατά τον παρόντα Κώδικα.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης ρυθμίζεται η διαδικασία είσπραξης και απόδοσης της χρηματικής ποινής που έχει επιδικασθεί.

3. Η δήμευση σύμφωνα με το άρθρο αυτό επέρχεται ανεξάρτητα της συμμετοχής στο αδίκημα του έχοντος οποιοδήποτε δικαίωμα επί του πράγματος εκτός από της περιπτώσεως που ο ίδιος αποδείξει έλλειψη συμμετοχής ή γνώσης της τελεσθείσας αξιόποινης πράξης.

4. Εξαιρείται η περίπτωση κατά την οποία ο ένοχος της λαθρεμπορίας έλαβε στην κατοχή του με αδίκημα τα σε δήμευση, κατά το παρόν άρθρο υποκείμενα, οπότε αποδίδονται μεν αυτά στον κύριο, αντί δε της δήμευσης επιβάλλεται στον ένοχο ποινή χρηματική ίση με την αξία CIF του αντικειμένου της λαθρεμπορίας, επιπροσθέτως πάσης άλλης ποινής που επιβάλλεται κατά τον παρόντα Κώδικα.

Εξαιρούνται επίσης από τη δήμευση αυτοκίνητα, των οποίων ο ιδιοκτήτης δεν διώκεται ποινικά ή απαλλάχθη-

κε αμετάκλητα και απέκτησε το αυτοκίνητο καλόπιστα και εν όψει του είδους, του τρόπου και των λοιπών περιστάσεων της συναλλαγής δε μπορούσε να προβλέψει ότι ήταν μέσο ή αντικείμενο λαθρεμπορίας ή συναφούς με αυτή πράξης.

5. Τα δημευόμενα σύμφωνα με το παρόν άρθρο μετά την τελεσιδικία της περί δήμευσης απόφασης του Ποινικού Δικαστηρίου που δίκασε τη λαθρεμπορία περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου και διατίθενται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα και της συναφούς νομοθεσίας.

6. Το εκπλειστηρίασμα των, κατά το παρόν άρθρο, δημευομένων και εκποιουμένων εισάγεται ως Δημόσιο Έσοδο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί απόδοσης Ιδίων Πόρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ομοίως εισάγεται ως Δημόσιο Έσοδο, σε περίπτωση δήμευσης και μη απόδοσης των αντικειμένων τούτων στην Τελωνειακή Υπηρεσία η, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 167 του παρόντα Κώδικα, παρασχεθείσα χρηματική εγγύηση για την απόδοση αυτών.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Άρθρο 161

Το Ποινικό Δικαστήριο που εκδικάζει την κατηγορία για λαθρεμπορία δύναται, με την καταδικαστική απόφασή του, να κηρύξει αλληλέγγυα συνυπεύθυνο αστικά μετά του καταδικασθέντος για πληρωμή της καταγνωσθείσας χρηματικής ποινής και των δικαστικών εξόδων, με αίτηση δε του ως πολιτικώς ενάγοντα παριστάμενου Δημοσίου, και της επιδικασθείσας σε αυτό απαίτησης, τον κύριο ή τον παραλήπτη των εμπορευμάτων, τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της λαθρεμπορίας, και όταν ακόμα αυτός δεν έχει ποινική ευθύνη για τη λαθρεμπορία, όταν ο καταδικασθείς ενήργησε επί των αντικειμένων της λαθρεμπορίας, ως εντολοδόχος, διαχειριστής ή αντιπρόσωπος του κυρίου ή του παραλήπτη, οποιαδήποτε και αν είναι η νομική σχέση με την οποία παρουσιάζεται ή καλύπτεται η εντολή, ήτοι αδιάφορα αν ο εντολοδόχος ενεργεί με το όνομα του εντολέα ή αν παρίσταται ως κύριος του εμπορεύματος ή με οποιαδήποτε άλλη προς αυτά νομική σχέση και αδιάφορα αν η ουσιαστική εκπροσώπηση του κυρίου είναι ειδική ή γενική, εκτός αν ήθελε αποδειχθεί ότι οι ανωτέρω δεν ηδύναντο να έχουν γνώση περί της πιθανότητας τέλεσης λαθρεμπορίας.

Άρθρο 162

Εκτός του κατά το προηγούμενο άρθρο κυρίου ή παραλήπτη των αντικειμένων της λαθρεμπορίας, το Ποινικό Δικαστήριο δύναται να κηρύξει επίσης αλληλέγγυως αστικά συνυπεύθυνους μετά του καταδικασθέντος προς πληρωμή της καταγνωσθείσας χρηματικής ποινής και των δικαστικών εξόδων, με αίτηση του ως πολιτικώς ενάγοντος Δημοσίου και της επιδικασθείσας σ' αυτό απαίτησης, τους ιδιοκτήτες των πλοίων, λέμβων, αυτοκινήτων, αμαξών ή αεροσκαφών, τις εταιρίες μεταφορών δια ξηράς, θάλασσας ή αέρος, ως και τους με οποιαδήποτε ιδιότητα ή ονομασία πράκτορες ή αντιπροσώπους αυτών ή των ιδιοκτητών πλοίων, λέμβων, αυτοκινήτων, αμαξών ή αεροσκαφών, ακόμη δε τους διευθυντές ξενοδοχείων και κάθε άλλης κατηγορίας καφενείων ή άλλων καταστημάτων προσιτών στο κοινό, και όταν ακόμη αυ-

τοί δεν επέχουν ποινική ευθύνη για τη λαθρεμπορία, όταν αυτή διαπράχθηκε εντός των ανωτέρω μεταφορικών μέσων ή δι' αυτών ή εντός των άλλων υπό τη διεύθυνση των καταστημάτων ή δια της χρησιμοποίησης αυτών είτε προς εκτέλεση της λαθρεμπορίας, είτε προς διευκόλυνση αυτής με οποιονδήποτε τρόπο, είτε προς απόκρυψη των αντικειμένων της λαθρεμπορίας, με εξαίρεση την περίπτωση, κατά την οποία ήθελε αποδειχθεί ότι οι ανωτέρω δεν ηδύναντο να έχουν γνώση περί της πιθανότητας τέλεσης της λαθρεμπορίας.

Άρθρο 163

Οι καταβάλλοντες έχουν δικαίωμα ανάληψης των καταβληθέντων από τους καταδικασθέντες, οι δε πράκτορες ή αντιπρόσωποι ναυτιλιακών εταιρειών ή ιδιοκτητών πλοίων ή ιδιοκτητών άλλων μεταφορικών μέσων, από τις εταιρίες και ιδιοκτήτες, τους οποίους εκπροσωπούν.

ΤΜΗΜΑ Δ' ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ

Άρθρο 164

1. Το αντικείμενο της λαθρεμπορίας ως και τα σε δήμευση υποκείμενα κατά το άρθρο 160 του παρόντα Κώδικα, μεταφορικά μέσα κατάσχονται:

α) Όταν η λαθρεμπορία είναι «εν τω πράττεσθαι». Είναι δε «εν τω πράττεσθαι» η λαθρεμπορία, όταν το αντικείμενο αυτής δεν τοποθετήθηκε ακόμη στον τόπο της οριστικής εναπόθεσής του, ήτοι στην οικία, το κατάστημα, την αποθήκη ή σε οποιονδήποτε άλλο τόπο προορισμένο από τον δράστη ή τον συμμετοχο στην πράξη, για οριστική εναπόθεση του λαθρεμπορεύματος.

β) Αρτίως, μετά τη συντέλεση της λαθρεμπορίας. Η περίπτωση αυτή υφίσταται, όταν τοποθετήθηκε μεν το αντικείμενο της πράξης στον τόπο της οριστικής του εναπόθεσης, αλλά ο δημόσιος λειτουργός που ενεργεί την κατάσχεση αντιλήφθηκε αυτό ενώ, μεταφέρονταν, παρακολούθησε αυτό μέχρι τον τόπο της εναπόθεσης, στον οποίο ζήτησε να εισέλθει όταν έφθασε. Είναι αδιάφορο το χρονικό διάστημα μέχρι της στιγμής της εισόδου, εφόσον το διάστημα τούτο παρατάθηκε ένεκα εμποδίων που παρεμβλήθηκαν στην είσοδο του υπαλλήλου.

γ) Όταν ο δράστης συλλαμβάνεται πλησίον του τόπου της τέλεσης της λαθρεμπορίας να κατέχει οποιαδήποτε πειστήρια ή ανεύρεση, κατόπιν άμεσης καταγγελίας, του αντικειμένου ή του μέσου της λαθρεμπορίας, μετά από καταδίωξη, μέχρι της 7ης εσπερινής της επόμενης ημέρας.

δ) Όταν έχουν τεθεί σε ανάλωση, χωρίς την καταβολή των αναλογούντων δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων ή έχουν διαφύγει της τελωνειακής επιτήρησης που απαιτεί το καθεστώς, υπό το οποίο τελούν.

2. Επιτρέπεται η δέσμευση ειδών των οποίων αμφισβητείται η, σύμφωνα με τις τελωνειακές διατάξεις και τη συναφή με αυτές νομοθεσία, κατοχή για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η προς άρση της αμφισβήτησης έρευνα των αρμόδιων Τελωνειακών Αρχών.

Άρθρο 165

1. Καθήκον και αρμοδιότητα σε ολόκληρο το τελωνειακό έδαφος για επιχείρηση κατάσχεσης του αντικειμένου

ή του μεταφορικού μέσου ή του προς απόκρυψη ή συγκαλυψη της λαθρεμπορίας χρησιμοποιηθέντος είδους έχουν οι Τελωνειακοί Υπάλληλοι, και κατά λόγω αρμοδιότητας κάθε Ανακριτικός και Ειδικός ή Γενικός Προανακριτικός Υπάλληλος.

2. Απόντων των πιο πάνω οργάνων, η κατάσχεση του λαθρεμπορεύματος δύναται να επιχειρείται και από κάθε Δημόσιο Υπάλληλο.

3. Ειδικά στους Τελωνειακούς Περιβόλους, τις Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης, Αποταμίευσης, Φορολογικές Αποθήκες και στους λοιπούς υποκείμενους τελωνειακά αναγνωρισμένους χώρους, αποκλειστικά αρμόδια για τους ελέγχους και τις κατασχέσεις των διακινούμενων μέσω των χώρων αυτών είναι μόνο η Τελωνειακή Υπηρεσία συνεπικουρούμενη, εφόσον χρειαστεί και μετά από πρόσκληση του Προϊσταμένου του αρμόδιου Τελωνείου και από τους κατά περίπτωση λοιπούς προανακριτικούς υπαλλήλους.

4. Η κατάσχεση επιβάλλεται με την παρουσία δύο ενηλίκων μαρτύρων, πολιτών Ελλήνων, ελλείψει δε αυτών προσλαμβάνονται άλλοι έστω και αν στερούνται τα προσόντα αυτά. Ελλείψει και αυτών η κατάσχεση γίνεται χωρίς την παρουσία μαρτύρων.

5. Αν το λαθρεμπόρευμα ή μεταφορικό μέσο το οποίο πρόκειται να κατασχεθεί βρεθεί κλεισμένο σε οικία, αποθήκη ή άλλο κλειστό χώρο, ο κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου υπάλληλος ή φύλακας προσκαλεί τους ευρισκόμενους εντός να ανοίξουν, εάν δε αυτοί δε συμμορφωθούν, τότε ανοίγει την πόρτα και εισέρχεται με παρουσία Δικαστικού Λειτουργού, ή αν δεν είναι αυτοί παρόντες με άλλο Δημόσιο Υπάλληλο, ή εν ελλείψει και αυτού, με δύο μάρτυρες και επιβάλλει την κατάσχεση.

Άρθρο 166

1. Για την κατάσχεση συντάσσεται Έκθεση, στην οποία βεβαιώνεται με λεπτομέρεια, η ύπαρξη των κατά το άρθρο 164 του παρόντα Κώδικα όρων, με τους οποίους επιτρέπεται η κατάσχεση, και περιγράφεται με κάθε ακρίβεια το αντικείμενο, επί του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεση, γίνεται δε αναφορά και της σύλληψης, σύμφωνα με το επόμενο άρθρο, αν διενεργηθεί αυτή. Η Έκθεση αυτή υπογράφεται από τον συντάξαντα αυτή Δημόσιο Υπάλληλο ή φύλακα, τους παρευρεθέντες ενδιαφερομένους και τους μάρτυρες.

2. Εάν δε θέλουν ή δε δύνανται να υπογράψουν οι ενδιαφερόμενοι ή οι μάρτυρες, ή αν δεν υπάρχουν μάρτυρες γίνεται αναφορά στην Έκθεση. Ουσιώδη στοιχεία της Έκθεσης, των οποίων η έλλειψη συνεπάγεται ακυρότητα αυτής, είναι μόνο η παράλειψη της αναγραφής σε αυτή των κατά το άρθρο 164 του παρόντα Κώδικα όρων, με τους οποίους επιτρέπεται η κατάσχεση.

3. Αν συντρέχει κάποια περίπτωση από εκείνες του άρθρου 164 παράγραφος 1 περιπτώσεις (α), (β) και (γ) του παρόντα Κώδικα, συλλαμβάνεται ο δράστης από τα καθ' ύλην αρμόδια διωκτικά όργανα, όπως αναφέρονται στο άρθρο 165 και προσάγεται αμέσως στον αρμόδιο Εισαγγελέα, ο οποίος ενεργεί παραπέρα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που αφορούν στην άμεση εκδίκαση των εγκλημάτων «επ' αυτοφώρω».

Άρθρο 167

1. Τα κατασχεθέντα αντικείμενα της λαθρεμπορίας ως

και τα μεταφορικά μέσα προσάγονται αμέσως από τον Δημόσιο Υπάλληλο, που ενήργησε την κατάσχεση στην Τελωνειακή Αρχή της Περιφέρειας, στην οποία διαπράχθηκε η λαθρεμπορία και αν ακόμη προέρχονται από κλοπή ή τα κατέχουν οι δράστες παράνομα. Αν είναι αδύνατη ή δυσχερής η μεταφορά των κατασχεθέντων, τότε σφραγίζονται αυτά από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή ή ορίζεται φύλακας ή λαμβάνεται οποιοδήποτε άλλο μέτρο για τη διαφύλαξη αυτών.

2. Η Έκθεση Κατάσχεσης μετά τη διενεργηθείσα, σύμφωνα με το άρθρο 169, προανάκριση, αποστέλλεται αμέσως στον αρμόδιο Εισαγγελέα, αντίγραφο δε αυτής και του σχετικού πορίσματος της προανάκρισης αποστέλλονται μαζί με τα κατασχεθέντα στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής. Η Έκθεση Κατάσχεσης κοινοποιείται στον καθ' ου ή σε οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον αμέσως μόλις αυτή περιέλθει στον αρμόδιο Εισαγγελέα. Το Συμβούλιο των Πλημμελειοδικών δύναται, μετά από αίτηση του κυρίου των κατασχεθέντων, η οποία υποβάλλεται, εντός 48 ωρών από της λήψεως από τον Εισαγγελέα της Έκθεσης Κατάσχεσης, να άρει την κατάσχεση, εάν αυτή ενεργήθηκε άκυρα ή παράνομα ή εάν δεν υπάρχουν τα στοιχεία της λαθρεμπορίας σύμφωνα με το άρθρο 155 του παρόντα Κώδικα. Δύναται δε εν πάση περιπτώσει, μετά από αίτηση του κυρίου των κατασχεθέντων, υποβαλλομένη εντός του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, να διατάξει, την απόδοση σε αυτόν, με εγγύηση χρηματική, η οποία κατατίθεται νόμιμα και είναι ίση με την στο εσωτερικό αξία αυτών. Η εγγύηση αυτή επέχει θέση τιμήματος πώλησης των κατασχεθέντων και υπόκειται στην σύμφωνα με το άρθρο 160 δήμευση. Κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών επιτρέπεται μόνον ανακοπή ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εντός 48 ωρών από την έκδοση του βουλεύματος, μη απαιτούμενης της επίδοσης αυτού.

3. Όταν η περί λαθρεμπορίας κατηγορία εισαχθεί στο Πλημμελειοδικείο, με τη διαδικασία της άμεσης εκδίκασης - αυτόφωρο, το δικαστήριο αποφαινεται για τη δήμευση ή την απόδοση των αναφερόμενων στο άρθρο 160 κατασχεμένων ειδών, εάν δε αναβάλλει τη συζήτηση, δύναται να διατάξει τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 168

Κάθε πολίτης οφείλει, εάν προσκληθεί από Δημόσιο Υπάλληλο που πρόκειται να ενεργήσει ή ενεργεί ή ενήργησε την κατάσχεση λαθρεμπορεύματος ή τη σύλληψη δράστη λαθρεμπορίας, να παράσχει κάθε συνδρομή και ενίσχυση που θα του ζητηθεί ανάλογα με τις δυνάμεις του προσκαλούμενου.

Άρθρο 169

1. Οι αναφερόμενοι στο άρθρο 165 παράγραφοι 1 και 2, αμέσως μετά την κατάσχεση ή τη σύλληψη του δράστη, προβαίνουν στις ανακριτικές πράξεις, προκειμένου να βεβαιώσουν τη λαθρεμπορία, σύμφωνα με τις διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας, αποστέλλουν δε άμεσα την ενεργηθείσα προανάκριση στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών.

2. Ο Προϊστάμενος της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής αφού παραλάβει, σύμφωνα με το άρθρο 164 του παρόντα Κώδικα, τα κατασχεθέντα, συντάσσει σχετική Έκθε-

ση, την οποία στέλνει άμεσα στον Εισαγγελέα και μερικώς για τη μεταφορά ή φύλαξη αυτών και ενεργεί παραπέρα, σύμφωνα με τα άρθρα 170 και 171 του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 170

1. Όταν η Τελωνειακή Αρχή παραλάβει τα εμπορεύματα ή μεταφορικά μέσα, που κατασχέθηκαν, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 164 και επόμενα του παρόντα Κώδικα, δημοσιεύει με τοιχοκόλληση στο Τελωνειακό Κατάστημα, πρόσκληση προς κάθε ενδιαφερόμενο ώστε να εμφανισθεί εντός πέντε (5) ημερών και προκαταβάλει τις αναγκαίες δαπάνες για τη φύλαξη αυτών, μέχρι τελεσίδικιας της απόφασης, η οποία θα αποφανθεί για τη δήμευση αυτών. Το ποσό των δαπανών ορίζει ο Προϊστάμενος του Τελωνείου με Πρωτόκολλο, με το οποίο δύναται να ορισθεί και η κατά χρονικά διαστήματα προκαταβολή.

2. Αν κανείς δεν προκαταβάλει τις δαπάνες αυτές κατά το χρόνο που ορίζεται στο πρωτόκολλο, η Τελωνειακή Αρχή προβαίνει στην εκποίηση, με δημοπρασία, των κατασχεθέντων. Η δημοπρασία προκηρύσσεται με διακήρυξη της Τελωνειακής Αρχής, η οποία δημοσιεύεται σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 43 του παρόντα Κώδικα. Η δημοπρασία ενεργείται στο κατάστημα της Τελωνειακής Αρχής με παρουσία του Προϊσταμένου αυτής ή του νόμιμου αναπληρωτή του, την ημέρα και ώρα που ορίστηκε με τη διακήρυξη και τρεις (3) τουλάχιστον ημέρες μετά την τελευταία τοιχοκόλληση. Το αποτέλεσμα της δημοπρασίας εγκρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 44 του παρόντα Κώδικα.

3. Η Τελωνειακή Αρχή δύναται, αν δεν υπάρξει αγοραστικό ενδιαφέρον ή ελλείψει τελωνειακών αποθηκευτικών χώρων, να αποστείλει με έγκριση του Υπουργού Οικονομικών τα κατασχεθέντα για πώληση σε άλλη Τελωνειακή Αρχή. Η πώληση ενεργείται με τις ίδιες διατυπώσεις από την Τελωνειακή Αρχή, στην οποία απεστάλησαν.

Άρθρο 171

1. Αν τα κατασχεθέντα υπόκεινται σε φθορά ή ελάττωση αξίας για οποιονδήποτε λόγο ή η φύλαξη αυτών είναι δυσχερής και βεβαιούται αυτό με πρωτόκολλο της Τελωνειακής Αρχής, τότε δύναται αυτή να τα εκποιήσει με μονοήμερη δημοπρασία και αν ακόμη προσφέρεται σε καταβολή των εξόδων της φύλαξης οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος. Η δημοπρασία ενεργείται με παρουσία του Προϊσταμένου της Τελωνειακής Αρχής ή του νόμιμου αναπληρωτή του.

2. Το εκπλειστηρίασμα κατατίθεται στο Τελωνείο επί παρακαταθήκη.

3. Τα κατασχεθέντα αντικείμενα, τα οποία για οποιονδήποτε λόγο δεν εκποιήθηκαν, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου αυτού και δεν διατάχθηκε η απόδοση με απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου, που δίκασε τη λαθρεμπορία, θεωρούνται μετά τρίμηνο από της τελεσίδικιας της απόφασης του Ποινικού Δικαστηρίου ως εγκαταλελειμμένα και περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου, εφαρμόζονται δε και γι' αυτά οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4 εδάφια 2 και 5 του άρθρου 46 του παρόντα Κώδικα για την εκποίησή τους.

4. Βιομηχανοποιημένα καπνά, που κατάσχονται ή δημεύονται, ως αντικείμενο λαθρεμπορίας παρερχομένων απράκτων των προθεσμιών που ορίζονται από τις διατά-

Ξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 167 του παρόντα Κώδικα εκποιούνται σε τρεις διαδοχικές δημοπρασίες, που απέχουν η μια από την άλλη δέκα τουλάχιστον ημέρες, αποκλειστικά και μόνο για την πραγματοποίηση εξαγωγής τους. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία διενέργειας της σχετικής δημοπρασίας, η οποία ενεργείται ενώπιον του Προϊστάμενου της Τελωνειακής Αρχής. Το εκπλειστηρίασμα αυτής μετά την έκπτωση των εξόδων της εισάγεται ως δημόσιο έσοδο. Εφόσον η εκποίηση αποβεί άκαρπη, αυτά καταστρέφονται από τριμελή επιτροπή που αποτελείται από τον Προϊστάμενο αποτελούμενη από τον Προϊστάμενο της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής ή το νόμιμο αναπληρωτή του, τον Προϊστάμενο του Δικαστικού Τμήματος και έναν υπάλληλο με ελεγκτικά καθήκοντα της ίδιας Τελωνειακής Αρχής. Για την καταστροφή αυτών συντάσσεται σχετικό πρωτόκολλο.

Επίσης εκποιούνται ή καταστρέφονται κατά τα ανωτέρω τα παραπάνω προϊόντα σε περίπτωση δήμευσής τους από το Δικαστήριο.

Κανένα δικαίωμα αποζημίωσης δεν δύναται να γεννηθεί κατά του Δημοσίου για οποιονδήποτε λόγο από νόμιμη κατάσχεση, εκποίηση ή καταστροφή των κατασχεθέντων λόγω λαθρεμπορίας.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για όλες τις εκκρεμείς υποθέσεις στα Τελωνεία, ή στις Δικαστικές Αρχές, κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου.

5. Κανένα δικαίωμα αποζημίωσης δεν δύναται να γεννηθεί κατά του Δημοσίου για οποιονδήποτε λόγο από νόμιμη κατάσχεση, εκποίηση ή καταστροφή των κατασχεθέντων λόγω λαθρεμπορίας.

Άρθρο 172

1. Αρμόδιο δικαστήριο για εκδίκαση του αδικήματος της λαθρεμπορίας κατά τα άρθρα 155, 156, 157, 159, 160 και επόμενα του παρόντα Κώδικα είναι εκείνο, στην περιφέρεια του οποίου τελέσθηκε το αδίκημα.

2. Εάν ο κατηγορούμενος δεν συνελήφθη επ' αυτοφώρω ή εάν για οποιονδήποτε λόγο δεν κατέστη εφικτή η άμεση εισαγωγή στο ακροατήριο της υπόθεσης, κατά το άρθρο 166 του παρόντα Κώδικα ή εάν παρίσταται ανάγκη ανάκρισης για επιβεβαίωση της συμμετοχής και άλλων συνυπαίτιων ή της εκτέλεσης συναφών αδικημάτων, ο Εισαγγελέας απευθύνεται στον ανακριτή, ο οποίος υποχρεούται να περατώσει την ανάκριση, κατά προτεραιότητα από της περιέλευσης σε αυτόν της σχετικής δικογραφίας.

3. Μετά το πέρας της ανάκρισης δύναται ο Εισαγγελέας, με τη σύμφωνη γνώμη του Ανακριτή, να παραπέμψει τον κατηγορούμενο, με απευθείας κλήση, στο ακροατήριο. Κατά της κλήσης αυτής επιτρέπεται στον κατηγορούμενο να προσφύγει ενώπιον του Εισαγγελέα Εφετών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ο Εισαγγελέας Εφετών, όταν πάρει την προσφυγή, δύναται να διατάξει είτε τη συμπλήρωση της ανάκρισης, οπότε αυτή πρέπει να περατωθεί εντός της προθεσμίας που προβλέπει η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου, είτε την υποβολή της υπόθεσης στο Συμβούλιο, οπότε τούτο πρέπει να αποφανθεί για την παραπομπή ή μη του κατηγορουμένου στο ακροατήριο εντός δέκα (10) ημερών από της περιέλευσης σε αυτό της δικογραφίας μετά της προσαρτημένης Εισαγγελικής Πρότασης.

4. Εάν το Συμβούλιο αποφανθεί ότι δεν υπάρχει λόγος για κατηγορία, το Βούλευμα εισάγεται εντός δέκα (10) ημερών από της έκδοσής του από τον Εισαγγελέα Εφετών, για επικύρωση ή μεταρρύθμιση στο Συμβούλιο Εφετών, το οποίο οφείλει να αποφανθεί εντός δέκα (10) ημερών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο πρέπει να γίνει εντός δεκαπέντε (15) ημερών, το αργότερο, από της παρέλευσης των προθεσμιών για άσκηση έφεσης ή αναίρεσης. Το Δικαστήριο, σε κάθε περίπτωση, δύναται να αναβάλει τη συζήτηση της υπόθεσης, για περισσότερες αποδείξεις, σε ρητή δικάσιμη μη απέχουσα περισσότερο των δεκαπέντε (15) ημερών, από της αρχικά ορισθείσας ημέρας συζήτησης.

5. Οι διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας εφαρμόζονται κατά τα λοιπά εφόσον δεν αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντα Κώδικα. Το Δημόσιο δύναται να προβάλει τις απαιτήσεις του για αποζημίωση, παριστάμενο ως πολιτικός ενάγον, και το πρώτο επί ακροατηρίου δια των νομίμων αντιπροσώπων του ή δια του Εισαγγελέα που του ανατέθηκε με ειδική εντολή του Υπουργού των Οικονομικών. Η προβολή αυτή των απαιτήσεων του Δημοσίου δεν επιτρέπεται το πρώτο στο Εφετείο. Οι απαιτήσεις του Δημοσίου για αποζημίωση δεν δύναται να περιλαμβάνουν τις οφειλόμενες σ' αυτό δασμοφορολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις.

6. Εάν συρρέουν και άλλα αδικήματα σε βαθμό κακουργήματος, δεν εφαρμόζονται οι περί συνάφειας ορισμοί της Ποινικής Δικονομίας, αλλά το πλημμέλημα της λαθρεμπορίας χωρίζεται και εισάγεται σύμφωνα με τα άρθρα 172 και επόμενα του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 173

1. Σε κάθε περίπτωση συζήτησης στο ακροατήριο, καλούνται από τον Εισαγγελέα, εκτός των κατηγορουμένων, κατά τις ίδιες διατυπώσεις και προθεσμίες, οι ενδεικνυόμενοι από την προανάκριση ως αλληλέγγυοι με αυτούς αστικά συνυπεύθυνοι κατά τα άρθρα 161 και 162 του παρόντα Κώδικα, οι οποίοι έχουν όλα τα δικαιώματα, τα οποία παρέχονται στον κατηγορούμενο, από την Ποινική Δικονομία, όταν τους επιδοθεί η κλήση για να εμφανισθούν στο ακροατήριο.

2. Ο αστικά υπεύθυνος που συμμετέχει στη συζήτηση δύναται να ασκήσει όλα τα ένδικα μέσα που ανήκουν στον κατηγορούμενο, σύμφωνα με τη δικαστική απόφαση, αλλά μόνο ως προς το μέρος το οποίο αναγνωρίζει την αστική αυτού ευθύνη. Όταν ασκηθεί κάποιο ένδικο μέσο από τον κατηγορούμενο, το δικαστήριο το οποίο κρίνει τούτο επιλαμβάνεται και του κεφαλαίου της απόφασης, του σχετικού με την ευθύνη των αστικά συνυπεύθυνων, έστω και αν δεν στρέφεται κατά αυτού το ένδικο μέσο που ασκήθηκε από τον κατηγορούμενο και όταν ακόμη δεν εμφανίσθηκε ο αστικά υπεύθυνος.

3. Ο αστικά υπεύθυνος και αν δεν κλητευθεί, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου τούτου, δικαιούται πάντοτε να παρέμβει εκουσίως, στην ποινική δίκη και στο Εφετείο το πρώτο, αλλά μέχρι της έναρξης της αποδεικτικής διαδικασίας. Ο κλητευθείς ή εκείνος ο οποίος κάνει με τη θέλησή του παρέμβαση δύναται να αποβληθεί από την ποινική διαδικασία με αίτησή του ή αυτεπάγγελτα εφόσον, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δε φέρει την ιδιότητα του αστικά συνυπεύθυνου σύμφωνα με τα άρθρα 161 και 162 του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 174

Οποιοσδήποτε Οικονομικός Υπάλληλος (Οικονομικός Επιθεωρητής, Υπάλληλος Τελωνείου, Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών, Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος), όταν ενεργεί ανακριτικές πράξεις για λαθρεμπορία ή συμμετέχει σε αυτές, δεν αποκλείεται να εξεταστεί ως μάρτυρας, κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο.

Άρθρο 175

Όταν το αντικείμενο της λαθρεμπορίας ή το μεταφορικό μέσο αυτής κατάσχεται χωρίς να ανακαλυφθεί ο δράστης, ούτε και από την ανάκριση, ο Εισαγγελέας εισάγει την υπόθεση στο Πλημμελειοδικείο, το οποίο αποφασίζει για τη δήμευση των κατασχεθέντων.

Άρθρο 176

1. Καθένας που αξιώνει δικαίωμα επί των κατασχεθέντων αντικειμένων ή μεταφορικών μέσων λαθρεμπορίας, είτε ανακαλύφθηκε είτε όχι ο δράστης αυτής, αν θέλει να αμφισβητήσει τη δήμευση αυτών δύναται να υποβάλει τις αξιώσεις του με αίτησή του στον Εισαγγελέα. Η αίτηση εισάγεται στο αρμόδιο δικαστήριο και συζητείται με την κύρια συζήτηση με την οποία καλείται και ο αιτών αυτού. Το δικαστήριο αποφαινεται επί της αίτησης και, αν δεν αποφανθεί υπέρ της δήμευσης, διατάσσει την απόδοση των κατασχεθέντων ή του εκπλειστηριάσματος στο δικαιούχο, αφαιρουμένων των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων.

2. Την απόδοση στον δικαιούχο διατάσσει το δικαστήριο αυτεπάγγελτα, όταν κρίνει ότι δεν υπάρχει περίπτωση δήμευσης.

3. Η απόδοση κατά τα ανωτέρω των κατασχεθέντων στον δικαιούχο από την Τελωνειακή Αρχή ενεργείται μετά την καταβολή ή μη, αναλόγως του αιτούμενου προσορισμού των δασμοφορολογικών και λοιπών επιβαρύνσεων. Αν η αποφαινόμενη για τη δήμευση απόφαση του Δικαστηρίου είναι εκείνη, η οποία καταδικάζει τον δράστη, καθίσταται τελεσίδικος, όταν παρέλθουν οι νόμιμες προθεσμίες των ενδίκων μέσων ως προς τον καταδικασθέντα. Ο τρίτος, ο οποίος έχει αξιώσεις επί των δемеυομένων αντικειμένων με βάση την απόφαση, δε δύναται να προσβάλει με ένδικα μέσα την απόφαση, δύναται όμως να παρέμβει και υποβάλει τις αξιώσεις του σε κάθε συζήτηση της υπόθεσης, συνεπεία των ενδίκων μέσων του καταδικασθέντος.

4. Αν η αποφαινόμενη για τη δήμευση απόφαση του δικαστηρίου δεν περιέχει διάταξη που να καταδικάζει τον δράστη της λαθρεμπορίας, δύναται να ανακοπεί από καθένα που έχει αξιώσεις επί των δемеυομένων αντικειμένων, μη κληθέντος δε να παραπεστεί κατά τη συζήτηση επί της οποίας εξεδόθη, εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών, αρχομένης από της επομένης της ημέρας της έκδοσής της. Επί της ανακοπής αποφαινεται το Πλημμελειοδικείο η δε απόφαση αυτού είναι τελεσίδικη και δεν επιτρέπεται κατ' αυτής ένδικο μέσο.

Άρθρο 177

1. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες κατάσχονται χερσαία, πλωτά ή εναέρια μεταφορικά μέσα, ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λα-

θρεμπορίας, το Υπηρεσιακό Όργανο, το οποίο επέβαλε την κατάσχεση, ή η Υπηρεσία, που υπηρετεί αυτό, τα παραδίδει μαζί με αντίγραφο της Έκθεσης Κατάσχεσης στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, συντασσόμενη Έκθεση Παράδοσης και Παραλαβής.

Το ίδιο ως άνω όργανο ή η Υπηρεσία επισυνάπτει τα πρωτότυπα της Έκθεσης Κατάσχεσης και της Έκθεσης Παράδοσης και Παραλαβής στα υποβαλλόμενα στον αρμόδιο Εισαγγελέα στοιχεία της προανάκρισης και κοινοποιεί υποχρεωτικά προς την Τελωνειακή Αρχή και τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) αντίγραφο του διαβιβαστικού εγγράφου της προανάκρισης.

2. Η Τελωνειακή Αρχή, στην οποία παραδόθηκαν τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 αντικείμενα ή μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, συντάσσει την κατά περίπτωση Έκθεση Επαλήθευσης, με την οποία προσδιορίζει τους δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις που αναλογούν στην εισαγωγή τους και αποστέλλει στον αρμόδιο Εισαγγελέα ένα αντίγραφο αυτής της Έκθεσης.

3. Εντός δέκα (10) ημερών από της αποστολής της Έκθεσης της προηγούμενης παραγράφου στον αρμόδιο Εισαγγελέα η Τελωνειακή Αρχή υποχρεούται να παραδώσει τα κατασχεθέντα με δαπάνες και με μέσα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού, μαζί με αντίγραφα της Έκθεσης Κατάσχεσής τους, της Έκθεσης Παράδοσης και Παραλαβής τους και της Έκθεσης Επαλήθευσης, στην πλησιέστερη Υπηρεσία του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού προς φύλαξη, συντασσόμενου σχετικού Πρωτοκόλλου Παράδοσης και Παραλαβής, του οποίου αντίγραφο αποστέλλεται από την Τελωνειακή Αρχή στον αρμόδιο Εισαγγελέα και εφόσον είναι δυνατό κοινοποιείται στον καθ' ού η κατάσχεση.

4. Ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού αμέσως, μόλις παραλάβει τα αντικείμενα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, συντάσσει, με τη σύμπραξη Τελωνειακού Υπαλλήλου, Έκθεση Κοστολόγησης για την αξία που έχουν στο εσωτερικό, στην οποία αναφέρονται με κάθε λεπτομέρεια τα στοιχεία της ταυτότητάς τους και η κατάσταση στην οποία βρίσκονται και στέλνει αντίγραφο αυτής της Έκθεσης στην Τελωνειακή Αρχή και στον Εισαγγελέα.

5. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, αν κατά την κρίση του συντρέχει η αναφερόμενη στην παράγραφο 4 του άρθρου 160 του παρόντα Κώδικα περίπτωση μη δήμευσης των κατασχεμένων, μπορεί, μετά από αίτηση του ιδιοκτήτη, να διατάξει, με αμετάκλητη απόφασή του, την άρση της κατάσχεσης και την απόδοσή τους στον ιδιοκτήτη. Η δικαιοδοσία αυτή του Συμβουλίου ασκείται μόνο αν, η μεν υπόθεση δεν έχει ακόμη εισαχθεί στο ακροατήριο του αρμόδιου Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, το δε αντικείμενο ή μεταφορικό μέσο λαθρεμπορίου δεν εκποιήθηκε ούτε διατέθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 αυτού του άρθρου.

Το Δικαστήριο, χωρίς να δεσμεύεται από το βούλευμα, αποφασίζει με οριστική απόφασή του, ανάλογα με την περίπτωση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 έως 3 και στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 160 του παρόντα Κώδικα.

Σε κάθε περίπτωση η εκτέλεση του βουλεύματος ή της απόφασης προϋποθέτει την καταβολή των μη καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών και λοιπών φόρων.

6. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών μπορεί επίσης, μετά από αίτηση του ιδιοκτήτη, να διατάξει, με αμετάκλητη

απόφασή του, την άρση της κατάσχεσης και την απόδοση των κατασχεμένων στον ιδιοκτήτη, εφόσον αυτά δεν έχουν εκποιηθεί ή διατεθεί και υπό τον όρο της κατάθεσης χρηματικής εγγύησης ισόποσης με την αξία, που έχουν στο εσωτερικό, προκειμένου η εγγύηση αυτή να επέχει θέση αξίας του κατασχεμένου και υπόκειται στη δήμευση, που προβλέπεται από το άρθρο 160 του παρόντος Κώδικα.

7. Κάθε βούλευμα ή απόφαση σχετικά με άρση της κατάσχεσης και απόδοσης των μεταφορικών μέσων, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στον ιδιοκτήτη καθώς και κάθε απόφαση για δήμευσή τους κοινοποιείται αμελλητί από τον Εισαγγελέα στην Τελωνιακή Αρχή και στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού μαζί με βεβαίωση, που συνοδεύει τα στοιχεία αυτά ή και αυτοτελή από την οποία φαίνεται η ημερομηνία του αμετάκλητου αυτών. Αν μέσα σε τρεις (3) μήνες, από την ημερομηνία που επιβλήθηκε η κατάσχεση, δεν έχει εκδοθεί ή δεν έγινε αμετάκλητο τέτοιο βούλευμα ή απόφαση, ο Εισαγγελέας είναι υποχρεωμένος να ανακοινώσει αμελλητί το στοιχείο αυτό στις πιο πάνω Υπηρεσίες. Την αυτή κοινοποίηση ή γνωστοποίηση δικαιούται να ενεργήσει και κάθε ενδιαφερόμενος και με τις ίδιες συνέπειες.

Ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού εάν, μετά την παρέλευση τριών μηνών από την ημερομηνία κατάσχεσης, δεν έχει λάβει την πιο πάνω έγγραφη γνωστοποίηση ή ανακοίνωση, προβαίνει στην εκποίηση ή διάθεση των πραγμάτων αυτών.

Όμοια εκποίηση ή διάθεση από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού γίνεται αν περάσουν έξι (6) μήνες, από τότε που έγιναν αμετάκλητα η απόφαση ή το βούλευμα για άρση της κατάσχεσης των μεταφορικών μέσων ως αντικειμένων λαθρεμπορίας ή των μεταφορικών μέσων λαθρεμπορευμάτων και απόδοσής τους στον ιδιοκτήτη και δεν έχουν παραληφθεί από τον ιδιοκτήτη από αποκλειστική αυτού υπαιτιότητα και το οποιοδήποτε αντάλλαγμα τους εισάγεται ως Δημόσιο Έσοδο, αποκλεισμένου του δικαιώματος αποζημίωσης.

Η προαναφερόμενη εκποίηση ή διάθεση γίνεται, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, για την από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού εκποίηση ή διάθεση ειδών, που ανήκουν στο Δημόσιο και οι οποίες εφαρμόζονται σε αυτές τις περιπτώσεις ανάλογα.

8. Αν, μετά την εκποίηση ή διάθεση των κατασχεμένων, διατάχθηκε αμετάκλητα η απόδοσή τους στον ιδιοκτήτη, καταβάλλεται σε αυτόν από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού ως αποζημίωση:

α) Εφόσον είχαν οπωσδήποτε και από οποιονδήποτε κατά νόμο υπόχρεο καταβληθεί οι προσήκοντες φόροι, δασμοί και λοιπές επιβαρύνσεις:

α.α. ποσό ίσο με την αναφερόμενη στην Έκθεση Κοστολόγησης αξία, αν τα κατασχεμένα έχουν παραχωρηθεί και

α.β. ποσό ίσο με το τίμημα που επιτεύχθηκε στη δημοπρασία, αν έχουν εκποιηθεί.

β. Αν δεν είχαν καταβληθεί οι αναφερόμενοι στο προηγούμενο εδάφιο, φόροι, δασμοί και λοιπές επιβαρύνσεις, ποσό ίσο με την εργοστασιακή αξία των κατασχεθέντων κατά την ημερομηνία κατάσχεσης, όπως αυτή προσδιορίζεται στην Έκθεση Επαλήθευσης της Τελωνιακής Αρχής μειωμένο ανάλογα, λόγω παλαιότητας και τυχόν ελλείψεων ή ζημιών.

Οι πιο πάνω αποζημιώσεις καταβάλλονται έντοκα από την ημερομηνία που ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημό-

σιου Υλικού έλαβε γνώση της υποχρεώσεώς του προς απόδοση, μέχρι της ημερομηνίας έκδοσης του σχετικού χρηματικού εντάλματος πληρωμής. Προϋπόθεση της ως άνω καταβολής είναι η προηγούμενη καταβολή των μη καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων ή η τυχόν δυνάμενη να γίνει συμψηφιστική καταβολή τούτων.

Μετά την κατά τα ως άνω καταβολή της πιο πάνω αποζημίωσης εξαντλείται κάθε ευθύνη του Δημοσίου και του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού.

9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται ειδικότερες λεπτομέρειες για την αναφερόμενη στις παραγράφους 7 και 8 αυτού του άρθρου εκποίηση ή διάθεση και τον τρόπο καταβολής της αποζημίωσης.

Στα αντικείμενα λαθρεμπορίας και μεταφορικά τους μέσα, που αναφέρονται σε αυτό το άρθρο, εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις του παρόντος Κώδικα, όπως εκάστοτε ισχύει.

10. Η εφαρμογή του παρόντος τελεί υπό την προϋπόθεση ότι τα αναφερόμενα στο παρόν άρθρο μεταφορικά μέσα δεν προορίζονται για τις ανάγκες των Τελωνιακών Αρχών σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του ν.1567/1985 (ΦΕΚ 171 Α') δι' αποφάσεως της αρμόδιας Τελωνιακής Αρχής, υπό τον όρο της μεταγενέστερης δήμευσης.

Στην περίπτωση αυτή το Δημόσιο ουδεμία ευθύνη φέρει για τυχαιά γεγονότα ούτε υποχρεούται σε άλλες δαπάνες έξοδα ή αποζημιώσεις έναντι παντός.

11. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 10 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και επί κατασχέσεως μεταφορικών μέσων, που χρησιμοποιούνται ως μεταφορικά μέσα ναρκωτικών ουσιών ή λαθρομεταναστών, εξαιρουμένων των περιπτώσεων κλεμμένων αυτοκινήτων. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται το κόστος φύλαξης των κλεμμένων αυτοκινήτων, οι διαδικασίες παράδοσης αυτών στους ιδιοκτήτες, καθώς και οι διαδικασίες εγκατάλειψής τους υπέρ του Δημοσίου.

12. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ορισθεί ότι εξαιρούνται από την παράδοση στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) ένα ή περισσότερα χερσαία, πλωτά ή εναέρια μεταφορικά μέσα, από εκείνα που έχουν κατασχεθεί ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα λαθρεμπορευμάτων, ναρκωτικών ουσιών και λαθρομεταναστών, καθώς και ότι ανατίθεται η φύλαξή τους σε ορισμένο Τελωνείο. Μετά την περιέλευση της κυριότητας, των μέσων αυτών, στο Δημόσιο λόγω παρόδου των προθεσμιών που αναγράφονται στην παράγραφο 7, ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του τα διαθέτει σε Τελωνιακές Αρχές, που είναι αρμόδιες για τη δίωξη του λαθρεμπορίου και των ναρκωτικών, είτε σε υπηρεσίες του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.). Αν διαπιστωθεί ότι τα μέσα αυτά δεν είναι κατάλληλα για τις ανάγκες των πιο πάνω υπηρεσιών, ο Υπουργός Οικονομικών με όμοια απόφασή του διατάσσει την απόδοσή τους στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού. Αν μετά τη διάθεση του μέσου που κατασχέθηκε, διατάχθηκε αμετακλήτως με βούλευμα ή δικαστική απόφαση η απόδοσή του στον ιδιοκτήτη, καταβάλλεται σε αυτόν από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) ως πλήρης αποζημίωση ποσό ίσο με την αξία του μέσου, όπως αυτή ορίζεται στην Έκθεση Κοστολόγησης, στην οποία υπολογί-

ζονται ή όχι, κατά περίπτωση, οι δασμοί, οι φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις που έχουν καταβληθεί και που συντάσσεται αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών για φύλαξη των μέσων που κατασχέθηκαν.

Εφόσον ο δικαιούχος δεν αποδέχεται το ποσό της αποζημίωσης, δύναται να προσφύγει, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοση από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) της Έκθεσης Κοστολόγησης, στα Διοικητικά Δικαστήρια για τον καθορισμό της αξίας των ως άνω μεταφορικών μέσων.

Η Έκθεση Κοστολόγησης συντάσσεται στην περίπτωση αυτή από τον Προϊστάμενο του Τελωνείου Κατάσχεσης των μέσων, τον αρμόδιο Οικονομικό Επιθεωρητή και ένα μηχανολόγο - μηχανικό της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών της οικείας Νομαρχίας ή του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.). Οι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών της παραγράφου αυτής κοινοποιούνται στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού, καθώς και στην αρμόδια για τη σχετική Παράβαση Εισαγγελική Αρχή. Στις περιπτώσεις της παραγράφου αυτής, οι κοινοποιήσεις που ενεργούνται από την Εισαγγελική Αρχή γίνονται προς το οικείο Τελωνείο φύλαξης αντί προς τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 178

1. Οι οικονομικές διατάξεις του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις της τέλεξης εγκλημάτων λαθρεμπορίας πριν από την ισχύ αυτού, εφόσον δεν εκδικάστηκαν οριστικά.

2. Απαγορεύεται η λήψη οποιουδήποτε ασφαλιστικού ή αναγκαστικού μέτρου σε εκτέλεση απόφασης ή διάταξης πολιτικού Δικαστηρίου και από οποιαδήποτε αιτία, για εμπορεύματα που εναποτίθενται ή αποθηκεύονται στις Αποθήκες ή χώρους Προσωρινής Εναπόθεσης ή Αποταμίευσης που προβλέπονται από τον παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 179

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, ρυθμίζονται τα σχετικά με την εσωτερική οργάνωση της λειτουργίας των Τελωνειακών Αρχών και τα καθήκοντα των Τελωνειακών Υπαλλήλων.

Άρθρο 180

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, επιτρέπεται να προσαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντα με τις πράξεις των αρμόδιων Οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που έχουν υποχρεωτική εφαρμογή και οι οποίες αναφέρονται σε θέματα που ρυθμίζονται με διαφορετικό τρόπο από τον παρόντα Κώδικα.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την προσαρμογή των τελωνειακών διαδικασιών προς τις αντίστοιχες δια-

δικασίες, όπως καθορίζονται με πράξεις των Κοινοτικών Οργάνων.

3. Οι υπουργικές αποφάσεις, που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα, δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 181

1. Τα προεδρικά διατάγματα και οι αποφάσεις υπουργού Οικονομικών, κοινές υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση διατάξεων άρθρων του ν. 1165/1918 «περί Τελωνειακού Κώδικα», εφόσον οι εξουσιοδοτικές διατάξεις συμπεριλαμβάνονται και στον παρόντα Τελωνειακό Κώδικα, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι αντικατάστασής τους.

2. Οι διοικητικές και κανονιστικές πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του ν.1165/1918, του ν.2127/1993 και του ν.2682/1999 αναλόγως προσαρμοζόμενων, εξακολουθούν να ισχύουν και για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 182

Τιμές, ποσά, πρόστιμα, συντελεστές που αποδίδονται στον παρόντα Κώδικα σε ευρώ ισχύουν από 1.1.2002.

Άρθρο 183

1. Με τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα δεν θίγονται οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών του Γενικού Χημείου του Κράτους σε θέματα:

- α) Ελέγχου της καταλληλότητας των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών και παραγόμενων έτοιμων προϊόντων.
- β) Καθορισμού συντελεστή απόδοσης πρώτων υλών σε έτοιμα προϊόντα, όπου απαιτείται.
- γ) Προσδιορισμού νόμιμης φύρας.
- δ) Καθορισμού υλών μετουσίωσης στις περιπτώσεις που απαιτείται.
- ε) Δειγματοληπτικών ελέγχων και χημικών αναλύσεων για τον προσδιορισμό του είδους του αλκοολικού τίτλου και των βαθμών PLATO.
- στ) Παρακολούθησης της παραγωγικής διαδικασίας από ποιοτικής πλευράς.

2. Ομοίως οι υπηρεσίες του Γενικού Χημείου του Κράτους συμμετέχουν σε κοινές επιτροπές με τις αρμόδιες Αρχές για τη διενέργεια ογκομετρήσεων των δεξαμενών και άλλων αποθηκευτικών χώρων, για τον προσδιορισμό της ποσότητας των παραγόμενων προϊόντων, καθώς και για τον έλεγχο της νόμιμης χρησιμοποίησης των παραλαμβανόμενων με μερική ή ολική απαλλαγή προϊόντων για ορισμένες χρήσεις.

Άρθρο 184

Καταργούμενες και λοιπές διατάξεις

1. Από την έναρξη εφαρμογής του παρόντα Κώδικα καταργούνται οι παρακάτω διατάξεις όπως ισχύουν:

- α) του ν.1165/1918 «περί Τελωνειακού Κώδικα»,
- β) των άρθρων 1 έως και 69 του ν. 2127/1993.
- γ) των άρθρων 1 έως και 21 των παραγράφων 1, 2 και 5 του άρθρου 22 του ν. 2682/1999.

2. Επίσης, καταργείται κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 185
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γιάννος Παπαντωνίου

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Μιχάλης Σταθόπουλος

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2001

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ